יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: מְשַׂנְאֵי יְהוָה יְכַחֲשׁוּ־לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ:

היום יום ששי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

צג יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְהוָה: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים:

היום יום שבת קדש שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא־עַוְלָתָה בּוֹ:

Stereotypen-Druck von Julius Sittenfeld in Berlin.

היום יום רביעי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

צד אֵל־נְקָמוֹת יְהוָה אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים: עַד מָתַי רְשָׁעִים יְהוָה עַד מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: עַמְּךָ יְהוָה יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ: אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יָּהּ וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בֹּעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ: הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע אִם־יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט: הֲיֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת: יְהוָה יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר־תְּיַסְּרֶנּוּ יָּהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ: לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע עַד־יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת: כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי־עַד־צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב: מִי־יָקוּם לִי עִם־מְרֵעִים מִי־יִתְיַצֵּב לִי עִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן: לוּלֵי יְהוָה עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי: אִם־אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְהוָה יִסְעָדֵנִי: בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי: הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עֲלֵי־חֹק: יָגוֹדּוּ עַל־נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת־אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

לְכוּ נְרַנְּנָה לַיהוָה נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:

היום יום חמישי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

פא לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ־זִמְרָה וּתְנוּ־תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם־נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם שְׂפַת לֹא־יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע: הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנְךָ עַל־מֵי מְרִיבָה סֶלָה: שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע לִי: לֹא־יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר: אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי

שִׁיר שֶׁל יוֹם.

הַיּוֹם יוֹם רִאשׁוֹן בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

כד לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי־יַעֲלֶה בְהַר־יְהוָה וּמִי־יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר־לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

הַיּוֹם יוֹם שֵׁנִי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

מח שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ: יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל־הָאָרֶץ הַר־צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב: כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו: הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ: רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה: בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְהוָה־צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד־עוֹלָם סֶלָה: דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל־קַצְוֵי־אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ: יִשְׂמַח הַר־צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָה פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל־מוּת:

הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

פב מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ־עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ־סֶלָה: שִׁפְטוּ־דָל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ: פַּלְּטוּ־דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי־אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם: אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם:

פְּאֵרוֹ עָלַי וּפְאֵרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו:

צַח וְאָדוֹם לִלְבוּשׁוֹ אָדוֹם· פּוּרָה בְדָרְכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:

קֶשֶׁר תְּפִלִּין הֶרְאָה לֶעָנָו. תְּמוּנַת יְיָ לְנֶגֶד עֵינָיו:

רוֹצֶה בְעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר· יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר:

רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ. דּוֹר וָדוֹר עַם דּוֹרֶשְׁךָ דְּרוֹשׁ:

שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי נָא עָלֶיךָ· וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ:

תְּהִלָּתִי תְּהִי לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת. וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹרֶת:

תִּיקַר שִׁירַת רָשׁ בְּעֵינֶיךָ· כְּשִׁיר יוּשַׁר עַל־קָרְבָּנֶיךָ:

בִּרְכָתִי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדִּיק כַּבִּיר:

וּבְבִרְכָתִי תְנַעֲנַע לִי רֹאשׁ· וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ:

יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ. כִּי נַפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ:

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש:

מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו:

שִׁיר הַכָּבוֹד

כשפותחים ארון הקודש לאנעים זמירות יש לאמר ד׳ פסוקים אלו.

שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד:
מי זה מלך הכבוד ה׳ עזוז וגבור ה׳ גבור מלחמה:
שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
מי הוא זה מלך הכבוד ה׳ צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

אַנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרֹג. כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעֲרֹג:
נַפְשִׁי חָמְדָה בְּצֵל יָדֶךָ. לָדַעַת כָּל־רָז סוֹדֶךָ:
מִדֵּי דַבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמֶה לִבִּי אֶל דּוֹדֶיךָ:
עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

ע״ס א״ב

אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:
בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:
גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ לְתֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ:
דִּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְפִי יֶשְׁךָ. וַיְשַׁוּוּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:
הִמְשִׁילוּךָ בְּרֹב חֶזְיוֹנוֹת. הִנְּךָ אֶחָד בְּכָל דִּמְיוֹנוֹת:
וַיֶּחֱזוּ בְךָ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:
זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָב:
חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:
טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא. קְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה:
יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לַעֲטֶרֶת צְבִי:
כֶּתֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל מֵצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:
לְחֵן וּלְכָבוֹד צְבִי תִפְאָרָה. אֻמָּתוֹ לוֹ עִטְּרָה עֲטָרָה:
מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחֻרוֹת. קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:
נְוֵה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאַרְתּוֹ. יַעֲלֶה־נָּא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:
סְגֻלָּתוֹ תְּהִי בְיָדוֹ עֲטֶרֶת. וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאֶרֶת:
עֲמוּסִים נְשָׂאָם עֲטֶרֶת עִנְּדָם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו כִּבְּדָם:

וַיִּתְעַדְּנוּ בְּמִרְעֶה שָׁמֵן· וּמֵחַלָּמִישׁ צוּר פַּלְגֵי שָׁמֶן:
בְּנוֹתָם בָּנוּ עִיר קָדְשֶׁךָ. וַיְפָאֲרוּ בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ:
וַתֹּאמֶר פֹּה אֵשֵׁב לְאֹרֶךְ· יָמִים צֵידָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ:
כִּי שָׁם זִבְחוּ זִבְחֵי צֶדֶק. אַף כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק:
וּבֵית הַלֵּוִי נְעִימוֹת יְזַמֵּרוּ· לְךָ יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ:
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִרְאֵי יְיָ. יְכַבְּדוּ וִיהִי שִׁמְךָ יְיָ:
הֲטִיבוֹתָ מְאֹד לָרִאשׁוֹנִים· כֵּן תֵּיטִיב גַּם לָאַחֲרוֹנִים:
יְיָ תָּשִׂישׂ נָא עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר שַׂשְׂתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:
אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהֵיטִיב· וְנוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם כִּי תֵיטִיב:
יְיָ תִּבְנֶה עִירְךָ מְהֵרָה. כִּי עָלֶיהָ שִׁמְךָ נִקְרָא:
וְקֶרֶן דָּוִד תַּצְמִיחַ בָּהּ· וְתִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם יְיָ בְּקִרְבָּהּ:
וְזִבְחֵי צֶדֶק שָׁמָּה נִזְבְּחָה. וְכִימֵי קֶדֶם תֶּעֱרַב מִנְחָה:
וּבָרֵךְ עַמְּךָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ· כִּי חֲפֵצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:
וּבִרְצוֹנְךָ תַּעֲשֶׂה חֶפְצֵנוּ. הַבֵּט נָא עַמְּךָ כֻלָּנוּ:
בְּהַרְאוֹתְנוּ הֱיוֹת לְךָ לְעַם סְגֻלָּה· עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה:
וְתָמִיד נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. וּנְהַלֵּל שֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:
וּמִבִּרְכָתְךָ עַמְּךָ יְבֹרָךְ· כִּי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבֹרָךְ:
וַאֲנִי בְּעוֹדִי אֲהַלְלָה בוֹרְאִי. וַאֲבָרְכָה כָּל־יְמֵי צְבָאִי:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ לְעוֹלָם· מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

כַּכָּתוּב בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַייָ: עָנֵה דָנִיֵּאל וְאָמַר לֶהֱוֵא שְׁמֵהּ דִּי־אֱלָהָא מְבָרַךְ מִן־עָלְמָא וְעַד־עָלְמָא דִּי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָא דִּי־לֵהּ הִיא: וְנֶאֱמַר וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֲשַׁבְנְיָה שֵׁרֵבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן־הָעוֹלָם עַד־הָעוֹלָם וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמַם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: וְנֶאֱמַר בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: וְנֶאֱמַר וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם:

עֵשֶׂב וְחָצִיר לָבְשָׁה אֲדָמָה· מַאֲכָל לְחַיָּה וּלְכָל־בְּהֵמָה׃

בְּקֶרֶן שֶׁמֶן גַּן נָטַעְתָּ. אֶל הָאָדָם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ׃

עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ עָשִׂיתָ לּוֹ· דֵּי מַחְסוֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ׃

כָּל־מַעֲשֶׂיךָ בְּיָדוֹ תַתָּ. וְתַחַת רַגְלָיו הַכֹּל שַׁתָּה׃

לְהַעֲלוֹת מֵהֶם בָּקָר וָצֹאן· עַל מִזְבַּחֲךָ יַעֲלוּ לְרָצוֹן׃

עָשִׂיתָ לּוֹ כְּתֹנֶת לְשָׁרֵת. לְהַדְרַת קֹדֶשׁ וּלְתִפְאָרֶת׃

שַׂמְתָּ בְּקִרְבּוֹ חָכְמַת אֱלֹהִים· כִּי יְצַרְתּוֹ לְךָ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים׃

לֹא מָנַעְתָּ עַל פְּנֵי אֲדָמָה צָרְכֵי אָדָם וְכֻלָּם בְּחָכְמָה׃

מַעֲשֶׂיךָ מְאֹד רַבּוּ וְגָדְלוּ· וְשִׁמְךָ יְיָ כֻּלָּם יְהַלְלוּ׃

רַבּוּ וְגָדְלוּ מְאֹד מַעֲשֶׂיךָ. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ׃

כֹּל פָּעַלְתָּ לְמַעֲנֶךָ· וְלִכְבוֹדְךָ כָּל־קִנְיָנֶךָ׃

לְיוֹם הַשַּׁבָּת.

אָז בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחְתָּ. יוֹם הַשַּׁבָּת עַל־כֵּן בֵּרַכְתָּ׃

וְעַל כָּל־פֹּעַל תְּהִלָּה עֲרוּכָה· חֲסִידֶיךָ בְּכָל־עֵת יְבָרְכוּכָה׃

בָּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כֻּלָּם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם׃

כִּי מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ· רַב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ׃

וּבְמִצְרַיִם הַחִלּוֹתָ. לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נַעֲלֵיתָ׃

עַל כָּל־אֱלֹהִים בַּעֲשׂוֹת בָּהֶם· שְׁפָטִים גְּדֹלִים וּבֵאלֹהֵיהֶם׃

בְּבָקְעֲךָ יַם סוּף עַמְּךָ רָאוּ. הַיָּד הַגְּדוֹלָה וַיִּירָאוּ׃

נִהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת לְךָ· שֵׁם תִּפְאֶרֶת לְהַרְאוֹת גָּדְלָךְ׃

הִדַּבַּרְתָּ עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם. וְגַם הֶעָבִים נָטְפוּ מָיִם׃

יָדַעְתָּ לֶכְתָּם בַּמִּדְבָּר· בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבָר׃

תַּתָּ לְעַמְּךָ דְּגַן שָׁמַיִם. וּבֶעָפָר שְׁאֵר וּמִצּוּר מָיִם׃

תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם רַבִּים עַמִּים· יִירְשׁוּ אַרְצָם וַעֲמַל לְאֻמִּים׃

בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אִמְרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת׃

וְלֹא אֵחַרְתּוֹ וְלֹא מִהַרְתּוֹ. הַכֹּל עֲשִׂיתוֹ יָפֶה בְּעִתּוֹ:

מִבְּלִי מְאוּמָה כֹּל חִדַּשְׁתָּ· וְאֶת־הַכֹּל בְּלִי כֹל (נ״א כלי) פָּעָלְתָּ:

וְעַל לֹא יְסוֹד הַכֹּל יָסַדְתָּ. בִּרְצוֹן רוּחֲךָ כֹּל תָּלִיתָ:

זְרוֹעוֹת עוֹלָם אֶת־כֹּל נוֹשְׂאוֹת· מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף וְאֵינָן נִלְאוֹת:

בְּעֵינֶיךָ לֹא דָבָר הִקְשָׁה. רְצוֹנְךָ כָּל־דְּבַר רוּחֲךָ עוֹשָׂה:

לְפָעָלְתְּךָ לֹא דָמִיתָ· אֶל כָּל־תֹּאַר לֹא שָׁוִיתָ:

וְלֹא קָדְמָה לִמְלַאכְתְּךָ מְלָאכָה. חָכְמָתְךָ הִיא הַכֹּל עָרְכָה:

לִרְצוֹנְךָ לֹא קָדְמוּ וְאֵחֲרוּ· וְעַל חֶפְצְךָ לֹא נוֹסְפוּ וְחָסֵרוּ:

מִכָּל־חֶפְצְךָ לֹא שָׁבַתָּ. וְדָבָר אֶחָד לֹא חִסַּרְתָּ:

לֹא הֶחֱסַרְתָּ וְלֹא הֶעֱדַפְתָּ· וְדָבָר רֵק בָּם לֹא פָּעָלְתָּ:

אַתָּה תְשַׁבְּחֵם וּמִי הִתְעִיבָם. וְשֶׁמֶץ דָּבָר לֹא נִמְצָא בָם:

הַחִלּוֹתָ בְּחָכְמָה עֲשִׂיתָם· בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת כִּלִּיתָם:

מֵרֵאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּיִם בֶּאֱמֶת וּבְיֹשֶׁר וְטוֹב רְאוּיִם:

הִקְדַּמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ· רֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:

כִּי רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. הֲלֹא מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ:

וְעַד לֹא כָל־חַי הוּכַן לְכַלְכֵּל· לִפְנֵי אוֹכֵל תִּתֵּן אֹכֶל:

וּמָזוֹן וּמָכוֹן תַּעֲשֶׂה בְּפִי כֹל. צָרְכֵי הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לַכֹּל:

שְׁלֹשֶׁת יָמִים הָרִאשׁוֹנִים· אָז הֱכִינוֹתָם לָאַחֲרוֹנִים:

אָז עָטִיתָ אוֹר כַּשַּׂלְמָה. אֶדֶר מְאוֹרוֹת מִמּוּל שַׂלְמָה:

בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר מְאֹד גָּדַלְתָּ· וְאַחַר כֹּל מְאֹד נִתְגַּדַּלְתָּ:

אָז בְּאֵין לְבוּשׁ הוֹד וְהָדָר לוֹבֵשׁ. עַד לֹא אָרַג גֵּאוּת לָבֵשׁ:

אוֹר כַּשַּׂלְמָה וְכִמְעִיל עוֹטֶה· שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה נוֹטֶה:

עָשִׂיתָ בָּם לְאוֹרִים דְּרָכִים. וְרָצוֹא וָשׁוֹב בְּנַחַת מַהֲלָכִים:

הִבְדַּלְתָּ בֵּין מַיִם לָמָיִם· בִּמְתִיחַת רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם:

מְזוֹנוֹת מְעוֹנוֹת לְשֶׁרֶץ מַיִם. וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל (פְּנֵי רְקִיעַ) הַשָּׁמָיִם:

שֶׁהוּא לְבַדּוֹ יוֹצֵר אֶחָד. חַי וְכֹל יוּכַל וְחָכָם מְיֻחָד:

כִּי הוּא הָיָה לַכֹּל קוֹדֵם. עַל כֵּן נִקְרָא אֱלֹהֵי קֶדֶם:

בַּעֲשׂוֹתוֹ בְּלִי כָל־מְאוּם אֶת־כֹּל. יָדַעְנוּ כִּי הוּא כֹל יָכֹל:

בַּאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו בְּחָכְמָה כֻּלָּם. יָדַעְנוּ כִּי בְּבִינָה פְּעָלָם:

בְּכָל־יוֹם וָיוֹם בְּחַדְּשׁוֹ כֻלָּם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:

בַּאֲשֶׁר הָיָה קוֹדֵם לְכֻלָּם. יָדַעְנוּ כִּי הוּא חַי (וְקַיָּם) לְעוֹלָם:

וְאֵין לְהַרְהֵר אַחַר יוֹצְרֵנוּ. בְּלִבֵּנוּ וְלֹא בְסִפּוּרֵנוּ:

לְמַמָּשׁ וְגֹדֶשׁ לֹא נְשַׁעֲרֵהוּ. לְטֹפֶל וְתֹאַר לֹא נְדַמֵּהוּ:

וְלֹא נַחְשְׁבֵהוּ לְעֵרֶךְ וְנִצָּב. וְלֹא לְמִין וְכָל־אוֹן וּלְכָל־נִקְצָב:

כָּל־הַנִּרְאִים וְהַנִּשְׂכָּלִים. וְהַמַּדָּעִים בְּעֶשֶׂר כְּלוּלִים:

וְשֶׁבַע כַּמּוּת וְשֵׁשֶׁת נָדוֹת. וְשָׁלשׁ גְּזֵרוֹת וְעִתּוֹת וּמִדּוֹת:

הֵן כְּבוֹרֵא אֵין גַּם אֶחָד. כִּי הוּא בְּרָאָם כֻּלָּם יָחַד:

כֻּלָּם יִבְלוּ אַף יַחֲלוֹפוּ. הֵם יֹאבֵדוּ וְאַף יָסֻפוּ:

וְאַתָּה תַעֲמוֹד וְתִבְלֶה כֻלָּם. כִּי חַי וְקַיָּם אַתָּה לְעוֹלָם:

ליום ששי.

אַתָּה לְבַדְּךָ יוֹצֵר כֹּל הוּא. וְלֹא יִדְמֶה מַעֲשֶׂה לְעוֹשֵׂהוּ:

כָּל־הָאֲרָצוֹת לֹא יְכִילוּךָ. וְאַף שָׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ:

אָז (נ"א אַף) יָחִילוּ מֵי הַיָּם. מִפָּנֶיךָ אֱלֹהִים הַחַיִּים:

רָעֲשָׁה אֶרֶץ וְנָסוּ מַיִם. וְנָטְפוּ (מַיִם) מִן הַשָּׁמַיִם:

נוֹטֶה לְבַדְּךָ הַשָּׁמַיִם. רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם:

עָשִׂיתָ כָּל־חֶפְצְךָ לְבַדֶּךָ. וְלֹא נִצְרַכְתָּ עֵזֶר כְּנֶגְדֶּךָ:

סוֹעֵד אֵין מִי יִסְעָדְךָ. הַכֹּל מִמְּךָ וּמִיָּדֶךָ:

כְּכֹחֲךָ אָז כֵּן עַתָּה וְדַעְתְּךָ. וּלְעוֹלָם כָּל־כְּבוֹדְךָ אִתָּךְ:

וְלֹא יָעַפְתָּ וְלֹא יָגַעְתָּ. כִּי בִמְלַאכְתְּךָ לֹא נִעֲמַלְתָּ:

כִּי בְדַבְּרְךָ כָּל־יְצוּרֶיךָ. וּמַעֲשֵׂה חֶפְצְךָ בְּמַאֲמָרֶיךָ:

כִּי שְׁמוּעָתֶךָ אֵלִים מְרִיצִים. בְּזָכְרֶךָ לְחוֹצִים לְהַפְלִיא נְחוּצִים:

וְאַשָּׁף וְחַרְטֹם לֹא יְלַהֲצוּךָ. וְכָל־שֵׁם וְלַהַט לֹא יְנַצְּחוּךָ:

לֹא יְנַצְּחוּךָ כָּל־הַחֲכָמִים. כָּל־הַקּוֹסְמִים וְהַחַרְטֻמִּים:

אַתָּה מֵשִׁיב לְאָחוֹר חֲכָמִים. לֹא יוּכְלוּ לְךָ עֲרוּמִים וְקוֹסְמִים:

לְהָשִׁיב לְאָחוֹר מְזִמּוֹתֶיךָ. לְהָפֵר עֲצַת סוֹד גְּזֵרָתֶךָ:

מֵרְצוֹנְךָ לֹא יַעֲבִירוּךָ. לֹא יְמַהֲרוּךָ וְלֹא יְאַחֲרוּךָ:

עֲצָתְךָ תָּפֵר עֲצַת כָּל־יוֹעֲצִים. וְעֻזְּךָ מַחֲלִישׁ לֵב אַמִּיצִים:

אַתָּה מְצַוֶּה וּפַחְדְּךָ מַשְׁוֶה. וְאֵין עָלֶיךָ פָּקִיד מְצַוֶּה:

אַתָּה מְקַוֶּה וְאֵינְךָ מְקַוֶּה. לְךָ כָּל־מְקַוֶּה נֶפֶשׁ תְּרַוֶּה:

וְכָל־הַיְצוּרִים וְכָל־עִנְיָנָם. וְכָל־יְקָר אֲשֶׁר בְּךָ אֵין דִּמְיוֹנָם:

לֹא מַחְשְׁבוֹתָם מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. כִּי אֵין בּוֹרֵא זוּלָתֶךָ:

וְאֵין דִּמְיוֹן נִפְלָא אֱלֹהֵינוּ. וְאֵין חֵקֶר נִשְׂגָּב אֲדֹנֵינוּ:

סָתוּר מִכָּל־סָתוּר וְעָמוֹס. מִכָּל־עָמוֹס וּמִכָּל־כָּמוּס:

דַּק מִכָּל־דַּק וְצָפוּן מִכֹּל צָפוּן וְיָכֹל מִכֹּל יָכֹל:

נִשְׂגָּב מִכָּל־נִשְׂגָּב וְנֶעְלָם. מִכָּל־נֶעְלָם וּשְׁמוֹ לְעוֹלָם:

גָּבוֹהַּ מִכָּל־גָּבוֹהַּ וְעֶלְיוֹן מִכָּל־עֶלְיוֹן וּמִכָּל־חֶבְיוֹן:

חָבוּי וְעָמֹק מִכָּל־עָמֹק. לֵב כָּל־דַּעַת עָלָיו הָמוֹק:

שֶׁאֵין שֵׂכֶל וּמַדָּע וְחָכְמָה. יְכֹלִים לְהַשְׁווֹת לוֹ כָּל מְאוּמָה:

לֹא מַשִּׂיגִים לוֹ אֵיךְ וְכַמָּה. לֹא מוֹצְאִים לוֹ דָּבָר דּוֹמֶה:

מִקְרֶה וְעַרְעֵר וְשִׁנּוּי וְטָפֵל. וְחֶבֶר וּמִסְמַךְ אוֹר וְגַם אֹפֶל:

וְלֹא מוֹצְאִים לוֹ מַרְאֶה וְצֶבַע. וְלֹא כָּל־טֶבַע אֲשֶׁר שֵׁשׁ וָשֶׁבַע:

לָכֵן נְבוֹכוֹת כָּל־עֶשְׁתּוֹנוֹת. וְנִבְהָלִים כָּל־הַחִשְׁבוֹנוֹת:

וְכָל־שַׂרְעַפִּים וְכָל־הַרְהוּרִים. נִלְאִים לָשׂוּם בּוֹ שִׁעוּרִים:

מִלְּשַׁעֲרֵהוּ וּמִלְּהַגְבִּילֵהוּ. מִלְּתָאֲרֵהוּ וּמִלְּפַרְסְמֵהוּ:

בְּכָל־שִׂכְלֵנוּ הִפְשַׂגְנוּהוּ. בְּמַדָּעֵנוּ לִמְצוֹא מַה־הוּא:

לֹא מְצָאנוּהוּ וְלֹא יְדַעְנוּהוּ. אַךְ מִמַּעֲשָׂיו הִכַּרְנוּהוּ:

לֹא נוֹעַצְתָּ וְלֹא לֻמַּדְתָּ. בְּחֶשְׁקְךָ בְּרִיאוֹת כִּי נְבוֹנוֹתָ:

מִמַּעֲמַקֵּי מַחְשְׁבוֹתֶיךָ· וּמִלִּבְּךָ כָּל פְּעֻלּוֹתֶיךָ:

קְצוֹת דְּרָכֶיךָ הֲלֹא הִכַּרְנוּ. וּמִמַּעֲשֶׂיךָ הֵן יָדַעְנוּ:

שֶׁאַתָּה אֵל כֹּל יָצַרְתָּ· לְבַדְּךָ מְאוּמָה לֹא נִגְרַעְתָּ:

לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתְּךָ לֹא לָחַצְתָּ. וְגַם לְעֵזֶר לֹא נִצְרַכְתָּ:

כִּי הָיִיתָ לִפְנֵי הַכֹּל· וְאָז בְּאֵין כֹּל לֹא נִצְרַכְתָּ כֹּל:

כִּי מֵאַהֲבָתְךָ אֶת־עֲבָדֶיךָ. כֹּל בָּרָאתָ לִכְבוֹדֶךָ:

וְלֹא נוֹדַע אֵל זוּלָתֶךָ· וְאֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ:

וְלֹא נִשְׁמַע מִן אָז וָהָלְאָה. וְלֹא קָם וְלֹא נִהְיָה וְלֹא נִרְאָה:

וְגַם אַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה אֵלִי· רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יָחִיד וּמְיֻחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כִמְלַאכְתֶּךָ· כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ:

אֵין יְצִיר זוּלַת יְצִירָתֶךָ. וְאֵין בְּרִיאָה כִּי אִם בְּרִיאָתֶךָ (נ״א מלאכתך):

כָּל־אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תַּעֲשֶׂה בַכֹּל· כִּי אַתָּה נַעֲלֵיתָ עַל כֹּל:

אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ. כִּי אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

אַתָּה הָאֵל עוֹשֵׂה פֶלֶא· וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יִפָּלֵא:

מִי כָמוֹךָ נוֹרָא תְהִלּוֹת. אֱלֹהִים לְבַדְּךָ עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת:

אֵין אוֹתוֹת כְּמוֹ אוֹתוֹתֶיךָ· אַף אֵין מוֹפֵת כְּמוֹ מוֹפְתֶיךָ:

אֵין תְּבוּנָה כִּתְבוּנָתֶךָ. אֵין גְּדֻלָּה כִּגְדֻלָּתֶךָ:

כִּי מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ· וְגָבְהוּ דַּרְכֵי אָרְחוֹתֶיךָ:

אֵין גַּאֲוָה כְּמוֹ גַאֲוָתֶךָ. אַף אֵין עֲנָוָה כְּעַנְוָתֶךָ:

אֵין קְדֻשָּׁה כִּקְדֻשָּׁתֶךָ· אֵין קְרֵבוּת כְּמוֹ קְרֵבוּתֶךָ:

אֵין צְדָקָה כְּמוֹ צִדְקָתֶךָ. אֵין תְּשׁוּעָה כִּתְשׁוּעָתֶךָ:

אֵין זְרוֹעַ כִּזְרוֹעוֹתֶיךָ· אֵין קוֹל כְּרַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ:

אֵין רַחֲמִים כְּרַחֲמָנוּתֶךָ. אֵין חֲנִינוֹת כַּחֲנִינוֹתֶךָ:

אֵין אֱלָהוּת כֶּאֱלָהוּתֶךָ· וְאֵין מַפְלִיא כְּשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:

רֵעִי כֻּלּוֹ הוּא מַחֲמַדִּים. מִשְׁפָּטָיו אֱמֶת מְתוּקִים וְנֶחֱמָדִים:

רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מֵעוֹלָם וָעַד· עוֹלָם אַתָּה אֵל שׁוֹכֵן עַד:

שַׁלִּיט מֶלֶךְ שְׁמַיָּא בְּכָל־דָּר וְדָר. לֵהּ אֲנָא מְשַׁבַּח וּמְרוֹמֵם וּמְהַדַּר:

שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהִים· שׁוֹפֵט צֶדֶק וּמַשְׁפִּיל גְּבוֹהִים:

שַׂגִּיא כֹחַ לֹא מְצָאנֻהוּ. יַשְׂגִּיב בְּכֹחוֹ וּמִי כָמֹהוּ:

שְׁלֹמֹה שְׁמוֹ כִּי שֶׁלּוֹ שָׁלוֹם· כִּי יְדַבֵּר אֶל חֲסִידָיו שָׁלוֹם:

שֵׁם יְיָ אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה. תּוֹעֲפוֹת רְאֵם לוֹ כַּכְּפִיר וּכְאַרְיֵה:

שַׁדַּי מְאוֹרִי מַלְכִּי וְאֵלִי· הַלְלוּיָהּ שְׁמוֹ נַפְשִׁי הַלְלִי:

תִּתַּמָּם עִם יוֹשְׁבֵי נְטָעִים. הַשָּׂרִיגִים שְׁלֹשֶׁת הָרוֹעִים (נ״א רֵעִים):

תִּתְחַסָּד תִּתָּבָר עִמָּם· וְעִם עִקְּשִׁים תִּתַּפָּל לְהֻמָּם:

תָּמִים דַּרְכְּךָ תִּקְוַת מִכֹּל. תּוּכַל לְבַדְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־כֹּל:

תּוֹחַלְתִּי וְשִׂבְרִי וְתִקְוָתִי· תַּאֲוַת נַפְשִׁי וּתְשׁוּקָתִי:

תְּהִלָּתִי וְתִפְאַרְתִּי וְעֻזִּי. מִמְּעֵי אִמִּי גוֹזִי וְגוֹזִי:

תְּמִים דֵּעִים אֵל דֵּעוֹת אֶחָד· כָּל־הַלְּבָבוֹת דּוֹרֵשׁ יָחַד:

לְיוֹם חֲמִישִׁי.

מִי כָמוֹךָ הָעֵה מוֹרֶה. נִיב שְׂפָתַיִם אַתָּה בוֹרֵא:

מַחְשְׁבוֹתֶיךָ עָמְקוּ וְרָמוּ· וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ:

לֹא לִמְּדוּךָ חָכְמָתֶךָ. וְלֹא הֱבִינוּךָ תְּבוּנָתֶךָ:

לֹא קִבַּלְתָּ מַלְכוּתֶךָ· וְלֹא יָרַשְׁתָּ מֶמְשַׁלְתֶּךָ:

לְעוֹלָם יְהִי לְךָ לְבַדֶּךָ. וְלֹא לַאֲחֵרִים כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

וְלֹא תִתֵּן לֵאלֹהִים אֲחֵרִים· תְּהִלָּתְךָ לַפְּסִילִים וְזָרִים:

וְכָבוֹד וְגַם כָּל־יְקָר מֵאִתָּךְ. וּכְבוֹדְךָ לֹא לְזָרִים אִתָּךְ:

אַתָּה תָעִיד בְּיִחוּדֶךָ· וְתוֹרָתְךָ וַעֲבָדֶיךָ:

אֱלֹהֵינוּ עַל יִחוּדֶךָ. אַתָּה עֵד אֱמֶת וַאֲנַחְנוּ עֲבָדֶיךָ:

לְפָנֶיךָ לֹא אֵל הִקְדִּימָךְ· וּבִמְלַאכְתְּךָ אֵין זָר עִמָּךְ:

גֹּבַר וְנָעִים נָאוֹר וְנוֹרָא. נֶאְדָּר וְנֶאְזָר שְׁמוֹ בִּגְבוּרָה:

נֶאֱמָן נֵצַח יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ· לֹא יְשַׁקֵּר אַשְׁרֵי כָּל־חוֹכֵי לוֹ:

נֵצַח יְשֻׁרוּן הָאֵל הַנֶּאֱמָן. מֵאֱלֹהָיו יְהוּדָה לֹא אַלְמָן:

נִפְלָא עַל כָּל־הַנִּפְלָאִים· וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל־הַנִּשָּׂאִים:

נִקְדָּשׁ וְנַעֲרָץ אֱלֹהֵי קְדוֹשִׁי. נָכוֹן וְנִשְׂגָּב יְיָ נִסִּי:

נוֹקֵם וְנוֹטֵר וּבַעַל חֵמָה· לְצָרָיו לְאוֹיְבָיו אִישׁ מִלְחָמָה:

נֵרִי יְיָ בְּהִלּוֹ נֵרוֹ· עֲלֵי רֹאשִׁי וְנֵר לְרַגְלִי דְּבָרוֹ:

סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד יְיָ סַלְעִי· סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנוֹשֵׂא פִשְׁעִי:

שַׁדַּי יְיָ סַלְעִי וְסִתְרִי. סוֹלֵחַ וְסוֹבֵל סַעֲדִי וְשִׂבְרִי:

סַלְעֵנוּ (יְיָ) וּמְצוּדָתֵנוּ· עֶזְרָתֵנוּ וּמְפַלְטֵנוּ:

עֻזּוֹ וְגִבּוֹר עֻזִּי וְעֶזְרִי. עֶלְיוֹן עֹז לִי אֵל יְהִי עֵרִי:

עִיר וְקַדִּישׁ שָׁת סְבִיבָיו סִתְרִי· אָכֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר:

עֵר מְמַהֵר לְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאוֹיְבָיו. שׁוֹמֵר בְּרִית וָחֶסֶד לְאוֹהֲבָיו:

פָּדָה אֶת־אַבְרָהָם יְדִידוֹ· הוּא יִפְדֶּה יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ:

פַּחַד יִצְחָק יִתֵּן פַּחְדּוֹ. עַל צָרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב עַבְדּוֹ:

פּוֹעֵל וְחוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ וּבוֹדֵק· כָּל־לְבָבוֹת לוֹ אֶתֵּן צֶדֶק:

צְרוֹר הַמּוֹר אֶשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר. נוֹתֵן לְעַמּוֹ צָרָיו כֹּפֶר:

צַח וְאָדוֹם הוֹד בִּצְבָאָיו אוֹת· עַל כֵּן נִקְרָא יְיָ צְבָאוֹת:

צַדִּיק יְיָ הַצּוּר תָּמִים. אֶבְטַח עֲדֵי עַד בְּצוּר עוֹלָמִים:

צְבָא הַשָּׁמַיִם מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ· שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ:

קָדוֹשׁ הוּא בְּבָל־מִינֵי קְדֻשּׁוֹת. כִּתּוֹת שָׁלֹשׁ קָדוֹשׁ מְשַׁלְּשׁוֹת:

קַיָּם לְעָלְמִין אֱלָהָא חַיָּא· מָרָא דְאַרְעָא וּמָרָא דִשְׁמַיָּא:

קוֹנִי מְרַחֵם מְקַנֵּא לְשׂוֹנְאָיו. קֶרֶן יִשְׁעִי וְקָרוֹב לְקוֹרְאָיו:

רָחוֹק מִכֹּל וְאֶת־כֹּל רוֹאֶה· כִּי רָם יְיָ וְשָׁפָל יִרְאֶה:

רוֹעִי יְיָ לֹא אֶחְסַר כֹּל. וְרַב כֹּחַ וְרַב חֶסֶד לַכֹּל:

רַחוּם יְיָ רוֹפֵא וּמְחַבֵּשׁ· לִשְׁבוּרֵי לֵב וְעָוֹן כּוֹבֵשׁ:

(כּוֹסִי מְנָת חֶלְקִי וְגוֹרָלִי. אֲנִי לְדוֹדִי נַחֲלָה וְדוֹדִי לִי:)
(כְּבוֹדִי יְיָ לֹא אֲמִירְגוּי הֶאֱמַרְנוּהוּ וְהֶאֱמִירָנוּ:)
(כְּאַרְיֵה יִשְׁאַג וְכִכְפִיר יִנְהֹם. אַל יִהְיֶה כְּגֵר וּכְאִישׁ נִדְהָם:)
(כְּרוֹעֶה גִּבּוֹר אֲשֶׁר לֹא יוּכַל. צֹאנוֹ לְהַצִּיל וְהָיָה לְמַאֲכָל:)
(כְּגִבּוֹר אֵין אֱיָל וּכְאוֹרֵחַ. נָם וּבוֹרֵחַ מַר צוֹרֵחַ:)
(כְּאַרְיֵה מַשְׁחִית וְכַכְּפִיר לְעוֹזְבָיו. כְּרָקָב גַּם כָּעָשׁ לְאוֹיְבָיו:)
(כַּבִּיר כֹּחַ כְּשָׁמִיר וָשַׁיִת. וְלֹא יַשְׁאִיר כְּנֹקֶף זַיִת:)
(כְּשָׁמִיר וְשַׁיִת צָרִים יְמַגֵּן. כְּצִפֳּרִים עָפוֹת לְעִירוֹ יָגֵן:)
(כְּגִשְׁמֵי נְדָבָה לָנוּ יָבֹא. כְּמַלְקוֹשׁ וְכַטַּל לַדְּבֵקִים בּוֹ:)
(כְּנֶשֶׁר יְרַחֵף עַל גּוֹזָלָיו. וּבְצֵל כְּנָפָיו יֶחֱסוּ מְיַחֲלָיו:)
כְּצִפֳּרִים עַל עִירוֹ יָגֵן. וּבְצֵל כְּנָפָיו רְנָנוֹת נְנַגֵּן:
(לְבַדּוֹ (יְיָ) הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת. עוֹשֶׂה אֵל נוֹרָא עֲלִילוֹת:)
לִצְבִי וְעוֹפֶר דּוֹמֶה דוֹדִי. כִּי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהֵי חַסְדִּי:
לִפְנֵי עַמּוֹ יְיַשֵּׁר הַדּוּרִים. וַיִּנַשְּׂאֵם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים:
לְעוֹלָם חֶלְקִי הוּא וְצוּר לְבָבִי. כָּלָה שְׁאֵרִי לְךָ וּלְבָבִי:
(לְבַדּוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלָאוֹת. גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה וְרַב נוֹרָאוֹת:)
מָקוֹם אַתָּה לְעוֹלָמְךָ. וְאֵין יוֹדֵעַ אֶת־מְקוֹמֶךָ:
מוֹרָאִי אֵל רוֹעִי וְיוֹצְרִי. צוּר יְלָדַנִי מְחוֹלְלִי וְצוּרִי:
מָרוֹם וּמָעוֹז הוּא לִי וּמַחְסִי. מִגְדַּל עֹז שֵׁם יְיָ מְנוּסִי:
מֶלֶךְ יַעֲקֹב מִשְׂגַּב־לָנוּ. הוּא מְחוֹקְקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ:
מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת מִשְׁעָן יְהִי לִי. מִבְטָח אֱלֹהִים יְיָ חֵילִי:
מוֹשֵׁל עוֹלָם מַלְכוּתֶךָ. בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר מֶמְשַׁלְתֶּךָ:
מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי לְצָרָה. הוֹשַׁע (יְיָ) כִּי יָדְךָ לֹא קָצְרָה:
מְקוֹר חַיִּים מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל. לֹא אֶעֱזוֹב כִּי מָעֻזִּי אֵל:
מָגֵן יִשְׁעִי וְחֶרֶב גַּאֲוָה. לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ נֶפֶשׁ תַּאֲוָה:
מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ. אַשְׁרֵי אָדָם (אֲשֶׁר) עֹז לוֹ בוֹ:

גִּבּוֹר בְּקוּמוֹ לַעֲרוֹץ בְּעֶבְרָה. מֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ מִי לֹא יִרָא:

גָּבוֹהַּ כָּל־אֲשֶׁר תַּחְתָּיו נוֹשֵׂא׃ וּגְדָל־כֹּחַ גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה:

גָּדוֹל הוּא וּשְׁמוֹ בִּגְבוּרָה. אַרְיֵה שָׁאַג מִי לֹא יִירָא:

דּוֹרִי דָּגוּל הוּא מֶרְכָּבָה׃ אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה:

דַּיָּן יָתִיב כְּעַתִּיק יוֹמִין. וּצְבָאוֹ עַל שְׂמֹאל וְעַל יָמִין:

הֲדָרוֹ וְהוֹדוֹ עַל בְּנֵי עֲבָדָיו׃ הָדוּר הֶדֶר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו:

הוּא אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מִכֹּל:

וַדַּאי וָתִיק יוֹדֵעַ וָעֵד׃ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

(וַאֲשֶׁר חֶרֶב גַּאֲוָתֵנוּ. לְהִלָּחֵם מִלְחֲמֹתֵנוּ:)

זוֹכֵר לְעוֹלָם בְּרִית רִאשׁוֹנִים׃ כְּיוֹם אֶתְמוֹל לוֹ אֶלֶף שָׁנִים:

זֶה אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קִוִּינוּ. וְזִמְרַת יָהּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ:

חֵלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל׃ חַנּוּן יְיָ וְחָסִיד בַּכֹּל:

חַי הָעוֹלָם יְיָ חֶלְקִי. חֲכַם הָרָזִים יְיָ חִזְקִי:

טוֹב וּמֵטִיב הַמְלַמֵּד דֵּעָה׃ טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת בְּרָעָה:

יָשָׁר יְיָ וְיָשָׁר דְּבָרוֹ. יְדִידֵי יְדִידוּת מִשְׁכְּנוֹת דְּבִירוֹ:

יוֹעֵץ וְגוֹזֵר מִי יְפִירֶנָּה׃ וַיַּחְתּוֹף וְיִפְעַל מִי יְשִׁיבֶנָּה:

(יָפֶה דוֹדִי יָפְיוֹ וְטוּבוֹ. יִרְאוּ וְיֶחֱזוּ צִיּוֹן בְּשׁוּבוֹ:)

כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת׃ יָעִיר קִנְאָה לַעֲשׂוֹת נְקָמוֹת:

(כְּנֶשֶׁר עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים. נָשָׂא עֲבָדָיו וְיִשֵּׁר הֲדוּרִים:)

(כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנָמֵר שָׁחַל׃ כְּרָקָב וּכְעָשׁ וְרוּחוֹ כְּנָחַל:)

(כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנָמֵר שׁוֹקֵד. דְּבָרוֹ לַעֲשׂוֹת כְּמַקֵּל שָׁקֵד):

כַּבִּיר כֹּחַ לֵב כְּמוֹ שַׁחַל׃ כְּלָבִיא וְכַאֲרִי וְרוּחוֹ כְּנָחַל:

(כְּאֶרֶז בָּחוּר בִּגְדֻלָּתוֹ. כִּבְרוֹשׁ רַעֲנָן עַנְוְתָנוּתוֹ:)

(כְּתַפּוּחַ בְּרֵיחוֹ עֹז אַהֲבָתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ:)

(כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר. כֵּן דּוֹדִי עִם יוֹשְׁבֵי שָׁעַר:

(כַּבִּיר כֹּחַ לְמַרְגִּיזֵי אֵלִי נוֹקֵם וְכַטַּל הוּא לְיִשְׂרָאֵל:)

לֹא לְחֵצוֹךָ וְלֹא תּוֹךְ יְצוּרֶיךָ אַף לֹא מֵעִמּוֹךָ:
בַּעֲשׂוֹתְךָ כֹּל לֹא נִבְדַּלְתָּ· מִתּוֹךְ מְלַאכְתְּךָ לֹא נֶחְדַּלְתָּ:
בַּעֲשׂוֹתְךָ אֶת־הַשָּׁמַיִם. וְאֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־הַמָּיִם:
לֹא קֵרְבוּךָ וְלֹא רִחֲקוּךָ· כִּי כָל־קִירוֹת לֹא יְחַלְּקוּךָ:
זֶרֶם מַיִם לֹא יִשְׁטְפֶךָּ. וְרוּחַ כַּבִּיר לֹא יְהַדְּפֶךָּ:
אַף כָּל־טִנֹּפֶת לֹא תְטַנְּפֶךָּ· אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ לֹא תִשְׂרְפֶךָּ:
לַהֲוָיָתְךָ אֵין חִסָּרוֹן. וְלִיחוּדְךָ אֵין יִתְרוֹן:
כְּמוֹ הָיִיתָ לְעוֹלָם תִּהְיֶה· חָסֵר וְעֹדֶף בְּךָ לֹא יִהְיֶה:
וְשִׁמְךָ מְעִידְךָ כִּי הָיִיתָ· וְהֹוֶה וְתִהְיֶה וּבַכֹּל אָתָּה:
הֹוֶה לְעוֹלָם וְכֵן נוֹדַעְתָּ· נְעִידְךָ וְכֵן כְּךָ הַעִידוֹתָ:
שֶׁאַתָּה הוּא וְהֹוֶה בַּכֹּל. שֶׁלְּךָ הַכֹּל וּמִמְּךָ הַכֹּל:
שְׁמוֹת יְקָרְךָ יַעֲנוּ וְיָעִידוּ· כְּתֹקֶף יְקָרְךָ בְּךָ יַסְהִידוּ:

ליום רביעי.

אֲרוֹמֵם אֱלֹהֵי אָבִי וְאֵלִי. אַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי צוּרִי וְגוֹאֲלִי:
אֶחָד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם· וְהָאָרֶץ בְּכָל יוֹם פַּעֲמָיִם:
אֵל חַי אֶחָד הוּא בְּרָאָנוּ. אֲבִיר יִשְׂרָאֵל אָב לְכֻלָּנוּ:
אֲדֹנֵינוּ אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ· מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:
אֵין כָּאֵל אֵשׁ אוֹכְלָה וְקַנָּא. לְעוֹלָם יְיָ אֱמֶת אֵל אֱמוּנָה:
אוֹרִי וְיִשְׁעִי מָעוֹז חַיַּי· עָלָיו תְּלוּיִם כָּל־מַאֲוַיַּי:
אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים. לֹא יָכִילוּ זַעְמוֹ גּוֹיִם (וְאִיִּים):
אַדִּיר וְאַמִּיץ כֹּחַ וְרַב אוֹנִים· אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים:
אֱלוֹהַּ עוֹשִׂי אִישִׁי וּבוֹעֲלִי. אַלּוּף נְעוּרַי שׁוֹמְרִי וְצִלִּי:
בּוֹרֵא כֹל וְיִשְׂרָאֵל גּוֹאֵל· בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
בּוֹרֵא רוּחַ הָרִים יוֹצֵר. מִמְּךָ מְזִמָּה לֹא יִבָּצֵר:
גֵּאֶה מֵשִׁיב גְּמוּל עַל גֵּאִים· עַל הָרָמִים וְעַל הַנִּשָּׂאִים:

וְאֵינְךָ צָרִיךְ לְהַשְׁמִיעָךְ. דְּבַר סוֹד וְסֵתֶר לְהוֹדִיעָךְ:

כִּי מִמְּךָ כָּל־סוֹד יִגָּלֶה. בְּטֶרֶם עַל לֵב כָּל־יְצִיר יַעֲלֶה:

בְּלֵב כָּל־נִבְרָא לֹא הִמָּצֵא. מִפִּיו עָתָק לֹא יֵצֵא:

בְּאֵין לוֹ קָצֶה וְלֹא יֵחָצֶה. לֵב לֹא יָתוּר וְאֵין פֶּה פוֹצֶה:

בְּאֵין לוֹ רוּחוֹת וְאֵין בּוֹ רְוָחוֹת. אֵין לוֹ שִׂיחוֹת בּוֹ מוֹכִיחוֹת:

לְמֵרָחוֹק מִי יִשָּׂא רֵעוֹ. לְלֹא תְחִלָּה וְלֹא סוֹף לְהַגִּיעוֹ:

אֲגֻדִּים אֲחוּדִים תּוֹךְ וְסוֹף וָרֹאשׁ. פֶּה וְלֵב אֶבְלֹם מִדְּרוֹשׁ וּמֵחֲרוֹשׁ:

גֹּבַהּ וָעֹמֶק נְעוּצִים כְּסוֹבֵב. חֲכַם לֵב וְנָבוֹן לֹא יְלֻבָּב:

סוֹבֵב (נ״א סובל) הַכֹּל וּמָלֵא אֶת־כֹּל. וּבִהְיוֹת הַכֹּל אַתָּה בַכֹּל:

אֵין עָלֶיךָ וְאֵין תַּחְתֶּיךָ. אֵין חוּץ לְךָ וְאֵין בֵּינוֹתֶיךָ:

אֵין מַרְאֶה וָגַב לְאַחְדָּךְ. וְאֵין גּוּף לְעֶצֶם יִחוּדָךְ:

אֵין בְּתוֹךְ מִמְּךָ נִבְדָּל. וְאֵין מָקוֹם רֵק מִמְּךָ נֶחְדָּל:

וְאֵינְךָ נֶאֱצָל מִכֹּל וְנִבְדָּל. וְאֵין מָקוֹם רֵק מִמְּךָ וְנֶחְדָּל:

מִקְרֶה וְשִׁנּוּי אֵין בְּךָ נִמְצָא. וְלֹא זְמַן וְעַרְעָר וְלֹא כָל־שִׁמְצָה:

כָּל־זְמַן וְכָל־עֵת אַתָּה מְבִינָם. אַתָּה עוֹרְכָם וְאַתָּה מְשַׁנָּם:

כָּל־מַדָּע לֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָ. אֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יִמְצָא אוֹתְךָ:

כְּמִדָּתְךָ חָכְמָתְךָ. כִּגְדֻלָּתְךָ תְּבוּנָתֶךָ:

חָכָם אַתָּה מֵאֵלֶיךָ. חַי מֵעַצְמְךָ וְאֵין כְּגִילֶךָ:

זוּלַת חָכְמָתְךָ אֵין חָכְמָה. בִּלְתִּי בִינָתְךָ אֵין מְזִמָּה:

חָלַקְתָּ בְּלֵב חֲכָמִים שֵׂכֶל. וְרוּחֲךָ תְּמַלְּאֵם וְדַעְתָּם תַּשְׂכֵּל:

מִבַּלְעֲדֵי כֹחֲךָ אֵין גְּבוּרָה. וּמִבַּלְעֲדֵי עֻזְּךָ אֵין עֶזְרָה:

אֵין נִכְבָּד כִּי אִם כִּבַּדְתּוֹ. וְאֵין גָּדוֹל כִּי אִם גִּדַּלְתּוֹ:

כָּל־יָקָר וְכָל־טוּב מִיָּדֶךָ. לַאֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ עֲשׂוֹת חַסְדֶּךָ:

אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתֶךָ. וְאֵין מִסְפָּר לִתְבוּנָתֶךָ:

אֵין עוֹד זוּלַת הֱיוֹתֶךָ. חַי וְכֹל תּוּכַל וְאֵין בִּלְתֶּךָ:

וְלִפְנֵי הַכֹּל כֹּל הָיִיתָ. וּבִהְיוֹת הַכֹּל כֹּל מִלֵּאתָ:

עַל כֵּן אֵינְךָ צָרִיךְ לַכֹּל. לְךָ וּלְחַסְדְּךָ צְרִיכִים הַכֹּל:

הַכֹּל צְרִיכִים לְצִדְקוֹתֶיךָ· וְאֵינְךָ צָרִיךְ לִבְרִיּוֹתֶיךָ:

כִּי טֶרֶם כָּל־יְצִיר הָיִיתָ· לְבַדְּךָ מְאוּמָה לֹא נִצְרַכְתָּ:

רֵאשִׁית וְאַחֲרִית בְּיָדְךָ עֲרוּכִים· אַתָּה בָם וְהֵם בְּרוּחֲךָ שְׂרוּכִים:

כֹּל אֲשֶׁר הָיָה בָרִאשׁוֹנָה. וַאֲשֶׁר יִהְיֶה בָאַחֲרוֹנָה:

כָּל־הַיְצוּרִים וְכָל־מַעֲשֵׂיהֶם· וְכָל־דִּבְרֵיהֶם וּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם:

מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף תֵּדַע כֻּלָּם. וְלֹא תִשְׁכַּח כִּי אַתָּה אֶצְלָם:

אַתָּה בְרָאתָם וּלְבַדְּךָ עֲרַכְתָּם· לְבַדְּךָ תֵּדַע מְקוֹמָם וְדַרְכָּם:

הֵן אֵין דָּבָר מִמְּךָ נֶעְלָם. כִּי לְפָנֶיךָ נְכוֹנִים כֻּלָּם:

אֵין חֹשֶׁךְ וְאֵין מָנוֹס וְסֵתֶר· לָנוּס שָׁמָּה וּלְהִסָּתֵר:

אֵת אֲשֶׁר תְּבַקֵּשׁ אַתָּה מוֹצֵא. בְּלִי נְטוֹת אֲלֵיהֶם בְּעֵת שֶׁתִּרְצֶה:

כִּי אֶת־הַכֹּל כְּאַחַת תִּרְאֶה· לְבַדְּךָ תַעֲשֶׂה וְאֵינְךָ נִלְאֶה:

כִּי עַל גּוֹי וְעַל אָדָם יָחַד. עַל כֹּל תְּדַבֵּר בְּרֶגַע אֶחָד:

תִּשְׁמַע בְּרֶגַע כָּל־הַקּוֹלוֹת· זַעַק וְלַחַשׁ וְכָל־הַתְּפִלּוֹת:

אַף תָּבִין אֶל כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם. בְּרֶגַע תַּחְקוֹר כָּל־לְבָבֵיהֶם:

וְלֹא תַאֲרִיךְ עַל מַחְשְׁבוֹתֶיךָ· וְלֹא תִתְמַהְמַהּ עַל עֲצָתֶךָ:

אֵצֶל עֲצָתְךָ גְּזֵרָתֶךָ. לְקֵץ וּלְמוֹעֵד קְרִיאָתֶךָ:

וְכֻלָּם בֶּאֱמֶת בְּתֹם וּבְיֹשֶׁר· מִבְּלִי עֹדֶף וּמִבְּלִי חֹסֶר:

מִמְּךָ דָבָר לֹא יֵאָבֵד. דָּבָר מִמְּךָ לֹא יִכָּבֵד:

כָּל־אֲשֶׁר תַּחְפֹּץ תּוּכַל לַעֲשׂוֹת· וְאֵין מִי מוֹחֶה בְיָדְךָ מֵעֲשׂוֹת:

יְכָלֶת יְיָ בְּחֶפְצוֹ קְשׁוּרָה. וּבִרְצוֹת יְיָ לֹא אֲחֵרָה:

אֵין דָּבָר סֵתֶר מִמְּךָ נִבְחָר· עֲתִידוֹת וְעוֹבְרוֹת לְךָ הֵם יָחַד:

אֲשֶׁר מֵעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם הֵם כֻּלָּם בְּךָ וְאַתָּה בְּכֻלָּם:

חֲדָשׁוֹת תַּגִּיד וְסוֹד דְּרָכֶיךָ· אֶל עֲבָדֶיךָ וּמַלְאָכֶיךָ:

רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלִי רֵאשִׁית. וּמִבְּלִי אַחֲרִית וְאֵין לֵב לְהָשִׁית:
אֵין קֵצֶה אֶל גַּבְהוּתֶךָ. וְאֵין סוֹף לְעֹמֶק מִדּוֹתֶיךָ:
אֵין לְךָ סוֹבֵב וְאֵין לְךָ פֵּאָה. עַל כֵּן אוֹתְךָ חַי לֹא רָאָה:
אֵין צַר וְצֶלַע יַצְלִיעוּךָ. וְרֹחַב וְאֹרֶךְ (נ״א ועומק) לֹא יְמַצְּעוּךָ:
(אֵין פֵּאָה לִסְבִיבוֹתֶיךָ. וְאֵין תּוֹךְ מַבְדִּיל בֵּינוֹתֶיךָ:)
אֵין חָכְמָה אֲשֶׁר תֵּדָעֶךָ. וְאֵין מַדָּע אֲשֶׁר יַגִּיעֶךָ:
וְלֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָ כָּל מַדָּע. וְאֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יָבִין וְיֵדַע
מִמְּךָ מְאוּמָה וְאֵיכָה אָתָּה. וְאֵיךְ בְּלִי מְאוּמָה כֹּל בָּרָאתָ:

לְיוֹם שְׁלִישִׁי.

אָמְנָם יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֹּל יָצַרְתָּ:
אַתָּה בוֹרֵא וְלֹא נִבְרֵאתָ. אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נוֹצַרְתָּ:
אַתָּה מֵמִית וְאֶת־כֹּל תְּבַלֶּה. אַתָּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וְאַף תַּעֲלֶה.
וְנֶאֱמָן לְהַחֲיוֹת מֵתִים אָתָּה. וְעַל יְדֵי נְבִיאֲךָ כֵּן הוֹדַעְתָּ:
וְלֹא תָמוּת אֵל חַי וְלֹא מֵתָּה. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אָתָּה:
מַשְׁבִּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלַדְתָּ. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חָלִיתָ:
מָוֶת וּמַדְוֶה אֵין לְפָנֶיךָ. תְּנוּמָה וְשֵׁנָה אֵין לְעֵינֶיךָ:
הֲלֹא מִקֶּדֶם אֵל חַי אָתָּה. מֵאֲשֶׁר בְּךָ לֹא נִשְׁתַּנֵּיתָ:
וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּה. מֵאֱלָהוּתְךָ לֹא תִתְגַּנֶּה:
חָדָשׁ וְנוֹשָׁן לֹא נִמְצֵאתָ. חִדַּשְׁתָּ כֹּל וְלֹא חֻדַּשְׁתָּ:
לֹא יְחוּלוּ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. עָלֶיךָ גַּם שֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:
וְלֹא חָלוּ בְךָ שִׂמְחָה וָעֶצֶב. וְדִמְיוֹן נוֹצָר וְכָל־דְּבַר קֶצֶב:
כִּי לֹא יְסוֹבֵב אוֹתְךָ גֶּשֶׁם. אַף לֹא תִדְמֶה אֶל כָּל־נֶשֶׁם:
כָּל־הַיְצוּרִים גְּבוּל סִבָּתָם. אֶל רֵאשִׁיתָם וּלְאַחֲרִיתָם:
כִּי הַבְּרוּאִים בִּגְבוּל שַׂמְתָּם. וְלִימֵי צְבָאָם גְּבוּל הִקַּפְתָּם:
וּלְךָ אֵין גְּבוּל וּלְיָמֶיךָ. וְלִשְׁנוֹתֶיךָ וּלְעַצְמֶךָ:

וְאָמַרְתָּ עַם זוּ יָצַרְתִּי לִי יְסַפְּרוּ שְׁמִי וּתְהִלָּתִי:

בְּמִצְרַיִם שַׂמְתִּי עֲלִילוֹתַי· לְמַעַן תְּסַפֵּר אֶת אוֹתוֹתַי:

וַאֲנִי עַבְדְּךָ עַל כֵּן אֲסַפֵּר. כַּאֲשֶׁר אֶדְרוֹשׁ מֵעַל סֵפֶר:

תְּהַלֵּל נַפְשִׁי כֹּחַ מַעֲשֶׂיךָ· וְכָל־קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשֶׁךָ:

וַאֲבָרֶכְךָ בְּכָל־עִנְיָנַי. וּבְכָל־לִבִּי אוֹדֶה אֶת־אֲדֹנָי:

גַּם בִּגְרוֹנִי רוֹמְמוֹתֶיךָ· וְאֶת־פִּי אֲמַלֵּא תְהִלָּתֶךָ:

כִּי פִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ. כָּל־הַיּוֹם אֶת־תִּפְאַרְתָּךְ:

(וְאֹמְרָה נָּא עֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ· וַאֲשִׂיחָה דִּבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ:)

וְאַזְכִּיר טוּבְךָ וְצִדְקוֹתֶיךָ. חֲסָדֶיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ:

יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל אַתָּה· עַל כָּל־אֱלֹהִים מְאֹד גָּדַלְתָּ:

כִּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים הֵם· אֱלִילִים אִלְּמִים רוּחַ אֵין בָּהֶם:

הֵן לְעוֹבְדֵיהֶם גְּמוּל אֵין מְשִׁיבִים· וְלָמָּה לָהֶם הֵמָּה מְטִיבִים:

וּבְעֵת צָרָה אָז יִתְפַּלָּלוּ. וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ:

דּוֹרְשִׁים בְּכָל־לֵב לְרוּחַ אֵין בּוֹ· וְקָרוֹב יְיָ אֶל עַם קְרוֹבוֹ:

הַיּוֹצֵר כֹּל הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ לְבַד אֲנַחְנוּ:

עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ· נְבָרֵךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

בַּצַּר לָנוּ מְאֹד נִמְצֵאתָ. כִּי דּוֹרְשֶׁיךָ לֹא עָזַבְתָּ:

וְתָמִיד בְּפִינוּ תְּהִלָּתֶךָ· וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:

עַד אַתָּה בְּךָ וּבִכְבוֹדֶךָ. וּמְשָׁרְתֶיךָ אַף עֲבָדֶיךָ:

אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ מְלֹא כָל־הָאָרֶץ· וּכְבוֹדְךָ עַל כָּל־הָאָרֶץ:

וַאֲבוֹתֵינוּ בָּחֲרוּ אוֹתָךְ· לְבַדְּךָ לַעֲבוֹד וְאֵין לְזָר אִתָּךְ:

גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבַדֶּךָ· נַעֲבוֹד כְּבֵן אָב וּנְכַבְּדֶךָ:

וְהִנְנוּ עַל יִחוּדָךְ. יוֹמָם וָלַיְלָה עֵדֶיךָ:

בְּפִי כֻלָּנוּ וּבִלְבָבֵנוּ· שֶׁאַתָּה לְבַדְּךָ אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ עַל יִחוּדָךְ· עֵדִים אֲנַחְנוּ וַעֲבָדֶיךָ:

אֵין תְּחִלָּה אֶל רֵאשִׁיתֶךָ· וְאֵין קֵץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתֶךָ:

אַתָּה לְבַדְּךָ מַכִּיר שִׁבְחֶךָ. וְאֵין זוּלָתְךָ יוֹדֵעַ כֹּחֶךָ:

וְאֵין יוֹדֵעַ בִּלְעָדֶיךָ. שְׁבָחוֹת רְאוּיוֹת לִכְבוֹדֶךָ:

עַל כֵּן תִּתְבָּרַךְ כָּרָאוּי לָךְ. כְּפִי קָדְשְׁךָ כְּבוֹדְךָ וְגָדְלָךְ:

וּמִפִּי הַכֹּל בְּכָל אֱיָלוּתָם. כְּפִי מַדָּע אֲשֶׁר אַתָּה חֲנַנְתָּם:

יוֹדוּ פִלְאֲךָ הַשָּׁמַיִם. וְאַדִּירֶיךָ קוֹלוֹת מַיִם:

וְיָרִיעוּ לְךָ כָּל־הָאָרֶץ. יוֹדוּךָ כָּל־מַלְכֵי־אָרֶץ:

אַף יוֹדוּךָ כָּל־הָעַמִּים. וִישַׁבְּחוּךָ כָּל־הָאֻמִּים:

כָּל־זֶרַע יַעֲקֹב עֲבָדֶיךָ. כִּי עֲלֵיהֶם גָּבְרוּ חֲסָדֶיךָ:

אֶת־שֵׁם יְיָ יְהַלְלוּ כֻלָּם. אֵל אֱלֹהִים אֱמֶת וּמֶלֶךְ עוֹלָם:

ברוך אתה יחיד ומיוחד ה׳ אחד ושמו אחד:

לְיוֹם שֵׁנִי.

וַאֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ. אֲדַבֵּר אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹתֶיךָ:

דַּרְכֵי שִׁבְחֲךָ קְצָתָם אֲסַפְּרָה. מַעֲשֶׂיךָ מַה־נּוֹרָא אֹמְרָה:

אֵין אֵלֶיךָ עֲרוֹךְ בְּסֵפֶר. אַגִּידָה עָצְמוּ מִסַּפֵּר:

חֵקֶר אֱלוֹהַּ לֹא יִמָּצֵא. וְתַכְלִית שַׁדַּי לֹא תִקָּצֶה:

וְלִתְבוּנָתוֹ הֲלֹא אֵין חֵקֶר. וּמִסְפַּר שָׁנָיו לֹא יֵחָקֵר:

וְגַם אֵין מִסְפָּר לִגְדוּדֶיךָ. בְּצִבְאוֹתֶיךָ אוֹת כְּבוֹדֶךָ:

אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידְךָ. וְחַי לֹא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדְךָ:

נָבוֹן וְחָכָם הֵן לֹא יָדַע. וְאֵיךְ אֶעֱרוֹךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אֵדָע:

וְאִם יֹאמַר אִישׁ עַד תַּכְלִיתוֹ. אֶעֱרוֹךְ אֵלָיו וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ:

אָבֹא וְאֶמְצָא תַכְלִית שִׁבְחוֹ. לֹא נֶאֶמְנָה אֶת־אֵל רוּחוֹ:

יְבֻלָּע כִּי לֹא יָדַע עֶרְכּוֹ. אַחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ:

וְעִמָּדִי לֹא כֵן אָנֹכִי. וּפִי לֹא אֶתֵּן לַחֲטוֹא וְחִכִּי:

אֲסַפְּרָה לְאַחַי קְצוֹת דַּרְכֵי אֵל. וּלְיִשְׂרָאֵל מַה־פָּעַל אֵל:

כַּכָּתוּב אִמְרוּ לֵאלֹהִים. מַה־נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ אֱלֹהִים:

וּמָה אָשִׁיב לְךָ וְהַכֹּל שֶׁלָּךְ. לְךָ שָׁמַיִם אַף אֶרֶץ לָךְ:

יַמִּים וְכָל־אֲשֶׁר־בָּם בְּיָדֶךָ· וְכֻלָּם יְשַׂבְּעוּן מִיָּדֶךָ:

וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאנֶךָ. וַחֲפֵצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:

וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין לְאֵל יָדֵנוּ· וְלִשְׂרֵפַת אֵשׁ בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ:

וְאֵיךְ נַעֲבֹד וְאֵין זֶבַח וּמִנְחָה. כִּי לֹא בָאנוּ אֶל הַמְּנוּחָה:

וּמַיִם אַיִן לְהַעֲבִיר טֻמְאָה· וַאֲנַחְנוּ עַל אֲדָמָה טְמֵאָה:

שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אֲמָרֶיךָ. וַאֲנִי בָאתִי בִּדְבָרֶיךָ:

כִּי כָתוּב לֹא עַל זְבָחֶיךָ· וְעוֹלוֹתֶיךָ אוֹכִיחֶךָ:

עַל דְּבַר זֶבַח וְעוֹלוֹתֵיכֶם. לֹא צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם:

מַה־שָּׁאַלְתִּי וּמַה־דָּרַשְׁתִּי· מִמְּךָ כִּי אִם לְיִרְאָה אוֹתִי:

לַעֲבוֹד בְּשִׂמְחָה וּבְלֵבָב טוֹב. הִנֵּה שְׁמוֹעַ מִזֶּבַח טוֹב:

וְלֵב נִשְׁבָּר מִמִּנְחָה טְהוֹרָה· זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה:

זֶבַח וּמִנְחָה לֹא חָפַצְתָּ. חַטָּאת וְעוֹלָה לֹא שָׁאָלְתָּ:

מִזְבֵּחַ אֶבְנֶה בְּשִׁבְרוֹן לִבִּי· וַאֲשַׁבְּרָה אַף רוּחִי בְּקִרְבִּי:

רוּם לֵב אַשְׁפִּיל וְאֶת־רוּם עֵינָי. וְאֶקְרַע לְבָבִי לְמַעַן אֲדֹנָי:

שִׁבְרֵי רוּחִי הֵם זְבָחֶיךָ· יַעֲלוּ לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחֶךָ:

וְאַשְׁמִיעַ בְּקוֹל הוֹדָיוֹתֶיךָ. וַאֲסַפְּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ:

אֲשֶׁר יָדְעָה נַפְשִׁי אַחְבִּירָה· אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹת וַאֲדַבֵּרָה:

וּמָה אֶעֱרוֹךְ וְלֹא יָדַעְתִּי מָה. הֲיָכוֹל אוּכַל דַּבֵּר מְאוּמָה:

כִּי אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתוֹ· וְגַם אֵין מִסְפָּר לִתְבוּנָתוֹ:

חֲכַם לֵבָב הוּא מִי כָמוֹהוּ. שַׂגִּיא כֹחַ לֹא מְצָאנוּהוּ:

עֹשֶׂה גְדֹלוֹת וְרַב נוֹרָאוֹת· גָּדוֹל אַתָּה וְעוֹשֵׂה נִפְלָאוֹת:

עַד אֵין מִסְפָּר וְעַד אֵין חֵקֶר. וְלֹא נוֹדַע כִּי לֹא יֵחָקֵר:

אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תַּעַרְכֶךָ· וְאֵיזֶה פֶּה אֲשֶׁר יַגִּידֶךָ:

חַי לֹא רָאֲךָ וְלֵב לֹא יְדָעֶךָ. וְאֵיזֶה שֶׁבַח אֲשֶׁר יַצִּיעֶךָ:

גַּם מְשָׁרְתֶיךָ לֹא רָאוּךָ· וְכָל־חַכְמֵי לֵב לֹא מְצָאוּךָ:

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם רִאשׁוֹן.

אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי. הָאֱלֹהִים הָרֹעֶה אֹתִי מֵעוֹדִי:
עַד הַיּוֹם הַזֶּה הֶחֱזַקְתָּ בְּיָדִי· חַיִּים וָחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי:
בָּרוּךְ יְיָ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ. כִּי עַל עַבְדּוֹ הִפְלִיא חַסְדּוֹ:
אֱלֹהֵי מָרוֹם בַּמָּה אֲקַדֵּם· וּבַמָּה אִכַּף לֵאלֹהֵי קֶדֶם:
אִלּוּ הָרִים לְמַעֲרָכָה. וְכָל־עֲצֵי לְבָנוֹן בְּכָל עֲרוּכָה:
וְאִם כָּל־בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת קְרוּצִים· נְתָחִים עֲרוּכִים עַל הָעֵצִים:
וְאַף זָוִיּוֹת מִזְבֵּחַ מְבוּסִים· דָּם כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים:
וְכַחוֹל סֹלֶת דָּשֵׁן וְשָׁמֵן· בָּלוּל בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי שָׁמֶן:
וּלְאַזְכָּרָה לְבוֹנָה וְסַמִּים. וְלִקְטֹרֶת כָּל־רָאשֵׁי בְשָׂמִים:
(וְאִלּוּ נֵרוֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת· יִהְיוּ מְאִירִים כִּשְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת:)
(וּכְהַרְרֵי אֵל לֶחֶם הַפָּנִים. עַל שֻׁלְחָנוֹת עֲרוּכִים בִּפְנִים:)
וְיַיִן כְּמִטַר הַשָּׁמַיִם· וְשֵׁכָר לְנֶסֶךְ כְּעֵינוֹת מָיִם:
וְאִלּוּ כָּל־בְּנֵי אָדָם כֹּהֲנִים. לְוִיִּם מְשׁוֹרְרִים בִּכְנַף רְנָנִים:
וְכָל־עֲצֵי עֵדֶן וְכָל־עֲצֵי יְעָרִים· כִּנּוֹרוֹת וּנְבָלִים לַשָּׁרִים:
וְכָל־בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם. וְהַכּוֹכָבִים מִמְּסִלּוֹתָם:
וְכָל־הַלְּבָנוֹן וְחַיָּה כֻּלָּהּ· אֵין דֵּי בָּעֵר וְאֵין דֵּי עוֹלָה:
הֵן בְּכָל־אֵלֶּה אֵין דֵּי לַעֲבוֹד. וְאֵין דֵּי לְקַדֵּם אֶל הַכָּבוֹד:
כִּי נִכְבַּדְתָּ מְאֹד מַלְכֵּנוּ· וּבַמֶּה נִכַּף לַאֲדֹנֵינוּ:
אָמְנָם לֹא יוּכְלוּ כַּבְּדֶךָ· כָּל־חַי אַף כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ:
וַאֲנִי נִבְזֶה וַחֲדַל אִישִׁים· נִמְאָס בְּעֵינַי וּשְׁפַל אֲנָשִׁים:
וְאֵין לְעַבְדְּךָ כֹּל לְכַבְּדֶךָ. לְהָשִׁיב לְךָ גְּמוּל עַל חֲסָדֶיךָ:
כִּי הִרְבֵּיתָ טוֹבוֹת אֵלַי· כִּי הִגְדַּלְתָּ חַסְדְּךָ עָלָי:
וְרַב שִׁלּוּמִים לְךָ חִיַּבְתִּי. כִּי עָשִׂיתָ טוֹבוֹת אִתִּי:
וְלֹא חִיַּבְתָּ לִי גְּמוּלֶךָ· כָּל־טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ:
עַל הַטּוֹבוֹת לֹא עֲבַדְתִּיךָ. אַחַת לְרִבּוֹא לֹא גְמַלְתִּיךָ:
אִם אָמַרְתִּי אֲסַפְּרָה כְּמוֹ· לֹא יָדַעְתִּי סְפֹרוֹת לָמוֹ:

באר מיכל.

אחרון של פסח.

עמוד

271 **יַקְפִּתְ תהום כקרח.** כתב הרוו"ה „מגזרת קפאו אף כי איננו מפרשו" והפייטן הוליד מלה זאת מל' הכתוב יקרות יקפאון (זכרי' יד ו') ואף כי הוא רק בכתובים. כי הקרי וקפאון. *)

---

*) א"א: עי' במדרש רבה ותנחומא פ' חקת, ונראה כי גם רז"ל דרשו את הכתיב אף כי לא עשו את היו"ד בכפי, כי אם במוספי, כמ"ש הרב בעל מ"כ.

כשמחזירין הספר תוך ההיכל אומרים·

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָה רִבֲבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃ קוּמָה יְהוָה לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃ כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃ בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃ כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ׃ עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ הֲשִׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם׃

תפלת מוסף כראתמול וויטע .212

(Bei dem Zurückstellen der Thorah.)

ובנחה Und wenn sie sich niederließ, sprach er: Kehre ein, Ewiger, bei den Myriaden der Haufen Jisraels. — Erhebe Dich, Ewiger, zu Deiner Ruhestätte, Du und die Lade Deiner Herrlichkeit! Deine Priester legen Heil an und Deine Frommen jubeln. Um David Deines Knechtes willen, weise nicht ab das Angesicht Deines Gesalbten. — Denn gute Lehre gebe ich euch; meine Unterweisung verlasset nicht. Ein Baum des Lebens ist sie den an ihr Festhaltenden, und wer sie erfaßt, ist selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Anmuth und ihre Bahnen Frieden. Führe uns zurück, Ewiger, zu Dir, und wir wollen zurückkehren Verjünge unsere Tage, wie vormals.

Das **Mußaf-Gebet** ganz wie am siebenten Tage

(S. oben von Seite 212 an.)

(Am Sabbath.)

כט מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַייָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז׃
הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת־
קֹדֶשׁ׃ קוֹל יְיָ עַל־הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל־מַיִם
רַבִּים׃ קוֹל־יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ בֶּהָדָר׃ קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים
וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃ וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן
וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים׃ קוֹל יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃ קוֹל
יְיָ יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ׃ קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת
וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃ יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב
וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ
בַשָּׁלוֹם׃

(An Wochentagen.)

כד לְדָוִד מִזְמוֹר לַייָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃
כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ׃
מִי־יַעֲלֶה בְהַר יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ׃ נְקִי כַפַּיִם
וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע
לְמִרְמָה׃ יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ׃
זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים
רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי־
זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה׃ שְׂאוּ
שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃
מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה׃

הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ
וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ
יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב־יְיָ
לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ
יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר:
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כֹל
אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ
אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו
וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר
יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים
יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

השׁ"ץ לוקח ס"ת בידו להוליכו מן הבימה ולהצניעו בהיכל ואומר:

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:

קהל

**הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־
חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:**

(Der Vorbeter beim Zurücktragen der Thorah.)

יהללו Sie sollen loben des Ewigen Namen; denn erhaben ist sein Name allein. Seine Majestät ist über Himmel und Erde.

(Gemeinde.)

הודו Und Er erhöht das Horn seines Volkes, Ruhm all seinen Frommen den Kindern Jisrael, dem ihm nahen Volke Hallelujah!

וּכְשָׂכָר זֶה תִּהְיֶינָה נַפְשׁוֹתָם צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

(בקצת קהלות אומר הש"ץ אל מלא רחמים.)

אַב הָרַחֲמִים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים. בְּרַחֲמָיו הָעֲצוּמִים. הוּא יִפְקוֹד בְּרַחֲמִים הַחֲסִידִים וְהַיְשָׁרִים וְהַתְּמִימִים. קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ שֶׁמָּסְרוּ נַפְשָׁם עַל קְדֻשַּׁת הַשֵּׁם. הַנֶּאֱהָבִים וְהַנְּעִימִם בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרָדוּ. מִנְּשָׁרִים קַלּוּ מֵאֲרָיוֹת גָּבֵרוּ. לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם וְחֵפֶץ צוּרָם: יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה. עִם שְׁאָר צַדִּיקֵי עוֹלָם. וְיִקּוֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדָיו הַשָּׁפוּךְ: כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים. הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם עֲבָדָיו יִקּוֹם וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר: וְנִקֵּיתִי דָּמָם לֹא נִקֵּיתִי. וַיְיָ שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן: וּבְכִתְבֵי הַקֹּדֶשׁ נֶאֱמַר: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם. יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ: וְאוֹמֵר כִּי דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנָוִים: וְאוֹמֵר יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיּוֹת מָחַץ רֹאשׁ עַל־אֶרֶץ רַבָּה: מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה עַל־כֵּן יָרִים רֹאשׁ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

(קמ״ה) תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד

בעבור נשמת האם.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אִמִּי מוֹרָתִי (פב״פ) שֶׁהָלְכָה לְעוֹלָמָהּ בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָהּ. וּבִשְׂכַר זֶה תְּהֵא נַפְשָׁהּ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצַדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

בעבור נשמת אב ואם הזקנים ויתר הקרובים.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי וְאִמִּי זְקֵנַי וּזְקֵנוֹתַי דּוֹדַי וְדוֹדוֹתַי אַחַי וְאַחְיוֹתַי בֵּין מִצַּד אָבִי בֵּין מִצַּד אִמִּי שֶׁהָלְכוּ לְעוֹלָמָם בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָם. וּבִשְׂכַר זֶה תִּהְיֶינָה נַפְשׁוֹתָם צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצַדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

בעבור נשמות המומתים על קדושת הש״י.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת (פב״פ) וְנִשְׁמַת כָּל קְרוֹבַי וּקְרוֹבוֹתַי הֵן מִצַּד אָבִי הֵן מִצַּד אִמִּי שֶׁהוּמְתוּ הֵן שֶׁנֶּהֶרְגוּ הֵן שֶׁנִּשְׁחֲטוּ וְשֶׁנִּשְׂרְפוּ וְשֶׁנִּטְבְּעוּ וְשֶׁנֶּחְנְקוּ עַל קִדּוּשׁ הַשֵּׁם בַּעֲבוּר שֶׁאֶתֵּן צְדָקָה בְּעַד הַזְכָּרַת נִשְׁמוֹתֵיהֶם.

(Gebet für die Mutter.)

יזכור Es gedenke Gott in Gnaden der Seele meiner theuren Mutter ....., die zum ewigen Leben heimgegangen, um der milden Gabe willen, die ich für ihr Heil gelobe. Dafür sei ihre Seele in den Bund des Lebens aufgenommen, vereint mit den Seelen Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, der Sara, Rebecka, Rachel und Lea, und mit allen frommen Männern und Frauen, denen Seligkeit zu Theil geworden. Amen!

(Gebet für andere Verwandte.)

יזכור Es gedenke Gott in Gnaden der Seelen meiner theuren Großeltern, (meines Bruders, Oheims; meiner Schwester, Tante) ....., die zum ewigen Leben heimgegangen, um der milden Gabe willen, die ich für ihr Heil gelobe. Dafür seien ihre Seelen in den Bund des Lebens aufgenommen, vereint mit den Seelen Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, der Sara, Rebecka, Rachel und Lea, und mit allen frommen Männern und Frauen, denen Seligkeit zu Theil geworden. Amen!

הַנּוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר וְיִנְצוֹר וְיַעֲזוֹר וִירוֹמֵם וִיגַדֵּל וִינַשֵּׂא לְמַעְלָה אֶת־אֲדוֹנֵינוּ

הַמֶּלֶךְ

ווילהעלם הָרִאשׁוֹן

וְאֶת הַמַּלְכָּה הַגְּבִירָה

א ו י ג ו ס ט א

יָרוּם הוֹדָם׃ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחַיֵּם וְיִשְׁמְרֵם וּמִכָּל־צָרָה וְיָגוֹן וָנֶזֶק יַצִּילֵם וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחַת רַגְלֵי הַמֶּלֶךְ וְיַפִּיל שׂוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל־אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצְלִיחַ׃ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל־יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לָבֶטַח וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. וְכֵן יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן׃

סדר הזכרת נשמות.

בעבור נשמת האב.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי מוֹרִי (פב"פ) שֶׁהָלַךְ לְעוֹלָמוֹ בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדוֹ. בִּשְׂכַר זֶה תְּהֵא נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצַדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן׃

Gedächtniß der Hingeschiedenen.

(Gebet für den Vater.)

יזכור Es gedenke Gott in Gnaden der Seele meines theuren Vaters ....., der zum ewigen Leben heimgegangen, um der milden Gabe willen, die ich für sein Heil gelobe. Dafür sei seine Seele in den Bund des Lebens aufgenommen, vereint mit den Seelen Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, der Sara, Rebecka, Rachel und Lea, und mit allen frommen Männern und Frauen, denen Seligkeit zu Theil geworden. Amen!

המתפלל ביחידות אין אומר יקום פורקן זה ולא מי שברך.

יְקוּם פֻּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא. זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא. לְכָל קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין. רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא טַפְלָא וּנְשַׁיָּא: מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְכוֹן. יַפֵּישׁ חַיֵּיכוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיכוֹן וְיִתֵּן אַרְכָה לִשְׁנֵיכוֹן. וְתִתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל־עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין: מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן כָּל־זְמַן וְעִדָּן. וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה עִם כָּל־קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת לִתְפִלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה. וּפַת לָאוֹרְחִים וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים. וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם וְיָסִיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה וְיִרְפָּא לְכָל־גּוּפָם וְיִסְלַח לְכָל־עֲוֹנָם וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם. וְנֹאמַר אָמֵן:

Gebet für den Landesherrn.

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים. מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה.

עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוֹדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְעַל יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ־לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה) לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. עַל־הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

(אם שבת ווערדען דיא פאלגענדען דרייא שטיקקע געבעטעט.)

יְקוּם פּוּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא. זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא. לְמָרָנָן וְרַבָּנָן חֲבוּרָתָא קַדִּישָׁתָא דִי בְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל וְדִי בְבָבֶל. לְרֵישֵׁי כַלֵּי וּלְרֵישֵׁי גַלְוָתָא וּלְרֵישֵׁי מְתִיבָתָא וּלְדַיָּנֵי דִי בָבָא. לְכָל־תַּלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל־תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל מַן־דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא: מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יַתְהוֹן. יַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן וְיִתֵּן אַרְכָה לִשְׁנֵיהוֹן. וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל־עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין: מָרָן דִי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּהוֹן כָּל־זְמַן וְעִדָּן. וְנֹאמַר אָמֵן:

על Für die Gotteslehre, den Gottesdienst und das Prophetenwort, und für (diesen Sabbath und für) dieses Fest der ungesäuerten Brode, das Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott (zur Weihe und Ruhe,) zur Freude und Wonne, zur Ehre und Verherrlichung. Für alles das, Ewiger, unser Gott, danken wir Dir und preisen Dich. Gebenedeiet sei Dein Name im Munde alles Lebenden beständig und in alle Zeit und Ewigkeit! Gelobt seist Du, Ewiger, der heiligt (den Sabbath und) Jisrael und die Festzeiten.

המפטיר יברך ברכות אחרונות.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם. שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק:

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא־יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ:

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ. עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֶׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד:

(Segenssprüche nach der Haftarah.)

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, Hort aller Ewigkeiten, gerecht in allen Zeiten, Du treuer Gott! der spricht und vollbringt, verheißt und erfüllt, deß jegliches Wort ist Wahrheit und Gerechtigkeit Bewährt bist Du, Ewiger, unser Gott, bewährt Dein Wort, und nicht einer Deiner Aussprüche kehrt unerfüllt zurück, denn Du, o Gott und König, bist bewährt und barmherzig. Gelobt seist Du, Ewiger, o Gott, bewährt in all seinen Aussprüchen!

רחם Erbarme Dich über Zijon, das ist ja die Stätte unseres Lebens, und der Seelenbetrübten hilf auf bald in unsren Tagen. Gelobt seist Du, o Ewiger, der erfreuet Zijon durch seine Kinder

שמחנו Erfreue uns, Ewiger, unser Gott, durch Elijahu, den Propheten, Deinen Knecht, und durch das Reich des Hauses Davids, Deines Gesalbten; möge er bald herbeikommen, und frohlocken unser Herz. Auf seinem Thron dann sitzet kein Fremder, und nicht werden fürder Andere in seine Herrlichkeit sich theilen, denn bei Deinem heiligen Namen hast Du ihm geschworen, daß nicht verlöschen soll sein Licht in alle Zeit und Ewigkeit. Gelobt seist Du, o Ewiger, Schild des David!

עַמּוֹן מִשְׁמַעְתָּם׃ וְהֶחֱרִים יְהוָה אֵת לְשׁוֹן יַם־
מִצְרַיִם וְהֵנִיף יָדוֹ עַל־הַנָּהָר בַּעְיָם רוּחוֹ וְהִכָּהוּ
לְשִׁבְעָה נְחָלִים וְהִדְרִיךְ בַּנְּעָלִים׃ וְהָיְתָה
מְסִלָּה לִשְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר כַּאֲשֶׁר
הָיְתָה לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם עֲלֹתוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אוֹדְךָ יְהוָה כִּי אָנַפְתָּ בִּי
יָשֹׁב אַפְּךָ וּתְנַחֲמֵנִי׃ הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח
וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְהוָה וַיְהִי־לִי
לִישׁוּעָה׃ וּשְׁאַבְתֶּם־מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי
הַיְשׁוּעָה׃ וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיהוָה
קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו הַזְכִּירוּ
כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ׃ זַמְּרוּ יְהוָה כִּי גֵאוּת עָשָׂה
מוּדַעַת זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ׃ צַהֲלִי וָרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת
צִיּוֹן כִּי־גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃

ſeine Hand über den Strom in der Gluth ſeines Zornes, und zerſchlägt ihn in ſieben Bäche, daß man ihn beſchreitet in Schuhen. Und er wird eine Bahn für den Ueberreſt ſeines Volkes, der überbleibt von Aſchur, wie er war für Jisrael, am Tage ſeines Auszuges aus dem Lande Mizrajim. Und du wirſt ſprechen an jenem Tage: Ich danke dir, o Ewiger, daß du mir gezürnet. Nun wendet ſich dein Zorn und du tröſteſt mich. Siehe, der Herr iſt mein Heil, ich bin getroſt, zage nicht, denn mein Sieg und mein Sang iſt Jah, der Ewige, Er war mein Heil. Und ihr werdet Waſſer ſchöpfen mit Wonne aus den Quellen des Heils. Und werdet ſprechen an jenem Tage: Dank ſinget dem Herrn, rufet an ſeinen Namen, macht kund unter den Völkern ſeine Wunderthaten, lobſinget, denn erhaben iſt ſein Name. Saitenſpielet dem Ewigen, denn Herrliches hat Er gethan. Kund geworden iſt dies auf der ganzen Erde. Juble und jauchze, Bewohnerin Zijon's; denn groß iſt in deiner Mitte der Heilige Jisrael's.

יַשְׁחִיתוּ בְּכָל־הַר קָדְשִׁי כִּֽי־מָלְאָה הָאָרֶץ
דֵּעָה אֶת־יְהוָה כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים׃ וְהָיָה בַּיּוֹם
הַהוּא שֹׁרֶשׁ יִשַׁי אֲשֶׁר עֹמֵד לְנֵס עַמִּים אֵלָיו
גּוֹיִם יִדְרֹשׁוּ וְהָיְתָה מְנֻחָתוֹ כָּבוֹד׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם
הַהוּא יוֹסִיף אֲדֹנָי ׀ שֵׁנִית יָדוֹ לִקְנוֹת אֶת־שְׁאָר
עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר וּמִמִּצְרַיִם וּמִפַּתְרוֹס
וּמִכּוּשׁ וּמֵעֵילָם וּמִשִּׁנְעָר וּמֵחֲמָת וּמֵאִיֵּי הַיָּם׃
וְנָשָׂא נֵס לַגּוֹיִם וְאָסַף נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפֻצוֹת
יְהוּדָה יְקַבֵּץ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃ וְסָרָה
קִנְאַת אֶפְרַיִם וְצֹרְרֵי יְהוּדָה יִכָּרֵתוּ אֶפְרַיִם
לֹא־יְקַנֵּא אֶת־יְהוּדָה וִיהוּדָה לֹא־יָצֹר אֶת־
אֶפְרָיִם׃ וְעָפוּ בְכָתֵף פְּלִשְׁתִּים יָמָּה יַחְדָּו יָבֹזּוּ
אֶת־בְּנֵי־קֶדֶם אֱדוֹם וּמוֹאָב מִשְׁלוֹחַ יָדָם וּבְנֵי

Leid und richten nicht Verderben an auf meinem ganzen heiligen Berge; denn voll ist die Erde der Erkenntniß des Ewigen, wie Wasser die Meerestiefen bedecken. Und geschehen wird es an selbigem Tage: die Wurzel Jischai's, die da steht als Panier der Völker — zu ihr werden Völker sich wenden, und seine Ruhestätte ist Herrlichkeit. Und es geschieht, selbigen Tages läßt walten der Herr zum zweiten Male seine Hand, sich zu eignen den Rest seines Volkes, der übrig sein wird von Aschur und von Mizrajim, und von Patros, und von Kusch, und von Elam, und von Schinear, und von Chamat und von den Eilanden des Meeres. Und er erhebt ein Panier den Völkern, und versammelt die Verstoßenen Jisrael's, und die Zerstreuten von Jehudah versammelt er von den vier Enden der Erde. Und es weicht die Eifersucht Efrajim's und die Feindschaft Jehudah's wird getilgt; Efrajim ist nicht eifersüchtig auf Jehudah, und Jehudah befeindet nicht Efrajim. Und sie fliegen auf den Rücken der Pelischtim an's Meer, vereint plündern sie die Söhne des Morgenlandes, Edom und Moab sind ihre Habe, und die Söhne Ammon ihnen gehorsam. Und der Ewige bannt die Zunge des Meeres von Mizrajim, und schwingt

וְהַלְּבָנוֹן בְּאַדִּיר יִפּוֹל׃ וְיָצָא חֹטֶר מִגֵּזַע יִשָׁי וְנֵצֶר
מִשָּׁרָשָׁיו יִפְרֶה׃ וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ
חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת
יְהוָה׃ וַהֲרִיחוֹ בְּיִרְאַת יְהוָה וְלֹא־לְמַרְאֵה עֵינָיו
יִשְׁפּוֹט וְלֹא־לְמִשְׁמַע אָזְנָיו יוֹכִיחַ׃ וְשָׁפַט בְּצֶדֶק
דַּלִּים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעַנְוֵי־אָרֶץ וְהִכָּה אֶרֶץ
בְּשֵׁבֶט פִּיו וּבְרוּחַ שְׂפָתָיו יָמִית רָשָׁע׃ וְהָיָה
צֶדֶק אֵזוֹר מָתְנָיו וְהָאֱמוּנָה אֵזוֹר חֲלָצָיו׃ וְגָר
זְאֵב עִם־כֶּבֶשׂ וְנָמֵר עִם־גְּדִי יִרְבָּץ וְעֵגֶל וּכְפִיר
וּמְרִיא יַחְדָּו וְנַעַר קָטֹן נֹהֵג בָּם׃ וּפָרָה וָדֹב
תִּרְעֶינָה יַחְדָּו יִרְבְּצוּ יַלְדֵיהֶן וְאַרְיֵה כַּבָּקָר
יֹאכַל־תֶּבֶן׃ וְשִׁעֲשַׁע יוֹנֵק עַל־חֻר פָּתֶן וְעַל
מְאוּרַת צִפְעוֹנִי גָּמוּל יָדוֹ הָדָה׃ לֹא־יָרֵעוּ וְלֹא־

Mächtigen. Und es keimt ein Reis aus dem Stamme Jischai, und ein Sprößling aus seinen Wurzeln bricht hervor. Und es ruht auf ihm der Geist des Ewigen, der Geist der Weisheit und Einsicht, der Geist des Rathes und der Stärke, der Geist der Erkenntniß und Furcht des Ewigen. Und sein Gefallen hat er an der Furcht des Ewigen, und nicht nach seinem Augenschein richtet er, und nicht nach des Ohres Gerücht entscheidet er. Aber er richtet mit Gerechtigkeit die Armen, und entscheidet mit Biederkeit den Gebeugten im Lande, und schlägt die Erde mit der Geißel seines Mundes, und mit dem Hauch seiner Lippen tödtet er den Bösewicht. Und es wird sein das Recht seiner Lenden Gurt, und die Treue der Gurt seiner Hüften. Und es wohnt der Wolf mit dem Lamme, und der Tiger lagert neben dem Böcklein, und Kalb und junger Leu und Mastftier zusammen, und ein kleiner Knabe leitet sie. Und Kuh und Bär weiden, es lagern ihre Jungen zusammen, und der Leu, wie ein Rind, frißt Stroh. Und es spielt der Säugling auf dem Loche der Natter, in die Höhle des Basilisken steckt seine Hand das entwöhnte Kind. Sie thun kein

שָׁלוֹם: אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ
חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

קודם קריאת ההפטרה ואחר שגמר הגולל יברך המפטיר ברכה זו.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים
טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל
עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק:

מפטירין בישעיה י' ל"ב.

עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לַעֲמֹד יְנֹפֵף יָדוֹ הַר בַּת־
צִיּוֹן גִּבְעַת יְרוּשָׁלָם: הִנֵּה הָאָדוֹן יְהוָֹה צְבָאוֹת
מְסָעֵף פֻּארָה בְּמַעֲרָצָה וְרָמֵי הַקּוֹמָה גְּדֻעִים
וְהַגְּבֹהִים יִשְׁפָּלוּ: וְנִקַּף סִבְכֵי הַיַּעַר בַּבַּרְזֶל

ihrer Linken Reichthum und Ehre. Der Ewige hat es gewollt um seiner Gerechtigkeit willen, Er erhebt die Lehre und verherrlicht sie.

(Segensspruch vor der Haftarah.)

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der erwählt hat die wahren Propheten, und Wohlgefallen gefunden an ihren Worten, den in Wahrhaftigkeit gesprochenen. Gelobt seist Du, o Ewiger, der erkoren die Thorah und Moscheh, seinen Knecht, und Jisrael, sein Volk, und die Propheten der Treue und Wahrheit. —

Haftarah.

(Jesaia 10, 32.)

עוד Noch heute soll er in Nob verweilen, schwingt seine Hand gegen den Berg der Tochter Zijon, den Hügel von Jeruschalajim. Siehe, der Herr, der Ewige der Heerschaaren, entblättert die Laubkrone mit Schreckensgewalt, und die von ragendem Wuchse sind gefällt und die Hohen erniedrigt. Und umgehauen wird des Waldes Dickicht mit dem Eisen, und der Lebanon fällt durch einen

עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל תַּעֲשׂוּ׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה
לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר
חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת
הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־
אֵלֶּה׃ כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם
אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עוֹלַת הַתָּמִיד
יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃

כשמגביהים הס"ת אומרים.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי
יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה׃ עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ
וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבֹתֶיהָ

und zwei Zehntel sollt ihr thun zu jedem Widder. Je ein Zehntel sollst du thun zu einem Schaf von den sieben Schafen. Und einen Bock zum Sühnopfer, um euch zu sühnen. Außer dem Ganzopfer des Morgens, das ein beständiges Ganzopfer ist, sollt ihr dies opfern. So sollt ihr opfern täglich sieben Tage lang eine Speise des Feueropfers, dem Ewigen zum Wohlgeruch, über das beständige Ganzopfer werde es geopfert und die Spende dazu. Und am siebenten Tage sollt ihr heilige Berufung haben; keine Werkarbeit sollt ihr thun.

(Wenn die Thorah erhoben wird, spricht die Gemeinde:)

וזאת Und das ist die Lehre, die Moscheh vorgelegt den Kindern Jisrael auf den Befehl des Ewigen durch Moscheh. Ein Baum des Lebens ist sie den an ihr Festhaltenden, und wer sie erfaßt, ist selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Anmuth, und ihre Bahnen Frieden. Dauer der Tage ist in ihrer Rechten, in

וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃ שִׁבְעַת יָמִים תָּחֹג
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ
שָׂמֵחַ׃ שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים ׀ בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי ׀
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג
הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם׃
אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃

מניחין ס"ת ב' אצל הראשון ואומרין ח"ק על שניהם ומגביהין וגוללין ס"ת שקראו בו ופותחין ספר תורה ב' וקורין בו למפטיר בפרשת פינחס (במדבר כ"ח י"ט):

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־
בָקָר שְׁנָיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי

Sieben Tage sollst du feiern dem Ewigen deinem Gotte an dem Orte, den der Ewige erwählen wird; denn segnen wird dich der Ewige dein Gott in all deinem Ertrag und in allem Werk deiner Hände, und du sollst ganz froh sein. Dreimal im Jahr sollen erscheinen all deine Männlichen vor dem Angesichte des Ewigen deines Gottes an dem Orte, den Er erwählen wird, am Feste der ungesäuerten Brode, und am Feste der Wochen, und am Feste der Hütten; und man erscheine nicht leer vor dem Angesichte des Ewigen; Jeglicher nach dem, was seine Hand geben kann, nach dem Segen des Ewigen, deines Gottes, den Er dir gegeben.

(4. B. Mos. Cap. 28. V. 19.)

והקרבתם Und ihr sollet dem Ewigen ein Feueropfer, ein Ganzopfer darbringen; zwei junge Farren und einen Widder und sieben einjährige Schafe; ohne Fehl sollen sie euch sein. Und ihr Speisopfer, Kernmehl mit Oel eingerührt, drei Zehntel zu jedem Farren,

תֹּאכַל מַצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצֶרֶת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא
תַעֲשֶׂה מְלָאכָה׃ ס רביעי וכשבת ו שִׁבְעָה שָׁבֻעֹת
תִּסְפָּר־לָךְ מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה תָּחֵל לִסְפֹּר שִׁבְעָה
שָׁבֻעוֹת׃ וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבֻעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסַּת נִדְבַת
יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ
לִפְנֵי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ
וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר
בְּקִרְבֶּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ
שָׁם׃ וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרָיִם וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ
אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה׃ פ חמישי וכשבת ו חַג הַסֻּכֹּת
תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאָסְפְּךָ מִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ
בְּחַגֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר

essen, und am siebenten Tage ist Festversammlung dem Ewigen, deinem Gotte; du sollst keine Arbeit verrichten.

שבעה Sieben Wochen sollst du dir zählen: wenn die Sichel anhebt in der Saat, sollst du anheben sieben Wochen zu zählen, und sollst feiern ein Fest der Wochen dem Ewigen, deinem Gotte, eine Darbringung der freiwilligen Gabe deiner Hand, die du geben magst, wie dich segnen wird der Ewige, dein Gott. Und freue dich vor dem Ewigen, deinem Gotte, du und dein Sohn und deine Tochter, und dein Knecht und deine Magd, und der Lewi, der in deinen Thoren, und der Fremdling, und die Waise und die Wittwe, die in deiner Mitte, an dem Orte, den erwählen wird der Ewige, dein Gott, daselbst seinen Namen thronen zu lassen; und gedenke, daß du ein Knecht gewesen in Mizrajim, und beobachte und thue all diese Satzungen.

חג Ein Fest der Hütten sollst du dir feiern sieben Tage, wenn du einbringst aus deiner Tenne und deiner Kelter; und freue dich an deinem Feste, du und dein Sohn und deine Tochter, und dein Knecht und deine Magd, und der Lewi und der Fremdling, und die Waise und die Wittwe, die in deinen Thoren

וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
יְהוָה לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ לֹא־תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ שִׁבְעַת
יָמִים תֹּאכַל־עָלָיו מַצּוֹת לֶחֶם עֹנִי כִּי בְחִפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל
יְמֵי חַיֶּיךָ׃ ישראל ובשבת ה וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־
גְּבֻלְךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־יָלִין מִן־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח
בָּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר׃ לֹא תוּכַל לִזְבֹּחַ אֶת־הַפָּסַח
בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ כִּי אִם־
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם
תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בָּעָרֶב כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ
מִמִּצְרָיִם׃ וּבִשַּׁלְתָּ וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפָנִיתָ בַבֹּקֶר וְהָלַכְתָּ לְאֹהָלֶיךָ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים

Mizrajim, Nachts. Und du sollst schlachten ein Peßach dem Ewigen, deinem Gotte, Schaf oder Rind, an dem Orte, den der Ewige erwählen wird, daselbst seinen Namen thronen zu lassen. Du darfst dabei kein Gesäuertes essen, sieben Tage sollst du dabei Ungesäuertes essen, Brod der Armuth; denn in Hast bist du aus Mizrajim gezogen: — auf daß du gedenkest des Tages deines Auszuges aus dem Lande Mizrajim all die Tage deines Lebens

ולא Und nicht gesehen werde bei dir Sauerteig in deinem ganzen Gebiete sieben Tage, und nicht übernachte von dem Fleische, das du schlachtest am Abend, am ersten Tage, bis an den Morgen. Du kannst nicht das Peßach schlachten in irgend einem deiner Thore, die der Ewige, dein Gott, dir giebt. Sondern an dem Orte, den erwählen wird der Ewige, dein Gott, seinen Namen thronen zu lassen, dort sollst du schlachten das Peßach am Abend bei Sonnenuntergang, der Zeit deines Auszuges aus Mizrajim; und du sollst es gar werden lassen und essen an dem Orte, den der Ewige, dein Gott, erwählen wird, und wendest dich am Morgen und gehest nach deinen Zelten. Sechs Tage sollst du Ungesäuertes

חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֶה שְׂכַר שָׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים
וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃ פ ישראל

אן וואכענטאגען ווירד היער אנגעפאנגען (דברים ט"ו י"ט).

כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יִוָּלֵד בִּבְקָרְךָ וּבְצֹאנְךָ הַזָּכָר תַּקְדִּישׁ
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בִּבְכֹר שׁוֹרֶךָ וְלֹא תָגֹז בְּכוֹר
צֹאנֶךָ׃ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְשָׁנָה בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃ וְכִי־יִהְיֶה בוֹ מוּם פִּסֵּחַ
אוֹ עִוֵּר כֹּל מוּם רָע לֹא תִזְבָּחֶנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ בִּשְׁעָרֶיךָ
תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו כַּצְּבִי וְכָאַיָּל׃ רַק אֶת־
דָּמוֹ לֹא תֹאכֵל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃ פ לוי וכשבת ד
שָׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי
בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה׃

ihn frei entlässest von dir; denn das Doppelte der Miethszeit eines Miethlings hat er dir gedient, sechs Jahre. Auch wird dich segnen der Ewige, dein Gott, in Allem, was du thust.

(An Wochentagen wird hier angefangen. (5. B. Mos. Cap. 15, V. 19.)

כל Alles Erstgeborene, das geboren wird unter deinem Rindvieh und deinen Schafen – das Männliche, sollst du heiligen dem Ewigen, deinem Gotte. Du sollst nicht arbeiten mit dem Erstgeborenen deines Ochsen und nicht scheeren das Erstgeborene deines Schafes. Vor dem Ewigen, deinem Gotte, sollst du es verzehren Jahr für Jahr, an dem Orte, den erwählen wird der Ewige, — du und dein Haus. Und wenn daran ein Gebrechen ist, — lahm oder blind, — irgend ein böses Gebrechen, so sollst du es dem Ewigen, deinem Gotte, nicht schlachten. In deinen Thoren magst du es essen, der Unreine und der Reine zusammen, wie den Hirsch und wie das Reh. Nur sein Blut sollst du nicht essen; auf die Erde gieß' es aus wie Wasser.

שמור Beobachte den Monat der Aehrenreife, daß du opferst das Peßach dem Ewigen, deinem Gotte; denn im Monate der Aehrenreife hat dich herausgeführt der Ewige, dein Gott, aus

לוֹ כִּי בִּגְלַל ׀ הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂךָ
וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃ כִּי לֹא־יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ
עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לְאָחִיךָ
לַעֲנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצֶךָ׃ ס כִּי־יִמָּכֵר לְךָ אָחִיךָ
הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה וַעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת
תְּשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ׃ וְכִי־תְשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא
תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם׃ הַעֲנֵיק תַּעֲנִיק לוֹ מִצֹּאנְךָ וּמִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ
אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֶּן־לוֹ׃ וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם׃ וְהָיָה כִּי־יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא
מֵעִמָּךְ כִּי אֲהֵבְךָ וְאֶת־בֵּיתֶךָ כִּי־טוֹב לוֹ עִמָּךְ׃ וְלָקַחְתָּ
אֶת־הַמַּרְצֵעַ וְנָתַתָּה בְאָזְנוֹ וּבַדֶּלֶת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם
וְאַף לַאֲמָתְךָ תַּעֲשֶׂה־כֵּן׃ לֹא־יִקְשֶׁה בְעֵינֶךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ אֹתוֹ

dieser Sache willen wird dich segnen der Ewige, dein Gott, in all deinem Werk und in allem Geschäfte deiner Hand. Denn nicht aufhören wird der Dürftige innerhalb des Landes; darum gebiet' Ich dir also: Aufthun sollst du deine Hand deinem Bruder, deinem Armen und deinem Dürftigen in deinem Lande. Wenn sich dir verkauft dein Bruder, der Ebräer oder die Ebräerin, so soll er bei dir sechs Jahre dienen, und im siebenten Jahre entlasse ihn frei von dir. Und wenn du ihn frei entlässest von dir, so entlasse ihn nicht leer. Aufladen sollst du ihm von deinen Schafen und von deiner Tenne und von deiner Kelter; womit dich gesegnet der Ewige, dein Gott, sollst du ihm geben. Und gedenke, daß du ein Knecht gewesen im Lande Mizrajim, und der Ewige, dein Gott, hat dich erlöst; darum gebiete Ich dir diese Sache heute. Und es soll ge-schehen, wenn er zu dir spricht: Ich mag nicht von dir gehen — weil er dich liebt und dein Haus, weil ihm wohl ist bei dir; — so nimm die Pfrieme und setze sie an sein Ohr und an die Thüre, und er soll dir ein Knecht sein für immer; und auch deiner Magd thue also. Es soll nicht schwer fallen in deinen Augen, wenn du

נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ׃ רַק אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם׃ כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְהַעֲבַטְתָּ
גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ
לֹא יִמְשֹׁלוּ׃ ס כִּי־יִהְיֶה בְךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד
שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תְאַמֵּץ
אֶת־לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן׃ כִּי־
פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ
אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־יִהְיֶה דָבָר עִם־לְבָבְךָ
בְלִיַּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת־הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה
עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל־יְהוָה
וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃ נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ

nehmen; aber nur wenn du gehorchest der Stimme des Ewigen, deines Gottes, zu beobachten, auszuüben dies ganze Gebot, das ich dir heute gebiete. Denn der Ewige, dein Gott, hat dich gesegnet, wie Er dir verheißen, daß du vielen Völkern auf Pfand leihen wirst, du selbst aber nichts entlehnen, und über viele Völker herrschen wirst, sie aber nicht herrschen über dich. Wenn unter dir sein wird ein Dürftiger, irgend einer deiner Brüder in einem deiner Thore in deinem Lande, das der Ewige, dein Gott, dir giebt, so verhärte nicht dein Herz und verschließe nicht deine Hand vor deinem dürftigen Bruder; sondern aufthun sollst du ihm deine Hand und leihen auf Pfand sollst du ihm, so viel als hinreicht für seinen Mangel, was ihm gebricht. Hüte dich, daß nicht in deinem Sinne sei, ein niederträchtiges Wort zu sprechen: Heran kommt das siebente Jahr, das Jahr des Erlasses; und es wird dein Auge bös sein gegen deinen dürftigen Bruder, und du wirst ihm nichts geben, und er wird rufen über dich zum Ewigen, und es wird an dir eine Sünde sein: Geben sollst du ihm, und laß nicht leid sein deinem Herzen, indem du ihm giebst; denn um

שָּׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׂמַחְתָּ אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃ וְהַלֵּוִי
אֲשֶׁר־בִּשְׁעָרֶיךָ לֹא תַעַזְבֶנּוּ כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה
עִמָּךְ׃ ס מִקְצֵה | שָׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת־כָּל־מַעְשַׂר
תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַהִוא וְהִנַּחְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ׃ וּבָא הַלֵּוִי כִּי
אֵין־לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר
בִּשְׁעָרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשָׂבֵעוּ לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־
מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃ ס לוי מִקֵּץ שֶׁבַע־שָׁנִים
תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה׃ וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה שָׁמוֹט כָּל־בַּעַל מַשֵּׁה
יָדוֹ אֲשֶׁר יַשֶּׁה בְּרֵעֵהוּ לֹא־יִגֹּשׂ אֶת־רֵעֵהוּ וְאֶת־אָחִיו כִּי־
קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה׃ אֶת־הַנָּכְרִי תִּגֹּשׂ וַאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ
אֶת־אָחִיךָ תַּשְׁמֵט יָדֶךָ׃ אֶפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה־בְּךָ אֶבְיוֹן
כִּי־בָרֵךְ יְבָרֶכְךָ יְהוָה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן־לְךָ

zehre es dort vor dem Ewigen, deinem Gotte, und du sollst dich freuen, du und dein Haus. Und der Lewi, der in deinen Thoren, nicht verlasse ihn, denn er hat keinen Antheil und Besitz mit dir. Nach Verlauf dreier Jahre mußt du ausscheiden alle Zehnten deines Ertrages in diesem Jahre, und es liegen lassen in deinen Thoren; dann soll kommen der Lewi, — denn er hat keinen Antheil und Besitz mit dir — und der Fremdling und die Waise und die Wittwe, die in deinen Thoren, daß sie essen und satt werden, auf daß dich segne der Ewige, dein Gott, in allem Werk deiner Hände, das du thust. — Am Schlusse von sieben Jahren halte Erlaß. Und dies ist die Bewandtniß des Erlasses: Es erlasse jeglicher Schuldherr sein Darlehn, das er seinem Nächsten geliehen; er soll nicht drängen seinen Nächsten und seinen Bruder; denn ein Erlaß dem Ewigen ist verkündet. Den Ausländer magst du drängen (zur Bezahlung), was du aber bei deinem Bruder hast, soll deine Hand lassen. Es sei denn, daß unter dir kein Dürftiger ist, weil dich segnen wird der Ewige in dem Lande, welches der Ewige, dein Gott, dir giebt, zum Besitz es einzu-

קורין בתורה בפ' ראה (דברים י"ד כ"ב).

אם שבת ווירד היער, אן וואכענטאגען בייא כל הבכור אנגעפאנגען.

עַשֵּׂר תְּעַשֵּׂר אֵת כָּל־תְּבוּאַת זַרְעֶךָ הַיֹּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה
שָׁנָה׃ וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־
יִבְחַר לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם מַעְשַׂר דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ
וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ לְמַעַן תִּלְמַד לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כָּל־הַיָּמִים׃ וְכִי־יִרְבֶּה מִמְּךָ הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל
שְׂאֵתוֹ כִּי־יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְנָתַתָּה בַּכָּסֶף
וְצַרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ וְהָלַכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃ וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר־תְּאַוֶּה נַפְשְׁךָ בַּבָּקָר
וּבַצֹּאן וּבַיַּיִן וּבַשֵּׁכָר וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלְךָ נַפְשֶׁךָ וְאָכַלְתָּ

Vorlesung aus der Thorah.

(5. B. Mos. Cap. 14. V. 22.)

(Am Sabbath wird hier, an Wochentagen bei „Alles Erstgeborene" (S. 349) angefangen.

עשר Verzehnten sollst du all den Ertrag deiner Saat, die herauskommt auf dem Felde, Jahr für Jahr, und verzehren vor dem Ewigen, deinem Gotte, an dem Orte, den Er erwählen wird, seinen Namen daselbst thronen zu lassen, den Zehnten deines Getreides, deines Mostes und deines Oeles, und die Erstgebornen deines Rindviehes und deiner Schafe, auf daß du lernest, den Ewigen, deinen Gott, zu fürchten alle Tage. Wenn dir aber des Weges zu viel ist, weil du es nicht wirst tragen können — denn es wird dir zu entfernt sein der Ort, den der Ewige, dein Gott, erwählen wird, seinen Namen daselbst einzusetzen, weil dich der Ewige, dein Gott, segnen wird — so sollst du es für Geld geben; und binde das Geld zusammen in deiner Hand und gehe an den Ort, den der Ewige, dein Gott, erwählen wird, und du magst das Geld ausgeben in Allem, was deine Seele begehrt, in Rindern und in Schafen, und in Wein und in berauschendem Getränke und in Allem, wozu dich dein Herz auffordert, und ver-

איֹרְחֵנוּ לִפְלֵטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

כהגיע הש״ץ על הבימה מניח הס״ת על השולחן ופותח ואומר:

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ. וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה. כֹּהֵן קְרָב. יַעֲמוֹד (פלוני בר פלוני הכהן). בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:

קהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

העולה לתורה מברך.

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּא״יְ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

אחר הקריאה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּא״יְ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

sere Seelen vor bösen Stunden, und wende ab jede sündige Regung den von ihm Geschirmten, und begnadige uns zu steter Erhaltung, und erfülle unsere Wünsche in reichem Maße, in Heil und Erbarmen.

(Der zur Thorah Gerufene spricht:)

ברכו Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!

ברוך יי (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene für immer und ewig!

ברוך אתה Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns erkoren hat aus allen Völkern, und uns ertheilt hat seine Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat!

(Nach der Vorlesung.)

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns ertheilt hat die Lehre der Wahrheit, und das ewige Leben gepflanzt hat in unserer Mitte. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat!

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קָדוֹשׁ שְׁמוֹ:

גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל־הַבְּרִיּוֹת אֱלוֹהַּ כָּל־הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם: קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי: וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב. שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֵהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב. כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן: וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל־בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר:

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרָע מִן־הַנְּשׂוּאִים וְיָחוֹן

שמע Höre Israel! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen!

אחד Einzig ist unser Gott, groß unser Herr, Heiliger, sein Name!

גדלו Erhebet den Ewigen mit mir! und seinen Namen wollen wir vereint verherrlichen.

לך Dein, o Ewiger, ist die Größe und die Stärke und die Herrlichkeit, die Macht und der Glanz, ja Dein Alles im Himmel und auf Erden. Dein, o Ewiger! ist die Herrschaft, und du bist es, der sich erhebet über Alles als Haupt. Erhebet den Ewigen unsern Gott, und bücket euch vor dem Schemel seiner Füße, heilig ist Er! Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seinem heiligen Berge, denn heilig ist der Ewige, unser Gott!

אב Der Vater des Erbarmens erbarme sich des Volkes, des von ihm geschützten und gedenke des Bundes mit den urgewaltigen Ahnen, und rette un-

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: ג״פ

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא. בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפֻרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ וּלְאַמְטוּיֵא לָנָא מִטּוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיַת כָּל־דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא. אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמֵּהּ דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל־עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא. וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סָמִיכְנָא. אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר תֻּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָא וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאִי וְדְלִבָּא דְכָל־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְטָב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם:

יהיו Mögen Dir wohlgefällig sein die Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens, Ewiger. mein Hort und mein Erlöser!

ואני Und mein Gebet an Dich, o Ewiger! komme zur Gnadenzeit, o Gott! In der Fülle Deiner Gnade erhöre mich durch die treue Zuversicht Deines Heiles.

בריך Gelobt sei der Name des Weltenherrn, gelobt seiner Allmacht Krone und Stätte! Möge Deine Gnade sein mit Deinem Volke Jisrael in Ewigkeit, und die siegreiche Macht Deiner Rechten laß schauen Dein Volk in Deinem Heiligthume; laß uns zuströmen den Segen Deiner Erleuchtung und nimm unser Gebet an in Liebe. Möge es Dein Wille sein, daß Du uns in Gnaden das Leben verlängerst, und laß mich meine Stelle haben in der Mitte der Frommen, daß Du Dich mein erbarmest, mich schützest und all die Meinigen und die Deinem Volke Jisrael angehören. Du speisest Alle, und verpflegest Alle, Du, der Herrscher über Alles, Du, der herrschet über Könige, und die Herrschaft ist Dein. Ich stehe hier als Knecht des Heiligen, Hochgelobten. Vor ihm beuge ich mich und vor der Würde seiner Lehre zu jeglicher Zeit. Auf keinen Sterblichen verlasse ich mich, und auf Keinen, der Göttlichkeit sich zuspricht, lehne ich mich, — nur auf den Gott des Himmels, der da ist ein Gott in Wahrheit, und dessen Lehre ist Wahrheit, und dessen Propheten sind Wahrheit, und der in reicher Fülle übt Thaten der Liebe und Wahrheit; auf ihn vertraue ich, und seinem Namen, dem heiligen und weihevollen, spende ich Loblieder. Möge es Dein Wille sein, daß Du öffnest mein Herz für die Lehre, und erfüllest die Wünsche meines Herzens und des Herzens Deines ganzen Volkes Jisrael zum Guten, zum Leben und zum Frieden.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלָתִי וְזַכֵּנִי (ואת אשתי ובני ובנותי) לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. וּמַלְּטֵנִי מִיֵּצֶר הָרָע. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְזַכֵּנוּ כְּדֵי שֶׁתַּשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ עָלֵינוּ. וְהוֹפַע עָלֵינוּ רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ. רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה. רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה. רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ. וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁאֶזְכֶּה לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ. וְלָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יְשָׁרִים לְפָנֶיךָ. וְקַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְתִשְׁמְרֵנוּ מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וּמִשָּׁעוֹת רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא לְעוֹלָם. וְהַבּוֹטֵחַ בַּיְיָ חֶסֶד יְסוֹבְבֶנְהוּ אָמֵן:

רבונו Herr der Welt! erfülle meines Herzens Wünsche zum Segen, und gewähre mein Verlangen, und erfülle mir meine Bitte, und würdige mich und die Meinigen, Deinen Willen mit ganzem Herzen zu erfüllen, und bewahre mich vor dem sündigen Triebe, und laß Deine Lehre unser Theil sein. Würdige uns, daß dein Gottesglanz über uns walte. Laß über uns strahlen den Geist der Weisheit und Einsicht, daß an uns sich erfülle das Prophetenwort: Und es wird auf ihm ruhen der Geist de/ Ewigen, der Geist der Weisheit und Einsicht, der Geist des Rathes und der Stärke, der Geist der Erkenntniß und Furcht des Ewigen. So möge es denn auch Dein Wohlgefallen sein, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! daß ich so glücklich sein möge, das in Deinen Augen Gute zu vollbringen, und auf den Wegen der Frommen vor Dir zu wandeln. Heilige uns durch Deine Gebote, daß wir theilhaft werden gesegneten und dauernden Lebens, des Lebens in einer künftigen Welt, und bewahr' uns vor bösen Handlungen und bösen Stunden, die heranstürmen in das Leben dieser Welt. Wer aber auf den Ewigen vertraut Huld umringet ihn. Amen!

סדר הוצאת ספר התורה.

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם: כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְיָ מִירוּשָׁלָיִם:

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

יְהוָה׀ יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה:

אין Keiner ist wie Du unter den Göttern, o Herr! und Nichts wie Deine Werke! Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und Deine Herrschaft geht durch alle Geschlechter. Der Ewige ist Herrscher, der Ewige war Herrscher, der Ewige wird herrschen in alle Zeit und Ewigkeit. Der Ewige wird Macht verleihen seinem Volke, der Ewige segne sein Volk mit Frieden!

אב Vater des Erbarmens! Erweise Zijon Güte in Deiner Huld, baue die Mauern Jeruschalajims. Denn auf Dich allein vertrauen wir, König, Gott, hoch und erhaben, Herr der Ewigkeiten!

ויהי Und es geschah, wenn aufbrach die Bundeslade, da sprach Moscheh: Erhebe Dich, Ewiger, daß sich zerstreuen Deine Feinde, und flüchten, die Dich hassen, vor Deinem Angesichte. Denn von Zijon geht aus die Lehre und das Wort des Ewigen von Jeruschalajim.

ברוך Gelobt sei, der ertheilt hat die Lehre seinem Volke Jisrael in seiner Heiligkeit.

יי Ewiger! Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Huld bis in's tausendste Geschlecht, der verzeihet Sünde, Missethat und Vergehen.

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (עַל) כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר:
זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

ק׳ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן: ק׳ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

ק׳ עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יהללוך Mögen Dich preisen, Ewiger unser Gott, alle Deine Werke, und die Dir Geweihten, Frommen, die Deinen Willen vollbringen und Dein ganzes Volk, das Haus Jisrael, mit Jubel mögen sie danken und benedeien, rühmen und preisen, erheben und verherrlichen, die Weihe und Herrschaft geben Deinem Namen, unser König; denn Dir zu danken ist süß, und Deinem Namen Lob zu singen ist schön. Denn von Ewigkeit zu Ewigkeit bist Du Gott. Gelobt seist Du, Ewiger! König, gepriesen durch Lobgesänge.

אם שבת ווירד שיר השירים געלעזען זיהע זייטע 169.

מַעֲשֵׂי יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ: זֶה־הַשַּׁעַר לַיְיָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה: אודך אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: אבן מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ: מאת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

געמיינדע:	פארבעטער:
אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא	אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא:	אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא:

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: ברוך אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אל אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ: אלי הוֹדוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הודו

ist Jah, Er war meine Rettung. Stimme des Jubels und der Rettung erschallt in den Zelten der Gerechten: die Rechte des Ewigen schafft Macht. Die Rechte des Ewigen ist hoch gehoben, die Rechte des Ewigen schafft Macht. Ich sterbe nicht, nein ich lebe, und erzähle die Thaten Jahs. Züchtigen mag mich Jah, aber dem Tode giebt Er mich nicht hin. Oeffnet mir die Pforten des Heils, ich will durch sie eintreten, Jah preisen. Dies ist die Pforte des Ewigen, Gerechte treten da ein. Ich will Dich preisen, daß Du mich gebeugt, und warst meine Rettung. Der Stein, den die Bauleute verwarfen, ist geworden zum Eckstein. Von dem Ewigen ist dies geschehen, das so wunderbar in unsern Augen. Diesen Tag hat der Ewige geschaffen, lasset uns jubeln und uns freuen an ihm.

(Vorb.)	(Gem.)
Ach Ewiger, gewähre Hülfe!	Ach Ewiger, gewähre Hülfe!
Ach Ewiger, gewähre Glück!	Ach Ewiger, gewähre Glück!

ברוך Gesegnet, der da kommt im Namen des Ewigen! wir grüßen euch aus dem Hause des Ewigen. Ein Gott ist der Ewige und leuchtet uns. Bindet das Festthier mit Seilen an die Hörner des Altars. Mein Gott bist Du, den ich preise, mein Gott, den ich erhebe. Danket dem Ewigen, denn Er ist gütig, denn ewiglich währt seine Huld.

קיח   פארבעטער אונד געמיינדע אבוועכזעלנד:

הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב   כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ געמ׳ הודו
יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל   כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ געמ׳ הודו
יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ געמ׳ הודו
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ   כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ געמ׳ הודו

מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ׃ יְיָ לִי לֹא אִירָא
מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃ יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה
בְשֹׂנְאָי׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם׃ טוֹב לַחֲסוֹת
בַּייָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים׃ כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃
סַבּוּנִי גַם־סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי כִדְבֹרִים
דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ דָּחֹה דְחִיתַנִי
לִנְפֹּל וַייָ עֲזָרָנִי׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ קוֹל
רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל׃ יְמִין
יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל׃ לֹא־אָמוּת כִּי־אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר

(Vorbeter und Gemeinde abwechselnd:)

הודו (Psalm 118.) Danket dem Ewigen, denn Er ist gütig, denn ewiglich währt seine Huld. Sprechen soll Jisrael: denn ewiglich währt seine Huld. Sprechen soll das Haus Aharon: denn ewiglich währt seine Huld. Sprechen sollen, die den Ewigen fürchten: denn ewiglich währt seine Huld.

מן המצר Aus der Enge rief ich Jah, mich erhörte im Geräumigen Jah. Der Ewige ist mit mir — ich fürchte nicht; was kann ein Mensch mir thun? Der Ewige ist mir unter meinen Helfern, und ich werde mich weiden an meinen Hassern. Besser ist es, sich bergen beim Ewigen, als auf Menschen vertrauen. Besser ist es, sich bergen beim Ewigen, als auf Edle vertrauen. Alle Völker haben mich umringt, im Namen des Ewigen raff' ich sie weg. Sie haben mich umringt, ja umzingelt, im Namen des Ewigen raff' ich sie weg. Sie haben mich umringt wie Bienen, sie verlöschen wie Dornenfeuer, im Namen des Ewigen raff' ich sie weg. Stießest du mich auch zum Falle, stand der Ewige mir bei. Mein Sieg und mein Sang

יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ
יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

מָה־אָשִׁיב לַייָ כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃ כּוֹס־
יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַייָ
אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ
הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו׃ אָנָּה יְיָ כִּי־אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי
עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ אֶזְבַּח
זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם
נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי
יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ׃

קיז הַלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים׃
כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

sinken in Grabesstille. Aber wir preisen Jah, von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

מה Wie soll ich vergelten dem Ewigen all seine Wohlthaten gegen mich? Den Kelch des Heiles erheb' ich, und den Namen des Ewigen ruf' ich an. Meine Gelübde bezahle ich dem Ewigen, im Angesicht seines ganzen Volkes. Theuer ist in den Augen des Ewigen das Sterben seiner Frommen. Ach Herr, denn mir, Deinem Knecht, mir, Deinem Knecht, Sohne Deiner Magd, hast Du meine Bande gelöst. Dir will ich opfern Opfer des Dankes, und den Namen des Ewigen ruf' ich an. Meine Gelübde bezahle ich dem Ewigen, im Angesicht seines ganzen Volkes, in den Höfen des Hauses des Ewigen, in deiner Mitte, Jeruschalajim. Hallelujah!

הללו (Psalm 117.) Lobet den Ewigen, all ihr Völker, preiset ihn, alle Nationen. Denn mächtig über uns ist seine Huld, und die Treue des Ewigen ist ewiglich. Hallelujah!

מֵעַם לֹעֵז: הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר:
הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן:
מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר:
הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן:
מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב:
הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם:

יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ
אֶת־בֵּית אַהֲרֹן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם־
הַגְּדֹלִים: יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם:
בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם לַיְיָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי־אָדָם: לֹא־הַמֵּתִים

Jaakobs aus dem Volke fremder Zunge, ward Jehudah zu seinem Heiligthume, Jisrael seine Herrschaft. Das Meer sah und floh, der Jarden wandte sich zurück, die Berge hüpften wie Widder, die Hügel wie junge Schafe. Was ist dir, o Meer, daß du fliehest, Jarden, daß du zurück dich wendest? Ihr Berge, daß ihr hüpfet wie Widder, Hügel, wie junge Schafe? Vor dem Herrn erzittre, Erde, vor dem Gotte Jaakobs, der wandelt den Felsen in Wasserteiche, den Kiesel in Wasserquellen.

יי Der Ewige hat unser gedacht, Er segnet, segnet das Haus Jisrael, segnet das Haus Aharon, segnet die den Ewigen fürchten, die Kleinen sammt den Großen. Der Ewige möge hinzuthun zu euch, zu euch und zu euren Kindern. Gesegnet seid ihr dem Ewigen, dem Schöpfer des Himmels und der Erde. Die Himmel sind des Ewigen Himmel, die Erde hat Er gegeben den Menschenkindern. Nicht die Todten loben Jah, und Alle nicht, die

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרוֹא אֶת־הַהַלֵּל:

קי״ג הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַּייָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם־הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

קי״ד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, der uns durch seine Gebote geheiligt und uns befohlen, das Hallel zu lesen.

הללויה (Psalm 113.) Hallelujah! Lobet, Knechte des Ewigen lobet den Namen des Ewigen. Der Name des Ewigen sei gepriesen von nun an bis in Ewigkeit. Von Sonnenaufgang bis zu ihrem Niedergang wird gelobt der Name des Ewigen. Hoch über allen Völkern ist der Ewige, über den Himmeln seine Herrlichkeit. Wer ist gleich dem Ewigen, der so hoch thronet, der so tief herniederschaut, im Himmel und auf Erden? Er richtet empor aus dem Staube den Armen, aus dem Kothe erhöht Er den Dürftigen, daß Er ihn setze neben die Edlen, neben die Edlen seines Volkes; der bevölkert die Unfruchtbare im Hause — die Mutter der Kinder frohlocket. Hallelujah!

בצאת (Psalm 114.) Da Jisrael aus Mizrajim zog, das Haus

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

ק' מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ
בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:

ק״וח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ח׳ לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

Zeiten! Und unser Auge möge schauen Dein Reich, wie das in den Gesängen Deiner Verherrlichung gesprochene Wort lautet, durch David, Deinen frommen Gesalbten:

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit; dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

לדור (Vorb.) In alle Geschlechter wollen wir verkünden Deine Größe, und in alle Dauer der Zeiten Deine Weihe aussprechen, und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserm Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit! denn ein großer und heiliger Gott bist Du. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

וְזִמְרָת יָהּ פָּצְחוּ בִרְנוּנִים. לְרָם עַל רָמִים וּמִתְגָּאֶה עַל גֵּיוֹתָנִים. לְשׁוֹמֵעַ אֶנְקַת אֶבְיוֹנִים. לְמַשְׁפִּיל רָמִים וּמֵרִים מִסְכְּנִים. וְקִדְּמוּ שָׁרִים אַחַר נוֹגְנִים. וּבְתוֹךְ עֲלָמוֹת תּוֹפְפוּ נִגּוּנִים. וְאַחַר כַּךְ הִרְשׁוּ שִׁנְאַנִּים:

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

ק׳וח **קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:**

חזן **אָז** בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

ק׳וח **בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:**

ח׳ מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ מָתַי תִּמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכֹּן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח

„Mein Sieg und Saitenspiel ist Jah!“ herrlich erklang
Dem über alle Hohen Erhabenen, erhöht ob allem Rang,
Der hört der Leidenden Stöhnen aus Drang,
Der die Armen erhöht und die Hohen niederzwang,
Von Sängern zuerst, dann von denen, die Saitenspiel rührten,
Inmitten paukenschlagende Mägdlein Reigen führten,
Und dann erst ward den himmlischen Chören
Vergönnt, daß auch sie der Weihe Lied ließen hören.

ככתוב Wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קדוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ist Gott der Heerschaaren, so weit die Erde reicht, seine Herrlichkeit.

אז Und mit gewaltigem, mächtig erbrausendem Halle lassen sie die Stimme vernehmen, sich erhebend den Serafim entgegen, die ihnen zurufen:

ברוך (Gem.) Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein Jeglicher von seiner Stätte aus.

ממקומך Aus Deiner Stätte, Du unser König! glänz' hervor und walte über uns, denn wir harren auf Dich, wenn Du wieder herrschen wirst in Zijon, bald in unseren Tagen für alle Zeit und Ewigkeit thronend. O werde erhoben und geheiligt in Deiner Stadt Jeruschalajim für alle Geschlechter und in alle Dauer der

דמיונים. כמראה אשר ראה ציר בחזיונים. סוסים
אדמים וסוסים שחורים שרקים ולבנים. ויחנו אלה
נכח אלה אפונים. מחנה אש מול מחנה קש פנים
בפנים. ולפי שעה הרגישו כל צבא מעונים. בזרוע עזו
נלחם רב אונים. לא בעצם יד חיל שוטנים. הלא
הנפילים ואנשי השם מכנים. מרוח אפו כלו והנם
טמונים. ואף כי משולים למשענת קנים. אשר הבל
וריק לעזרם מתקנים. כי אם להודיע חבת אב לבנים
וירעם בקול גאונו על גאונים. וירץ לקראתם במגן
וצנים. וידריכם באפו וירמסם בחמתו כחמר טינים.
והדישם כהדוש מתבן במו מדמנים. ואז שר ים עם
שר חם יחד נדונים. זה לעמת זה נאבקו במעונים.
ויחזק רהב על שר אונים. וישליכהו ארצה וירמסהו
בעזרת דר אופנים. ועם זו בשורם באלה דינים. עוזר
ועזור בקו נדונים. פתחו פיהם בשיר וברננים. עזי

ויחנו Und sie lagerten gegen einander in Reih' und Glied,
Ein Feuerheer vor einer Schaar von Stroh, daß eins das andere sieht.
Heranzieht das Himmelsheer zur Stund' im Schwarm.
Gott der Allmachtvolle selber kämpft mit gewaltigem Arm.
Nicht weil solcher Macht Er bedurft gegen die Haßentbrannten;
Denn selbst die Riesen [1]), die weithin genannten,
Vor seinem Hauche schwanden, für ewig gescheucht:
Wie erst das Volk, das zerbrechlichem Rohre [2]) gleicht,
Das windig [3]) und eitel, wenn es Hülfe sendet.
Nein! um kund zu thun, wie in Vaterlieb' Er sich ihnen zugewendet
וירעם Und der Majestät Stimme donnernd über dem Hochmuth schallt,
Auszieht Er gegen sie mit Schild und Waffengewalt,
Zerstampft sie im Grimm, wie Lehm, mit mächtigen Schritten,
Zerdrischt sie wie Stroh unter gewaltigen Tritten.
Als das Volk nun sah Gottes gerechtes Walten,
Nach Strenge Gericht an Helfern und Schützlingen gehalten,
That ihr Mund sich auf mit Lob und Jubelsang,

1) 1. Mos. 6, 4. 2) Jes. 36, 6. 3) Jes. 30 7.

וַיִּמָּצֵא לָהֶם הַמָּצוּי בְּכָל עֲדָנִים. וַיִּגְעַר בְּיַם סוּף וְהָרְבּוּ
זֵדוֹנִים. וַיֵּלְכוּ בִּתְהוֹמוֹת כְּבַעַל דְּרָכִים מְפֻנִּים. מִזֶּה וּמִזֶּה
הֶעֱלָה אִילָנוֹת טְעוּנִים. וּבְתוֹךְ תְּהוֹמוֹת הִמְתִּיק לָמוֹ
מַעְיָנִים. וְעָשַׁן לִפְנֵיהֶם קְטֹרֶת סַמָּנִים. וַיַּנְחֵם אֶל מְחוֹז
חֶפְצָם שַׁאֲנַנִּים. וְכַעֲלוֹת לְצַד זֶה עַל שְׂפַת יָם כֵּנִים.
בָּאוּ מִצַּד זֶה בְּתוֹךְ יָם סְוֵנִים. תְּחִלָּה בְּרָצוֹן וְסוֹף בְּרֶסֶן
מְרֻסָּנִים. כִּי סִדְרֵי בְרֵאשִׁית עֲלֵיהֶם מִשְׁתַּנִּים. דֶּרֶךְ
אֶרֶץ סוּסִים מוֹשְׁכִים אוֹפַנִּים. וְנֶהְפַּךְ בָּם וְנִמְשְׁכוּ סוּסִים
אַחַר הַסַּדָּנִים. דֶּרֶךְ אֶרֶץ מָקוֹם שֶׁרַכָּב מַנְהִיג שָׁם מוֹשְׁכִים
וּפוֹנִים. וְכָאן מַנְהִיג וּמוֹשֵׁךְ בְּעַל כָּרְחָם נִפְנִים. וּבָאוּ
לְתוֹךְ יָם בְּאֶמְצַע שְׁאוֹנִים. וְהִנֵּה כְּבוֹד יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בָּא בְרוֹב לִגְיוֹנִים. וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיֵּדֶא מוּל בַּעֲלֵי
מְדָנִים. וְעִמּוֹ שַׂרְפֵי הַקֹּדֶשׁ וְחַיּוֹת וְאוֹפַנִּים. וְאֶלֶף אַלְפִּין
וְרִבּוֹ רִבְבָן גְּדוּדֵי שִׁנְאַנִּים. וְרֶכֶב אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ וְכָל

Er dräut dem Schilfmeer, es versiegt der Wogen Wuth,
Wie auf ebnem Pfad hinziehn sie durch die Fluth.
Auf beiden Seiten läßt fruchttragende Bäum' Er sprießen,
Süße Quellen läßt im Meeresgrund' Er fließen.
Vor ihnen her läßt Weihrauchs würzigen Hauch Er ziehn,
Leitet ruhig zu der Stätte ihres Verlangens sie hin.
וכעלות Wie die Treugläubigen am Meeresufer standen auf dieser Seiten,
Die Sewenim dort in des Meeres Tiefe schreiten,
Erst aus freier That, dann wie von Fesseln umschlungen.
Denn es waren verkehrt der Welt Gesetz' und Ordnungen.
Der Rosse Lauf war durch die Räder bezwungen,
Der Lenker ward im Fluge des Wagens geschwungen.
ובאו Und so kamen sie hinein mitten in's brausende Wogengetümmel,
Und die Herrlichkeit Gottes kam mit den Legionen vom Himmel,
Und im Flug' eilt Er, entgegen den streitenden Feindesheeren,
Mit dem Chor der Serafim und Myriaden und Schaaren aus Himmels-
sphären,
Mit Feuergespann und allen Gestalten,
Wie sein Herold [1]) geschaut in des Geistes lichterhelltem Walten

1) Sachar. 1, 8.

גָּנַז הוּא וּמְלָכִים קַדְמוֹנִים. וְהוֹצִיא כְּלֵי יְקָר וְדַרְכְּמוֹנִים.
וְחִלֵּק לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי הֲגוּנִים. וְשִׁדְּלָם בִּדְבָרִים
וְהִסְבִּיר לָמוֹ פָּנִים. וְכֹה אָמַר לָהֶם בְּשִׂיחַ מַעֲנִים. מִשְׁפַּט
הַמֶּלֶךְ כָּל הָעָם בּוֹזְזִים וּלְפָנָיו נוֹתְנִים. וַאֲנִי כְּאֶחָד מִכֶּם
אֶטּוֹל מָנִים. מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ עֲבָדָיו יוֹצְאִים רִאשׁוֹנִים.
וַאֲנִי אֵצֵא רִאשׁוֹן וְאַתֶּם צְאוּ אַחֲרוֹנִים. מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ
עֲבָדָיו אוֹסְרִים מֶרְכַּבְתּוֹ וּמְתַקְּנִים. וַאֲנִי בְּעַצְמִי אֶאֱסוֹר
רִכְבִּי וְאָשִׂים רְסָנִים. וְנִתְרַצּוּ יַחַד גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים.
וַיָּשִׂימוּ כּוֹבַע עַל רָאשֵׁיהֶם וְלָבְשׁוּ שִׁרְיוֹנִים. וַיַּחְגְּרוּ אִישׁ
חַרְבּוֹ וְנָטְלוּ כִידוֹנִים. וַיִּקְחוּ אִישׁ רֹמַח בְּיָדוֹ וַיַּחֲזִיקוּ
מָגִנִּים. וְנָשְׂאוּ קֶשֶׁת וּמָלְאוּ שִׁלְטֵיהֶם חִצִּים שְׁנוּנִים.
וְהַקַּלָּעִים אִישׁ קַלְעוֹ בְּיָדוֹ לְקַלַּע בָּאֲבָנִים. וַיֵּצְאוּ יַחַד
בְּלֵב שָׁלֵם וּבְצִבְיוֹנִים. וְלֹא נִכְשַׁל אֶחָד מֵהֶם וְלֹא אִרְעוּהוּ
סִימָנִים. לְבִלְתִּי לְנַחֵשׁ לָשׁוּב לִמְלוֹנִים. כִּי חֻקּוֹת הָעַמִּים
מְנַחֲשִׁים וּמְעוֹנְנִים. וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל עַל שְׂפַת יָם חוֹנִים.
וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצְרַיִם נוֹסְעִים כַּעֲנָנִים. וְאֵין מָקוֹם
לָנוּס לֹא לְאָחוֹר וְלֹא לְפָנִים. וְאַף לֹא מִדְּפַנּוֹת מִפְּנֵי
חַיּוֹת וּפְתָנִים. וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְיָ וְהִפִּילוּ לְפָנָיו תַּחֲנוּנִים.

Und einem Jeden theilt er zu nach seinem Stand',
Und an Jeden er mit freundlicher Rede sich wandt',
Bis Jeglicher an die Rüstung legt,
ויצאו Und sie ausziehen, von willigem Sinn' bewegt.
Kein ungünstig Vorzeichen sich rührte,
Das wieder zurück in die Heimath sie führte.
Denn Zeichen die Zukunft verkünden
Den Heidenvölkern, den blinden.
Und Jisrael, am Meeresufer weilend,
Sieht Mizrajim heran wie Wolken eilend,
Kein Ort zur Flucht, nicht vor- und rückwärts; denn es droht
Auf allen Seiten von Thieren und Ungeheuern der Tod.
ויצעקו Sie riefen zu Gott, inbrünstig zu ihm sie flehten,
Der zu jeder Zeit Gegenwärtige wendet sich zu ihren Gebeten.

מַה זֹּאת עָשִׂינוּ כִּסְכְלוּנִים. כִּי שִׁלַּחְנוּ עֲבָדִים שֶׁתַּחַת
יָדֵינוּ מְכֻדָּנִים. מִי יִרְמַס לָנוּ חֹמֶר וּמִי יַחֲזִיק לָנוּ מַלְבֵּנִים.
מִי יִבְנֶה לָנוּ חוֹמוֹת וּבִנְיָנִים. הָעֵת יַגְדִּילוּ עָלֵינוּ שְׁכֵנִים.
וְגַם הַמְּלָכִים שֶׁמַּס לָנוּ נוֹתְנִים. שׁוּב לֹא יִהוּ אֵלֵינוּ פּוֹנִים.
כִּי יֹאמְרוּ הִנֵּה עֲבָדִים שֶׁתַּחַת יְדֵיהֶם נְתוּנִים. הֵם פָּשְׁעוּ
בָם וּבָהֶם לֹא סוֹפְנִים. אַף כִּי אֲנַחְנוּ חוֹרֵי הָאָרֶץ וּקְצִינִים.
וּבְכֵן שָׁלַח וְקִבֵּץ אֶת כָּל חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם וְאִצְטַגְנִינִים.
וְגַם אֶת הָאוֹבוֹת וְאֶת הַיִּדְּעוֹנִים. וַיִּוָּעֵץ בָּם וּבִזְקֵנִים.
וַיֵּצְאוּ כֻלָּם בְּעֵצָה אַחַת מְכֻוָּנִים. לִרְדּוֹף אַחֲרֵיהֶם וּלְבַלְּעָם
כְּתַנִּינִים. וַיְצַו וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּאֶרֶץ סְוֵנִים. כָּל שׁוֹלֵף
חֶרֶב הֱיוֹת מוּכָנִים. וַיֵּאָסְפוּ כֻלָּם כְּאִישׁ אֶחָד מְזֻמָּנִים.
וְהָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים וְהַפַּחוֹת וְהַסְּגָנִים. וְאַנְשֵׁי הַצָּבָא אִישׁ
וְאִישׁ בִּכְלֵי זֵינִים. אָז פָּתַח אוֹצְרוֹת גִּנְזֵי מַטְמוֹנִים. אֲשֶׁר

Sie ſprechen: Was thaten wir in blinder Thörigkeit!
Wir ließen die Knechte zieh'n, die zermalmet waren in unſerm Joch,
Wer wird Lehm für uns treten, Ziegel bereiten noch?
Wer wird Mauern und Gebäud' aufführen?
Wie werden jetzt unſere Nachbarn ſtolziren,
Und die Könige, die Zins uns pflichten,
Sie werden nicht mehr nach uns ſich richten.
Sie werden ſprechen: Sklaven, die in ihren Händen geſchmachtet,
Haben ſich empört, ihrer nicht geachtet,
Vollends wir, edle Fürſten und Herren im Land!
ובכן Und ſo hat er nach den Zaubrern und Sterndeutern geſandt,
Und mit Todtenbeſchwörern und den Zeichenkundigen und den Alten
Hat er einen Rath gehalten.
Und Alle einmüthig zu dem Beſchluß es bringen,
Sie zu verfolgen und ſie wie Drachen zu verſchlingen.
Und er ließ im Lande der Sewenim den Ruf ergehen,
Daß, wer das Schwert führt, bereit ſollte ſtehen.
Und Alle wie ein Mann nach dem Kampfe dürſten,
Paſcha's, Vaſallen und Fürſten.
ואנשי Und ſein Heer zog hinaus im Waffengepränge,
Und er that auf ſeine Schätze mit ihrer Kleinodien Menge,

Auf Zoans Boden hast Du in Majestät Dich enthüllt,
Es erzittert vor Dir Götzensäul' und Sonnenbild.
Mizrajims Herzen in Grauen schmelzend vergingen,
Als Deine Schläge mächtig und sicher treffend ergingen.
ותוציא Du machtest Jisrael aus der Mitte der Dränger los,
Wie vor der Zeit die Frucht sich entringet dem Schooß,
Ohne Schaden, Weh' und Leid,
Und daß den Leugnern keine Ausrede sei bereit,
Zu sprechen: Wie ein Sklav von seinem Herrn, sind die Frommen davongegangen,
Führtest Du sie nicht um die Zeit, wo vom Schlaf die Menschen umfangen,
Nein! vor Aller Augen, bei des Morgens lichtem Prangen,
Du erhobst sie, ließest sie zu hoher Macht gelangen.
Und trugest sie auf Adlerschwingen,
Und Lob und Preis und Jubel sie singen,
Und Pauk' und Zither und Psalter klingen,
Um Dein Wort, dem Glaubenshort verheißen, zu vollbringen,
Und nicht beklommenen Herzens, mit leeren Händen,
Nein! voll von reichen Gutes Spenden,
Mit kostbarem Geräth und Edelgestein,
Mit Prachtgewändern, glänzend im Purpurschein.
Denn Er wollte Lohn für die Arbeit, die schwere, verleihn.
חופפתם Siebenfach Gewölk ließest Du über sie hin sich breiten,
Sie schirmend von oben und unten und auf allen Seiten,
Sie zu bergen vor Regenguß und Frost und Gluth,
Vor Skorpiones Stich und der Thiere Wuth.
Sichtbarlich schauen sie Deinen Glanz, der vor ihnen schreitet,
Am Tag' in der Wolkensäule sie auf ebnem Pfade leitet,
Und im Feuer Nachts, daß sie nicht stürzen und fallen,
Von behaglicher Stätte zur andern sie ziehen und wallen,
Nicht vom Hunger, nicht vom Durste gerührt,
Ihr Erbarmer wie an Oeles Quellen sie führt,
Und für sie in vollen Wellen strömende Brunnen erkürt.
וישר Der Fürst von No sitzet an des Palastes Pforten hart,
Und da verstrichen die Frist, ausschauend nach der Straße harrt.
Da gelanget Kunde zu ihm aus Temans Land,
Und die er als Aufseher mitgesandt,
Beginnen, ihm allerlei Kunde auszusagen,
Zeigen ihnen Wunden, von der glaubenstreuen Schaar ihnen geschlagen.
Und er schreiet: Weh! Weh! und der Diener Schaar mit ihm schreit.

מִמְּעוֹנִים. בִּרְכוּב כְּרוּב וְרוּחַ וַעֲנָנִים. וְנִגְלֵיתָ בִּכְבוֹדְךָ
בְּאַדְמַת צוֹעֲנִים. וְנָעוּ מִלְּפָנֶיךָ אֲשֵׁרִים וְחַמָּנִים. וְלֵב
מִצְרַיִם הַמְסִיתָ כִּדְבִיוֹנִים. בְּמַכּוֹת גְּדֹלֹת וָחֳלָיִם רָעִים
וְנֶאֱמָנִים. וַתּוֹצִיא אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקֶּרֶב מוֹנִים. כְּעֶבֶר
הַנִּשְׁמָט מֵרֶחֶם בְּתוֹךְ זְמַנִּים. בְּלֹא פְּגַם וָנֶזֶק וְצַעַר בָּנִים.
וְשֶׁלֹּא לִתֵּן פִּתְחוֹן פֶּה לַמִּינִים. לוֹמַר כְּעֶבֶד שֶׁבָּרַח
מֵאֲדוֹנָיו כֵּן בָּרְחוּ אֱמוּנִים. לֹא הוֹצֵאתָם בְּשָׁעָה שֶׁבְּנֵי
אָדָם יְשֵׁנִים. כִּי אִם לְאוֹר הַבֹּקֶר לְעֵין כָּל הֲמוֹנִים.
כְּתוֹעֲפוֹת רְאֵם רָמִים וְעֶלְיוֹנִים. וְעַל כַּנְפֵי נֶשֶׁר נִטְעָנִים.
שִׁיר וָשֶׁבַח וְהַלֵּל רוֹנְנִים. בְּתֹף וְכִנּוֹר וְעֻגָּב וּמִנִּים.
וּלְקַיֵּם דְּבָרְךָ אֲשֶׁר עֲצָתְךָ לְרֹאשׁ מַאֲמִינִים. לֹא הוֹצֵאתָם
בְּפַחֵי נֶפֶשׁ רֵיקָנִים. כִּי אִם מְלֵאִים כָּל טוּב כָּרִמּוֹנִים.
כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וְטוֹבוֹת אֲבָנִים. וּבִגְדֵי חֹפֶשׁ וְרִקְמַת
צִבְעוֹנִים. כְּדֵי לְשַׁלֵּם שְׂכַר שִׁעְבּוּד חֹמֶר וּלְבֵנִים. חוֹפַפְתָּם
בְּטִלּוּל שִׁבְעַת עֲנָנִים. מִמַּעְלָה וּמִמַּטָּה וּמֵאַרְבַּע רוּחוֹת
גְּנוּנִים. לְחַשְּׁכֵם מִזֶּרֶם וְחֶרֶב וְצִנִּים. וּמִפְּנֵי חַיּוֹת וּנְשִׁיכַת
צִפְעוֹנִים. וְעַיִן בְּעַיִן כְּבוֹדְךָ מְהַלֵּךְ לְפָנִים. בֶּעָנָן יוֹמָם
לַנְחוֹתָם נְתִיבוֹת מְתֻקָּנִים. וּבָאֵשׁ לַיְלָה בְּלִי לְהִכָּשֵׁל
בְּאִישׁוֹנִים. מִנָּוֶה טוֹב לְנָוֶה טוֹב נוֹסְעִים וְחוֹנִים. לֹא
צְמֵאִים וְלֹא מְכֻפָּנִים. כִּי מְרַחֲמָם יְנַהֲגֵם בְּמַבּוּעֵי שְׁמָנִים:
וְהוּא יְנַהֲלֵם עַל מַבּוּעֵי עֲיָנִים. וְשַׂר נֹא יוֹשֵׁב עַל מִפְתַּן
אַרְמוֹנִים. מְצַפֶּה יַד דֶּרֶךְ לַיָּמִים הַנְּתֻנִים. וְהִנֵּה כְּתָב
אֵלָיו מֵאֶרֶץ תֵּימָנִים. וְשׁוֹמְרִים שֶׁהִפְקִיד עֲלֵיהֶם מְמֻנִּים.
הִתְחִילוּ כָּזֹאת אֵלָיו מְתַנִּים. וְהֶרְאוּהוּ פְּצָעִים שֶׁפְּצָעוּם
פִּרְחֵי נֶאֱמָנִים. וְצָוַח וַי וַי וְכָל עֲבָדָיו אַחֲרָיו עוֹנִים. וְנָמוּ

רֹאשֵׁנוּ לְשׁוֹנוֹת לְהִתְפַּלֵּל. וּבָם אָנוּ עֲסוּקִים יוֹמָם וָלֵיל.
לֹא נוּכַל לְהַסְפִּיק מֶלֶל. עַל אַחַת מֵרִבֵּי רְבָבוֹת שִׁמְךָ
לְהַלֵּל. אֲשֶׁר הִפְלֵאתָ וְחָשַׁבְתָּ לְהִתְעוֹלֵל. עַל עַם אֲשֶׁר
לְךָ מִתְחוֹלֵל. בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וְאֶרֶץ תְּחוֹלֵל. חֲשַׁקְתָּם
לְשִׁמְךָ בְּאַהַב לְכַלֵּל. הֱיוֹת לְךָ לְבָנִים וְאַתָּה לָמוֹ מְחוֹלֵל.
בְּצֵל יָדְךָ אוֹתָם לְטַלֵּל. עַל כָּל עַם וְלָשׁוֹן רֹאשָׁם לְהַתְלֵל.
בְּאֹרַח חַיִּים אוֹתָם לְהַסְלֵל. בְּלִי לְהַחֲלִיפָם בְּאֻמָּה
אַחֶרֶת אוֹתָם לְחַלֵּל. לְהִתְפָּאֵר בָּם וְהֵם בְּךָ לְהִתְהַלֵּל:
כִּי מִי אֱלוֹהַּ זוּלָתְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. וּמִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי
אֶחָד בַּתַּחְתּוֹנִים. אֲשֶׁר הָלְכוּ אֱלֹהִים לִפְדּוֹתָם מִמְּעַנִּים.
בְּמַסּוֹת בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים מְשֻׁנִּים. כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֲדוֹנֵי
הָאֲדוֹנִים. לִבְנֵי שְׁלֹשֶׁת אֵיתָנִים. אֲשֶׁר בִּשְׁבִילָם טַסְתָּ

Wär' unser Mund wie das Meer, in Lob und Preis überzufließen,
Unseres Hauptes Haar Zungen, um Gebet zu ergießen,
Wäre das Tag und Nacht unser Thun und Beginnen,
Wir könnten nicht des Wortes Fülle gewinnen,
Um für eine That von Myriaden Deinen Namen zu preisen,
In denen Du Dich wunderbar in Deiner Macht wolltest erweisen,
An dem Volke, das auf Dich harret und traut.

בטרם Eh' die Berge waren geboren, die Erde das Licht geschaut,
Hast liebend Du sie, Deinen Namen zu preisen, erkürt,
Daß sie Deine Kinder sei'n, die väterlich Deine Liebe führt,
In dem Schatten Deiner Hand sie zu schützen,
Und lässest über alle Völker und Zungen sie ragen als Spitzen,
Ebnest vor ihnen den Weg zum Leben,
Wirst um kein Volk sie vertauschen, sie verwerfend hin nicht geben,
Du rühmst Dich ihrer, und sie preisend Dich erheben.

כי Denn wer ist außer Dir, o Gott, in der oberen Welt,
Und wer wie Jisrael, Dein Volk, in der niederen Welt.
Gott selber zog sie zu lösen aus der Dränger Haft,
Mit Wundern und Zeichen und niegeschauter Kraft,
Wie Du, o Herr der Herren, vollbracht
An den Kindern der Drei, die felsenfest durch Glaubensmacht.
Um sie kamst Du herab aus Deinen Höhen im Flug,
Fuhrst auf dem Cherub einher, in Stürmen und Wolkenzug.

אֲיֻמָּה. קוּמוּ לְעַד דּוּמָה לְהוֹמְמָה. רוּם וְתַחַת יַמְלִיכוּהוּ בְּאֵימָה. שָׁמַיִם יִפְצְחוּ רֶנֶן נְעִימָה. תְּהִלָּתוֹ יִתְּנוּ כָּל מַלְכֵי אֲדָמָה: ח׳ אָז יַהֲפֹךְ אֶל עַמִּים שָׂפָה בְרוּרָה יַחַד. לִקְרֹא כֻלָּם בְּשֵׁם הַמְיֻחָד. וְיִמְאֲסוּן אִישׁ אֱלִילֵי כַסְפּוֹ וְאִישׁ אֱלִילֵי זְהָבוֹ בְּבַחַד. וְיַטּוּ שְׁכֶם אֶחָד לְעָבְדוֹ בְּפַחַד:

בְּפַחַד וּבְרַעַד יַמְלִיכוּהוּ גּוֹי אֶחָד. וְאוֹתָנוּ יַעֲשֶׂה לְגוֹי אֶחָד.

בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד. וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

סילוק.

אֹמֶץ גְּבוּרוֹתֶיךָ מִי יְמַלֵּל. וּמִי יַעֲצוֹר כֹּחַ שִׁבְחֲךָ לְמַלֵּל. אִלּוּ פִינוּ מָלֵא כַיָּם שִׁירָה וְהַלֵּל. וְכָל שַׂעֲרוֹת

Wird Er einst, das Sündenreich zu stürzen, sich erheben,
Höh' und Tief' ihm werden zitternd dann die Ehre geben,
Von holdem Jubelsang wird dann der Himmel erklingen.
Preis und Ruhm ihm Erdenkönige singen,
Den Völkern gesammt wird Er eine lautre Lippe gewähren [1]),
Daß Alle den einigen Namen anrufen und ehren,
Dann werfen sie verleugnend hinweg den goldenen, silbernen Wahn,
Die Schulter einmüthig neigend zu seinem Dienste sie nah'n.

בפחד In Furcht und Beben erkennt ihn als Herrn das Volk, das einige,
Und uns stellt Er hin als Volk, als einiges.

ביום An jenem Tage wird der Ewige sein einig und sein Name einig!

ובכן Und so möge Dir denn das Weihelied emporsteigen; denn Du bist der Heilige Jisraels und sein Retter.

אמץ Wer [2]) kann Deiner Allmacht Gewalt verkünden,
Wer vermag's, für Deines Ruhmes Kraft das Wort zu finden?

---

1) Zefan. 3, 9.

2) Dieses Schlußstück reihet die über das Verhalten Pharaoh's und seinen Versuch, das abgezogene Volk wieder in die Knechtschaft zu bringen, in den Midraschim sich findenden zerstreuten Andeutungen zu einem Ganzen zusammen. Manche zu sehr in's Einzelne gehende Ausmalung und manche allzu fremdartigen Züge durfte die Uebersetzung hier auslassen. Der Silluk vom siebenten Tage bewegt sich fast in dem gleichen Kreise von Vorstellungen, und ist deshalb unübersetzt geblieben.

גָּבוֹהַּ הַפְּרֻשָׁה. דִּירַת יְבוּסִי הִיא הָעִיר הַקְּדוֹשָׁה. הֶעֱלָה
מֵאָז בְּמַחֲשֶׁבֶת עַד לֹא קְרָאת יַבָּשָׁה. וְתָמִיד עֵינֵי אֱלֹהִים
בָּהּ לְדָרְשָׁהּ. וְזִמְּנָהּ לוֹ לְכֵס שֶׁבֶת וּלְיִשְׂרָאֵל יְרֻשָּׁה. חֲנוֹת
בְּתוֹכָהּ סֻכּוֹת מֵהֶם לְחִישָׁה. טַלְלֵם בְּצֵל מֵחֹרֶב מְצוֹא
נְפִישָׁה. יַחַד לְחָשְׂכֵם מִזֶּרֶם וְרוּחַ קָשָׁה. כָּל נֶגַע וְכָל
מַכָּה אֲנוּשָׁה. לְהָסִיר מֵאוֹם מְשֻׁלָּשָׁה:

מְשֻׁלָּשָׁה נָבְטָה בְּרוּחַ לְהַרְעֵד. וּבִלְשׁוֹן עָתִיד פָּתְחָה
וְסִיְּמָה לְהָעֵד:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

מַלְכוּת עַד לֹא קֶדֶם קְדוּמָה. נֶצַח נְצָחִים מְקֻיָּמָה. סוֹף
וָקֶדֶם וְתָוֶךְ עֲצוּמָה. עַד עוֹלְמֵי עַד מְסֻיָּמָה.
פּוּטִים כְּכַלָּה בִּמְהוּמָה. צְנִיף מְלוּכָה הִמְלִיכוּהוּ דִּגְלֵי

Darin dem Erhabenen das Erlesenste ward zugetheilt,
Die heilige Stadt, darin der Jebusi geweilt,
Längst im Plane des Weltenherrn ersehen,
Eh' noch die Erd' Er ließ entstehen.
Stets das Auge Gottes in Obacht es nimmt,
Ihm zur Thronesstätte, Jisrael zum Erbe bestimmt,
Dort zu weilen, dort zu vernehmen ihr Flehen,
Birgt sie im Schatten vor Gluth, läßt ihnen Labung wehen,
Vor Regengüssen, vor wilden Stürmen,
Vor Leiden und Schmerzen sie zu schirmen,
Daß sie nicht gegen das Volk, das dreigetheilte[1]), sich thürmen.

משלשה Das Dreigetheilte, das, von Geistesschau durchschauert,
Zukunftvoll anhub und schloß, bezeugend ihn, der ewig dauert:

יי Der Ewige wird regieren in alle Zeit.

מלכות Sein Reich bestand noch vor dem Beginn der Zeiten,
Dauert in alle Ewigkeiten,
Im Anbeginn und in Zukunft und in der Mitt' in gleicher Macht,
In alle Zeit waltend in Pracht.
Als in Wirrsalsgraus Du Put vernichtend bezwungen,
Ward von der Schaar, Dich verehrend, das Diadem Dir um's Haupt geschlungen.

1) Jisrael und in ihm die ausgesonderten Priester und Lewiten.

צְעִיר חָם וְכָל אֵלָיו זָוֶגִים. פָּחֲדוּ וְרָעֲדוּ וְכַדּוֹנַג נְמוֹגִים
עַרְקִי וְסִינִי כַּשִּׁכּוֹר הוֹגִים. סוּפָה וְסַעַר בָּם מַנְהִיגִים.
נִבְעֲרוּ כֻלָּם וְנַעֲשׂוּ שׁוֹגִים. מְדַמְמִים לָאָרֶץ יָשְׁבוּ נוּגִים.
נוּגִים קְטַנִּים וּגְדוֹלִים כְּאֶחָד. וּכְאָז כֵּן עַתָּה כָּל
צוֹרְרֶיךָ יַחַד.

תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד:

לְמַעַן לָמוֹג לְבָבֵיהֶם. כּוֹס חֲמָתְךָ מְסוֹךְ בֵּינֵיהֶם. יִרְאָה
וָרַעַד יָבֹא בָהֶם. טֵרוּף הַדַּעַת בִּלְבָבֵיהֶם. חַלְחָלָה
וּמַעַד עַל מָתְנֵיהֶם. זִיעַ וָרֶתֶת בְּכָל אֵבָרֵיהֶם. וְכָשְׁלוּ
מֵהֶם וּבָהֶם. הוָֹה עַל הוָֹה תָּבֹא עֲלֵיהֶם. דּוֹמָם יֵשְׁבוּ
תַחְתֵּיהֶם. גַּעַר מְלֵאִים וְאֵין מַרְפֵּא לָהֶם. בָּנֶיךָ עַד יַעַבְרוּ
לִגְבוּלֵיהֶם. אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵיהֶם:

לַאֲבוֹתֵיהֶם טוֹב פִּצְתָּ מַלֵּא לִבְנֵימוֹ. וְאֶל הַר מְרוֹם
מַאֲוַיֵּמוֹ.

תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ:

ע"פ א"ב.

אֶרֶץ מִכָּל אֲרָצוֹת עִשּׂוּר מְפֹרָשָׁה. בְּעֶשֶׂר קְדֻשּׁוֹת
מְקֻדָּשָׁה. גַּם עוֹד מִמֶּנָּה מַעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר מְנַת

Weh und Jammer aus ihrem Mund sich ergossen,
Der Jüngste Chams mit seinen Genossen
Zittert und bebt, wie Wachs zerflossen,
Arki und Sini wie Trunkne lallen,
Vom Sturm und Wetter geführt hin sie fallen,

נוגים Sie Alle irre geleitet, bethört,
Sitzen stumm am Boden, traurig verstört.

תבאמו Du bringest sie und pflanzest sie

ארץ In das Land, das aus allen Ländern wie Deinen Zehent Du wolltest erkiesen,
Das durch zehnfache Weihe verklärt und gepriesen,

נָחִיתָ סְגוּלֶיךָ יָם כְּגָזוֹן. וְצוֹרְרֵיהֶם צִירִים כַּיּוֹלֵדָה אֲחָזוּן.

שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן:

מִקּוֹל מַפֶּלֶת שְׁאוֹן פּוֹרְכִים. נִרְעֲשׁוּ אִיִּים וְיוֹשְׁבֵי כְרַכִּים.
סִלְּעָמוּ סוֹד נִמְלָכִים. עָלְפוּ וְנָסוֹגוּ אָחוֹר נְסִיכִים.
פַּחוֹת וּסְגָנִים נִמְרָכִים. צוֹר וְצִידוֹן וְכָל גְּלִילֵי פְלֶשֶׁת
נְבוּכִים. קָצִין וָרָשׁ וְאִישׁ תְּכָכִים. רֶטֶט הֶחֱזִיקוּ וְכַמַּיִם
נִשְׁפָּכִים. שָׁמְמוּ עֲלֵיהֶם הוֹלְכֵי דְרָכִים. תִּמָּהוֹן קָמוּ
מִכִּסְאוֹתָם מְלָכִים:

מְלָכִים הוֹלְלוּ וְהָרְעֲלוּ. וְשֵׂעִיר וְזִמִּי וַאֲרוֹדִי חָלְחֲלוּ·

אָז נִבְהֲלוּ:

ע"פ תשר"ק·

תֵּימָן וְיֹשְׁבָיו נְפוּגִים. שִׁבְרוֹן לֵב וְרִפְיוֹן יָדַיִם מַשִּׂיגִים.
רַבֵּי מוֹאָב מִתְמוֹגְגִים. קִינִים וָנֶהִי בְּפִיהֶם הוֹגִים.

נחית Du führtest die Dir Getreuen, als sie durch's Meer gewallt.
Ihre Feind' ergriff, wie die Kreisende, des Schmerzes Gewalt

שמעו Es hörten's die Völker, erbebten.

מקול Vom lauthallenden Sturze der Frohner
Bebten die Inseln und der Städte Bewohner,
Verwirrt war der Rath der kundigen Denker,
Verschmachtet und rathlos die Führer und Lenker,
Fürsten und Häupter vergingen,
Zor und Zidon und Peleschet's Gauen in Wirrsals Schlingen,
Und Reich' und Arm' und Gedrückte,
Wie Wasser zerflossen, Angst sie durchzückte.
Die des Weges zogen, sind erschreckt,
Aufstehen von ihren Thronen Könige, von Staunen erweckt.

מלכים Könige sind betäubt und verwirrt,
Seïr und seiner Sippen Troß Grauen umschwirrt!

אז Da waren angstverwirrt

תימן Theman und seine Bewohner ohne Kraft,
Den Muth gebrochen, die Hand erschlafft,
Die Fürsten Moab's, vom Schreck hinweggerafft,

מוּמָתִים וְלֹא מֵתִים בְּעוֹדָם. נַפְשׁוֹתָם עֲדַיִן צְרוּרוֹת בְּחֶלְדָּם. סְעַר סוּף לְיַבֶּשֶׁת לְיַדָּם. עֵיפָתָה אַף הִיא קְלָעָתָם לְבֵית מְצוּדָם. פְּצוּעִים וְנִפְצָעִים וּמְפֻלָּח כְּבֵדָם. צְפוּנִים כַּדּוּר עִם מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדָם. קָרוּעַ וְרָקוּעַ נֶחֱרִים בַּעֲדָם. רִיב וּמַצָּה נִתְגָּרוּ עַל יָדָם. ה׳ שַׁדַּי הַמְשַׁלֵּם לְשׂוֹנְאָיו לְהַאֲבִידָם. שָׁת יְמִינוֹ לָאָרֶץ לִגְמוֹל לָהֶם חַסְדָּם. תָּפְתָּה פָּעֲרָה פִיהָ וּבָלְעָה הוֹדָם. תַּחְתָּיו יַחַד וְעִמָּם רֶכֶב וְסוּס נִרְדָּם:

נִרְדַּם וְאָבַד שְׁאוֹן בּוֹגְדֶיךָ. וּבְנֵי זֶרַע חֲסִידֶיךָ.

נָחִיתָ בְחַסְדֶּךָ:

ע״פ א״ב.

אֹרַח עוֹלָם עֲלֵיהֶם בְּאַהַב שִׁנִּיתָ. בְּנֵי עֲבָדֶיךָ כְּדֶרֶךְ אֲדוֹנִים הִנְחִיתָ. גְּעָגוּעִים כְּאָב לַבָּנִים לָמוֹ עָשִׂיתָ. דְּבַשׁ מִסֶּלַע אוֹתָם הֵינַקְתָּ. הִרְחַצְתָּ וְהִלְבַּשְׁתָּ וְהִנְעַלְתָּ וְסַכְתָּ. וּבְסֹלֶת וּדְבַשׁ וְשֶׁמֶן אוֹתָם הִרְבֵּיתָ. זֶה בְּעַמּוּד עָנָן הִנְחִיתָ. חֹשֶׁךְ בְּעַמּוּד אֵשׁ כְּמַנְהִיר נַעֲשֵׂיתָ. טַל מִתַּחַת וְלֶחֶם מִמַּעַל לָמוֹ הֶחֱשַׁרְתָּ. יְאוֹרִים לִצְמָאָם מִצּוּר הוֹצֵאתָ. כִּנַּסְתָּם לְהַר חֶמֶד וּמִצְוֹת וְחֻקִּים הוֹרֵיתָ. לְמַעַנְךָ כְּגֹדֶל חַסְדְּךָ לִנְוֵה קָדְשְׁךָ נָחִיתָ:

נחית Du leitetest in Deiner Huld.

ארח Der Welten Gesetz hast Du in Deiner Liebe gestört,
Führtest wie Herren der Knechte Schaar, die Dir gehört,
Hast zärtlich wie ein Vater die Kinder gelenkt,
Aus dem Felsen mit Honig sie getränkt.
Du hast sie gekleidet, gepflegt,
Mit reichlicher Nahrung gehegt,
Mit der Wolkensäule sie geleitet,
Die Nacht erhellend vor ihnen die Feuersäule schreitet.
Aus der Erde Thau, aus den Höhen ließest Brot Du quellen,
Zogst für ihren Durst aus dem Kiesel Stromeswellen.
Lehre zu ertheilen schaartest Du sie am Berge, den Du erkürt,
Hast in Deiner Huld sie an Deine heilige Stätte Deinetwillen geführt.

Zu früherem Wahnwitz um er kehrt.
Daß die verbriefte Schuld werde abgeführt,
Wird des Feindes Sinn gespalten und irrgeführt.
Das Volk, das seinen Zähnen ward entrissen,
Eilt er zu verfolgen, zu vernichten, eiferbeflissen,
Sein Frevel ward ihm Maaß für Maaß gemessen,
Wie er's verdient, Nichts ward vergessen.

מרותיהו Wer ist Gott? so fragt' er höhnend Deinen Gesandten
Er sank in's Meer! Deine Allmacht da sie erkannten.

נשפת Du ließest wehen Deinen Odem,

להשיב Zurückzutreiben das Meer zu seiner Urgewalt,
Beim Morgengrau'n, daß es wie seit ewig wallt.
Es brach der Ocean aus seiner Tiefen Halt,
Fluth schlug die Fluth, daß es donnernd hallt.
Jeder, in dem noch Leben zittert,
Von glühem Fieberbrand den Leib durchschüttert,
Gewirbelt hinauf zu den Höhen der Himmel,
Geschleudert hinab dann in brandendes Wogengetümmel.
Den Wagen, rossebeschirrt, die Räder entsinken,
Am Zügel hinschleppend sie schwerfällig hinken.
In's Herz des Meeres stürzten sie, wo mächtig es gährt,
Gleich trockner Stoppel sie Zornglut verzehrt.

בחרונו In seinem Zorne sanken die Thoren in's Meer,
Anstimmet ein Lied ihm der Herrlichen Heer.

מי Wer ist wie Du unter den Gewaltigen?

אלוה Erhaben Du über aller Götter Heere,
Der die Tiefen schuf und die Himmelssphäre,
Scheltend das Meer, daß seine Wogen nicht trotzig sich blähen
Himmel und Erde vor ihm in Angst vergehen,
Er dräut der Sonne, daß ihr Glanz entweicht,
Versiegelt die Leuchten, daß ihr Schimmer verbleicht.
Donner und Blitz von ihm ausgesandt,
Eilen in seinem Dienste, ihrem Ziel zugewandt,
Er festet den Sternenkreis, lässet die Himmelsbilder sprießen,
Orion und Plejad' ihren Glanz ergießen.
Dem Bären im Nord, im Süd dem Skorpion hast Du ihre Stelle gewiesen.
Durch sie Alle wird Deines Namens Einheit gepriesen.

מוכיחים Deine Werke bekunden, wie Du Deine Trauten geliebt,
Wie an den Schaaren ihrer Dränger Gericht Du geübt.

רוּחַ עָרִיצִים הִתְעָרֵהוּ. קִיאוֹ לָשׁוּב וּלְבַלְּעֵהוּ. צוּר עֲבוּר לִגְבוּרוֹת שְׁטַר נְשִׁיֵּהוּ. פִּלֵּג לִבּוֹ וְהִשְׁגֵּהוּ. עָם הַנִּתָּק מִמְּתַלְּעוֹת פִּיהוּ. שָׂח אֶרְדֹּף אַשִּׂיג וַאֲכַלֵּהוּ. נִפְרַע סְאָה בִּסְאָה בְּרִשְׁעֵהוּ. מָדַד לוֹ כְּנֶגֶד מִדּוֹתֵיהוּ:

מִדּוֹתֵיהוּ נָאַץ כִּי יְיָ מוֹרֵא שְׁלוּחֶךָ. גֵּרַרְתּוֹ בְּמֵי יָם לְהוֹדִיעוֹ כֹּחֶךָ.

נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ:

לְהָשִׁיב יָם לְאֵיתָנוֹ. כִּפְנוֹת בֹּקֶר לְעֵינָיו. יָם הַגָּדוֹל פָּרַץ מֵאוֹגְנוֹ. טָרַף זֶה בְּזֶה לְהַגְבִּיר שְׁאוֹנוֹ. חַי כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּעוֹד יֶשְׁנוֹ. וְלָעַף רוּחוֹ בְּתוֹךְ נִדְנוֹ. וַיַּעֲלֵם עַד רוּם מְעוֹנוֹ. הוֹרִידָם לְמַטָּה בְּדָכְיוֹת עֲשׁוּנוֹ. דִּבֵּק סוּס בְּרֶכֶב וְהִשְׁמִיט אוֹפַנּוֹ. גְּרָרָם כְּכֹבֶד בְּמֶתֶג רִסְנוֹ. בְּלֶב יָם הֱבִיאָם בְּעֹצֶם אוֹנוֹ. אֲכָלוֹ כְּקַשׁ יָבֵשׁ בַּחֲרוֹנוֹ:

בַּחֲרוֹנוֹ יָרָה בַיָּם אֱוִילִים. וְשׁוֹרְרוּ לוֹ בְּנֵי אֵלִים.

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם:

ע"פ א"ב.

אֱלוֹהַּ עַל כָּל אֱלֹהִים. בּוֹרֵא עֹמֶק וְרוּם גְּבוֹהִים. גּוֹזֵר יָם גַּלָּיו לְבַל יְהוּ זוֹהִים. דַּק וָחֶלֶד מֵאֵימָתוֹ נִרְהִים. הָאוֹמֵר לַחֶרֶס וְזָהֳרָיו כֵּהִים. וְחוֹתֵם בְּעַד הִלִּים וְלֹא מַגִּיהִים. זִקִּים וּבְרָקִים מִמֶּנּוּ נִשְׁלָחִים. חָשִׁים בִּשְׁלִיחוּתוֹ וְלֹא שׁוֹהִים. טִכֵּס גַּלְגַּל קָבוּעַ וּמַזָּלוֹת צוֹמְחִים. יִחֵד כְּסִיל וְכִימָה עִמָּם זוֹרְחִים. כּוֹנֵן עָשׁ בַּצָּפוֹן וְעַקְרָב בַּדָּרוֹם מֻנָּחִים. לְיִחוּד שְׁמוֹ כֻּלָּם מוֹכִיחִים:

מוֹכִיחִים מַעֲשֶׂיךָ אַהֲבַת אֱמוּנֶיךָ. לִבְלוֹעַ לוֹחֲצֵי הֲמוֹנֶיךָ.

נָטִיתָ יְמִינְךָ:

Entblößtest Deinen Arm, den allmachtvollen,
Wie Spreu zu zerstreuen den Feind, den tollen,
Du ließest brüllen Deiner Donner Rollen,
Ueber die, so Dir entgegen grollen.
Du hast nach Deinem Spruche streng gerichtet
Das Volk, das auf Deine Milde verzichtet.
Unter allen Völkern kund ward die Rache,
Wie Du geführt Deines Volkes Sache.

לעמך Deines Volkes Stimme vernahmst Du aus Deiner Wohnung,
Und beugtest ihre Dränger ohne Schonung.

וברב Und in der Größe Deiner Herrlichkeit

אדר Der Majestät Gewand Dich herrlich schmückt,
Als Deine Allmacht das Meer zerstückt,
Der Trotzigen Hochmuth hast Du niedergedrückt,
Und erhöhet, die Leid und Drang geknickt.
Du machtest zur Trockniß des Schilfmeers Wogen,
Hast einen Weg durch die Tiefen gezogen,
Die Lauteren hast Du hindurch gelenkt,
Die Heuchler in seinen Schooß versenkt.
Der Welt ward kund Deines Wirkens Gestalt,
Furcht breitet ob Völkern Deine Allgewalt,
Als Du Kasluchim niedergebeugt,
Da warst Du in Deiner Größe allein vor allen Göttern bezeugt.

נתגדלה Allmächtig, allheilig, der Ungethüme Häupter voll Kraft zu zerschellen
Und in Deinem Zorne ließest Du die Meereswogen schwellen.

וברוח Und durch den Hauch Deines Zornes

מפה Hier und dort festgebunden,
Wie Mauern rollende Fluthen stunden.
Aufgewühlte Tiefen, wie Eis so hart,
Wie gefaßt in Schläuche, fest erstarrt,
Die einen wie Mauern emporgerichtet,
Zur Bahn wie Ebnen die andern geschichtet,
Alles, was floß in Gruben, Strömen und Spalten,
Selbst was in Gefäßen war gehalten,
Das Alles erfuhr des Rachumhüllten Walten.

נקמות Rach' und Eifer stürzte die Feinde, ließ sie vergehen
Wie früher im Grimme Du sie hießest verwehen.

אמר Es sprach der Feind: Ich will verfolgen

תעלולי Des Feindes böser Sinn, sein tückisches Thun
Ließen auch jetzt ihn nicht rasten und ruhn.
Von blindem Trotze bethört

רְעָמֶיךָ. הֲמוֹן הוֹמִים לְעַמֶּךָ. דִּין גָּמוּר דַּנְתָּ כְּנָאֳמֶךָ. גּוֹי הַמַּעֲבִיר רְחוּמֶיךָ. בְּכָל גּוֹיִם נִשְׁמַע נְקָמֶךָ. אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְעַמֶּךָ:

לְעַמֶּךָ קוֹלָם הִסְכַּתָּ מִמְּעוֹנֶךָ. וְרוֹדְפֵיהֶם הִכְנַעְתָּ בַּחֲרוֹנֶךָ.

וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ:

ע"ס א"ב.

אֶדֶר גֵּאוּת לָבַשְׁתָּ. בְּעֻזְּךָ יָם כְּפוֹרַרְתָּ. גֵּאוּת עָרִיצִים הִשְׁפַּלְתָּ. דִּכְאוּת דַּלִּים רוֹמַמְתָּ. הֲלֹא מֵי יַם סוּף הוֹבַשְׁתָּ. וּבְמַעֲמַקֵּי יָם דֶּרֶךְ שַׂמְתָּ. זַכִּים בּוֹ הֶעֱבַרְתָּ. חֲנֵפִים בְּתוֹכוֹ שִׁקַּעְתָּ. טִבְעֲךָ בָּעוֹלָם הוֹדַעְתָּ. יִרְאָתְךָ עַל פְּנֵי כָל הָעַמִּים תַּתָּה. כַּסְלְחִים עֵת הִכְנַעְתָּ. לְבַדְּךָ עַל כָּל אֱלוֹהַּ נִתְגַּדַּלְתָּ:

נִתְגַּדַּלְתָּ לִשְׁבּוֹר רָאשֵׁי תַנִּינִים בְּתָקְפֶּךָ. וְהִסְעַרְתָּ לֵב יָם בְּזַעְפֶּךָ.

וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ:

מִפֶּה וּמִפֶּה עֲרֵמוֹת. נוֹזְלִים צָגוּ כַּחוֹמוֹת. סְעָרוּ וְקָפְאוּ תְּהוֹמוֹת. עָמְדוּ צְרוּרִים כַּחֵמוֹת. פָּנוּ כָּאן וְכָאן שְׁלִישׁ רוּם מֵימוֹת. צָעוּ הַנּוֹתָרִים לְמִדְרַס פְּעָמוֹת. קָרְעוּ אֶת שֶׁבִּנְהָרִים וַאֲגַמּוֹת. רִבָּה בּוֹר וָשִׂיחַ וְנִקְרַת אֲדָמוֹת. שְׁאוּבִים אַף שֶׁהָיוּ בְּכָל מְקוֹמוֹת. תְּוֹכוֹ יַחַד בִּגְזֵרַת לוֹבֵשׁ נְקָמוֹת:

נְקָמוֹת וְקִנְאָה יָעַט שׂוֹנְאָיו לַהֲדוֹף. כְּמוֹ לְשֶׁעָבַר עָט לִנְדּוֹף.

אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף:

ע"פ תשר"ק.

תַּעֲלוּלֵי צָר וְרוֹעַ מַעֲלָלָיו. שָׁקֵט וְשָׁלֵיו לֹא הִנִּיחוּהוּ.

Es brauset der Sturm, der Donner kracht,
Aufzittert und schüttert die Erd' und ihre Pracht.
Put und Lud vom Gluthhauch angeweht,
Verwittert, zertrümmert, unheilbar vergeht,
Zerschmettert den Arm, die Seiten, die Schädel,
Fürsten und Herren, was mächtig und edel.
Sie Alle Er in's Verderben senkt
Um sein Volk, das matte, von Qual bedrängt.

הנהלאה In seinem Schatten geborgen die Ermattete ruht.
Den Feind läßt Er stürzen in Meeresfluth.

מרכבת Die Wagen Pharaohs und sein ganzes Heer,

מחנה Des Feindes Lager und all sein Gedränge,
Den Führer und der trägt sein Waffengepränge,
Fürsten über Kreise und der Legionen Menge,
Helm-Bekränzte und Träger von Schild und Gehänge,
Reiter und der den Wagen führt,
Das Schwert an die Lenden geschnürt,
Die schreiten zu Fuß und Schleuderbewehrte,
Herren und Knechte, Troß und Gelehrte,
Bogenschwinger und die zum Kampfe gelenk an der Linken,
Dort Pharaoh und seine Schaar in's Verderben sinken,
Gesenkt in die Unterwelt seiner Herrlichkeit Blinken.

גאונו Gestürzt seine Hoheit, sein Gepränge gebannt.
Sie Alle dort das Verderben fand!

תהמת Die Tiefen deckten sie.

תהום Tiefen die Tiefen aufregend riefen,
Des Schilfmeers Fluth ihnen entgegen entbrannt' in Wuth,
Donnerndes Hallen und grausiges Wallen,
Ostens Gebraus, der Windsbraut wirbelnder Saus,
Quellen von allen Seiten mächtigen Schwall verbreiten und leiten,
Bäche schäumender Fluth, grimmig ergossen in Zorn und Wuth,
Den Feind mit seiner Rotten Mengen
Entsetzen verbreitend rings umdrängen,
Wie Blei sie Alle wirbeln hinab in's Fluthengrab,
Nicht Einer blieb, deß Mund daheim die Botschaft mache kund.

בשורה Die Kund' erscholl und es zittert mein Feind.
Da erscholl das Lied vom Gottesboten und meiner Schaar vereint'

ימינך Deine Rechte, o Ewiger!

למען Daß Dein Name werde kund in allen Gauen,
Ließest Du am Feinde Deine Allmacht schauen,
Zogst aus, Dein Volk emporzurichten,
Den Widersacher zu vernichten,

פּוּט וְלוּד בִּמְשׁוֹאָה. חָרוֹב וְהֶחֱרִיב בְּלִי רְפוּאָה. טָרַף זְרוֹעַ וְקָדְקוֹד וּפֵאָה. יַחַד שׁוֹעַ וְקוֹעַ וְשַׂר מֵאָה. כֻּלָּם נִעֵר בְּכַלָּאָה. לְבַעֲבוּר אוֹם הַנִּהֲלָאָה:

הַנִּהֲלָאָה רִחֵף בְּצִלּוֹ. וְצָר בְּתוֹךְ יָם הִצְלִילוֹ.

מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ:

מַחֲנֵה צָר וְכָל שְׁאוֹנוֹ. נָגִיד וְנוֹשֵׂא כְלֵי זֵינוֹ. שַׂר כָּל פֶּלֶךְ וּפֶלֶךְ וּלְגִיוֹנוֹ. עָטוּר כּוֹבַע וְלָבוּשׁ שִׁרְיוֹנוֹ. פָּרָשׁ וְרַכָּב מְצֻמֶּדֶת עַל מָתְנוֹ. צוֹעֵד בְּרֶגֶל וְקוֹלֵעַ בְּאַבְנוֹ. קָצִין וְנִקְלֶה וְעַבְדּוֹ וַאֲדוֹנוֹ. רוֹמֵי קֶשֶׁת וְאִטֵּר יַד יְמִינוֹ. שָׁם פַּרְעֹה וְכָל הֲמוֹנוֹ. תַּמּוּ נִכְרָתוּ וְהוּרַד שְׁאוֹל גְּאוֹנוֹ:

גְּאוֹנוֹ בְלַע וּשְׁאוֹנוֹ נֶחֱרָמוּ. וְיַחַד כֻּלָּם נֶהֱמָמוּ.

תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ:

ע"פ תשר"ק.

תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קָרָא. שְׁאוֹן סוּף לְעֻמָּתָם נִתְגָּרָה. רַעַם וָרַעַשׁ וְקוֹל עֶבְרָה. קָדִים וְסוּפָה וּסְעָרָה. צִנּוֹרוֹת מִפֹּה וּמִפֹּה מְקַלְּחִין בִּגְבוּרָה. פְּלָגִים יִבְלֵי נְהָרָה. עֶבְרָה וָזַעַם וְצָרָה. סָבִיב בְּעַתְּוּהוּ צָר עִם כָּל שְׁיָרָה. נִשְׁקְעוּ כֻלָּם יַחַד כַּאֲבָרָה. מִבְּלִי הוֹתִיר מוֹלִיךְ בְּשׂוֹרָה:

בְּשׂוֹרָה יָצְאָה וְחָלוּ כָל בַּעֲלֵי מְדָנַי. וְאִדְּרוּהוּ יַחַד צִיר וְכָל הֲמוֹנָי:

יְמִינְךָ יְיָ:

לְמַעַן סַפֵּר בְּכָל גֵּיא שְׁמֶךָ. כֹּחֲךָ הֶרְאֵיתָ בְּמִתְקוֹמְמֶיךָ. יָצָאתָ לְיֵשַׁע עַמֶּךָ. טִבְחָה לָשִׁית בְּקָמֶיךָ. חָשַׂפְתָּ יְמִין תַּעֲצוּמֶיךָ. זְרוֹת כַּמֹּץ לוֹחֲמֶיךָ. וַתִּנְהוֹם בְּשַׁאֲגַת

Aufwühlend im Sturm den Braus der Meere,
Niederschlagend den Trotz der Feindesheere.
Sie hat an den Anamim Gericht gehalten,
Des Weinbergs Zerstörer niedergehalten,
Schleudert hinauf sie zu Himmelshallen,
Läßt sie zerschmettert in Tiefen fallen.
Bedrängten Waisen hat Recht sie geschafft,
Daß sie stets künden seines Ruhmes Kraft.

נואמים Die mit verstocktem Sinn' an ihnen geschaltet,
Strenges Gericht an ihnen waltet.

אז Damals sang Moscheh

תורה Ein Preislied, ihm zum Dank,
Lob, Ruhm und Jubelsang,
Und Jauchzen, Lobesklang
Laut auf zu ihm sich schwang,
Zum Lichtumhüllten klang,
Der erlöst und sendet Heil im Schwang,
Der erhört in Leidesdrang,
Horchend Gebet, das zu ihm sich rang.
Heil sendet Er dem Volke, das neu durch ihn erstand,
Ihren Feind im Grimm' Er in die Tiefen sandt'.

בעברה In seinem Grimme die Stolzprangende niedersinkt,
Aus der tiefsten Gruft Er an das Licht mich bringt.

עזי Meine Macht und mein Saitenspiel ist Jah

לו An den die Seele hoffend glaubt,
Er meine Ehr', erhebend mir das Haupt,
Die Qualen sah Er, die die Seele drücken,
Auf Wolken schnell eilt Er, mich zu erquicken,
Erhört mein Fleh'n, erbarmt sich mein,
Denkt seiner Lieb' und Treu', mich zu befrei'n,
Zog mich aus dem Schlamm, in dem ich geschmachtet,
Zur Freiheit aus Kerkern, die mich umnachtet.
Verlöscht, vernichtet ist, der mich gekränkt,
Im Glanz erscheinend auf mich den Blick Er lenkt,
Ich rief aus Bedrängniß und meiner Er denkt,
Gab Kraft und Muth, hört, was ich flehte bedrängt

לחשי Er hört mein Flehn, zog aus in Zorngerichten,
Den Feind im Kampfe zu vernichten.

יי Der Ewige ist ein Kriegesheld!

אור Machtumgürtet, eiferumhüllt,
Wie im Panzer erscheinend, mit krieg'rischem Schild,
In Majestät erstrahlend, in herrlichem Glanze,
Den Bogen gespannt, mit blitzender Lanze,

עֲנָמִים. צוֹדָה מְחַבְּלִים כְּרָמִים. קוֹלַעַת עַד צֵית רָמִים. רוֹטֶשֶׁת עַד חוּג תְּהוֹמִים. שׁוֹפֶטֶת דִּין יְתוֹמִים. תְּהִלָּתוֹ תָּמִיד הֱיוֹת נוֹאֲמִים:

נוֹאֲמִים שְׁלוֹל הֵילָם בְּלֵב מָקְשֶׁה. כְּסָכְרוֹ כְּיַד אֲדוֹנִים קָשֶׁה.

אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה:

מיוסד ע"פ תשר"ק.

תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה. שֶׁבַח וְהַלֵּל וּצְפִירָה. רֹן וָעֹז וְתִפְאָרָה. קוֹל אוֹמְרִים אָשִׁירָה. צִלְצוּל לְדָר בִּנְהוֹרָא. פּוֹדֶה וּמֵחִישׁ עֶזְרָה. עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה. סוֹכֵת מֵעַמּוֹ עֲתִירָה. נוֹתֵן תְּשׁוּעָה לְעַם נִבְרָא. מַצְלִיל קָמֵיהֶם בְּעֶבְרָה:

בְּעֶבְרָה הֵשַׁח יְפֵה־פִיָּה. וְדִלַּנִי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה.

עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ:

לוֹ חִכְּתָה נַפְשִׁי. כְּבוֹדִי וּמֵרִים רֹאשִׁי. יוֹדֵעַ בְּצַר נַפְשִׁי טָס עַל עָב קַל לְהַנְפִּישִׁי. חָמַל עָלַי וְשָׁע רַחֲשִׁי. זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְהַחְפִּישִׁי. וַיַּעֲלֵנִי מִטִּיט רִפְשִׁי. הַמּוֹצִיאִי מִמַּסְגֵּר לַחָפְשִׁי. דִּיעֵךְ וְצִמֵּת מַבְאִישִׁי. גִּלָּה כְבוֹדוֹ עָלַי לְדָרְשִׁי. בַּצַּר לִי קְרָאתִיו וְלֹא נְטָשַׁנִי. אֵילִי וְחֵילִי וְלֹא בוֹזֶה לַחְשִׁי.

לַחְשִׁי בָּן וַיֵּצֵא בְּחֵמָה. מוּל צָר לְהִלָּחֵמָה:

יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה:

מיוסד ע"פ א"ב.

אָזַר עֹז וָעֵט קִנְאָה. בְּשִׁרְיוֹן וְכוֹבַע נִרְאָה. גֵּאוּת לָבֵשׁ וְנִתְגָּאָה. דָּרַךְ קַשְׁתּוֹ וּבְרַק חֲנִית הֶרְאָה. הִרְעִים כְּרַעַשׁ וְקוֹל תְּשׁוּעָה. וַתִּתְגָּעַשׁ וַתִּרְעַשׁ אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ. וְלַעַף

הפיוט הזה מיוסד פעם בא״ב ופעם בתשר״ק. ושם המחבר חתום משה ברבי קלונימוס הקטן כר״הת השניות של החרוזים הקטנים מפסוקי השירה.

ח׳ וּבְכֵן וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא:

מיוסד ע״פ א״ב.

אֲצוּלִים מִפֶּרֶךְ סוֹנִים. בְּחוֹזֶק יָד וְנִסְיוֹנִים. גּוֹי שׁוֹמֵר אֱמוּנִים. דֵּעָה וְחָכְמָה חֲנוּנִים. הַהוֹגִים בִּיקָרָה מִפְּנִינִים. וּמִצְוֹתֶיהָ וְהוֹרָיוֹתֶיהָ מְבִינִים. זְמִירוֹת לָאֵל נוֹתְנִים. חֶבֶל נַחֲלָתוֹ מְכַנִּים. טְפוּלִים בּוֹ וְעָלָיו נִשְׁעָנִים. יוֹדְעִים מַה־פָּעַל דָּר מְעוֹנִים. כָּאֵזוֹר בְּמָתְנַיִם נִתָּנִים. לוֹ דְּבֵקִים וּבְצִלּוֹ לָנִים:

לָנִים מִסְתּוֹפְפִים בְּצֵל אֵל. מְשׁוּכִים אַחֲרֵי אֵל. וּבְצוֹרְרֵיהֶם נִלְחַם הָאֵל.

וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל:

מוֹתַחַת גָּבְהֵי מְרוֹמִים. נוֹטַעַת אַדְנֵי הֲדוֹמִים. סוֹעֶרֶת שְׁאוֹן יַמִּים. עוֹרֶפֶת הֲמוֹן קָמִים. פּוֹרַעַת דִּין

ובכן So stimmet an: Und es rettete der Ewige an jenem Tage

אצולים Die Er gelöst aus Aegyptens drückender Haft
Mit Wunderzeichen und mächtiger Kraft,
Die Schaar, im Glauben treu bewährt
Der Er Weisheit und Einsicht bescheert,
Die Lehr' erforschend, vor Perlen werth,
Ihre Sprüch' und Gebote sind ihnen erklärt,
Ihr Lob den Allmächtigen preisend ehrt,
Der Er den Namen seines Erbes gewährt,
Auf ihn gestützt, an ihn sie halten,
Erkennend des im Himmel Thronenden Walten,
An ihm haftend, wie der Gurt den Leib umschlingt,
Ihm verbunden, von seinem Schatten umringt,

לנים Weilend, bleibend im Schatten des Herrn,
In Liebe nachziehend dem Herrn,
Ihren Feind bekriegt die Macht des Herrn!

וירא Und es sah Jisrael die Hand,

מותחת Die Höhen gespannt, hochragende,
Einsenkte Pfeiler, die Erde tragende,

מֵאֵין בַּיִת בְּלֹא יְלָלָה: וּפֶה שֶׁאָמַר לֹא אֲשַׁלֵּחַ. הוּא הַפֶּה חִנֵּן לְשַׁלַּח. (עָנָה כְּנֶאֱלָח) קוּמוּ צְאוּ כְּדַבֶּרְכֶם לִפְלֹחַ: וְלָמָּה זֶה לַחֲשׁוּבֵי כְאַיִן. לִקְנוֹת חָכְמָה וְלֵב אָיִן. מֻתְרִים כְּנוֹגֵעַ בְּבָבַת עָיִן: שֶׂכֶל זֹאת לֹא יָבִינוּ. פּוּטִים אֲשֶׁר בִּתְחִלָּה הִתְקִינוּ. כְּעִקְּלוּ בְּסוֹף כַּף נִדּוֹנוּ: ח׳ שְׂעִיר וּטְפוּלָיו אֲשֶׁר לְחָרְבָה. נִתְכַּוְּנוּ מֵרֹאשׁ וְעַד קִצְבָה. מַה יַּעֲשׂוּ בְּלַהַט הַיּוֹם הַבָּא:

בהרבה קהלות גם בפ"פדמ א"א זה.

ח׳יק בַּעֲטוּתוֹ קִנְאָה בְּלָבְשׁוֹ נָקָם. לְהָרִיעַ וּלְהַצְרִיחַ מִקָּמָיו לְהִתְנַקֵּם. שִׁבְעָתַיִם יָשִׁיב אֶל חֵיקָם. קָדוֹשׁ:

ופה Der Mund, der gesprochen: Sie lass' ich nicht ziehn.
Rief flehend: O wollet von hinnen zieh'n!
Wie ihr sprecht, Gott zu dienen, o gehet hin!

Warum nehmen, die dem Nichts [1]) gleichen, nicht Solches in Acht?
Warum ist ihr Sinn nicht auf Erkenntniß bedacht?
Sie wurden verwarnt: Israel ist wie des Auges [2]) Apfel bewacht!

שכל Warum nicht mögen sie Einsicht gewinnen,
Wie an den Putim [3]), wohlwollend in ihrem Beginnen,
Als sie frevelten, gestraft ward zuletzt ihr Sinnen?

Und die von Anfang bis zum Ende nur Eines thut,
Vernichtung zu sinnen, des Hasses Brut,
Was wird sie bergen vor des großen Tages flammender Gluth?

---

1) S. Jes. 40, 17.
2) S. Sachar. 2, 12.
3) Beiname der Aegypter als Chamiten. 1. M. 10, 6. Sie hatten Jaakob und seine Söhne erst gastlich aufgenommen.

בְּבַעֲלֵי זְרוֹעַ תְּחִלָּה. כִּי אִם בַּעֲנָוָה גְּדוֹלָה: וְאוֹת וּמוֹפֵת
שָׁלַח לְהַרְאוֹת. וְהִקְשָׁה עָרֶף וְהִכְבִּיד תְּלָאוֹת. אָז הִכָּהוּ
מַכּוֹת נוֹרָאוֹת: נָאוֹר אַף לְפִי חֲמָתוֹ. לֹא עָבַר דִּין אֲמִתּוֹ.
כִּי אִם בְּיֹשֶׁר מִדָּתוֹ: נֶגַע אֲשֶׁר בְּסוֹף הִבְעִיתוֹ. בּוֹ הִקְדִּים
תְּחִלָּה לְהַתְרוֹתוֹ. וּמִקֵּץ לְקֵץ הֶאֱרִיךְ עֶבְרָתוֹ: יָהּ מַכָּה
לֹא הִכָּהוּ. עַד שֶׁלֹּא קָדַם וְהִתְרָהוּ. וְאַחֲרֵי כֵן שָׁלַח
וְהִלְקָהוּ: יֶרַח הֻקְצַב לְכָל מַכָּה. וּשְׁלֹשֶׁת חֲלָקִים הֵעִיד
וְהִכָּה. וּרְבִיעִית הַחֹדֶשׁ שִׁמְּשָׁה הַמַּכָּה: מָחַץ בּוֹ מְחָצוֹת
תֵּשַׁע. וְלֹא נִכְנַע וְלֹא שָׁע. וּבָעֲשִׂירִית נִשְׁבַּר מַטֵּה הָרֶשַׁע:
מֵעֶרֶשׂ יְצוּעוֹ קָם לַיְלָה. וּבְאֶרֶץ פַּתְרוֹס צְוָחָה גְדוֹלָה.

ולא Und nicht nach seiner Allmacht Gewalten
Ließ gleich im Beginn Er seine Kraft sich entfalten,
Nein! Er ließ erst seine Milde walten,

Sandte Wunderzeichen, den Blick zu erregen.
Doch wollte Pharaoh noch störriger schwereres Joch auflegen.
Da sucht Er ihn heim mit harten Schlägen.

נאור Der Erhabene, ob auch sein Zorn sich regt,
Nach Wahrheit und Recht allein er wägt,
Und immer noch Mild' und Nachsicht hegt.

Die Strafe, die zuletzt ihm Schrecken gebracht,
Sie hat warnend zuerst Er kund gemacht.
Langmüthig verschob Er der Strafen Macht.

יה Der Herr hat keine Plage gesandt,
Eh' Er nicht warnend an ihn sich gewandt.
Erst dann ließ Er walten die strafende Hand.

Ein Monat war für jede Plage bestellt.
Drei Viertel des Monats warnend Er inne hält,
Bis dann zuletzt die Strafe Aegypten befällt,

מחץ Neunfaches Leid den Pharaoh versehrt.
Er beugt sich nicht, sein Herz er nicht kehrt.
Durch die zehnte ward des Frevels Schaft gebrochen, verheert.

Nachts auf von seinem Lager er steht.
In Patros schwere Klag' ergeht.
Kein Haus, in dem nicht Jammerruf weht.

וּבָטְלָה עֲצָתָם כְּפֶלֶג לְשׁוֹנָם: כַּאֲשֶׁר הֵם בְּשָׂפָה זָדוּ.
וּבַאֲגֻדָּה אַחַת כֻּלָּם נוֹעָדוּ. בָּלַל לְשׁוֹנָם וּמִשָּׁם נִפְרָדוּ:
יָקְשׁוּ צָרֵי עַיִן בְּבֶצַע. וּמֵאֲנוּ פְרוּסָה לָרָעֵב לִבְצַע. וְהֶאֱרִיכוּ
וְקִצְּרוּ אֶת הַמַּצָּע: יַד קָפְצוּ מֵעָנִי וָדַל. וְעוֹבֵר אֹרַח
מֵעֲלֵיהֶם חָדַל. וְכָבֵד חֵטְא וְעָוֹן גָּדַל: קִלְקְלוּ צַעֲדֵי יֹשֶׁר
לְסַלֵּף. וְאוֹצָרוֹ הַטּוֹב עֲלֵיהֶם חִלֵּף. וַהֲפָכָם מִשֹּׁרֶשׁ דּוֹרוֹת
לְאַלֵּף: קָחַת מוּסָר מֵאֲנוּ צוֹעֲנִים. וְלֹא לָמְדוּ דַעַת
מִקַּדְמוֹנִים. הֵרֵעוּ מִכָּל־אֲשֶׁר לְפָנִים: לָחֲצוּ בְּמֶרֶד זֶרַע
חֲסִידָיו. וְגָזְרוּ גְּזֵרוֹת לִבְנֵי יְדִידָיו. וַיַּרְא יְיָ וַיְעוֹרֵר חֲסָדָיו:
לְמַלְּאוֹת דְּבָרוֹ וּלְהָחִישׁ עֶזְרָה. אָחוֹר הֵשִׁיב חֶשְׁבּוֹן גְּזֵרָה.
וְעַל תַּנִּין שָׁפַךְ עֶבְרָה: וְלֹא בְכֹחַ לְפִי הַגְּדֻלָּה. הֵחֵל

Wie sie erfrecht sich durch freveles Wort,
Zum Bund sich geeinigt an einem Ort,
Vermischt ward ihre Rede, sie waren zerstreut von dort.

יקשו Mit scheelem Blicke, von Habsucht bethört,
Sedom den Hungernden das Brod nicht gewährt,
Und von ihrer Mark den Wandrer wehrt.

Sie versagt dem Dürftigen Gab' und Spende,
Daß dorthin kein Pilger die Tritte wende.
Es schwoll die Schuld, die Sünde wuchs ohn' Ende

קלקלו Wie des Rechtes Lauf sie krümmend verkehrt,
Seines Segens Schatz Er strafend verkehrt.
Er entwurzelt sie, daß die Nachwelt gewarnt sei und belehrt.

Zoans Bewohner blieben unerweckt.
Nicht der Früheren Beispiel sie schreckt.
Mehr, als Alle vor ihnen, sie Schuld bedeckt.

לחצו Hart drängten sie seiner Frommen Sprossen,
Mit grausem Druck die Kinder seiner trauten Genossen.
Gott sah's, und sein Erbarmen war ihnen erschlossen.

Sein Wort zu erfüllen, schleunig Heil zu senden,
Der Frohn Beginn wollte zurück Er wenden,
Und traf des Drachen Haupt mit seines Zornes Bränden.

אֹרַח לְעַקֵּל. שֵׂם אֵל בֶּאֱלִיל לְהָקֵל: הַעַל פָּרְצוּ גֶּדֶר
עוֹלָם. פָּרַץ מֵי הַיָּם כִּגְבוּלָם. וּשְׁטָפָם וְאִבְּדָם מִן הָעוֹלָם:
הֶרְאָה בָם דִּין לְדוֹרוֹת. לְבִלְתִּי פְּלוֹחַ לְכָל יְצִירוֹת. כִּי
אִם לְקוֹרֵא הַדּוֹרוֹת: בַּעֲלֵי זְרוֹעַ הֶחֱלוּ לָרֹב. וַיֹּאמְרוּ
לָאֵל סוּר מִקָּרוֹב. כְּמָלֵא בָתֵּיהֶם טוּבוֹת רוֹב: בָּעֲטוּ
בְּאֵד עוֹלֶה מִן־הָאָרֶץ. וְנִאֲצוּ לְמַמְטִיר עַל הָאָרֶץ. מַה־
לָנוּ לְמִטְרוֹת עָרֶץ: רָם מָתַח דִּין בָּהֶם. וּמִטְרוֹת עֹז
שָׁפַךְ עֲלֵיהֶם. וַיִּמַח אֶת־כָּל יְקוּמֵיהֶם: רָמָה רוּחַ יוֹשְׁבֵי
שִׁנְעָר. וְלַעֲלוֹת לְשַׁחַק לִבָּם נִבְעַר. וֶהֱפִיצָם בְּרוּחַ סוֹעָה
וָסָעַר: כַּד בְּכַד פָּרַע שְׁאוֹנָם. וְנֶפֶץ מוּל נֶפֶץ דָּנָם.

הַעַל Und weil nieder sie rissen den Zaun der Welt,
Ob ihrem Gebiete die Meeresfluth schwellt,
Und spült hinweg sie von der Welt.

Gericht hielt Gott für alle Zeiten,
Daß nicht der Creatur Verehrung sie weihten, —
Nein, ihm, der führet Völker und Zeiten.

בַּעֲלֵי Die mit gewaltigem Arme Schaltenden[1]) sich mehrten
Die ihrem Gotte den Rücken kehrten,
Für die Fülle des Segens, des durch ihn bescheerten, –

Sie trotzten auf der Erde reichen Segen,
Sie höhnten Den, der sendet den Regen:
Wir bedürfen nicht mehr des Himmels Segen!

רָם Der Erhabene seines Gerichtes Schnur hat gespannt.
Seine Regen in Strömen hinab Er sandt',
Und jede Creatur von der Erde verschwand.

Schinears[2]) Bewohner, von Trotz erhoben,
Bethört, ringen empor zu den Himmeln droben,
In Sturm und Wetter waren bald sie zerstoben.

כַּד Wie ward bezahlt ihr prahlend Beginnen!
Sie wurden zerstreut, verstürmt von hinnen,
Ihre Sprache verwirrt, vereitelt ihr Sinnen.

---

1) Das Zeitalter der Sündfluth.
2) Babel. Anspielung auf den Thurmbau

וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אוֹנָם וְשִׁקְּעָם בְּטִבּוּעִים. וְנָפְלוּ וְנִשְׁבְּרוּ כְּשֶׁבֶר נֵבֶל לְמַבּוּעִים:

ק"וח בִּגְזֵרַת

חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

ח"וק חָכָם לֵבָב וְאַמִּיץ כֹּחַ. מִי יוּכַל אֵלָיו לְנַכּוֹחַ. אֲשֶׁר בְּיָדוֹ הַגְּבוּרָה וְהַכֹּחַ. קָדוֹשׁ:

שם המחבר כפול בראשי החרוזות משה ברבי קלונימוס.

מַה־מּוֹעִיל רֶשַׁע בְּעָלָיו. וּמַה־יָּעוֹז זֵד בְּמַעֲלָלָיו. פְּנֵי מְשַׁלֵּם לְאִישׁ כְּמִפְעָלָיו: מֶרֶד הֲיוּכַל עֲרוֹךְ חֹמֶר. נֹכַח יוֹצֵר כֹּל בְּאֹמֶר. רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ בְּיָדוֹ שׁוֹמֵר: שִׁכְנוֹ שָׁת בִּרוּם עוֹלָם. מֶמְשַׁלְתּוֹ עַל כָּל הָעוֹלָם. מִי הִקְשָׁה אֵלָיו וַיִּשְׁלָם: שְׁלִשִׁים פָּתְחוּ רִאשׁוֹן לְקַלְקֵל. אָצוּ סְלוֹל

Er zerschmettert sie, ließ sie zerschellen,
Wie Scherben sie wirbelnd in's Grab der Wellen,

auf das Machtgebot

des Ewiglebenden, Dauernden, Furchtbaren, Erhabenen und Heiligen.

מה Was frommen[1] dem Bösen der Bosheit Werke?
Wie erfrecht sich der Trotzige in seiner Stärke
Vor Dem, der dem Menschen vergilt nach seinem Werke?

Wie will der Erdenthor sich stellen in Macht
Vor Den, dessen Wort das All vollbracht,
Der seinen Hauch und sein Leben bewacht?

שכנו Der seinen Sitz genommen hoch im Himmelszelt,
Deß Reich waltet durch die ganze Welt,
Wer hat ungestraft sich ihm entgegengestellt?

Das dritte[2] Geschlecht begann mit der Missethat,
Eifrig drängend, zu krümmen den ebnen Pfad.
Den Namen Gottes an den Götzen es entweihet hat.

---

1) Eine Aufzählung der sündigen Geschlechter, wie in dem Stücke vom siebenten Tage S. 135

2) Das Geschlecht des Enosch.

ק׳ ארני חלד עד לא טבועים. וטרם תלולי רום לאהל
קבועים. מאז העלה במחשבת דגלי רבועים.
היות לו מכל אום תבועים. ובהמלך לבראת יציר ראש
טבעים. בעדם הלו מלך ומשרתיו מצביעים. ומאז
בחלקו עלו מחלשים שבעים. וסגלם לו לחבל נחלה
מקבעים. וכהבו גרות וענוי וקבעום קובעים. נתגלגלו
רחמיו לסוף שלשים שבועים. ויט חסד על בני רבעים.
והטה אזן וסכת שיח משועים. ויקץ כישן ויך צריו
בגועים. הכה ופצוע בכל מכה ואבעבועים. ואחרי כן
שלחום ברכוש גדול שבעים. בפז ובכסף ובזהב וכל
מיני צבעים. ועוד מסך בקרבם רוח עועים. ויסיתם
רדוף אחרימו בשריונות וכובעים. ואז עלתה חמתו

ארני Eh' in die Tiefen gesenkt waren die Pfeiler der Welt,
Eh' die Aetherhöhen waren gespannt als Zelt,
Des Volkes, des vierfach geschaarten, sein Plan gedachte,
Daß aus der Völker Reihen Er sie nahe sich brachte.
Als ob der Geschöpfe Kron' [1]) Er Rath gepflogen,
Ward das Loos [2]) von dem Herrn und seinen Himmelsschaaren gezogen,
Und sie vor allen Völkern, die zur Loosung gekommen,
Hat Gott sich zu ewigem Theile genommen.
Als sie in's Elend gesunken, unter des Drängers Jochen
Regt sein Erbarmen sich nach dreißig [3]) Jahreswochen.
Dem spätern [4]) Geschlecht' hat seine Huld Er bezeugt.
Er erhob sich in Macht, und seine Strafen
Tod bringend und Leid die Feinde trafen.
Und sie zogen hinaus mit reicher Fülle,
Mit Gut und Hab' und in glänzender Hülle.
Er hat einen Taumelgeist in der Dränger Mitte gesendet,
Mit Helm' und Panzer zogen sie aus verblendet.
Da stieg auf sein Zorn, Er hat ihren Frevel vergolten,
Und in die Tiefen hinab sie rollten.

---

1) Nach dem Midrasch berieth Gott mit der Schaar der Himmlischen, ob der Mensch erschaffen werden sollte.

2) Von den siebzig Völkern, wie der Midrasch die Zahl der Weltnationen bestimmt, ward Israel gleichsam durch's Loos Gott selbst zu unmittelbarster Ueberwachung zugetheilt. Siehe den ähnlichen Gedanken 5 M. 32, V. 9.

3) Nach zweihundert und zehn Jahren (S. Raschi zu 2 M. 12, 40.)

4) Der Generation, die Er aus Mizrajim erlöste.

ק׳ חָרְשׁוּ יוֹשְׁבֵי חֲרֹשֶׁת לְאַבֵּד יָפָה וּבָרָה. נָתוֹשׁ וְאַבֵּד שֵׁם וּשְׁאָר בִּגְבוּרָה. ח׳ נַחַל קִישׁוֹן גְּרָפָם וּזְרוֹעָם נִשְׁבָּרָה. אָז לְבַשְׂרָה רוּחַ וְשָׁרָה דְבוֹרָה:

ק׳ קָם עַל רַבּוֹ קָמָיו לְלָזוּת. לָחַמְתָּ לוֹחֲמָיו וְהִכְנַעְתָּ אוֹתָם לְהַבְזוֹת. ח׳ נֹעַם וְזִמְרוֹת בִּטָּה לְךָ לְהַוּוֹת. יַחַד וְשָׁר אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת:

ק׳ מִכְלַל יֹפִי עַל מִשְׁפָּטוֹ יְחֻדָּשׁ. וְעוֹד נָוֶךָ בּוֹ כְּקֶדֶם יִתְחַדָּשׁ. ח׳ שִׂיאוֹ לְמַעְלָה לְמַעְלָה יָרוּם וְיֻגְדָּשׁ. סֶלָה בְּתוֹכוֹ נָשִׁיר שִׁיר חָדָשׁ:

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

חרשו Als Charoscheth's [1]) Bewohner sannen, die Anmuthreiche zu vernichten,
Namen und Rest mit Gewalt zu Grunde zu richten,
Der Kischon strömte sie weg, ihr Arm zerschmettert sank,
Da stimmt Deborah ihr Loblied an in des Geistes Drang.

קם Der auf den Thron [2]) Erhobene, gehöhnt von der Feinde Rotte —
Du befehdetest seine Feinde, beugtest sie zum Spotte,
Und er ließ holdes Lied Dir strömen, lieblichen Klang,
Dir weihet' er und stimmet an einen Lobgesang.

מכלל In voller Würd' erneue der Schönheit [3]) Krone,
Wie in der Urzeit in ihr als Deiner Stätte throne.
In reicher Füll' und Pracht sei ihr Gipfel hoch erhoben,
Und ewig in ihr soll neuer Sang Dich loben!

ימלך (Vorb. u. Gem.) Herrschen wird der Ewige in Ewigkeit, Dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

ואתה (Vorb. u. Gem.) Du bist ja der Heilige, thronend unter den Lobliedern Jisraels! O Gott!

---

1) Richt. 4, 2. 2) David. 3) Zion. Ps. 50, 2.

גֹּדֶל נוֹרְאוֹתֶיךָ מִי יוּכַל לְסַפֵּר. רַבּוּ עַד לִמְאוֹד
וְעָצְמוּ מִסַּפֵּר. דְּיוֹ הַיָּם וְכָל יְצִיר סוֹפֵר. קְצַת
נוֹרְאוֹתָיו לֹא יוּכְלוּ לָחֹק בַּסֵּפֶר: הִלּוּךְ חֲמֵשׁ
מֵאוֹת קְפַצְתָּ מִמְּעוֹנֶךָ. צוֹרְרֶיךָ הִצְמַתָּ כְּהֵרָעוּ
בִּטְלָאֵי עַנֶּךָ. וּבְמַחֲמַדֵּי בִטְנָם לֹא חָסָה עֵינֶךָ.
פִּטְרֵי רֶחֶם וְרָאשֵׁי אוֹן בְּעַנֶּךָ: וַעֲכָּם בְּעֶשֶׂר
בְּחָמֵשׁ יָד הַגְּדוֹלָה. עוֹלוֹת אַחַת לְחָמֵשׁ
בֶּעֱבוֹת גְּדֵלָה. חָסְפּוּ זְרוֹעַ אֲשֶׁר מְאוֹד גָּדְלָה.
סֶעֱפָם עַל אַחַת חָמֵשׁ בִּגְדוֹלָה: טְבוּעִים בְּיָוֵן
מְצוּל בְּתִלּוּל הַגְּשִׁיר. נֶגֶף אֶבֶן הָסֵר וְעָקוֹב
הַיְשִׁיר. ה׳ יֶשַׁע מִצִּיּוֹן שְׁלַח וְחָדָשׁ נָשִׁיר.
כֶּתֶר לְךָ לִתֵּן כְּאָז יָשִׁיר:

Wer kann Deine Wunderthaten verkünden,
Zahllos und mächtig und nicht zu ergründen!
Wäre Tinte das Meer, wären Schreiber der Wesen Massen,
Nicht wären Deine Wunder in Bücher zu fassen.
Aus Deinen Höhen kamst Du im Fluge zur Erde,
Vernichtest den Feind, der gequält Deine Heerde.
Nicht schonst Du seiner Lieblinge, der zarten Frucht,
Als Du On's [1]) Erstgeborne heimgesucht.
Und nach der Strafen vereinzeltem Walten
Traf Deiner vollen Macht gewaltiges Schalten. —
Die im Schlamm Versinkenden führ' auf ebnem Pfad,
Räum' hinweg den Anstoß, mach' die Krümmen gerad'.
Send' aus Zijon Heil, dann wird ein neues Lied ertönen.
Wie einst, so mit dem Weihelied Dich wollen wir krönen.

---

1) On (Heliopolis), eine Stadt Aegyptens, 1. M. 41 45 zur Bezeichnung des ganzen Landes

עֲלֵימוֹ. חָז כִּי בָא יוֹם גְּמוּלֵמוֹ. וְזֹאת תַּחַת זֹאת נִקְמַת עוֹלְלֵימוֹ: וְלַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט הַכָּתוּב בְּחִסּוּף. הֵשִׁב גְּמוּלָם כְּזָדוֹ בְּעַם הַכָּסוּף. ח׳ דֶּרֶךְ הֵסֵב לִגְאוּלֵי בִּזְרוֹעַ חָשׂוּף. גִּלְגְּלָם הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם סוּף:

ק׳ מַעֲלָלָיו בִּקְהַל עָם תָּמִיד אֲרַנֵּן. בַּבֹּקֶר לְהַגִּיד חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ בְּהִתְלוֹנֵן. ח׳ אוֹרוֹת טַלְלֵי תְּחִי מֶנּוּ אֶתְחוֹנֵן. אֲטוּמִים לְהַחֲיוֹת עַם בְּצִלּוֹ מִתְלוֹנֵן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

ע״פ א״ת ב״ש • ובסוף חתם המחבר שם אחיו חננאל בר קלונימוס.

ח׳ אָיוֹם וְנוֹרָא מִי לֹא יִרָאֲךָ. תּוֹעֵי לֵב לֹא הִכִּירוּ מוֹרָאֲךָ. בַּחוּרֵי אָוֶן וּפִיבֶסֶת דִּין בְּהַרְאֲךָ. שׁוֹמְעֵי שִׁמְעֲךָ רָגְזוּ וְחָלוּ מִמּוֹרָאֲךָ:

Er sah den Tag der Vergeltung genaht,
An ihnen zu rächen die Frevelthat,

Offen und frei Gericht an ihnen zu halten,
Zu vergelten gegen das theure Volk ihr frevles Schalten.
Er führt die Erlösten den Pfad mit gewaltiger Hand,
Nach der Wüste zum Schilfmeer hat Er hin sie gewandt.

מעלליו In Volkes Schaar stets jubel' ich seiner Werke Macht,
Meld' am Morgen seine Huld, seine Treu' in der Nacht.
Güsse belebenden Thaues wird Er in Huld mir ertheilen,
Die Entschlummerten neu beleben in der Schaar Derer, die in seinem Schatten weilen.

איום Erhabener, Mächtiger! wer fürchtet Dich nicht?
Nur Geistverblendete erkannten Dich nicht.
Als Du an der Jugend Mizrajims einst hieltest Gericht,
Bebt' Alles und zittert vor dem Schreckensgericht.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ
לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.

ע"פ תשר"ק.

תַּחְבּוּלוֹת עָשׂ רַב עֵצָה וּגְבוּרָה. שׁוֹכְנֵי חֶלֶד לְלַמֵּד
חָכְמָה מִגְּבוּרָה. רֶסֶן מַתְעֶה הִרְסִין שַׂר
הַבִּירָה. קְהָלָיו לְהַקְהִיל לִרְדּוֹף יָפָה וּבָרָה: צְלוּל
כְּחָבוּ מַשְׁלִיכֵי יְאוֹר זְכָרִים. פּוֹרֵעַ פִּלְשָׁם סוּף הֱיוֹת
סְכוּרִים. עֵצוֹת מֵרָחוֹק אֹמֶן לְעַם נִכָּרִים. שִׂיחַ אֲשֶׁר
שָׂח לְשֹׁרֶשׁ בִּכּוּרִים: נוֹאֲלוּ שָׂרֵי צוֹעַן עֵצָה נִבְעָרָה.
מִצְעֲדֵי זֹאת שֶׁגֶת לַהֲפִיצָהּ בִּסְעָרָה. לוּלֵי אֵל שֶׁהוֹצִיא
חַרְבּוֹ מִתַּעְרָהּ. כָּרְתוּ יַעְרָהּ וּבָעֲרוּ בָהּ הַבְעָרָה: יוֹשֵׁב
בַּשָּׁמַיִם שָׂחַק וְהִלְעִיג לָמוֹ. טַכְּסִים גְּיָסָיו כְּגִיסוּ לָצֵאת

תחבולות Der Rath- und Allmachtreiche hat es weise gefügt,
Daß die Sterblichen sehen, wie seine Weisheit die Erdenmacht besiegt.
Der Palastfürst war in des Wahnes Fessel gefangen,
Schaarend sein Heer, zu verfolgen sie, die in Anmuth prangen.

Die den Fluthentod verwirkt, weil sie Kinder ertränkt,
Sie liefert Er den Wogen, Er, der vergeltend es führt und lenkt.
Uralte Verheißung Er den ihm Erkürten denkt,
Das Wort, das dem Stamme [1]) seiner Erstlingsfrucht [2]) Er verhängt.

נואלו Zoans Fürsten bethörten Rath begannen,
Jisraels Tritt ereilend, es zu verstürmen, sie sannen.
Zog nicht der Herr aus der Scheide das Schwert,
Sie hätten sie gemähet, einen Wald, und in Gluth verzehrt.

Der im Himmel thronet, sie verhöhnt und verlacht,
Als geschaart auszog ihre Heeresmacht.

---

1) Abraham.

2) Jisrael nach Jirem. 2, 3. Heilig ist Jisrael dem Ewigen, Erstling seines Ertrages.

טָפַשׁ לִבּוֹ וְנִבְעַר אַחֲרֵי זֹאת. יָעַץ רְדוֹף אַחֲרֵימוֹ לָבוֹז
בִּזּוֹת. כְּלֵי קְרָב נָשָׂא וַחֲרָבוֹת שְׁחוּזוֹת. לְהָשִׁיב לַעַבְדוּת
אוֹם נָאוָה בַּחֲרוּזוֹת: מוֹעֵד שְׁלֹשֶׁת יָמִים חִכָּה לַחֲזוֹר.
נֶהְפַּךְ לִבּוֹ בְּלֹא אָבוּ חֲזוֹר. סְפוּנֵי גְנָזָיו פִּנָּה לַחֲיָלוֹתָיו
לִבְזוֹר. עֲבוּר בְּכָל לֵב אוֹתוֹ לַעֲזוֹר: פָּרָשַׁת דְּרָכִים
בְּגַע עַם מְשֻׁלָּח. צִדְּדָם מֵאֹרַח פְּלֶשֶׁת טוֹב וְסַלָּח.
ח' קַלְגַּסִּים מֵרְאוֹת עַצְמוֹת זֶבֶד וְשׁוּתֶלַח. רִחֲקָם מִדֶּרֶךְ
אוֹתָם צָר בְּשַׁלַּח:

ק' עַבְדוֹ שָׁלַח לְהוֹצִיא עַמּוֹ בְּשָׂשׂוֹן. שׁוֹדְדֵיהֶם
שָׁת בָּם מַכּוֹת אָסוֹן.

ח' תָּמִים זָכַר מְנֻסֶּה וְנִמְצָא חָסוֹן. תּוֹלְדוֹתָיו
לְהָגֵן נַחֲלַת אָב לַחֲסוֹן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

טפש In neuer Thorheit, wahnverblendet,
Sie zu verfolgen und zu berauben sein Sinn sich wendet.
Auszieht er mit Kriegsgeräth und scharfen Klingen,
Das im Schmucke wallende Volk wieder in Frohn zu bringen.
Drei Tage harret er, daß heim sie kehren,
Sie weigern sich, und er läßt sich das Herz bethören.
Er vertheilet seiner Schätze Fülle zum Lohn seinen Leuten,
Daß mit ganzem Herzen sie ihm stehen zur Seiten.

פרשת Als an den Scheideweg kam das Volk, das befreite,
Lenkt der Gütige vom Wege sie, der führet nach Peleschet's Seite [1]).
Daß die Schaaren nicht schauen die Gebeine derer, die gefallen,
Läßt er, als der Feind sie entließ, einen anderen Pfad sie wallen [2]).

עבדו Seinen Boten sandt' Er, sein Volk in Wonne hinauszuführen,
Ihre Feinde ließ Er seine zerschmetternden Schläge spüren,
Der Ewigwahre hat dessen gedacht,
Den neubewährt jede Prüfung [3]) an's Licht gebracht.
Er schirmt seiner Sprossen Schaar, daß sie das Erbe,
Des Ahnes als Besitz erwerbe.

1) S. 2. M. 13, 17. 2) S. oben S. 133. Anm. 8. 3) Abraham, der zehnfach geprüfte

חזרת התפלה לשליח צבור.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן.

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

ווען אחרון של פסח אויף איינען שבת טריפפט ווירד שטאטט אימת נוראותיך דאס אים שביעי של פסח בעפינדליכע שטיקק אותותיך געבעטעט.

ויש קהלות מהפכין הסדר לעולם עי׳ לעיל זייטע 130.

כל סדר קרובות אלו עם הסילוק מיסוד ר׳ משה בר קלונימוס. מיוסד ע״ס א״ב.

אֵימַת נוֹרְאוֹתֶיךָ בְּשָׂדֶה צוֹעַן כְּהִשְׁלַחְתָּ. בַּעַר כְּסִלֵּן בְּצִיר אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ. גּוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי בְּמַסּוֹת לָקַחְתָּ. דְּבָרֶיךָ לְהָקִים כְּמוֹ לְאָב הִבְטַחְתָּ: הֵעֵז יָהִיר וְנִאֵץ מוּל שְׁלוּחֶךָ. וְנָם מִי יְיָ אֲשֶׁר שְׁלָחֶךָ. וַעַם וֶעֱבְרָה כּוֹ בְּאַף בְּשַׁלְּחֶךָ. חָזַר בְּעַל כָּרְחוֹ עֲשׂוֹת מִשְׁלָחֶךָ:

מסור (Vorb.) Was Weise, Verständ'ge ersonnen im Bunde,
Belehrung von Denen, die enthüllet Wissenskunde,
Geh' als Gesang und Preis aus meinem Munde,
Zu loben ihn, der thronet über dem Himmelsrunde.

אימת Als[1] Deine Schrecken heimsuchten Zions Land,
Als der Thor sich erfrecht dem Boten, von Dir gesandt,
Da hast Du aus eines Volkes Mitte Dein Volk mit Wundern erkoren,
Das Wort zu erfüllen, das dem Ahn Du geschworen.

Es prahlt der Trotzige, höhnt Deinen Boten,
Spricht: Wer ist der Gott, der Dich entboten?
Als heim ihn sucht Dein Strafgericht im Grimme,
Gezwungen wandt' er sich, zu horchen Deiner Stimme.

---

1) Verfasser: R. Mose b. Kalonymos, dem auch alle folgenden Stücke gehören.

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:
וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:
וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אלהי Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Staube sei sie demüthig gegen Alle. O öffne mein Herz durch Deine Lehre, und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Rath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Heiligkeit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser. Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Israel. Darauf sprechet: Amen!

יהי Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott, und Gott unserer Väter, daß erbauet werde das Heiligthum bald in unsern Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Ehrfurcht, wie in den Tagen der Vorwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

zigkeit, — Du Allerbarmer, denn kein Aufhören kennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

ועל Und für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König, beständig auf immer und ewig.

וכל Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich. Gelobt sei Du, Ewiger, Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön, dankendes Bekenntniß abzulegen.

שים Laß Frieden, Heil und Segen, Gunst, Gnad' und Erbarmen kommen über uns und ganz Jisrael, Dein Volk. Segne uns Alle, unser Vater! insgesammt mit dem Lichte Deines Antlitzes; denn in dem Lichte Deines Antlitzes gabst Du uns, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens, und die Liebe zur Milde und Gerechtigkeit und Segen und Erbarmen und Leben und Frieden. Und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Volk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Gelobt seist Du, Ewiger, der da segnet sein Volk Jisrael mit Frieden.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר

רצה Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feueropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an in Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

ותחזינה Und schauen mögen unsere Augen, wenn Du zurückkehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger, der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

מודים Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Väter Gott auf immer und ewig, Hort unseres Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben, das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger, denn nicht geht zu Ende Deine Barmher-

לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ
בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי
אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ:
(אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר
לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן)
בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ
יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת
וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

zum Guten, zur Huld und Gnade, zum Erbarmen, Leben unt Frieden an diesem Feste der ungesäuerten Brode. Gedenk' unser, Ewiger, unser Gott! an ihm zum Guten und verhänge über uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen verheißt, sei uns mild und gnädig, und erbarme Dich unser und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; denn ein Gott, erbarmungs- und huldreich bist Du.

והשיאנו Und lasse uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, den Segen Deiner Feste zum Leben und zum Frieden, zur Freude und zur Wonne, wie Du in Deiner Gnade uns zu segnen verheißen hast. (Unser Gott und unserer Väter Gott, habe Wohlgefallen an unserer Ruhe.) Heilige uns durch Deine Gebote, und laß unser Theil sein Deine Lehre, sättige uns von Deiner Güte, und erfreue uns durch Deine Hülfe und reinige unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen. Laß uns genießen, Ewiger, unser Gott, (in Liebe und Wohlgefallen,) in Freude und Wonne Deine heiligen (Sabbat- und) Festtage, daß sich Deiner freue Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der da heiligt (den Sabbat,) Jisrael und die Festzeiten.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה

אתה Du hast uns erkoren aus allen Völkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen, und uns geheiligt durch Deine Gebote, und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste, und Deinen Namen, Deinen großen und heiligen, über uns genannt.

ותתן Und so hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, in Liebe (Sabbate zur Ruhe,) Festzeiten zur Freude, Feiertage zur Wonne, (diesen Sabbattag und) dieses Fest der ungesäuerten Brode, die Zeit unserer Befreiung, (in Liebe) eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Aegypten.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Lasse aufsteigen und vor Dich kommen, zu Dir gelangen, und Dir vor's Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und gedacht werden unser Gedächtniß und unser Geschick, und das Gedächtniß unserer Väter und des Gesalbten, des Sohnes Davids Deines Knechtes, und Jerusalems, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Volkes, des Hauses Jisraels, zur Rettung und

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

אדני O Herr! öffne meine Lippen und mein Mund verkünde Dein Lob!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset, und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Väter, und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens Willen, in Liebe. König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham.

אתה Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr, Du belebest die Todten, stark, um stets zu helfen; der die Lebenden in Gnaden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt, und die Kranken heilt, die Gefesselten erlöst, und seine Treue bewährt den im Staube Schlafenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt, und sprossen lässet das Heil; und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

אתה Du bist heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו. תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ: מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

Trotzigen beugt und erhebt die Gebeugten, frei hinausführt die Gefesselten, und löset die Bedrückten, und beisteht den Verkümmerten, und sein Volk erhört, sobald es zu ihm ruft; sie spendeten Lob dem höchsten Gotte, gelobt sei Er und gepriesen! — Moscheh und die Kinder Jisrael stimmten Dir ein Loblied an, in voller Freude, und sie Alle sprachen:

מי Wer ist wie Du, Herr, unter den Göttern, wer wie Du verherrlicht in Heiligkeit, furchtbar in seinen ruhmwürdigen Thaten, Wunderthäter!

שירה Ein neues Lied sangen die Erlösten zu Deines Namens Preis am Meeresstrande, einmüthig Alle dankten sie und huldigten Dir und sprachen:

יי Der Ewige wird regieren immer und ewig!

צור Hort Jisraels! steh' auf zum Beistande Jisraels, und befreie nach Deiner Verheißung Jehudah und Jisrael, Du unser Erlöser, — Ewiger der Heerschaaren ist sein Name, — Heiliger Jisraels! Gelobt seist Du, o Ewiger, der Jisrael erlöset hat!

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם
אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ
וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע
לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה
הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה
הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים
פְּדִיתָנוּ: כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ וְיַם־סוּף
בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם
אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל
וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים

עזרת Beistand unserer Väter warst Du von ewig her, Schild und Helfer ihren Kindern nach ihnen in jeglichem Geschlechte; in der Weltenhöhe ist Dein Sitz, und Deines Rechtes Walten und Deine Milde reicht bis an die Enden der Erde. Glücklich der Mann, der horcht auf Deine Gebote, und Deine Lehre und Dein Wort sich zu Herzen nimmt. Es ist wahr, Du bist ein Herr Deines Volkes, und ein König, mächtig, ihren Streit zu führen. Es ist wahr, Du bist der Erste und Du bist der Letzte, und außer Dir haben wir keinen König, der erlöst und errettet. Aus Mizrajim hast Du uns erlöst, Ewiger, unser Gott, und aus dem Sklavenhause uns befreit; alle ihre Erstgebornen hast Du erschlagen, und Deinen Erstgebornen hast Du erlöst, und das Schilfmeer gespalten, und die Uebermüthigen hast Du versenkt, und Deine Lieblinge hindurchgeführt, daß die Wasser ihre Feinde deckten, nicht Einer von ihnen blieb übrig. Darob priesen Dich die von Dir Geliebten, und erhoben den Allmächtigen, und Deine Lieblinge spendeten Gesänge, Lieder und Lobpreisungen, Segnungen und Dankesworte dem Könige, dem Gotte, der ewig lebt und dauert, hoch und erhaben, groß und mächtig ist, der die

לִשְׁכֹּן בָּעֲרָפֶל: פִּגְּרוּ שֵׂעִיר וְעַמּוֹן וּמוֹאָב חֵיל מְדָנַי בְּמַעֲלֵה הַצִּיץ רְאוֹת יְשׁוּעַת יְיָ. צָרְבוּ לְמַשְׁחִית אִישׁ בְּרֵעֵהוּ לְעֵינַי. נִקְהֲלוּ לְעֵמֶק בְּרָכָה כִּי שָׁם בֵּרְכוּ אֶת־יְיָ: קוֹל שִׁירוֹת תֵּשַׁע שָׁמַעְנוּ בְּמֶרֶץ. וְהָעֲשִׂירִית עוֹד נִשְׁמַע מִכְּנַף הָאָרֶץ. רָנּוּ שָׁמַיִם וְהָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ. שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְצֵה הָאָרֶץ: שִׁירוֹת אֵלֶּה לְשׁוֹן שִׁירָה מְיֻסָּדִים. כִּי תְשׁוּעָתָם כַּיּוֹלֵדָה לָבוֹא צָרוֹת וּמִסְפָּדִים. תֹּקֶף שִׁיר אַחֲרוֹן כִּזְכָרִים לֹא יוֹלְדִים. שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים: ח׳ שִׁעְבּוּד מַלְכִיּוֹת עָקָר וְנִסִּים מְרֻבִּים. כִּרְאוֹת מַפַּלְתָּם יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים. יְצִיאַת חִנָּם קָרוֹא בְּטֶפֶל נֶאֱהָבִים. חַזֵּק קָדְשָׁתְךָ כְּבַעַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים:

פגרו Ammon[1]), Moab und Sëir erlagen der Feinde Schaar,
Bei der Höhe Ziz, da Gottes Heil ward offenbar,
Vor meinen Augen Verderbens Gluthen sie zehrten,
„Vereint im Segensthale Gottes Namen sie ehrten."

Der Loblieder neun sind laut erschallt,
Das zehnte von den Enden der Erde einst hallt.
Jauchzet, ihr Himmel! der Erd' Abgründe dröhnet,
„Einen neuen Sang dem Herrn, seinen Ruhm, ihr Fernen! tönet."

שירות Schirah — als weibliche Sänge sind alle genannt.
Auf jedes Heil ja als Geburt neues Leid entstand.
Das letzte Zukunftlied mit des Mannes Kraft,
Als Schir ertönt's, in Macht unerschlafft,
Weil nicht neues Leid die Noth wird gebären!
Ein neues Lied — Schir! singet in der Frommen Chören.

---

1) S. 2. Chron. 20.

הַיָּשָׁר שִׁירַת מִזְמוֹרִי. אָז יְדַבֵּר יְהוֹשֻׁעַ לַיְיָ בְּיוֹם תֵּת יְיָ
אֶת־הָאֱמֹרִי: טָפְשׁוּ חָנֵף מָלְכוּ מִמּוֹקְשֵׁי עָם. וְשָׁבוּ וְשִׁחֲרוּ
אֵל וְצִוָּה לְהוֹשִׁיעָם. יָבִין וּנְגִיד חֲרוֹשֶׁת לְמַפָּלָה הִכְנִיעָם.
וַתָּשַׁר דְּבוֹרָה וּבָרָק בֶּן־אֲבִינֹעַם: כְּלָל וְהוּקַם עָל בַּמְּלָכִים
לְהִתְאַשְּׁרָה. וּמִירוֹת הִנְעִים וְהָלַךְ אֹרַח יְשָׁרָה. לְעֵת
זִקְנָתוֹ הוֹסִיף שֶׁבַח לְשׁוֹרְרָה. וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיְיָ אֶת־דִּבְרֵי
הַשִּׁירָה: מָסַר הָאָב לִבְנוֹ צָרְכֵי בִנְיָן לְהַזְבִּיד. לִמְצוֹא
מָקוֹם נַפְשׁוֹ בְּנֶדֶר הֶעֱבִיד. נִקְרָא עַל שְׁמוֹ כִּי בְמַשָּׂאוֹ
הִכְבִּיד. מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: שְׂמָחוֹת רַבּוּ
וְהֻגַּה כָּל מַאֲפֵל. בִּיסוֹד הַבַּיִת נִבְצַר בֹּחַן וָעֹפֶל. עוֹלוֹת
וּזְבָחִים לָרֹב וּשְׁלָמִים לְהִטָּפֵל. אָז אָמַר שְׁלֹמֹה יְיָ אָמַר

טפשו Heuchler als Strafe der Thorheit zu des Volks Verderben walten;
Als reuig Gott sie suchten, will Er sie gnädig erhalten.
Jabin[1]) sammt Charoschet's Fürsten in's Verderben sinkt.
„Von Deborah[2]) und Barak ein neuer Sang erklingt."

Der Gekrönte, die Fürsten all überragend in Adel und Segen,
Der holde Lieder sang, wandelnd auf der Wahrheit Wegen,
Einen neuen Sang läßt er schallen noch in der Greisenzeit.
„Da sang David ein Lied, dem Herrn geweiht."

מסר Dem Sohne der Vater reicht, was längst bereitet ruht
Für den heil'gen Bau, den er gehegt mit rastloser Eiferglut,
Das Werk, deß Bürd' er getragen — nach ihm es heißt,
„Und ein Lied der Tempelweihe von David[3]) den Ewigen preist."

Es blühet Festeslust, jede Trübung war erhellt,
Als Gottes Haus stand, Thurm und Mauer festgestellt,
Opfer und Gaben in Fülle werden dargebracht,
„Und Salomo sprach: Dem[4]) Herrn gefällt's zu thronen in der Wolke Pracht."

1) Richt. 4, 2. 2) Das. Cap. 5.

3) Psalm 30. Der Psalm trägt den Namen Davids, der das Heiligthum weder gebaut noch eingeweiht, nach dem Midrasch deshalb, weil er Alles für den Bau bereitet und so aufopfernd sich dafür bewährt hatte.

4) Anfang des Gebetes Salomos bei der Einweihung des Tempels. 1. Kön 8, 12 ff.

זולת מיוסד ע"פ א"ב ושם המחבר חתום לבסוף שמעון בר יצחק חזק

אִי פַּתְרוֹס בְּעָבְרְךָ רֹאשׁ תַּנִּין לְהָרֵשׁ. בִּמְלֹאת סְפָקוֹ שְׁאוֹנוֹ
מוֹד בְּגֹרֶשׁ. בְּאוֹכְלֵי פְסָחִים נִתְקַדַּשְׁתָּ בְּשִׁיר לְחַדֵּשׁ.
הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלֵיל חַג הִתְקַדֵּשׁ: גָּזוּ בְעַזִּים צִבְאוֹת
יִשְׁרֵי אֵל. הִפְלֵאתָ לָמוֹ צְדָקָה כְּהַרְרֵי אֵל. דּוֹלְקֵימוֹ
נִשְׁפַּטְתָּ תְהוֹם רַבָּה לְהִתְאֵל. אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
הֵן עַל הַבְּאֵר שׁוֹרְרוּ בַּעֲלִיזוּת. בְּהַשָּׁקַת הָרִים אֶת־וָהֵב
לַחֲזוּת. וּבְסֵפֶר מִלְחָמוֹת רְשׁוּמָה בְּשִׁטֵּי חֲרוּזוֹת. אָז יָשִׁיר
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת: וְהַר שֶׁמֶשׁ הִדְמִים דּוֹדִי
וּמַאֲמִירִי. וְיָרֵחַ הֶעֱמִיד כְּיוֹם תְּמִים תְּמוּרִי. חֲקוּקָה בְּסֵפֶר

אי Als Pathros 1) Du durchzogst, Deine Strafen den Drachen 2) zerschellten,
Da dem Trotze sein volles Maaß Du reichlich wolltest vergelten,
Ein neues Weihelied Dir scholl in des Festopfers Kreise,
„Wie einst es in der Festnacht wird tönen Dir zum Preise."

Der Gottgeweihten Schaaren durch die Fluthen zogen,
Dein Heil erglänzt, gleich Bergen, ragend zum Himmelsbogen.
Dein Gericht verdammt 3) die Verfolger zu der Fluthen Drang.
„Moscheh und Jisrael Dir ein Loblied sang."

הן Am Brunnen 4) dort fröhlich ein Lied sie Dir weihten,
Als sie sah'n, wie die Berg' an einander sich reihten.
Im Kampfesbuche 5) ward verzeichnet in künstlichen Weisen,
„Wie Jisrael ein Lied sang, Dich zu preisen."

Mein Freund und mein 6) Held hemmt des Sonnenballs Lauf,
Wie am lichten Tage hielt im Gange den Mond Er auf.
Und im Buche der Wahrheit 7) ward das Lied aufgeschrieben.
„Das Josua sprach, als Emori ward aufgerieben."

---

1) Aegypten.

2) Geläufige Bezeichnung Aegyptens nach prophetischer Sprechweise. Es werden in diesem Piut sämmtliche in der h. S. erwähnten Lieder, in denen das Volk seinem Gotte für eine besondere Gnade dankte, zusammengestellt. Es sind deren neun. Das zehnte ist der Zukunft aufgespart S. Eingang des Targum zum hohen Liede.

3) Beim Durchzuge durch's Schilfmeer. 2. M. 15.

4) 4. Mos. 21, 17 ff. 5) Das. V. 14. 6) Josua.

7) Jos. 10, 12. 13.

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ: לְדֹר וָדֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת: וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר. אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אָתָּה. לְמַעַן שְׁמֶךָ מַהֵר לְגָאֳלֵנוּ כַּאֲשֶׁר גָּאַלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ: אֱמֶת מֵעוֹלָם שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

אמת Wahr und gültig ist das Wort, festgegründet und ewigbleibend, gerade, treu, bewährt, lieblich und theuer, voll Anmuth und holdselig, erhaben und gewaltig, wohlgeordnet und wohlgefällig, gut und schön für uns auf immer und ewig. Wahr ist der Weltengott, unser König, der Gott Jaakobs, unseres Heiles Schild. Für alle Geschlechter dauert Er, und sein Name dauert, und sein Thron ist festgegründet, und sein Reich und seine Treue besteht für ewig. Und sein Wort lebendig und ewigbestehend, treubewährt und stets begehrt, für immer und in alle Zeit und Ewigkeit, so für unsere Väter wie für uns, für unsere Kinder und all unsere Nachkommen und die Nachkommen des Stammes Jisraels, Deine Knechte; für die früheren Geschlechter wie für die spätesten ein Gesetz, das nie sich wandelt. Wahr ist es, daß Du derselbige bist und bleibst, Ewiger, unser Gott, und unserer Väter Gott für immer und ewig. Du bist unser König, Du der König unserer Väter! Um Deines Namens wegen eile, uns zu erlösen, wie Du unsere Väter erlöst. Wahr ist es, daß Dein großer Name von jeher über uns genannt wird in Liebe. Kein Gott außer Dir.

בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

Kinder auf dem Erdboden, den der Ewige geschworen euren Vätern, ihnen zu geben — wie die Dauer des Himmels über der Erde.

ויאמר Und der Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Jisraël und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäden machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter, und sollen an die Schaufäden ihres Zipfels eine purpurblaue Schnur ansetzen. Und das sei euch zu Schaufäden, daß wenn ihr sie ansehet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen, und sie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote, und sie thuet, und ihr heilig seiet eurem Gott. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Mizrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ
יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי
עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן
לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין
עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי

die Ich euch heut gebiete, den Ewigen, euren Gott, zu lieben, und ihm zu dienen mit eurem ganzen Herzen und eurer ganzen Seele, so werde Ich den Regen eures Landes geben zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst dein Getreide und deinen Most und dein Oel. Und Ich werde Gras geben auf deinem Felde für dein Vieh, und du wirst essen und satt werden. Hütet euch, daß nicht euer Herz bethört werde, und ihr abweichet, und fremden Göttern dienet, und euch vor ihnen bücket; und über euch der Zorn des Ewigen erglühe, daß Er verschließe den Himmel, daß kein Regen sei, und der Erdboden nicht gebe sein Gewächs, und ihr bald umkommet, weg aus dem schönen Lande, das der Ewige, euer Gott, euch giebt. — Und ihr sollt diese meine Worte euch zu Herzen nehmen und zu Gemüthe, und sie binden als Wahrzeichen auf eure Hand, und sie seien zum Denkbande zwischen euren Augen. Und lehret sie eure Kinder, davon zu reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst, und wenn du aufstehst. Und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer

יחד אומר אל מלך נאמן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ

שמע Höre Israel, der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen.

ברוך Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig!

ואהבת Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Vermögen. Und es sollen diese Worte, die Ich dir heute gebiete, in deinem Herzen sein. Und du sollst sie einschärfen deinen Kindern, und davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst, und wenn du aufstehst. Und du sollst sie binden zum Wahrzeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Denkbande zwischen deinen Augen. Und du sollst sie schreiben auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה Und es wird geschehen, so ihr höret auf meine Gebote

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה
חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ
בְךָ וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב
הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל
לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־
דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ
וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ
וְלֹא־נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
בָּטָחְנוּ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי
אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן
וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ
בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

אהבה Mit großer Liebe hast Du uns geliebt, Ewiger, unser Gott, mit großer und überschwänglicher Barmherzigkeit Dich unser erbarmt. Unser Vater und König! um unserer Väter willen, die auf Dich vertraut und denen Du die Lehren des Lebens ertheilt, sei auch uns gnädig, und belehre uns. Unser Vater, Barmherziger, Gnadenreicher! erbarme Dich über uns, und gieb uns in das Herz, zu verstehen und zu erkennen, zu hören, zu lernen und zu lehren, zu bewahren und auszuüben und zu bewähren all die Worte der Belehrung aus Deiner Lehre, in Liebe. Und erleuchte unser Auge in Deiner Lehre, und laß festhalten unser Herz an Deinen Geboten, und einige unser Herz, zu lieben und zu fürchten Deinen Namen, und laß uns nicht zu Schanden werden auf immer und ewig. Denn auf Deinen heiligen Namen, den großen und erhabenen, vertrauen wir, frohlocken wollen wir und jubeln in Deinem Heile. Und laß uns in Frieden heimkehren von den vier Ecken der Erde, und führe uns aufrecht in unser Land. Denn ein Gott, der Heil schafft, bist Du, und uns hast Du erkoren aus allen Völkern und Zungen, und uns nahe gebracht Deinem großen Namen für ewig in Wahrheit, Dir zu danken, und Dich als den Einigen zu bezeugen, in Liebe. — Gelobt seist Du, o Ewiger! der erwählt hat sein Volk Jisrael in Liebe.

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרֻבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָּל־חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

והחיות Die Chajot erheben Gesang, und die Cherubim Preis, und die Serafim Jubel, und die Himmelsschaaren Benedeiung. Das Antlitz eines jeglichen hingewandt zu den Serafim, ihnen entgegen lobpreisend sprechen sie:

ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes, ein Jeglicher von seiner Stätte!

לאל Dem Herrn, dem gebenedeieten, lassen sie liebliche Weisen erklingen, dem Könige, dem ewig lebenden und dauernden Gott, stimmen sie Gesänge an und lassen sie Loblieder ertönen. Denn Er allein ist es, der Gewaltiges wirkt, Neues schafft, Herr ist der Kämpfe, der Heil säet, Rettung keimen läßt, Heilung schafft, furchtbar ist in seinen Ruhmeswerken, Herr der Wunder, der verjünget in seiner Güte an jedem Tage beständig das Schöpfungswerk, wie es heißt: Dem Schöpfer der großen Lichter sei Lob, denn ewiglich währt seine Huld. — Ein neues Licht laß über Zijon erstrahlen, daß wir Alle bald seines Lichtes genießen. Gelobt seist Du, Ewiger, Schöpfer der Himmelslichter!

ברוב אשכנז א"א אופן באחרון של פסח חוץ כשחל בשבת שאז אומרין אופן של שבת חו"המ ובק"ק אשכנז ופולין אומרין בחול אופן שאחר זה ·

אופן. שם המחבר חתום משה בר יצחק.

מְחוֹלֶלֶת. מְהֻלָּלָה. נֶאְדָּרִי עַל מוֹקְדָם. שַׁלְהֶבֶת· מְהַבְהֶבֶת. מַחֲצֶבֶת כְּמוֹ נֶאֱדָם. הֲמוֹן עָפִים. מִתְרוֹפְפִים. מִכֹּחָהּ בְּמַעֲמָדָם. רוֹם טִפְּחָה. וְאַף בְּשִׂיחָה. נוֹטֵיהֶם וְתַפְקִידָם. תִּמְצָא שְׂנוֹא. טִבְעָה נוֹא. בְּעֵת רָפְתָה יָדָם. וּבְאֵימָה. צְבָא רוֹמָה. מְשַׁלְּשִׁים קְדֻשָּׁה בְּמַעֲמָדָם: יוֹדוּ לַיְיָ חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: וּמִתְחַדְּשִׁים. וּמִתְאַשְּׁשִׁים· שְׂרָפִים כֹּל בְּלַפִּידָם. בִּרְעָדוֹת. וּבִקְדוֹת. מִשְׁתַּחֲוִים לְצוּר הוֹדָם· רוֹמְמוֹת אֵל. יִשְׂרָאֵל. מַעֲרִיכִים בְּסִלּוּדָם. יוֹם שִׁירָה. וְלֵיל זִמְרָה. בְּגִילָה וּבְכָל מְאֹדָם: יוֹדוּ צִבְאוֹת הֲדוֹם. לְצַח וְאָדוֹם. יַעֲלִיצוּ נִפְלָאִים. חֵקֶר אֵין. סְאוֹן סוֹאֵן. וְגַם מַעֲשָׂיו נוֹרָאִים. קָרוֹב הוּא. לְקוֹרְאֶיהוּ. וּמוֹשִׁיעַ לְנִדְכָּאִים. תּוֹעֵי הֲמוֹן. בִּישִׁימוֹן. עִיר מוֹשָׁב לֹא מוֹצְאִים· יוֹם שִׁירָה. וְלֵיל זִמְרָה. בְּגִילָה וּבְכָל מְאֹדָם: יוֹדוּ יָמִין וּשְׂמֹאל. לְהָלְאָה מוּל. צַד הוֹלְכִים וּבָאִים· לֹא יָדְעוּ. מַה יִּרְעוּ. וּרְעֵבִים וְגַם צְמֵאִים. וּבְחָזְקָה. מִמְּצוּקָה. קָרְאוּ לְשׁוֹנֵא גֵאִים. וּבִמְהֵרָה. הֶעְתִּירָה· נִתְקַבְּלָה פְּרוֹס דָּאִים. הִשְׂבִּיעָם. כַּל יִנְעָם· חֵלֶף יְסַפְּרוּ בְּעוֹדָם: יוֹדוּ

בקצת קהלות אומרים אופן זה· וכל החרוזים מתחילין בל' ואחריו אות א' מש"המ בנימן.

לְבַעַל הַתִּפְאֶרֶת. מְתַכֵּן רוֹם בְּזֶרֶת. מֵעֲצִימִים אַדֶּרֶת. מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת. נוֹחִים לוֹ לְתִשְׁחֹרֶת· כַּהֲלָכָה וּמַסֹּרֶת· וַאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת· תְּהִלָּה בְּפִי סוֹדֶרֶת: לְנִקְרָא רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן. מֶלֶךְ אַדִּירִירוֹן. מַבִּיעִים סֶלֶד וָרֹן. בְּיֹשֶׁר וְכִשְׁרוֹן· וְאִתָּם מְטַטְרוֹן. פִּסְקוֹן אִטְמוֹן סִגְרוֹן. וַאֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן. מִשְׁתַּחֲוָה פְּנֵי הָאָרוֹן: לְיָהּ חוֹצֵב לֶהָבָה. נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה· וְעוֹדֵי מֶרְכָּבָה. וְקַדִּישֵׁי שַׁלְהֶבָה. מִתְגַּבְּרִים לְהַקְשִׁיבָה· קְדֻשָּׁה כְּאַחַת חֲטִיבָה. וַאֲנִי חוֹלַת אַהֲבָה. בְּבַקָּשָׁה עֲרֵבָה: לְמַפְלִיא פְלָאוֹת. אֲדוֹן כָּל הַנִּפְלָאוֹת· כִּתִּים וְתִלּוֹת. בְּחַדְרֵי הֵיכָלוֹת. רוֹעֲשִׁים בְּקוֹלוֹת. נוֹעָדִים בְּמַקְהֵלוֹת· וַאֲנִי חוֹמָה וְשָׁדַי כְּמִגְדָּלוֹת· תִּשְׁבָּחוֹת וּתְהִלּוֹת: לְנֶאֱמָן בִּבְרִיתוֹ. וְקַיָּם בִּשְׁבוּעָתוֹ. חַשְׁמַלֵּי שֵׁרוּתוֹ. מִתְבַּהֲלִים מִשְּׂאֵתוֹ. מִתְנַטְּלִים מֵאֵימָתוֹ. וּמַגִּידִים אֱלָהוּתוֹ. וַאֲנִי לְדוֹדִי וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ. בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים ׃ יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם׃ כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים׃

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא׃ וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת־רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדוֹשָׁה. כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה׃

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

תתברך Sei gesegnet, Du unser Hort, unser König und Erlöser! der erschaffen die heiligen Wesen, gepriesen Dein Name für immer, unser König! der gebildet die Dienstengel, dessen Diener alle stehen in den Weltenhöhen und erklingen lassen in Ehrfurcht einmüthig, mit lauter Stimme, die Worte des lebendigen Gottes, des Königs der Welt. Sie Alle in Liebe gehegt, lauter im Glanze, Alle voll Kraft, und Alle vollbringen in Bangen und Ehrfurcht den Willen ihres Meisters, und Alle thun sie auf den Mund in heiliger Weihe und Reinheit, mit Sang und Lied, und preisen und lobsingen und rühmen und verherrlichen und ertheilen die Weihe und die Herrschaft dem Namen Gottes, des großen, gewaltigen und furchtbaren Königs, heilig ist Er, und Alle nehmen sie auf sich das Joch der himmlischen Herrschaft Einer vom Andern, und ertheilen die Erlaubniß Einer dem Andern, das Weihelied zu singen ihrem Schöpfer in andächtigem Gemüthe, mit lauterer Lippe und in heiliger Melodie, sie Alle einmüthig heben an und sprechen in Ehrfurcht:

קדוש Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerschaaren, so weit die Erde reicht, geht seine Herrlichkeit.

שַׁדַּי תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

(אם שבת.)

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח שֶׁלַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַייָ: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל יְצוּרָיו. שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל. הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ: שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

Gottes und seine Heiligkeit. Gesegnet sei, Ewiger, unser Gott! ob der Trefflichkeit der Werke Deiner Hand, und ob der hellen Leuchten, die Du gebildet, preisen sie Dich immerdar.

(Am Sabbat.)

לאל Dem Gotte, der feierte von all seinen Werken, am siebenten Tage erhob Er sich in Majestät und setzte sich auf seinen Ehrenthron. Mit Herrlichkeit umgab Er den Ruhetag, Seelenlust nannte Er den Sabbattag. Das ist der Preis des siebenten Tages, daß an ihm Gott feierte von seinem ganzen Wirken. Und der siebente Tag preiset und spricht das Lied vom Sabbat: „Schön ist's, dem Herrn zu danken!" Darob preisen und segnen Gott all seine Geschöpfe; Ruhm, Ehr' und Verherrlichung bringen sie dem Gotte, der Alles gebildet, der gegönnet Ruhe seinem Volke Jisrael in seiner Weihe am geweihten Sabbattage. Dein Name, Ewiger, unser Gott! sei geheiligt, und Dein Gedächtniß, unser König! verherrlicht im Himmel droben, und auf Erden hienieden. Gesegnet sei, Du unser Retter! ob der Trefflichkeit der Werke Deiner Hand, und ob der hellen Leuchten, die Du gebildet, preisen sie Dich immerdar.

גָּדוֹל דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ.
מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי

(אם שבת.)

הַמֶּרְכָּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים
לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם בְּדַעַת
בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל: כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים
בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ. נָאֶה זִיוָם בְּכָל
הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם. עֹשִׂים בְּאֵימָה
רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה
לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ: קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהִתְקִין
צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת
וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

Du, groß an Weisheit, der bereitet und geschaffen die Strahlen der Sonne, der Allgütige bildete herrliches Zeugniß für seinen Namen! Die Leuchten stellet Er rings um seine Majestät, die Führer seiner Himmelsschaaren sind heilige Wesen, die verherrlichen den Allmächtigen, unabläßig verkünden sie die Herrlichkeit

(Am Sabbat.)

heit stehen vor seinem Thronsitze, Gnad' und Erbarmen vor seinem Glanze. Wohlthuend sind die Leuchten, die erschaffen unser Gott, Er hat sie gebildet mit Weisheit, Vernunft und überlegender Kunst. Kraft und Stärke hat Er in sie gelegt, daß sie walten inmitten des Erdenballes. Glanzerfüllt und Helle strahlend, herrlich ist ihr Glanz durch die ganze Welt; fröhlich in ihrem Aufgange und herrlich in ihrem Niedergange, erfüllend in Ehrfurcht ihres Schöpfers Willen. Preis und Verherrlichung geben sie seinem Namen, Jubel und Jauchzen dem Gedächtniß seiner Herrschaft. Er rief die Sonne und Licht ging auf, Er sah und formte des Mondes Gebild. Preis ihm giebt das ganze Heer der Höhe, Ruhm und Größe Serafim und Ofannim und die heiligen Thiergestalten.

הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא
מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ
אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ

(אם שבת.)

הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ
מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעֶרְכֶּךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ
וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה.
וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: אֶפֶס בִּלְתְּךָ
גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמֶה לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ
לִתְחִיַּת הַמֵּתִים:

אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל
נְשָׁמָה: גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם. דַּעַת וּתְבוּנָה סֹבְבִים
אוֹתוֹ: הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל

jeher, gepriesen und verherrlicht und in Allmacht hehr seit den Tagen der Urwelt. Herr der Welt! in Deinem großen Erbarmen erbarme Dich unser, Herr unsrer Macht, Hort unsrer Stärke, Schild unsres Heils, Schutz um uns. O Herr, gepriesen sei

(Am Sabbat.)

großen Erbarmen erbarme Dich unser, Herr unsrer Macht, Hort unsrer Stärke, Schild unsres Heils, Schutzwehr um uns! Nichts steht Dir gleich, und Nichts außer Dir! Es giebt neben Dir Nichts, und was wäre Dir ähnlich? Nichts steht Dir gleich, Herr, unser Gott, in dieser Welt, und Nichts außer Dir, Du unser König, im Leben der künftigen Welt, es giebt neben Dir Nichts, unser Erlöser, in den Zeiten des Messias, und Nichts ist Dir ähnlich, Du unser Retter, wenn Du belebest die Todten.

אל Gott, Herr aller Geschöpfe, gesegnet und gelobt im Munde aller Lebenden. Seiner Größe und Güte ist voll die Welt, Weisheit und Vernunft umgeben ihn rings. Der in Pracht sich erhebt über den heiligen Thieren, und im Glanze der Herrlichkeit strahlt auf seinem Wagenthron. Fürsprechende Milde und Gerad-

(אם שבת ווירד דאס אונטענשטעהענדע הכל יודוך געבעטעט.)

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ:

(אם שבת.)

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח: וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ: וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו. שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ

(Am Sabbat werden die unten befindlichen Stücke gebetet.)

המאיר Er spendet Licht der Erde und den auf ihr Wohnenden in Barmherzigkeit, und in seiner Güte verjüngt Er an jedem Tage stets das Schöpfungswerk. Wie zahlreich sind Deine Werke, Ewiger! Sie alle hast Du mit Weisheit gebildet, voll ist die Erde Deiner Besitzthümer. O König, Du allein Erhabener von

---

(Am Sabbat.)

הכל Alles preiset Dich, und Alles verherrlicht Dich, und Alles spricht: Keiner ist heilig wie Gott. Alles erhöhet Dich für und für, Bildner des Alls, Gott, der an jedem Tage öffnet die Pforten des Ostens, und aufthut die Lichträume des Firmaments, hervorgehen lässet die Sonne aus ihrem Orte, und den Mond aus der Stätte seines Weilens. Und er leuchtet der ganzen Welt und ihren Bewohnern, die Er erschaffen in dem Walten seiner Barmherzigkeit. Er spendet Licht der Erde und den auf ihr Wohnenden in Barmherzigkeit, und in seiner Güte verjüngt Er an jedem Tage stets das Schöpfungswerk. O König, Du allein Erhabener von jeher, gepriesen und verherrlicht und in Allmacht hehr seit den Tagen der Urwelt. Herr der Welt, in Deinem

אֵימָתָה וָפַחַד. תִּפֹּל עֲלֵיהֶם: קְהִלּוֹת אִישׁ תָּם בִּרְכַּת
אָב תַּשְׂבִּיעֵמוֹ. קָמֵיהֶם תַּפִּיל וּמִיָּדָם תּוֹשִׁיעֵמוֹ. קַבֵּץ
פְּזוּרִים וּבְמִרְעֶה טוֹב תַּרְעֵמוֹ. קִרְיַת הַר נַחֲלָתֶךָ. תְּבִאֵמוֹ
וְתִטָּעֵמוֹ: רַחֲבַת יָדַיִם גָּעַר וְהִרְעִד. רָפוֹת יָדַיִם לְהַעֲבִיר
בָּהּ צוּר וָעֵד. רָז הַמְּלוּכָה יְשֻׁרוּן לְהָעֵד. רֶנֶן וְשִׁירָה
שׁוֹרְרוּ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: שָׁאַג אֵל כְּאַרְיֵה וְחָשַׂף
זְרוֹעוֹ. שִׁפְעַת יַם סוּף חָרַב וְהִבְקִיעוֹ. שִׁדְּפוֹ בְּרוּחַ קָדִים
וְהִכְרִיעוֹ. שָׁב וַיְכַס רִכְבּוֹ וְחֵילוֹ. כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה:
ח׳ תֹּקֶף בֵּית יַעֲקֹב אַדֶּרֶת עִטָּיִם. תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשָׁם
וַעֲטֶרֶת עֲדָיִם. תּוֹפְפוּ בִּמְחוֹלוֹת כְּיָצְאוּ מִן הַיָּם. תְּעוֹדֵד
שִׁירָה נָמָה. וַתִּקַּח מִרְיָם:

קהלות Mit des Ahnes Segen hast Du des Frommen Sprossen beglückt,
Gerettet sie aus der Hand des Feindes, den Du zerdrückt,
Sammle und lass' auf üppigem Anger weiden die Zerstreuten,
An Deine heilige Stätte sie wolle führen und leiten.

Die weithin Mächtige hat Er gescholten, bedroht.
Die Ohnmächtige zu leiten der Herr gebot.
Der Gottesmacht Geheimniß zu künden, Jubellieder schallten:
Der Ewige wird in alle Ewigkeit walten.

שאג Wie des Leu'n der Allmacht Stimme scholl, seinen Arm entblößt Er in herrlichem Schalten,
Des Schilfmeers Fluth versiegt, in Stücke gespalten.
Ein Ostwind mit trocknendem Hauch zu festem Boden es drängt.
Es strömet die Fluth, und Pharaoh mit seinen Reisigen das Meer versenkt.

Jaakobs Pracht und Ehrenkranz, [1])
Seines Hauptes Schmuck, seine Zierd' und sein Glanz,
Aus dem Meere gerettet, jauchzten im Reigen.
Mirjam stimmt an ihr Lied, Dich zu bezeugen.

1) Diese Bezeichnungen werden auf die frommen Frauen in Israel bezogen, die an dem von Mirjam (2 Mos. 15, 20) zum Danke für die wunderbare Rettung angestellten Festzuge Theil nahmen, und vor denen auch sie ein Siegeslied anstimmte.

בְּהִלּוּל רוֹמְמוּךָ. מְשַׁבְּחִים לְשִׁמְךָ וְנָמוּ. יְיָ מִי כָמֹכָה: נַאֲנָחוּ מֵעַבְדוּת וְאֹזֶן הִטִּיתָ. נְקָמָה לָבַשְׁתָּ וְקִנְאָה עָטִיתָ. נוֹגְשֵׂימוֹ נִעַרְתָּ וְכֻלָּם טִאטֵאתָ. נִבְלָתָם לִבְלוֹעַ גֵּיא. יְמִינְךָ נָטִיתָ: סוֹבְלֵי עֹל כָּבֵד לַחֲצָם רָאִיתָ. סְגוּרֵי כּוּר בַּרְזֶל מִתּוֹכָם הוֹצֵאתָ. סוֹטְנֵימוֹ נִעַרְתָּ וְלִתְהוֹם דָּחִיתָ. סְמוּכִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ. בְּחַסְדְּךָ נָחִיתָ: עוֹרֵר סְעָרָה בְּשַׁאֲגַת רְעָמִים. עוֹכֵר זֵדִים בְּמִשְׁבְּרֵי יַמִּים. עָרַץ גֵּאִים וְהִשְׁפִּיל רָמִים. עֲלִילוֹת נִסֵּי נוֹרְאוֹתֶיךָ. שָׁמְעוּ עַמִּים: פְּדוּיִם כְּיָצְאוּ לְחֵרוּת לְגוֹאֲלָם הִלְּלוּ. פְּזוּרֵי כְנַעַן רָגְזוּ וְחָלוּ. פַּאֲתֵי מוֹאָב רָעֲדוּ וְחִלְחֲלוּ. פַּחֲתֵי אַלּוּפֵי אֱדוֹם. אָז נִבְהֲלוּ: צִיר חִנֵּן לְהָנִיא עוֹבְדֵי פְסִילֵיהֶם. צְוָחוֹת פִּימוֹ לְדוֹם כְּאַבְנֵי אֱלִילֵיהֶם. צֹאנְךָ לְהַעֲבִיר עַד גְּבוּלֵיהֶם. צוּקַת

Als in der Frohn sie keuchten, hast Du Dein Ohr geneigt,
Eiferumhüllt und rachegegürtet hast Du Dich gezeigt.
Du tilgtest ihre Dränger, hast sie Alle versenkt,
Daß sie der Boden verschlinge, Deine Rechte geschwenkt

סובלי Du sahst der Schwerbelasteten Drang,
Zogst die in eisernem Joch Gefesselten aus dem Zwang,
In die Tiefe hast Du ihre Feinde gedrängt,
Die Deinem heiligen Namen Vertrauenden in Huld gelenkt.

Aufweckt Er den Sturm, die Donner rollen,
Bändigt die Frechen, die Wogen schwollen.
Er schreckt die Stolzen, beugt Hohn nieder,
Seiner Wunder Werk hallt durch die Völker wieder.

פדוים Als die Erlösten zogen hinaus, ihrem Befreier Preis sie sangen.
Kenaans Fürsten zittern und bangen.
Moabs Höchste beben, Angst sie deckt,
Edoms Stammhäupter da waren erschreckt.

Der Herold fleht, daß lautlos Schweigen der Götzendiener Schaaren binde,
Wie ihren Bildern aus Stein, ihnen des Mundes Laut entschwinde,
Bis an ihre Stätte Du Deine Heerde ließest wallen,
Sollt' Angst und Zagen Jene überfallen.

בְּגַלֵּי יָם פִּגְרֵי מְדָנָי. חִזַּקְתַּנִי בְּכֹחַ נֶאְדָּרִי. יְמִינְךָ יְיָ:
טְמְּנוּ בְּנֶגֶף בְּכוֹרֵי שׂוֹטְנֶיךָ. טֹרְפוּ פַּעֲמֵי רוֹדְפֵי הֲמוֹנֶיךָ.
טֻבְּעוּ בְּלִבּוֹתֵי יָם צוֹרְרֵי אֱמוּנֶיךָ. טֹאטְאוּ קָמֶיךָ בַּחֲרוֹנְךָ.
וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ: יָרִיתָ בָּאֵשׁ וְעָנָן חִצֵּי רְשָׁפֶיךָ. יָרְדוּ עַל
מַחֲנוֹת צְבָא מְחָרְפֶיךָ. יַעַן כִּי רָדְפוּ אַחַר עַם מְצַפֶּיךָ.
יָקְפְּאָה תְּהוֹם כְּקֶרַח. וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ: כִּנֵּס כָּל עַמּוֹ יָהִיר
חֲסַר לֵב. כַּעֲסוֹ הֵעִיר לִרְדּוֹף כְּדוֹב אוֹרֵב. כְּחָפַר בּוֹר
לִנְפּוֹל בּוֹ חֻיַּב. כַּלָּה לְהוֹרִישׁ שׁוֹר וָשֶׂה. אָמַר אוֹיֵב:
לִשְׁפּוֹט זֵדִים לַמַּבּוּל יָשַׁבְתָּ. לְאַדִּירֵי מַיִם כְּדָגִים לָרֶשֶׁת
אָסַפְתָּ. לְלוֹחֲצֵי עַמְּךָ מַכּוֹת עַל מַכּוֹת הוֹסַפְתָּ. לְכַסּוֹתָם
מֵי יַם סוּף. בְּרוּחֲךָ נָשַׁפְתָּ: מוֹשִׁיעֵי יַם סוּף בְּשִׁירָה
קִדְּמוּךָ. מְסַפְּרִים מַעֲשֶׂיךָ וְרֶנֶן הִנְעִימוּךָ. מְנַשְּׂאִים כְּבוֹדְךָ

טמנו Durch Seuchen die Erstgebornen Deiner Feinde sanken,
Deiner Schaaren Verfolger — ihre Tritte wanken.
Im Herzen des Meeres der Getreuen Feind' ertranken,
Deine Gegner — weggestürmt in Deinem Zorn, Deiner Macht ohne Schranken.

Glühende Pfeile schleudertest Du durch Gewölk und Gluth,
Sie trafen die Lager derer, die gehöhnt Dich mit frevlem Muth.
Sie verfolgten die Schaar, die Deiner harrt.
Zu Eis war die Tiefe durch Deinen Hauch erstarrt.

כנס Der Trotzige sammelt wahnbethört sein Heer,
In Wuth zur Verfolgung entbrannt, — ein lauernder Bär.
In die Grube, die er gehöhlt, zu fallen war er verdammt,
Der Feind, zu vernichten sinnend Alles insgesammt.

Er, der Frevler zu strafen bei der Sündfluth gewaltet in Kraft,
Hat in die brausende Fluth sie, wie in's Netz, gerafft.
Auf die Dränger Deines Volkes Schläge ließest Du auf Schläg' ergehen,
Daß die Fluthen sie deckten bei Deines Hauches Wehen.

מושיעי Die Geretteten grüßten Dich mit Liedern zum Dank,
Dein Werk verkündend, ließen sie tönen holden Sang,
Deine Herrlichkeit feiernd, ihr Loblied Dich pries,
Deinen Namen erhebend: Wer, wie Du, sich herrlich erwies?

גָּאֹה גָּאָה שִׁיר יְשׁוּעָה. אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה: דָּפַק פִּתְחֵי יְשֵׁנָה
בְּנֶפֶשׁ בְּזוּיָה. דְּרוֹר נָחַת מֵעַבְדוּת לְחֵרוּת עֲטוּיָה. דּוֹדָהּ
הוֹצִיאָהּ בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה. דּוֹבְבוּ יוֹנְקִים זֶה אֵלִי. עָזִּי וְזִמְרָת
יָהּ: הָלְכוּ בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה. הוֹלִיכָם
בַּתְּהוֹמוֹת כְּבַבִּקְעָה אָדָם וּבְהֵמָה. הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם זָעֲמוּ
בְּאַף וּבְחֵמָה. הַדּוֹרִים שִׁבְּחוּ לִשְׁמוֹ וְנָמוּ. יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה:
וַיְּחַזֵּק לִבּוֹ לִרְדּוֹף עִם כָּל צְבָא קְהָלוֹ. וְשֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב
בָּחוּר לָקַח לוֹ. וַיּוֹרֵם בְּחִצֵּי אֵשׁ וְהָמָם וְהִבְהִילוֹ. וְטֻבְּעוּ
בְיַם סוּף. מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ: זָמְמוּ פֶּן יִרְבֶּה יוֹעֲצֵי
תוֹלָלֵימוֹ. זָדוּ בְּפֶרֶךְ וְהִכְבִּיד עֻלֵּימוֹ. זְדוֹן מַחְשְׁבוֹתָם
נֶהְפַּךְ עָלֵימוֹ. זוֹרְקֵי יְלוֹד כַּמַּיִם. תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ: חָתַם
עַל הָרֵי בֶתֶר נִקְמַת דִּינָי. חִבֵּל נוֹגְשַׂי וְדָן דִּינָי. חֻלְּקוּ

Kraftlos die Feinde versanken im Meeresgrunde.
Ein Siegeslied von Gottes Macht ertönt aus Moscheh's Munde.

Anpocht's bei ihr, die schlummert, die Seele gebeugt in der Haft.
Schon umhüllt sie Freiheitslust mit verjüngender Kraft.
Ihr Freund führt sie hinaus mit seines mächtigen Armes Walten,
Meine Macht und mein Sang ist Jah! — Säuglinge lallten.

הלכו Sie zogen durch's Meer, die Wasser wie Mauern gethürmt,
Durch die Tiefen wie durch's Thal hinzog Deine Heerde geschirmt.
Die Verfolger rafft hin des Zornes und Grimmes Drang.
Den Ewigen als Kriegsherrn pries der Edlen Sang.

Verstockt zieht Pharaoh aus mit Schaar und Heer,
Sechshundert erlesene Wagen nimmt mit er als Wehr.
Gluthpfeile schleudert Gott, Verwirrung sie schreckt,
Des Meeres Tiefe Pharaoh und seine Schaar bedeckt.

וממו „Das Volk wächst zu sehr!" sprachen die Räthe, die in stolzem Hohn
Sie drückten mit Härte und bürdeten schwere Frohn.
Ihr freveles Sinnen hat gegen sie sich gewendet.
Die Kinder Ertränkenden haben in der Fluth geendet.

Beim Bunde schon beschlossen war vergeltend Gericht,
Er schaffte mir Recht, der Dränger beuget und bricht.
Der Tyrannen Leichen trieben auf der Meeresfluth.
Deine Rechte, die kräftige, hat mich bewehrt mit Muth.

* * *

(Nach dem allgemeinen Morgengebet (S. 39—88) wird hier fortgefahren.)

* * *

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

אם שבת ווערדען אין דען מייסטען געמיינדען דיא שטיקקע יוצר אופן ווולת פאן שבת חול המועד געבעטעט:

מיוסד ע"פ א"ב מרובע.

אַתָּה הֵאַרְתָּ יוֹמָם וָלַיְלָה לִפְנֵי מַחֲנָי. אַחֲרֵי רָדְפוּ מַרְכְּבוֹת מְעַנָּי. אֲבֵדַת גּוּפָם עַל שְׂפַת־יָם רָאוּ עֵינָי. אֱמוּנִים שׁוֹרְרוּ בַּיּוֹם הַהוּא. וַיּוֹשַׁע יְיָ: בְּרִית בְּתָרִים הִזְהִיר דַּיָּן וְגוֹאֵל. בִּנְטוֹתוֹ זְרוֹעוֹ וּגְדֻלַּת יַד כָּאֵל. בְּכֵן עַם יְרֵאָיו הֶאֱמִינוּ בוֹ כִּי הוּא אֵל. בְּלוּעֵי גֵיא יַם־סוּף. וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל: גְּאוּלִים כְּיָצְאוּ מִכּוּר לְחֵרוּת חֲפוּשָׁה. גָּשׁוּ לְיַם־סוּף וְלַמָּוֶת אֲנוּשָׁה. גֵּאִים רָדְפוּ וְאָבְדוּ בְּגַלֵּי־יָם חֲלוּשָׁה.

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der gebildet das Licht und erschaffen die Finsterniß, der Frieden stiftet und das All erschaffen.

אור Das Licht der Urwelt ist im Schatze ewigen Lebens geborgen. Leuchten hieß Er aus der Finsterniß aufstrahlen, und es geschah.

אתה · Tag und Nacht hast Du meinen Schaaren den Weg erhellt,
Als meiner Dränger Gespanne mir nachgestellt.
Mein Auge schaut, wie am Meeresufer ihnen das Leben entsank,
Damals den Getreuen ein Danklied sich für die Rettung entschwang

Des alten Bundes der Richter und Erlöser gedenkt,
Als seines Armes Gewalt in Gottesmacht Er niedersenkt.
Seiner Frommen Schaar erfüllt an ihn, den Einigen, der Glaube,
Als Jisrael sah den Feind der Meeresfluth zum Raube.

גאולים Als die Erlösten zur Freiheit zogen aus drückender Frohn,
An's Meer sie kamen, bangend vor Todes Drohn,

יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום·

tilgest, aufzurichten die Welt durch das Walten des Allmächtigen; und daß alle Fleischgebornen anrufen Deinen Namen, Dir zuzuwenden all die Frevler der Erde; daß erkennen und einsehen alle Bewohner des Erdenrundes, daß Dir sich beugen müsse jedes Knie, schwören müsse jegliche Zunge. Vor Dir, o Ewiger, müssen sie niederknieen und hinsinken, und der Herrlichkeit Deines Namens den Preis bringen, und sie Alle auf sich nehmen das Joch Deiner Herrschaft, daß Du über sie herrschest bald, auf immer und ewig. Denn Dein ist die Herrschaft, und in ewige Zeiten wirst Du in Ehren walten, wie geschrieben steht in Deiner Lehre: Der Ewige wird herrschen auf immer und ewig. Und es heißt: Und der Ewige wird König sein über die ganze Erde; an jenem Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת
הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם.
וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד
אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי
מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס
זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ
כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת
אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת
עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת

עלינו Uns liegt es ob, zu verherrlichen den Herrn des All's, die Ehre zu geben dem Schöpfer der Welt, daß Er uns nicht hat sein lassen wie die Völker der Erde, und uns nicht gleichgestellt den Geschlechtern des Erdbodens, daß Er unser Theil nicht gleich gemacht dem ihren, und unser Loos dem ihrer Schaaren Wir beugen das Knie und bücken uns und bekennen vor dem Könige, dem Weltenkönige, dem Heiligen, gelobt sei Er, daß Er ausgespannt die Himmel und gegründet die Erde, und seiner Allmacht Sitz ist im Himmel droben, und der Thron seiner Allmacht ist in den höchsten Höhen. Er ist unser Gott, Keiner sonst; in Wahrheit Er unser König, Niemand außer ihm, wie geschrieben steht in seiner Lehre: Und du sollst heut erkennen, und es dir zu Gemüthe führen, daß der Ewige der wahre Gott ist, im Himmel oben und auf der Erde hienieden, Keiner sonst!

על Darum hoffen wir auf Dich, Ewiger, unser Gott! bald zu schauen den Glanz Deiner Herrlichkeit, daß Du wegräumest die Götzen von der Erde, und all die eitlen Wahngebilde gänzlich

סדר קדוש.*)

(בליל שבת כשמקדש בביתו מתחיל·)

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי: וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו· וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם· כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל־־הָעַמִּים (וְשַׁבָּת) וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ· בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

במוצאי שבת מוסיפין נר והבדלה·

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ. וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ. הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:

---

*) ליל שבת וליל יו״ט מברכים וסופרים אחר קידוש בבי״הכנ וכשחל יו״ט האחרון במ״ש דאז אומרים קידוש והבדלה בפעם אחת יש לספור קודם שמברכים על הכוס בבי״הכנ והר״ב ט״ז כתב דבליל אחרון של פסח אפילו בחול יש לספור קודם קידוש וכן נוהגים בפפ״דם·

(Am Sabbath werden die folgenden Stücke gebetet.)

ח׳ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

ק׳ מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ
הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם.
לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת.
אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה
לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

ח׳ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ
לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ
בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

קדיש שלם.

(Am Sabbath werden die folgenden Stücke gebetet.)

ברוך (Vorb.) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, großer, gewaltiger und erhabener Gott, Schöpfer des Himmels und der Erden, —.

מגן (Gem.) Schirm der Ahnen durch seine Verheißung, der die Todten belebt durch seinen Ausspruch, der heilige Gott, dem Keiner gleicht, der Ruhe bereitet seinem Volke an seinem heiligen Sabbathtage; denn an ihnen (den Kindern Jisrael) hat Er Wohlgefallen, daß Er Ruhe ihnen bereitet. Vor ihm wollen wir im Dienste stehen in Ehrfurcht und Scheu, und seinem Namen dankend Bekenntniß ablegen an jedem Tage beständig, die ihm geweiheten Segenssprüche wiederholend. Gott, dem der Dank gebührt, Herr des Friedens, der den Sabbath geweihet und den siebenten Tag gesegnet, und in Heiligkeit Ruhe bereitet dem Volke, das durch Sabbathlust getränkt ist, zum Gedächtniß an das Schöpfungswerk.

אלהינו (Vorb.) Unser Gott und Gott unserer Väter! Laß Dir unsere Ruhe wohlgefallen. Heilige uns durch Deine Gebote und laß Deine Lehre unser Theil sein, sättige uns von Deinem Gute, und erfreue uns durch Deine Hülfe. Und läut're unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen, und gönne uns, Ewiger, unser Gott, in Liebe und Wohlgefallen Deinen heiligen Sabbath, daß an ihm ruhe Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der heiligt den Sabbath!

לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אם שבת.

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת

und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Rath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Heiligkeit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser. Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Jisrael. Darauf sprechet: Amen!

יהי Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, daß erbauet werde das Heiligthum bald in unseren Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Ehrfurcht, wie in den Tagen der Vorwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

(Am Sabbath:)

ויכלו Und es waren vollendet Himmel und Erde und ihr ganzes Heer. Vollendet hatte Gott am siebenten Tage sein Werk, das Er gemacht, und feierte am siebenten Tage von seinem ganzen Werke, das Er gemacht. Und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn; denn an ihm feierte Er von seinem ganzen Werke, das Gott geschaffen, um es zu fertigen.

וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם.

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה

zigkeit, — Du Allerbarmer; denn kein Aufhören kennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

ועל Und für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König, beständig, auf immer und ewig.

וכל Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich. Gelobt sei Du, Ewiger, Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön, dankendes Bekenntniß abzulegen.

שלום Laß Fülle des Friedens für immer kommen über Jisrael, Dein Volk; denn Du, o König, bist Herr alles Friedens, und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Volk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden.

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, der segnet sein Volk Jisrael mit Frieden.

אלהי Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Staube sei sie demüthig gegen Alle. O öffne mein Herz durch Deine Lehre,

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם · וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר

רצה Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feueropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an in Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

ותחזינה Und schauen mögen unsere Augen, wenn Du zurückkehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger, der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

מודים Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Väter Gott auf immer und ewig, Hort unseres Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben, das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger, denn nicht geht zu Ende Deine Barmher-

לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ
בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי
אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ:
(אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר
לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן)
בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ
יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת
וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

zum Guten, zur Huld und Gnade, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem Feste der ungesäuerten Brode. Gedenk' unser, Ewiger, unser Gott! an ihm zum Guten und verhänge über uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen verheißt, sei uns mild und gnädig, und erbarme Dich unser und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; denn ein Gott, erbarmungs- und huldreich bist Du.

והשיאנו Und lasse uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, den Segen Deiner Feste zum Leben und zum Frieden, zur Freude und zur Wonne, wie Du in Deiner Gnade uns zu segnen verheißen hast. (Unser Gott und unserer Väter Gott, habe Wohlgefallen an unserer Ruhe.) Heilige uns durch Deine Gebote, und laß unser Theil sein Deine Lehre, sättige uns von Deiner Güte, und erfreue uns durch Deine Hülfe und reinige unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen. Laß uns genießen, Ewiger, unser Gott, (in Liebe und Wohlgefallen,) in Freude und Wonne Deine heiligen (Sabbat- und) Festtage, daß sich Deiner freue Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der da heiligt (den Sabbat,) Jisrael und die Festzeiten.

קֹדֶשׁ לְחֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ. וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ. הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה

Werktagen. Die Heiligkeit des Sabbath und des Festtages hast Du von einander unterschieden, und den siebenten Tag vor den sechs Werktagen geheiligt. So hast Du abgesondert und geheiligt Dein Volk Jisrael mit Deiner Heiligung.

ותתן Und so hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, in Liebe (Sabbathe zur Ruhe,) Festzeiten zur Freude, Feiertage zur Wonne, (diesen Sabbathtag und) dieses Fest der ungesäuerten Brode, die Zeit unserer Befreiung, (in Liebe) eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Aegypten.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Lasse aufsteigen und vor Dich kommen, zu Dir gelangen, und Dir vor's Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und gedacht werden unser Gedächtniß und unser Geschick, und das Gedächtniß unserer Väter und des Gesalbten, des Sohnes Davids, Deines Knechtes, und Jerusalems, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Volkes, des Hauses Jisraels, zur Rettung und

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

(אם אוסגאנג דעס שבת.)

וַתּוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים. וַתַּנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי נְדָבָה. וַתּוֹרִישֵׁנוּ קְדֻשַּׁת שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין

אתה Du bist heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

אתה Du hast uns erkoren aus allen Völkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen, und uns geheiligt durch Deine Gebote, und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste, und Deinen Namen, Deinen großen und heiligen, über uns genannt.

(Am Ausgang des Sabbath.)

ותודיענו Du hast uns, Ewiger, unser Gott! kund gethan Deine heilvollen Vorschriften, und uns gelehrt, auszuüben die Satzungen Deines Willens. Du hast uns, Ewiger, unser Gott! gerechte Vorschriften, und eine wahrhafte Lehre ertheilt, Bestimmungen und Gebote voll Segens, und uns zu Theil werden lassen Zeiten froher Festeslust und heilige Feiertage und Festeszeiten freudiger Erhebung. Du hast uns beschieden die Sabbathweihe und Festverherrlichung und feierliche Lust, und unterschieden, Ewiger, unser Gott! zwischen Heiligem und Gemeinem, zwischen Licht und Finsterniß, Jisrael und den Völkern, dem siebenten Tage und den sechs

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃ אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אדני O Herr! öffne meine Lippen und mein Mund verkünde Dein Lob!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset, und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Väter, und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens Willen, in Liebe. König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham.

אתה Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr, Du belebest die Todten, stark, um stets zu helfen; der die Lebenden in Gnaden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt, und die Kranken heilt, die Gefesselten erlöst, und seine Treue bewährt den im Staube Schlafenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt, und sprossen lässet das Heil; und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

בְּחַסְדְּךָ. רוֹמַמְתָּ קֶרֶן עַמְּךָ יָצְאוּ מְרֻוָּחִים.
שֶׁבַח וּרְנָנוֹת לְשִׁמְךָ מְסַלְּדִים וּמְשַׁבְּחִים.
תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ עִיר מְנוּחִים.
בִּנְוֵה שָׁלוֹם וּבְמִשְׁכְּנוֹת מִבְטַחִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ פּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל־כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְרוּשָׁלָיִם:

אם שבת.

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וַיְדַבֵּר משֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

חצי קדיש.

בחסדך In Deiner Huld erhobst Du Deines Volkes Heil, frei aus sie gingen,
Lob und Preis Deinem Namen sie mit Inbrunst bringen.
Du bringest und führest sie zu Ruhestätten,
In Friedenswohnungen und stiller Sicherheit Du sie wolltest betten!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, der das Zelt des Friedens breitet über uns und über sein ganzes Volk Jisrael und über Jeruschalajim.

(Am Sabbath.)

ושמרו Und es sollen hüten die Kinder Jisrael den Sabbath, daß sie feiern den Sabbath in all ihren Geschlechtern, als ein ewig Bündniß. Zwischen mir und den Kindern Jisrael ist er ein Zeichen für ewig, daß in sechs Tagen der Ewige geschaffen Himmel und Erde, und am siebenten Tage gefeiert und gerastet.

וידבר Und Moscheh verkündete die Feste des Ewigen den Kindern Jisrael.

קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מְיַחֲדִים מִסֵּבֶל וּתְלָאוֹת. גּוֹאֲלָם שְׁמוֹ יְיָ צְבָאוֹת:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ:

כשאין אומרים מעריבים חותמים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ.

Den Heiligen Jisraels sie einig nennen, der aus Drang und Noth
Sie erlöset, sein Nam' ist Herr Zebaoth!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, König, Hort Jisraels und sein Erlöser.

השכיבנו Gieb, daß wir uns hinlegen, Ewiger, unser Gott! zum Frieden, und laß uns wieder aufstehen, unser König! zum Leben, und breite über uns Deines Friedens Zelt, und leite uns im Rechten mit gutem Rathe von Dir, und hilf uns um Deines Namens willen, und schirme uns, und wende von uns Feind und böse Krankheit, Schwert und Noth und Sorge, und entferne jeden Hinderer aus unserem Antlitze und unserem Rücken, und im Schatten Deiner Fittige birg uns! Denn Du, o Gott, unser Hüter und unser Retter bist Du; denn ein Gott, der gnädig und barmherzig waltet, bist Du. Und wahre unsern Ausgang und unsern Eintritt zum Leben und zum Frieden von nun an bis in Ewigkeit. Und breite über uns Deines Friedens Zelt!

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ
נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא.
מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה.

מִי. מַלֵּל נוֹי כֹּחַ סִפּוּר מְלַאכְתּוֹ.
סִלְסוּל תִּפְאַרְתּוֹ בַּעֲזוּזִים הִדְרִיךְ הֲלִיכָתוֹ.
עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים שִׁבְּחוּהוּ וְצָפוּ מְסִלָּתוֹ.
גְּבוּרוֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ:

זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ:
יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ.

נָחִיתָ. פְּנִינֶיךָ בְּעֻזְּךָ עַמְּךָ לְהִתְנָאוֹת.
צוֹרְרֵיהֶם הֲמַמְתָּ בְּמַכּוֹת לְהַלְאוֹת.

מי „Wer ist wie Du unter den Gewaltigen, Ewiger! wer, wie Du, verherrlicht in Heiligkeit, erhaben in ruhmvollen Werken, Wunder schaffend?"

מלכותך Dein Walten sahen Deine Kinder, Du, der das Meer gespalten vor Moscheh.

מי Wer kann die Anmuth und Kraft seines Waltens künden?
Seines Ruhmes Preis, als Er leitete mitten in Meeresgründen?
Säuglinge und Kinder lobsangen, als in den Wogen seine Bahn,
Seine Macht und sein herrlich Reich sie sah'n!

זה „Dies ist mein Gott!" huben sie an und sprachen:
יי „Der Ewige wird regieren immer und ewig!"
ונאמר Und es heißt: Denn befreiet hat der Ewige Jaakob und ihn erlöset aus der Hand des Stärkeren.

נחית Deine Theuren führtest Du in Deiner Macht zu Glanz und Ehren.
Strafgerichte die Feinde verwirren, verheeren.

מְהוּמַת־יְיָ רַבָּה בָּהֶם. פֶּסַח לֶעָתִיד

פֶּסַח בִּרְאוּתָם נָמוּ לְסַלְסְלָה.

אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה. פֶּסַח מִצְרָיִם:

פֶּסַח רַוּוֹת בְּזִיו כְּבוֹדוֹ.

יוֹסִיף אֲדֹנָי שֵׁנִית יָדוֹ. פֶּסַח לֶעָתִיד:

פֶּסַח חִזָּיוֹן שִׁירָה קִדְּמוּ לְנֶעְלָם.

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם. פֶּסַח מִצְרָיִם:

ח׳ פֶּסַח בְּצִיּוֹן יְשׁוֹרְרוּ לְגוֹאֲלָם.

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם. פֶּסַח לֶעָתִיד:

פֶּסַח טַכְסִיסֵי הוֹד מְאֻשֶּׁרֶת לְהִגָּאֵל.

יְדִידֶיךָ הוֹשַׁעְתָּ שַׁעֲשֻׁעָת יִשְׁרֵי אֵל.

בָּשֵׂר לְקוֹיֶךָ חָזוּ מִפְעֲלוֹת אֵל.

אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

Wenn seine Schrecken, Entsetzen verbreitend, droh'n, am Peßach in fernen Tagen.
Sie schauten und erhoben im Weih'gesang
Die Rechte, die Er so mächtig schwang, am Peßach in Mizrajim.
Er labt sie mit dem Anblick seiner Majestät,
Wenn seine Rechte wieder Er gewaltig erhöht, am Peßach in fernen Tagen.
In vorahnender Schau dem Tiefverhüllten den Ruf sie hallten·
Der Ewige wird in alle Zeiten walten! am Peßach in Mizrajim.
In Zijon einst singen sie Dem, der sie befreit:
Der Herr regiert in Ewigkeit! am Peßach in fernen Tagen

פסח In der glänzenden Rüstung Deiner Herrlichkeit
Am Peßach hast Du die Heilbeglückten befreit,
Halfst Deinen Freunden, sandtest Dein Heil,
Den gotterfüllten Frommen ward Deine Labung zu Theil.
Deine Thaten sahen sie, Deiner Erkiesten Blüthe,
Moscheh und Jisrael lobsangen aus frohem Gemüthe.

בגילה In hoher Lust und Freude sprachen sie Alle:

פֶּסַח תּוֹפְפוּ יוֹנְקִים לְיַחֲדֵהוּ.
זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח יְקָרִים יֹאמְרוּ כָּזֶה.
הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח קְרֻשָׁה נָקְבָה בַּעֲלִיּוֹת.
אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח וְגֶבֶר יְסוֹבֵב וְיִקְדַּשׁ.
שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח תְּבִיעַת עִנּוּי קִפַּצְתָּ.
וּמִבֵּית כֶּלֶא עַם זוּ קָנִיתָ. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח יַחְשׂוֹף זְרוֹעוֹ וְתַעֲצוּמוֹ.
לִקְנוֹת אֶת־שְׁאָר עַמּוֹ. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח אוֹהֲבָיו הוֹצִיא צָהֳרָיִם.
וַיָּהָם אֶת מַחֲנֵה מִצְרָיִם. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח לְהָשִׁיב לְקָמָיו גְּמוּלֵיהֶם.

Säuglinge jubelten seine Einheit entzückt:
Sieh' da meinen Gott! Ihn will ich rühmen frohbeglückt, am Peßach in Mizrajim.
Die zur Würde Erhobenen stimmen einst an:
Sieh' da unsern Gott in Herrlichkeit nah'n! am Peßach in fernen Tagen.
Ein Lied erklang aus froher Brust,
Dem Herrn ein Gesang voll Lust, am Peßach in Mizrajim.
Einst schallt ein Gesang mit männlicher Kraft:
Singet dem Herrn ein neues Lied, der Großes schafft, am Peßach in fernen Tagen.
Die Frohn kürzend hast Du für sie die Gebühr eingezogen,
Und Dein Volk aus der Haft gezogen, am Peßach in Mizrajim.
Offenbaren wird Er seines Armes Macht,
Wenn seines Volkes Rest Er zu eigen sich macht, am Peßach in fernen Tagen.
Am lichten Tag zog Er seine Treuen hinaus,
Verwirrte Mizrajims Lager durch Graus, am Peßach in Mizrajim.
Seinen Feinden vergilt Er ihren Lohn,

הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח עָתִיד לְהָשִׁיב שְׁבָיָם.
מֵחֲמָת וּמֵאִיֵּי הַיָּם. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח פּוֹרְכִים נָסוּ לִפְנֵיהֶם.
כִּי יְיָ נִלְחָם לָהֶם. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח צָרוֹת עַמּוֹ יָסִיר וְנִחַם.
וְיָצָא יְיָ וְנִלְחַם. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח קֶרֶץ נָאוֹר הִרְעָם.
וַתֶּחֱזַק מִצְרַיִם עַל־הָעָם. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח רוּחַ עָרִיצִים לְהַנְשִׁים.
יַחֲזִיקוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח שְׁאֵרָם נִמַּק וְנִכְחָד.
לֹא נִשְׁאַר בָּהֶם עַד־אֶחָד. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח תִּתֵּן יְשׁוּעוֹת חוֹסָיו.
וְלֹא־יִהְיֶה שָׂרִיד לְבֵית עֵשָׂו. פֶּסַח לֶעָתִיד:

Durch's Meer auf festgebahnten Wegen, am Peßach in Mizrajim.
Einst werden zurück die Zerstreuten kehren
Aus Chamat und den Eilanden in fernen Meeren, am Peßach in fernen Tagen.

Fliehen mußten die Dränger von hinnen.
Gott selbst wollte den Kampf beginnen, am Peßach in Mizrajim.
Trost bringet Gott, lässet Leiden flieh'n,
Er selbst wird hinaus zum Kampfe zieh'n, am Peßach in fernen Tagen.
Des Machtumglänzten Donnergericht erschallt,
Wegtrieb Mizrajim das Volk mit Gewalt, am Peßach in Mizrajim.
Der Trotzigen Muth wird verwehen,
Feige fassen einander an der Männer zehen, am Peßach in fernen Tagen.
Hinsiechend ihres Leibes Kraft entschwand,
Nicht Einer das Strafgericht überstand, am Peßach in Mizajim.
Den ihm Vertrauenden das Heil Er nahen läßt.
Geschwunden ist des Feindes Rest, am Peßach in fernen Tagen.

פֶּסַח חוֹכָיו טוּבוֹ לְהַנְחִילָם.
וְעַל מַבּוּעֵי מַיִם יְנַהֲלֵם. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח טָהוֹר עַנְוָתוֹ הִרְבָּה עֲלֵיהֶם.
וַיְיָ הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח יָעִיר נְאֻם חֶזְיוֹנָי.
כִּי הֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם יְיָ. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח כְּרָאוּי עָנְתָה נְבִיאָה.
שִׁירוּ לַיְיָ כִּי־גָאֹה גָּאָה. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח לוֹעֲנָיו יִהְיוּ לִמְשִׁסָּה.
זַמְּרוּ יְיָ כִּי גֵאוּת עָשָׂה. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח מָנְעָם שִׁיר הוֹדָיָה.
עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח נַגֵּן שִׁיר הֲמוֹנָי.
כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח סְגוּלִים לָשׁוּב לְמַאֲוַיָּם.

Den sein Harrenden wird Heil Er bereiten,
An sanften Strömen hin sie leiten, am Peßach in fernen Tagen.
Der Lautere offenbarte seine Gnadenfülle,
Zog ihnen voraus in der Wolkenhülle, am Peßach in Mizrajim.
Wach wird das Wort, das sprach in seiner Schau der Prophet:
Gott selber vor euch einher einst geht! am Peßach in fernen Tagen.
Die Prophetin stimmte hold das Loblied an:
Singet Gott, der so Herrliches gethan, am Peßach in Mizrajim.
Zur Beute werden, die trotzig gehöhnt und gelacht,
Singet dem Herrn, der Erhabenes vollbracht, am Peßach in fernen Tagen.
Anmuthig tönte das Lied zum Dank:
Gott mein Triumph, mein Saitenklang, am Peßach in Mizrajim.
Meine Schaar läßt einst das Lied erklingen:
Meine Macht, mein Saitenspiel — Gott dem Herrn, will ich singen, am Peßach in fernen Tagen.
Die Erkornen zogen dem Ziel ihres Sehnens entgegen,

ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר יקותיאל בר יוסף חזק לעולם.

פֶּסַח אָשְׁרוּ בְּאוֹר הַחַיִּים לָאוֹר.
וּלְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח בְּאוֹת זֶה עוֹד לְהִתְבָּרֵךְ.
קוּמִי אוֹרִי כִּי־בָא אוֹרֵךְ. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח גְּאוּלִים אָז הִלְלוּהוּ.
וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח דָּגוּל יָחִישׁ יִשְׁעֵנוּ.
יְיָ מַלְכֵּנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח הֻמְרְרוּ בְּקֹשִׁי וְנִלְאוּ.
מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח יָצְאוּ. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח וְיוֹם נָקָם תִּרְאוּ.
כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח זַכִּים אֵימוּ לְעָצְמָה.
וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה. פֶּסַח מִצְרָיִם:

פסח Beglückt [1]) ward Jisrael einst, zu leuchten im Lebenslicht.
Für Jisrael war es hell und licht, am Peßach in Mizrajim.
Noch einmal wird das Wunder sich zum Segen erneu'n.
Auf, leuchte! es hebt sich Deiner Sonne Schein, am Peßach in fernen Tagen.

Die Erlösten stimmten ein Danklied an
Für die Wunder, die Gott an dem Tage gethan, am Peßach in Mizrajim.
Der Allmächtige läßt eilend das Heil uns nah'n,
Er, unser König, der sich unser nimmt wieder an, am Peßach in fernen Tagen.

Verbittert schmachteten sie hin in Sklaverei,
Am folgenden Tage zogen sie frei, am Peßach in Mizrajim.
Der Tag der Vergeltung wird beginnen,
In Lust und Freude zieht ihr von hinnen, am Peßach in fernen Tagen.
Die Reinen waren von Angst bestürmt,
Als plötzlich zur Mauer die Fluth sich thürmt, am Peßach in Mizrajim.

---

1) Verfasser: R. Jekutiel b. Josef.

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים
מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הֶעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ
מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְּדֹלוֹת
עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ
בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת
אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שֹׂנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָּנוּ נִסִּים
וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה
בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם־סוּף
אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע. וְרָאוּ
בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ
עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה

אמת Wahr ist es und zuverlässige Gewißheit dies Alles, und für uns bindend. Denn Er ist der Ewige, unser Gott, und Keiner außer ihm, und wir sind Jisrael, sein Volk. Er ist es, der uns befreiet aus der Hand der Gewaltherren, unser König, der uns erlöset aus der Hand aller Tyrannen; der Allmächtige, der es unsertwegen heimkommen lässet unseren Widersachern, und der Lohn zahlt all den Feinden unseres Lebens; der Gewaltiges vollbringt, nicht zu ergründen, und Wunder, unzählbar; der uns erhält im Leben und nicht wanken lässet unsern Fuß; der uns treten läßt auf die Höhen unserer Feinde, und aufrichtet unsere Kraft über all unsere Hasser; der für uns Wunder und rächende Vergeltung geübt an Pharaoh, Zeichen und augenfällige Werke am Boden der Söhne Chams; der schlug in seinem Grimme alle Erstgebornen Mizrajims, und hinausführte sein Volk Jisrael aus ihrer Mitte zu ewiger Freiheit; der hindurchleitet seine Kinder durch das gespaltene Schilfmeer, ihre Verfolger und ihre Feinde in die Tiefen versenkte Er. Und es sahen seine Kinder seine Stärke, gaben Lob und sangen Preis seinem Namen, und seine Herrschaft mit vollem Herzen nahmen sie auf sich. Moscheh und die Kinder Jisrael stimmten Dir an ein Lied.

בְּנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם
כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם
צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־
צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהֹוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם
קְדשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם:

Kinder auf dem Erdboden, den der Ewige geschworen euren Vätern, ihnen zu geben — wie die Dauer des Himmels über der Erde.

ויאמר Und der Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Jisraël und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäden machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter, und sollen an die Schaufäden ihres Zipfels eine purpurblaue Schnur ansetzen. Und das sei euch zu Schaufäden, daß wenn ihr sie ansehet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen, und sie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote, und sie thuet, und ihr heilig seiet eurem Gott. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Mizrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ
יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי
עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָֹה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָֹה נֹתֵן
לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין
עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי

die Ich euch heut gebiete, den Ewigen, euren Gott, zu lieben, und ihm zu dienen mit eurem ganzen Herzen und eurer ganzen Seele, so werde Ich den Regen eures Landes geben zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst dein Getreide und deinen Most und dein Oel. Und Ich werde Gras geben auf deinem Felde für dein Vieh, und du wirst essen und satt werden. Hütet euch, daß nicht euer Herz bethört werde, und ihr abweichet, und fremden Göttern dienet, und euch vor ihnen bücket; und über euch der Zorn des Ewigen erglühe, daß Er verschließe den Himmel, daß kein Regen sei, und der Erdboden nicht gebe sein Gewächs, und ihr bald umkommet, weg aus dem schönen Lande, das der Ewige, euer Gott, euch giebt. — Und ihr sollt diese meine Worte euch zu Herzen nehmen und zu Gemüthe, und sie binden als Wahrzeichen auf eure Hand, und sie seien zum Denkbande zwischen euren Augen. Und lehret sie eure Kinder, davon zu reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst, und wenn du aufstehst. Und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer

יחיד אומר אל מלך נאמן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד׃

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ

שמע Höre Jisrael, der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen.

ברוך Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig!

ואהבת Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Vermögen. Und es sollen diese Worte, die Ich dir heute gebiete, in deinem Herzen sein. Und du sollst sie einschärfen deinen Kindern, und davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst, und wenn du aufstehst. Und du sollst sie binden zum Wahrzeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Denkbande zwischen deinen Augen. Und du sollst sie schreiben auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה Und es wird geschehen, so ihr hörct auf meine Gebote

Schaaren ist sein Name. Gott der Allmächtige, lebendig und ewig dauernd — Er wird über uns walten in alle Zeit und Ewigkeit.

ויושע Es schützt, der hegt mit liebendem Gemüthe,
Die ihm geweihte Traube [1]),
Die anmuthreiche Blüthe [2]),
Als Er sie sah der harten Frohn zum Raube.
Er erhellet das Dunkel, zeigt sich voll Macht,
Er mein Gott und Schöpfer, der Siegeslied verlieh in der Nacht [3]).

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, der die Abende dämmern läßt!

אהבת Mit ewiger Liebe hast Du Dein Volk, das Haus Jisrael, geliebt, Lehr' und Gebot, Satzungen und Vorschriften uns gelehrt. Darum, Ewiger, unser Gott! wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen, sprechen wir von Deinen Lehren, und freuen uns der Worte Deiner Gotteslehre und Deiner Gebote immer und ewig. Denn sie sind unser Leben und sie geben unseren Tagen die Dauer, und in ihnen sinnen wir Tag und Nacht. Du aber — Deine Liebe entzieh' uns nicht in alle Ewigkeiten.

עז Er, meine Macht, der Frommen willen, die ragen wie Säulen,
Beschloß, zu meinem Schutz' herbeizueilen.
Er denkt an der Ahnen Frömmigkeit, an den Bund,
Festete für die nach seinem Worte Schmachtenden [4]) neuen Grund.
Der ewige Huld mir hat zugewandt,
Zog mich zu sich hin durch Liebesband [5]).

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, der liebt sein Volk Jisrael.

---

1) u. 2) Bezeichnungen des Volkes Jisrael nach prophetischen Stellen.

3) Ijob 35, 10

4) „Denn krank vor Liebe bin ich" (Hohel. 2, 5) wird im Midrasch auf die Sehnsucht Jisrael's nach Gott und dessen Lehre gedeutet.

5) Jerem. 31. 5

וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

ע"פ א"ב אלא שהקדים לכל חרוז תיבה אחת משירת ויושע ומסיים תמיד על לשון הפסוק, ובין אות ח' לאות ט' התמצע הפיוט פסח אושרו, ומפסח טכסיסי ואילך השלים הא"ב על הסדר.

וַיּוֹשַׁע. אוֹמֶן אֶשְׁכְּלוֹת קֹדֶשׁ פֶּרַח תְּהִלָּה.
וַיַּרְא. בְּעִנּוּי וְקֹשִׁי נוֹרָא עֲלִילָה.
אָז. גְּדֻלָּתוֹ הִפְלִיא וְהֵאִיר אֲפֵלָה.
אֱלֹהַּ עֹשָׂי נֹתֵן זְמִרוֹת בַּלָּיְלָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.

עָזִּי. הָרִים דִּלֵּג כְּזָכַר בְּרִית אָבוֹת וָחֶסֶד.
וּגְבָעוֹת קִפֵּץ טָהוֹר כֹּל יָסַד.
זֶרַע אַהֲבַת חוֹלַת שֶׁמַע לְהִוָּסֵד.
וְאַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתִּיךְ עַל־כֵּן מְשַׁכְתִּיךְ חָסֶד:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

מעריב ליל אחרון של פסח.

ברוב קהלות אשכנז ופולין א״א מעריבים שבת ובק״ק פפ״דמ אומרים.

ח׳ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

ק״ות בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ק׳ יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים. סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

ק׳ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם

Gebet für den achten Abend des Peßachfestes.

ברכו (Vorb.) Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!

ברוך (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig.

ברוך (Gem.) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, auf dessen Geheiß die Abende dämmern, der mit Weisheit aufthut die Himmelspforten, und mit Einsicht wandelt die Zeiten, der wechseln läßt die Zeitläufte, und reihet die Sterne auf ihren Wachtposten am Firmamente, nach seinem Willen. Er schaffet Tag und Nacht, rollet weg das Licht vor der Finsterniß, und die Finsterniß vor dem Lichte; läßt entschwinden den Tag und führet herauf die Nacht, und hat gesondert Tag und Nacht: Ewiger der

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה: פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת

הש״ץ חוזר התפלה. קדיש תתקבל. עלינו. קדיש יתום.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

ק׳ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

קדושה בחזרת התפלה לש"ץ.

נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

ק"וח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

ח' לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ.

ק"וח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

ח' וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר.

ק"וח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ח' לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ בַייָ עֲדֵי עַד כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

(אם שבת.)

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

ח"ק. בשבת אומרים ואני תפלתי אחר ח"ק ומוציאים ס"ת וקורין בפ' השבוע ומחזירין הספר להיכל ואומרים ח"ק.

סדר הוצאה והכנסה תמצא לעיל בתפלת שחרית.

furcht, und daß wir seinen Willen erfüllen mögen, und ihm dienen mit ganzem Herzen, auf daß wir uns nicht mühen umsonst, und nicht zur Welt bringen zur Verwirrung. Möge es beschlossen sein vor Dir, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott, daß wir beobachten Deine Satzungen in dieser Welt, und wir das Glück haben und erleben, sehen und erben Heil und Segen für die Jahre der Zeit des Erlösers und des Lebens der künftigen Welt, auf daß Dich lobpreise unseres Geistes Herrlichkeit und nimmer schweige. Ewiger, mein Gott, immerdar dank' ich Dir. Gesegnet ist der Mann, der vertraut auf den Ewigen, und der Ewige ist seine Zuversicht. Vertrauet auf den Ewigen bis in Ewigkeit; denn in Jah, dem Ewigen, ist ein Hort der Ewigkeiten. Und vertrauen mögen auf Dich, die Deinen Namen kennen, denn Du verläßest nicht, die Dich suchen, Ewiger! Der Ewige will es um seiner Gnade willen; Er macht groß die Lehre und herrlich

(Am Sabbath:)

ואני Und mein Gebet an Dich, o Ewiger, komme zur Gnadenzeit, o Gott! In der Fülle Deiner Gnade erhöre mich durch die treue Zuversicht Deines Heiles.

ובא Und es wird kommen für Zijon ein Erlöser und für die von Missethat Bekehrten in Jaakob! spricht der Ewige. Und Ich — dies ist mein Bündniß mit ihnen, spricht der Ewige: Mein Geist, der auf dir ruht, und meine Worte, die Ich gelegt in deinen Mund, sollen nicht weichen aus deinem Munde und dem Munde deiner Kinder und deiner Kindeskinder, spricht der Ewige, von nun an bis in Ewigkeit. — Du aber bist der Heilige, thronend unter den Lobliedern Jisraels. — Und es rief Einer dem Andern zu und sprach: Heilig, heilig, heilig ist der Gott der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit. (Und sie empfangen Einer von dem Andern das Wort und sprechen: Heilig in den Himmeln der höchsten Höhe, der Stätte seines Gottesglanzes, heilig auf der Erde, dem Werke seiner Macht, heilig in Ewigkeit und in Ewigkeit der Ewigkeiten, ist der Gott der Heerschaaren; voll ist die ganze Erde vom Glanze seiner Allmacht[1]). Und es erhob mich ein Wind, und ich hörte hinter mir eine Stimme mächtigen Rauschens: Gepriesen sei die Herrlichkeit des Ewigen von seiner Stätte aus. (Und es trug mich empor der Wind, und ich hörte hinter mir eine Stimme mächtigen Rauschens Derer, die Lobgesänge anstimmten und sprachen: Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen aus der Stätte, wo sein Abglanz thront.) Der Ewige wird regieren immer und ewig. (Der Ewige — sein Reich dauert in Ewigkeit und Ewigkeit der Ewigkeiten.) Ewiger, Gott Abrahams, Jizchaks und Jisraels, unserer Väter! bewahre dies für ewig als den Trieb der Gedanken im Herzen Deines Volkes, und richte ihr Herz zu Dir. — Er aber ist barmherzig, vergiebt die Schuld, und richtet nicht zu Grunde, und wendet so oft seinen Zorn ab, und wecket nicht auf seinen ganzen Zorn. — Denn Du, o Herr bist gütig und verzeihend und reich an Huld Allen, die Dich anrufen. Deiner Gerechtigkeit Spruch bleibt gerecht für ewig und Deine Lehre Wahrheit. O verleihe Treue dem Jaakob, Huld dem Abraham, die Du geschworen unseren Vätern seit den Tagen der Urzeit. Gepriesen sei der Herr! An jedem Tage legt Er uns auf, Gott, unser Heil. Selah. Der Ewige der Heerschaaren ist mit uns, eine feste Burg ist uns der Gott Jaakobs. Selah. Ewiger der Heerschaaren! Heil dem Manne, der auf Dich vertraut. Ewiger, hilf, der König erhöre uns am Tage, wenn wir rufen. Gelobt sei unser Gott, der uns erschaffen hat zu seiner Ehre, und uns abgesondert von den Irrgläubigen, und der uns gegeben die Lehre der Wahrheit, und das ewige Leben gepflanzet in unsere Mitte. Er öffne unser Herz durch seine Lehre, und lege in unser Herz seine Liebe und Ehr-

---

[1]) Die hier und später eingeschlossenen Worte sind die chaldäische Umschreibung (Targum) der vorangegangenen Bibelverse.

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְיָ: וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן דֵּין וְאָמְרִין קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ קַדִּישׁ עַל אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ קַדִּישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יְיָ צְבָאוֹת מַלְיָא כָל אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ: וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעֵת בַּתְרַי קָל זִיעַ סַגִּיא דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא דַיְיָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה זֹּאת לְעוֹלָם לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ

תפלת מנחה.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב־יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

*עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ כֹּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום.

---

*) Uebersetzung S. 267.

שיר הייחוד, שיר הכבוד אונד מזמור של יום זיהע אם ענדע דעס באנדעס.

בוֹ אֶת־הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה: וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים,

לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ:

בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים,

גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ:

בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים,

אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוֹט:

בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים,

אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ:

בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים,

הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:

בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים,

יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט:

בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים,

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת:

מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבֹא. לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא· תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם· שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל־בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ· אַל תִּקְרָא בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ. מִי כַאדוֹנֵינוּ. מִי כְמַלְכֵּנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ. נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן וְהַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה· מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה: מוֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה· הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר· וְקִלּוּפָה שְׁלשָׁה· וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה· בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין· יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא· וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק: מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע (הַקָּב)· מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל־שֶׁהוּא· רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהִיא וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ· וְאִם חִסַּר אֶחָד מִכָּל־סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר· הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף: בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת־הַצִּפֹּרֶן· כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה: יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין

וְסוֹדוֹתֶיךָ. וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת וּתְטַהֲרֵנִי רַעְיוֹנֵי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְתַאֲרִיךְ יָמַי

(וִימֵי אָבִי וְאִמִּי) (וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי)

בְּטוֹב וּבִנְעִימוֹת בְּרֹב עֹז וְשָׁלוֹם. אמן סלה.

ויכוין לסיים עם הכהנים כדי שיענו הקהל אמן:

אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה. אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

והכהנים מחזירין פניהם כלפי ההיכל ואומרין.

רִבּוֹן הָעוֹלָם עָשִׂינוּ מַה שֶּׁגָּזַרְתָּ עָלֵינוּ אַף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

קדיש תתקבל.

Deinen Dienst, und verlängere meine Tage und die meiner Angehörigen (meines Vaters, meiner Mutter, Frau, Söhne, Töchter,) in Glück und Annehmlichkeit, in Lebenskraft und Frieden.

אדיר Mächtiger in den Höhen, thronend in Allmacht, Du bist der Friede und Dein Name Frieden. Sei es Dir wohlgefällig, daß Du walten lassest über uns und über Dein Volk Jisrael Leben und Segen zu bleibendem Friedensbesitze.

ק׳ יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קדשת חסדיך וגדל רחמיך ולמען טהרת שמך הגדול הגבור והנורא היוצא מפי אהרן ובניו עם קדושיך שתהיה קרוב לי בקראי לך ותשמע תפלתי תמיד כשם ששמעת אנקת יעקב תמימך. ותתן־לי ולכל־נפשות ביתי מזונותינו ופרנסתנו ברוח ולא בצמצום בהתר ולא באסור בנחת ולא בצער מתחת ידך הרחבה כשם שנתת לחם לאכול ובגד ללבוש ליעקב אבינו. ותתנני לאהבה ולחן ולחסד בעיניך ובעיני כל־רואינו. ויהיו דברי נשמעין לעבודתך. כשם שנתת את־יוסף צדיקך לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל־רואיו. ותעשה עמי נפלאות ואות לטובה. ותצליחני בדרכי ותן בלבי בינה להבין ולהשכיל ולקים את־כל־דברי תלמוד תורתך

יהי (Gem.) Sei es Dir wohlgefällig, Ewiger, mein Gott und meiner Väter Gott! daß Du um Deiner Heiligkeit und Gnade und großen Barmherzigkeit willen, so wie um Deines erhabenen und hochheiligen Namens willen, wie er in dem Priestersegen gesprochen wurde aus dem Munde Aharons und seiner Sprößlinge, der Dir geweihten Schaar, — daß Du mir nahe seiest, wenn ich Dich rufe, und mein brünstig Gebet stets erhörest, wie Du das Flehen Jaakobs, des Untadligen, vernommen. Und mögst Du mir geben und allen Gliedern meines Hauses unsere Nahrung und Verpflegung, reichlich, nicht bedrängt, auf erlaubtem, nicht verbotenem Wege, in Gemächlichkeit, ohne Kummer, aus Deiner mildspendenden Hand, wie Du Nahrung und Fülle und Gewand zur Umhüllung gegeben dem Jaakob, unserem Ahn. Und lasse uns Liebe, Gunst und Gefallen finden in Deinen Augen und in den Augen Aller, die uns sehen, und vernimm unsere Worte, wenn wir Dich anbeten, in Gunst, wie Du den Joseph, Deinen Frommen, anmuthig und in Gunst und wohlgefällig erscheinen ließest vor Dir und Allen, die ihn sahen. Und erweise mir Deine Gnade und wundervolle Führung in Liebes- und Huldzeichen. Verleihe meinem Herzen Einsicht, all die Worte Deiner Lehre zu verstehen und zu halten und den in ihr verborgenen Sinn, und bewahre mich vor Fehltritten, und läutere meine Gedanken und meinen Sinn für

יִשָּׂא יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ.
וּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

יְיָ יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרוֹעָם לַבְּקָרִים אַף
יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה:

פָּנָיו אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה־אֵלַי
אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי:

אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם:

וְיָשֵׂם וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

לְךָ לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח
וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה
וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

שָׁלוֹם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו:

Es wende — Er empfängt Segen vom Ewigen, und Huld vom Gotte seines Heils.

Der Ewige — Ewiger, begnad' uns, auf Dich hoffen wir! — Sei ihr Arm an jeglichem Morgen, und unsere Hülfe zur Zeit der Bedrängniß.

Sein Antlitz — Verbirg Dein Antlitz nicht vor mir am Tage da ich bedrängt bin. Neige mir Dein Ohr am Tage, da ich rufe; eilig erhöre mich!

Zu Dir — Zu Dir erheb' ich mein Auge, o Du im Himmel Thronender!

Und gebe — Und sie sollen meinem Namen den Ausspruch geben über die Kinder Jisrael, und ich werde sie segnen.

Dir — Dir, Ewiger! gehört die Größe und Stärke, und Glanz und Sieg und Majestät; denn Alles im Himmel und auf Erden ist Dein; Dein, Ewiger, die Herrschaft, und Du erhebst Dich über Alles als Haupt.

Frieden! — Frieden, Frieden mit dem Nahen und Fernen spricht der Ewige, und ich heile ihn.

כשהכהנים מנגנין וישמרך הקהל אומרים זה·

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שֶׁלָּךְ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ חֲלוֹם חָלַמְתִּי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא· יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁיִּהְיוּ כָּל־חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל עַצְמִי וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי עַל אֲחֵרִים וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם וְיִתְקַיְּמוּ בִי וּבָהֶם כַּחֲלוֹמוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפָאֵם כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ וּכְמֵי מָרָה עַל יְדֵי משֶׁה רַבֵּינוּ וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ אֶת קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלָלָה לִבְרָכָה כֵּן תַּהֲפֹךְ כָּל־חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וּתְחָנֵּנִי וְתִרְצֵנִי: אמן

יָאֵר אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה:

יְיָ יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:

פָּנָיו פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי:

אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא:

וִיחֻנֶּךָּ הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: רבש"ע·

Es lasse leuchten — Gott begnad' uns und segne uns, lasse leuchten sein Antlitz mit uns!

Der Ewige — Ewiger, Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue!

Sein Antlitz — Wende Dich zu mir und begnade mich; denn einsam und bedrängt bin ich.

Zu Dir — Zu Dir, Ewiger, will ich meine Seele erheben!

Und begnade Dich! — Sieh, wie der Knechte Augen auf des Herrn Hand, wie der Magd Augen auf der Gebieterin Hand, so sind unsere Augen gerichtet auf den Ewigen, unseren Gott, bis Er uns begnadigt.

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו הש"ץ בקול כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר:

והכהנים מברכין

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת־ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

הש"ץ מקרא

יְבָרֶכְךָ יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יְיָ יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

וְיִשְׁמְרֶךָ שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ:

אלהינו (Vorb.) Unser Gott und unserer Väter Gott! Segne uns mit dem in Deiner Thorah geordneten dreifachen Segen, wie es durch Moscheh, Deinen Knecht, verzeichnet, und durch den Mund Aharons und seiner Sprößlinge ist ausgesprochen worden, die Priester, Deine heilige Schaar.

ברוך (Die Priester.) Gelobt sei Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns mit der Weihe Aharons geheiligt und uns geboten hat, sein Volk Jisrael in Liebe zu segnen!

Es segne Dich — Es segne Dich der Ewige von Zijon aus, der Schöpfer des Himmels und der Erde.

Der Ewige — Ewiger, unser Herr! wie herrlich ist Dein Name auf der ganzen Erde!

Und behüte Dich! — Behüte mich, mein Gott! Denn auf Dich vertrau' ich.

וְתֶעֱרַב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן. אָנָּא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלָיִם. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

ח׳ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

ק׳ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

ותערב (Gem.) O laß Dir wohlgefallen unser Beten, wie Ganzopfer und Altargaben. O Erbarmer! in der Fülle Deiner Barmherzigkeit lasse zurückkehren Deinen Gottesglanz nach Zijon, Deiner Stadt, und die Ordnung des Tempeldienstes nach Jeruschalajim. Und unsere Augen mögen es sehen, wenn Du nach Zijon zurückkehrest in Barmherzigkeit, und dort wollen wir in Ehrfurcht Dir dienen wie in den Tagen der Vorwelt, und den Jahren der Vorzeit.

(Vorb.) Gelobt seist Du, Ewiger! dem wir allein in Ehrfurcht dienen wollen.

בֵּיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ
וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים
לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם לְזִמְרָם וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל
לִנְוֵיהֶם וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ
בְּשָׁלשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ שָׁלוֹשׁ
פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג
הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי
יְהוָה רֵיקָם׃ אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ׃
(אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר
לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן)
בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ
יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת
וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים׃

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת
הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם
בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסַף יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת מוּסַף יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

אם שבת

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

אם שבת.

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֶשׁ לָנוּ שׁוּבָה אֵלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ בְּנֵה

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ

ח׳ אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

ק״וח אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

חזן

אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

ק״וח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ח׳ לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אחד Einig ist Er, unser Gott, Er unser Vater, Er unser König, Er unser Retter, und Er wird uns vernehmen lassen in seiner Gnade den Ruf zum zweiten Male, sichtbarlich vor allen Lebenden: Ich will euer Gott sein!

אני (Gem.) Ich bin der Ewige, euer Gott!

אדיר O Herrlicher, Du von uns verherrlicht, Ewiger, unser Herr! wie herrlich ist Dein Name auf der ganzen Erde. Und es wird der Ewige König sein über die ganze Erde. An demselbigen Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

ובדברי Und in Deinen heiligen Worten steht geschrieben also:

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit; dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

ק"וח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חזן
כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

ק"וח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

חזן
מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

ק"וח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

נעריצך Wir wollen Dich rühmen und Dir Heiligung widmen nach der Weise der heiligen Serafim, die Deinen Namen weihevoll erheben, wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קדוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ist Gott der Heerschaaren, so weit die Erde reicht, seine Herrlichkeit.

כבודו Seiner Herrlichkeit ist voll die Welt, seine Diener fragen Einer den Andern: Wo ist der Ort seiner Herrlichkeit? — Die ihnen gegenüber Geschaarten antworten: „Gelobt sei —"

ברוך (Gem.) Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein Jeglicher von seiner Stätte aus.

ממקומו Aus seiner geweihten Stätte wende Er sich in Erbarmen, und begnadige das Volk Derer, die als einig bekennen seinen Namen, Abends und Morgens an jeglichem Tage beständig; zwei Mal in liebender Hingebung rufen sie: „Höre Jisrael —"

שמע (Gem.) Höre Jisrael! Der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen!

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

חזרת התפלה לשליח צבור.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

zigkeit, — Du Allerbarmer, denn kein Aufhören kennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

ועל Und für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König, beständig auf immer und ewig.

וכל Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich. Gelobt sei Du, Ewiger, Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön, dankendes Bekenntniß abzulegen.

שים Laß Frieden, Heil und Segen, Gunst, Gnad' und Erbarmen kommen über uns und ganz Jisrael, Dein Volk. Segne uns Alle, unser Vater! insgesammt mit dem Lichte Deines Antlitzes; denn in dem Lichte Deines Antlitzes gabst Du uns, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens, und die Liebe zur Milde und Gerechtigkeit und Segen und Erbarmen und Leben und Frieden Und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Volk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Gelobt seist Du Ewiger, der da segnet sein Volk Jisrael mit Frieden.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם · וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר

רצה Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feueropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an in Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

ותחזינה Und schauen mögen unsere Augen, wenn Du zurückkehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger, der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

מודים Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Väter Gott auf immer und ewig, Hort unseres Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben, das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger, denn nicht geht zu Ende Deine Barmher-

פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג
הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי
יְהוָה רֵיקָם׃ אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ׃
(אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר
לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן)
בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ
יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת
וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים׃

Antlitz des Ewigen, deines Gottes, an dem Ort, den Er erwählen wird, an dem Feste der ungesäuerten Brode und am Wochen= und Hüttenfeste, und nicht soll man erscheinen leer vor dem Antlitze des Ewigen. Ein Jeglicher je mit der Spende seiner Hand, je nach dem Segen des Ewigen, deines Gottes, den Er dir gegönnet.

והשיאנו Und lasse uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, den Segen Deiner Feste zum Leben und zum Frieden, zur Freude und zur Wonne, wie Du in Deiner Gnade uns zu segnen verheißen hast. (Unser Gott und unserer Väter Gott, habe Wohlgefallen an unserer Ruhe.) Heilige uns durch Deine Gebote, und laß unser Theil sein Deine Lehre, sättige uns von Deiner Güte, und erfreue uns durch Deine Hülfe und reinige unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen. Laß uns genießen, Ewiger, unser Gott, (in Liebe und Wohlgefallen,) in Freude und Wonne Deine heiligen (Sabbath= und) Festtage, daß sich Deiner freue Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der da heiligt (den Sabbath,) Jisrael und die Festzeiten

אם שבת ·

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ· זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֶשׁ לָנוּ שׁוּבָה אֵלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם לְזִמְרָם וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ שָׁלוֹשׁ

(Am Sabbath.)

ישמחו Freuen mögen sich Deines Reiches, die Deinen Sabbath halten und ihn eine Lust nennen, das Volk Derer, die den Sabbath weihen. Sie Alle mögen sich sättigen und sich laben an Deiner Güte; und am siebenten Tage hast Du Wohlgefallen gefunden und ihn geheiligt, den köstlichsten der Tage hast Du ihn genannt, ein Gedächtniß an das Werk der Schöpfung.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Barmherziger König, erbarme Dich über uns, Allgütiger, der Gutes übt, lasse Dich von uns erflehen! O kehre zurück zu uns mit dem Walten Deines Erbarmens, um der Väter willen, die Deinen Willen gethan. Baue Dein Haus, wie im Anbeginn und richte Dein Heiligthum auf seiner Stätte, und laß uns schauen seinen Bau und erfreu' uns mit seiner Wiederherstellung und führe zurück die Priester zu ihrem Tempeldienst und die Leviten zu ihrem Gesang und Saitenspiel, und führe Jisrael zurück in seine Wohnstätten, und dahin wollen wir hinaufziehen und erscheinen und uns bücken vor Dir an den drei Malen unserer Festfeier, wie es in Deiner Lehre heißt: Drei Mal im Jahr sollen erscheinen all deine Männlichen vor dem

(הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת מוּסַף יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

אם שבת ·

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

täglichen nach ihrer Ordnung, und die Mußafopfer nach ihrer Vorschrift. Und das Mußafopfer dieses (Sabbathtages und) dieses Festes der ungesäuerten Brode wollen wir Dir zurüsten und darbringen in Liebe nach dem Gebote Deines Willens, wie Du uns vorgeschrieben in Deiner Lehre durch Moscheh, Deinen Diener, aus dem Munde Deiner Herrlichkeit, wie es heißt:

(Am Sabbath:)

וביום Am Sabbathtage zwei Lämmer, jährige, ohne Fehl, und zwei Zehntel feines Mehl als Opfergabe, mit Oel eingerührt und das dazu gehörige Trankopfer. Das ist das Sabbathopfer eines jeglichen Sabbaths, außer dem täglichen Opfer und seinem Trankopfer.

והקרבתם Und ihr sollet darbringen ein Feueropfer, ein Ganzopfer dem Ewigen; Farren, junge Rinder, zwei und einen Widder und sieben Lämmer, jährige; ohne Fehl sollen sie euch sein.

ומנחתם Und ihr Speis- und Trankopfer, wie bestimmt ist: Drei Zehntel für den Farren, zwei Zehntel für den Widder und ein Zehntel für das Lamm, und Wein, wie für sein Trankopfer sich gehört, und ein Bock zur Sühne und die beiden täglichen Opfer nach ihrer Vorschrift.

בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה
וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ.
וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה
לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים
כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם׃ וְאֶת־מוּסַף יוֹם

nicht ausüben unsere gottesdienstlichen Pflichten in Deinem erwählten Hause, dem erhabenen, heiligen Hause, darüber Dein Name genannt ist, wegen der Gewalt, die gegen Deinen Tempel feindlich sich gewandt. Laß es Dein Wille sein, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott, barmherziger König, daß Du Dich wieder erbarmest über uns und über Dein Heiligthum mit Deiner großen Barmherzigkeit, und es bald erbauest und seine Herrlichkeit erhöhest. Unser Vater, unser König! Laß bald offenbar werden die Majestät Deines Waltens über uns, zeige Dich in Deinem Glanze und erhebe Dich über uns vor den Augen alles Lebenden, bringe heim unsere Zerstreuten aus der Mitte der Völker, und unsere Verstimmten sammle von den Enden der Erde, und bringe uns nach Zijon, Deiner Stadt, in Jubel, und nach Jeruschalajim, der Stätte Deines Heiligthum's, in ewiger Freude, und dort wollen wir Dir darbringen unsere schuldigen Opfer, die

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲווֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ

אתה Du bist heilig und Dein Name heilig und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

אתה Du hast uns erkoren aus allen Völkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen, und uns geheiliget durch Deine Gebote, und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste, und Deinen Namen, den großen und heiligen, über uns genannt.

ותתן Und so hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, in Liebe (Sabbathe zur Ruhe,) Festzeiten zur Freude, Feiertage zur Wonne, (diesen Sabbath und) dieses Fest der ungesäuerten Brode, die Zeit unserer Befreiung, (in Liebe) eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Aegypten.

ומפני Und um unserer Sünden willen sind wir verbannt aus unserem Lande, und entfernt von unserem Boden, und wir können nicht hinaufziehen und erscheinen und uns bücken vor Dir, können

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃ אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אדני O Herr! öffne meine Lippen und mein Mund verkünde Dein Lob!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset, und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Väter, und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens Willen, in Liebe. König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham.

אתה Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr, Du belebest die Todten, stark, um stets zu helfen; der die Lebenden in Gnaden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt, und die Kranken heilt, die Gefesselten erlöst, und seine Treue bewährt den im Staube Schlafenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt, und sprossen lässet das Heil; und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

כשמחזירין הספר תוך ההיכל אומרים·

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָֹה רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְהוָֹה לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְהוָֹה אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

תפלת מוסף.

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר:
זכר רחמיך " וחסדיך כי מעולם המה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

(Bei dem Zurückstellen der Thorah.)

ובנחה Und wenn sie sich niederließ, sprach er: Kehre ein, Ewiger, bei den Myriaden der Haufen Jisraels. — Erhebe Dich, Ewiger, zu Deiner Ruhestätte, Du und die Lade Deiner Herrlichkeit! Deine Priester legen Heil an und Deine Frommen jubeln. Um David Deines Knechtes willen, weise nicht ab das Angesicht Deines Gesalbten. — Denn gute Lehre gebe ich euch; meine Unterweisung verlasset nicht. Ein Baum des Lebens ist sie den an ihr Festhaltenden, und wer sie erfaßt, ist selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Anmuth und ihre Bahnen Frieden. Führe uns zurück, Ewiger, zu Dir, und wir wollen zurückkehren Verjünge unsere Tage, wie vormals.

(Am Sabbath.)

כט מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַייָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז:
הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת־
קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל־הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל־מַיִם
רַבִּים: קוֹל־יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים
וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן
וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים: קוֹל יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל
יְיָ יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת
וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב
וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ
בַשָּׁלוֹם:

(An Wochentagen.)

כד לְדָוִד מִזְמוֹר לַייָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ:
כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ:
מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם
וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע
לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ:
זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים
רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי־
זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ
שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד:
מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב־יְיָ
לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ
יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר:
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כֹל
אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ
אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו
וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר
יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים
יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

השׁ"ץ לוקח ס"ת בידו להוליכו מן הבימה ולהצניעו בהיכל ואומר:

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:

קהל

**הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־
חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:**

(Der Vorbeter beim Zurücktragen der Thorah.)

יהללו Sie sollen loben des Ewigen Namen; denn erhaben ist sein Name allein. Seine Majestät ist über Himmel und Erde.

(Gemeinde.)

הודו Und Er erhöht das Horn seines Volkes, Ruhm all seinen Frommen, den Kindern Jisrael, dem ihm nahen Volke. Hallelujah!

הַנּוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה· הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר
וְיִנְצוֹר וְיַעֲזוֹר וִירוֹמֵם וִיגַדֵּל וִינַשֵּׂא לְמַעְלָה אֶת־אֲדוֹנֵינוּ

הַמֶּלֶךְ

ווילהעלם הָרִאשׁוֹן

וְאֶת הַמַּלְכָּה הַגְּבִירָה

א ו י ג ו ס ט א

יָרוּם הוֹדָם: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחַיֵּם
וְיִשְׁמְרֵם וּמִכָּל־צָרָה וְיָגוֹן וָנֶזֶק יַצִּילֵם וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחַת
רַגְלֵי הַמֶּלֶךְ וְיַפִּיל שׂוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל־אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצְלִיחַ:
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל־יוֹעֲצָיו
וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל.
בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לָבֶטַח וּבָא
לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. וְכֵן יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר:
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד
הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ
וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ

המתפלל ביחידות אין אומר יקום פורקן זה ולא מי שברך.

יְקוּם פֻּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא· זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא· זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא· לְכָל קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין· רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא טַפְלָא וּנְשַׁיָּא: מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְכוֹן· יַפִּישׁ חַיֵּיכוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיכוֹן וְיִתֵּן אַרְכָה לִשְׁנֵיכוֹן· וְתִתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל־עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין: מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן כָּל־זְמַן וְעִדָּן· וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה עִם כָּל־קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ: הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם· וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת לִתְפִלָּה· וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל· וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה· וּפַת לָאוֹרְחִים וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים· וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה· הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם וְיָסִיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה וְיִרְפָּא לְכָל־גּוּפָם וְיִסְלַח לְכָל־עֲוֹנָם וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם· וְנֹאמַר אָמֵן:

Gebet für den Landesherrn.

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים· מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים· הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה·

אם שביעי של פסח.

עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוֹדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְעַל יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ־לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה) לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. עַל־הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

אם שבת חול המועד.

עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוֹדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ־לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. עַל־הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

אם שבת ווערדען דיא דרייא פאלגענדען שטיקקע איינגעשאלטעט.

יְקוּם פֻּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא. זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא. לְמָרָנָן וְרַבָּנָן חֲבוּרָתָא קַדִּישָׁתָא דִּי בְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל וְדִי בְבָבֶל. לְרֵישֵׁי כַלֵּי וּלְרֵישֵׁי גַלְוָתָא וּלְרֵישֵׁי מְתִיבָתָא וּלְדַיָּנֵי דִי בָבָא. לְכָל־תַּלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל־תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל־מַן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא: מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְהוֹן. יַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן וְיִתֵּן אַרְכָה לִשְׁנֵיהוֹן. וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל־עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין: מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּהוֹן כָּל־זְמַן וְעִדָּן. וְנֹאמַר אָמֵן:

על Für die Gotteslehre, den Gottesdienst und das Prophetenwort, und für (diesen Sabbath und für) dieses Fest der ungesäuerten Brode, das Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott (zur Weihe und Ruhe,) zur Freude und Wonne, zur Ehre und Verherrlichung: Für alles das, Ewiger, unser Gott, danken wir Dir und preisen Dich. Gebenedeiet sei Dein Name im Munde alles Lebenden beständig und in alle Zeit und Ewigkeit! Gelobt seist Du, Ewiger, der heiligt (den Sabbath und) Jisrael und die Festzeiten.

צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם· שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק:

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא־יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ· בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ:

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד:

der spricht und vollbringt, verheißt und erfüllt, deß jegliches Wort ist Wahrheit und Gerechtigkeit. Bewährt bist Du, Ewiger, unser Gott, bewährt Dein Wort, und nicht einer Deiner Aussprüche kehrt unerfüllt zurück, denn Du, o Gott und König, bist bewährt und barmherzig. Gelobt seist Du, Ewiger, o Gott, bewährt in all seinen Aussprüchen!

רחם Erbarme Dich über Zijon, das ist ja die Stätte unseres Lebens, und der Seelenbetrübten hilf auf bald in unsren Tagen. Gelobt seist Du, o Ewiger, der erfreuet Zijon durch seine Kinder!

שמחנו Erfreue uns, Ewiger, unser Gott, durch Elijahu, den Propheten, Deinen Knecht, und durch das Reich des Hauses Davids, Deines Gesalbten; möge er bald herbeikommen, und frohlocken unser Herz. Auf seinem Thron dann sitzet kein Fremder, und nicht werden fürder Andere in seine Herrlichkeit sich theilen, denn bei Deinem heiligen Namen hast Du ihm geschworen, daß nicht verlöschen soll sein Licht in alle Zeit und Ewigkeit. Gelobt seist Du, o Ewiger, Schild des David!

כֵּן אוֹדְךָ יְהוָה בַּגּוֹיִם וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּר׃ מִגְדּוֹל
יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה־חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד
וּלְזַרְעוֹ עַד־עוֹלָם׃

המפטיר יברך ברכות אחרונות.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים

rettet. Drum preise ich Dich unter Völkern, o Ewiger, und Deinem Namen saitenspiel' ich, Siegesthurm seinem Könige, und der Gnade erweiset Er seinem Gesalbten, dem David und seinem Samen in Ewigkeit.

(Segenssprüche nach der Haftarah.)

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, Hort aller Ewigkeiten, gerecht in allen Zeiten, Du treuer Gott!

הפטרה לשבת חול המועד.

וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי נְאֻם־
יְהוָה׃

אין איניגען געמיינדען ווירד נאך הינצוגעפיגט.

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם קַח־לְךָ
עֵץ אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לִיהוּדָה וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָו
וּלְקַח עֵץ אֶחָד וּכְתוֹב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ אֶפְרַיִם וְכָל־
בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָו׃ וְקָרַב אֹתָם אֶחָד אֶל־אֶחָד לְךָ לְעֵץ
אֶחָד וְהָיוּ לַאֲחָדִים בְּיָדֶךָ׃

ברוך אתה וכו׳ זיהע אבען.

Ich der Ewige es geredet und gethan habe; das ist der Spruch des Ewigen.

(In einigen Gemeinden wird noch Folgendes hinzugefügt.)

ויהי Und es erging das Wort des Ewigen an mich also: Und du, Menschensohn, nimm dir ein Holz und schreibe darauf: Für Jehudah und für die Kinder Jisrael, seine Genossen. Und nimm ein anderes Holz und schreibe darauf: Für Josef — es ist das Holz Efrajim's — und für das gesammte Haus Jisrael, seine Genossen. Und füge das eine zu dem andern, dir zu Einem Holze, und sie sollen eins bleiben in deiner Hand.

חוּצוֹת אֲדִקֵּם אֶרְקָעֵם׃ וַתְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עַמִּי
תִּשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא־יָדַעְתִּי יַעַבְדֻנִי׃
בְּנֵי נֵכָר יִתְכַּחֲשׁוּ־לִי לִשְׁמוֹעַ אֹזֶן יִשָּׁמְעוּ לִי׃
בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְגְּרוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם׃ חַי־יְהוָה
וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרֻם אֱלֹהֵי צוּר יִשְׁעִי׃ הָאֵל הַנֹּתֵן
נְקָמֹת לִי וּמֹרִיד עַמִּים תַּחְתֵּנִי׃ וּמוֹצִיאִי מֵאֹיְבָי
וּמִקָּמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי׃ עַל־

ich sie! Und Du rettest mich aus den Fehden meines Volkes, bewahrst mich auf zum Haupte der Völker, ein Volk, das ich nicht kannte, dienet mir. Die Fremden heucheln mir, die nur auf des Ohres Kunde mir kund geworden. Die Fremden werden schlaff und wanken hervor aus ihren Schlössern. Er lebt, der Ewige, und gepriesen sei mein Hort, und erhöhet der Gott, der Hort meines Heiles! Gott, der mir Rache verleiht und Völker unter mich stürzet, und mich herausführt aus meinen Feinden, und über meine Widersacher mich erhebt, vom Manne der Gewalt mich

---

הפטרה לשבת חול המועד.

אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה הִנֵּה אֲנִי פֹתֵחַ
אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם וְהַעֲלֵיתִי אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם
עַמִּי וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל׃
וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּפִתְחִי אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם
וּבְהַעֲלוֹתִי אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי׃ וְנָתַתִּי
רוּחִי בָכֶם וִחְיִיתֶם וְהִנַּחְתִּי אֶתְכֶם עַל־אַדְמַתְכֶם

verloren! Darum weissage und sprich zu ihnen: So spricht Gott der Herr: Siehe, ich öffne eure Gräber und lasse euch steigen aus euern Gräbern, mein Volk, und bringe euch auf den Boden Jisrael's; und ihr sollt erkennen, daß Ich der Ewige bin, wenn Ich eure Gräber öffne und euch steigen lasse aus euern Gräbern, mein Volk. Und Ich gebe meinen Geist in euch, daß ihr lebet, und schaffe euch nach eurem Boden, und ihr sollt erkennen, daß

וַעֲנֹתְךָ תַּרְבֵּנִי׃ תַּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתֵּנִי וְלֹא
מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃ אֶרְדְּפָה אֹיְבַי וָאַשְׁמִידֵם וְלֹא
אָשׁוּב עַד־כַּלּוֹתָם׃ וָאֲכַלֵּם וָאֶמְחָצֵם וְלֹא
יְקוּמוּן וַיִּפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי׃ וַתַּזְרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה
תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתֵּנִי׃ וְאֹיְבַי תַּתָּה לִּי עֹרֶף
מְשַׂנְאַי וָאַצְמִיתֵם׃ יִשְׁעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ אֶל־
יְהוָה וְלֹא עָנָם׃ וְאֶשְׁחָקֵם כַּעֲפַר־אֶרֶץ כְּטִיט־

Heiles, und Deine Gewährung macht mich groß. Du weitest meinen Schritt unter mir und nicht wanken meine Gelenke. Ich jage meinen Feinden nach, und vertilge sie, und wende nicht um, bis ich sie aufgerieben. Und aufreib' ich sie und zerschmettere sie, daß sie nicht aufstehen. Und sie fallen unter meinen Füßen. Und mit Macht umgürtest Du mich zum Kriege, beugst meine Widersacher unter mich. Und meiner Feinde Nacken kehrst Du mir zu; meine Hasser sie vernichte ich. Sie blicken umher, aber Niemand hilft; zu dem Ewigen, der erhört sie nicht. Und ich zerreibe sie, wie Staub der Erden, wie Gassenkoth zerstampf' ich sie, zertret'

הפטרת לשבת חול המועד.

בֹּאִי הָרוּחַ וּפְחִי בַּהֲרוּגִים הָאֵלֶּה וְיִחְיוּ׃ וְהִנַּבֵּאתִי
כַּאֲשֶׁר צִוָּנִי וַתָּבוֹא בָהֶם הָרוּחַ וַיִּחְיוּ וַיַּעַמְדוּ
עַל־רַגְלֵיהֶם חַיִל גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד׃ וַיֹּאמֶר
אֵלַי בֶּן־אָדָם הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
הֵמָּה הִנֵּה אֹמְרִים יָבְשׁוּ עַצְמוֹתֵינוּ וְאָבְדָה
תִקְוָתֵנוּ נִגְזַרְנוּ לָנוּ׃ לָכֵן הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ

o Geist, und wehe diese Getödteten an, daß sie leben! Und ich weissagte, wie Er mir geboten; da fuhr der Geist in sie und sie lebten und standen auf ihren Füßen ein überaus großes Heer. Und Er sprach zu mir: Menschensohn, diese Gebeine sind das gesammte Haus Jisrael. Siehe, sie sprechen: Verdorrt sind unsere Gebeine, und geschwunden ist unsere Hoffnung; wir sind

יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי׃ כִּי בְכָה אָרוּץ גְּדוּד בֵּאלֹהַי אֲדַלֶּג־
שׁוּר׃ הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה
מָגֵן הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ׃ כִּי מִי־אֵל מִבַּלְעֲדֵי
יְהוָה וּמִי צוּר מִבַּלְעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ׃ הָאֵל מָעוּזִּי
חָיִל וַיַּתֵּר תָּמִים דַּרְכּוֹ׃ מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת
וְעַל־בָּמֹתַי יַעֲמִדֵנִי׃ מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה
וְנִחַת קֶשֶׁת־נְחוּשָׁה זְרֹעֹתָי׃ וַתִּתֶּן־לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ

Dunkel. Denn durch Dich renn' ich Schaaren nieder, durch meinen Gott überspringe ich Mauern. Gott — untadlig ist sein Weg, des Ewigen Wort ist geläutert, ein Schild ist Er allen, die sich bei ihm bergen. Denn wer ist Gott noch außer dem Ewigen? und wer ein Hort noch außer unserm Gott? Gott ist meine mächtige Veste, und frei macht Er, ohne Anstoß, meinen Weg, macht gleich den Hindinnen meine Füße, und stellt mich hin auf meine Höhen, übt meine Hände zum Kriege, und eherne Bogen drücken meine Arme nieder. Und Du verleihest mir den Schild Deines

---

הפטרה לשבת חול המועד·

וְנִבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי וַיְהִי־קוֹל כְּהִנָּבְאִי וְהִנֵּה־
רַעַשׁ וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֶצֶם אֶל־עַצְמוֹ׃ וְרָאִיתִי
וְהִנֵּה עֲלֵיהֶם גִּדִים וּבָשָׂר עָלָה וַיִּקְרַם עֲלֵיהֶם
עוֹר מִלְמָעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי
הִנָּבֵא אֶל־הָרוּחַ הִנָּבֵא בֶן־אָדָם וְאָמַרְתָּ אֶל־
הָרוּחַ כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יְהוִה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת

wie mir geboten worden; und es ward laut, wie ich weissagte, und siehe, ein Geräusch, und die Gebeine naheten einander, Knochen zu Knochen. Und ich schauete, und siehe, Sehnen wanden sich darüber, und Fleisch überwuchs, und eine Haut zog sich darüber her; aber ein Geist war nicht darin. Und Er sprach zu mir: Weissage dem Geiste; weissage, Menschensohn, und sprich zu dem Geiste: So spricht Gott der Herr: Aus den vier Winden komme,

יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃ כִּי כָל־מִשְׁפָּטָו
לְנֶגְדִּי וְחֻקֹּתָיו לֹא־אָסוּר מִמֶּנָּה׃ וָאֶהְיֶה תָמִים
לוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֺנִי׃ וַיָּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצִדְקָתִי
כְּבֹרִי לְנֶגֶד עֵינָיו׃ עִם־חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם־
גִּבּוֹר תָּמִים תִּתַּמָּם׃ עִם־נָבָר תִּתָּבָר וְעִם־
עִקֵּשׁ תִּתַּפָּל׃ וְאֶת־עַם עָנִי תּוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ
עַל־רָמִים תַּשְׁפִּיל׃ כִּי־אַתָּה נֵירִי יְהוָה וַיהוָה

Wege des Ewigen, und wich nicht freventlich von meinem Gott. Denn all seine Vorschriften sind mir vor Augen, und seine Satzungen — nicht weich' ich davon. Und ich gehör' ihm ganz, und hüte mich vor meiner Sünde. Da erstattete der Ewige mir nach meiner Gerechtigkeit, nach meiner Lauterkeit, die ihm vor Augen. Mit dem Guten erweisest Du Dich gütig, mit dem untadeligen Helden untadelig. Mit dem Lautern erweisest Du Dich lauter, und mit dem Krummen windest Du Dich, und bedrücktem Volke stehest Du bei, und Deine Blicke über die Hohen senkest Du. Denn Du bist mein Licht, o Ewiger, und der Ewige erhellt mein

---

הפטרה לשבת חול המועד.

הִנָּבֵא עַל־הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
הָעֲצָמוֹת הַיְבֵשׁוֹת שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה׃ כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה לָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא
בָכֶם רוּחַ וִחְיִיתֶם׃ וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם גִּידִים
וְהַעֲלֵתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר וְקָרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר
וְנָתַתִּי בָכֶם רוּחַ וִחְיִיתֶם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

und sprich zu ihnen: Verdorrte Gebeine, höret das Wort des Ewigen! So spricht Gott der Herr zu diesen Gebeinen: Siehe, Ich bringe in euch einen Geist und ihr lebet auf. Und Ich gebe euch Sehnen, und lasse euch überwachsen mit Fleisch, und überziehe euch mit Haut, und gebe in euch Geist, daß ihr lebet, und ihr sollt erkennen, daß Ich der Ewige bin. Und ich weissagte, so

מִן־שָׁמַיִם יְהוָה וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ׃ וַיִּשְׁלַח חִצִּים
וַיְפִיצֵם בָּרָק וַיָּהֹם׃ וַיֵּרָאוּ אֲפִקֵי יָם יִגָּלוּ
מֹסְדוֹת תֵּבֵל בְּגַעֲרַת יְהוָה מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפּוֹ׃
יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים׃
יַצִּילֵנִי מֵאֹיְבִי עָז מִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי׃
יְקַדְּמֻנִי בְּיוֹם אֵידִי וַיְהִי יְהוָה מִשְׁעָן לִי׃ וַיֹּצֵא
לַמֶּרְחָב אֹתִי יְחַלְּצֵנִי כִּי־חָפֵץ בִּי׃ יִגְמְלֵנִי יְהוָה
כְּצִדְקָתִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי׃ כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי

donnert vom Himmel herab, der Ewige, und der Höchste läßt seine Stimme erschallen, und sandte Pfeile, und zerstreute sie, — den Blitz, und verwirrte sie. Da wurden sichtbar die Meeresquellen, aufgedeckt die Grundfesten des Erdenrund's, durch das Dräuen des Ewigen, vom Odem seines Zornhauches. Er langet aus der Höhe, fasset mich, zieht mich aus mächtigem Gewässer. Er rettet mich von meinem Feinde, dem trotzigen, von meinen Hassern, wenn sie mich überwältigen. Sie überfielen mich am Tage meines Sturzes; doch der Ewige ward Stütze mir, und führte mich hinaus in's Geräumige, befreiet mich, denn Er will mir wohl. Es vergilt mir der Ewige nach meiner Gerechtigkeit, nach meiner Hände Lauterkeit erstattet Er mir; denn gewahrt habe ich der

---

הפטרה לשבת חול המועד.

וְהֶעֱבִירַנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב ׀ סָבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת
מְאֹד עַל־פְּנֵי הַבִּקְעָה וְהִנֵּה יְבֵשׁוֹת מְאֹד׃
וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הֲתִחְיֶינָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה
וָאֹמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה אַתָּה יָדָעְתָּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי

voll Gebeine war. Und Er führte mich an ihnen rings umher, und siehe, ihrer waren sehr viele auf der Fläche des Thales, und siehe, sie waren sehr verdorrt. Und Er sprach zu mir: Menschensohn, können diese Gebeine aufleben? Und ich sprach: Herr, o Gott, Du weißt es. Und Er sprach zu mir: Weissage über diese Gebeine

אֱלֹהַי אֶקְרָא וַיִּשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי
בְּאָזְנָיו׃ וַיִּתְגָּעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ מוֹסְדוֹת
הַשָּׁמַיִם יִרְגָּזוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי־חָרָה לוֹ׃ עָלָה
עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל גֶּחָלִים בָּעֲרוּ
מִמֶּנּוּ׃ וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרַד וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו׃
וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוּב וַיָּעֹף וַיֵּרָא עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ׃
וַיָּשֶׁת חֹשֶׁךְ סְבִיבֹתָיו סֻכּוֹת חַשְׁרַת־מַיִם עָבֵי
שְׁחָקִים׃ מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ בָּעֲרוּ גַּחֲלֵי־אֵשׁ׃ יַרְעֵם

nem Gotte rufe ich, und Er erhört aus seinem Palaste meine Stimme, und mein Flehen kommt zu seinen Ohren. Und es wankt und bebt die Erde, des Himmels Grundfesten erzittern; sie wanken, denn Er ist entbrannt. Auf steigt Rauch in seinem Zorn, und Feuer zehrt aus seinem Munde; Kohlen flammen von ihm aus. Und Er neigte den Himmel und kam herab und Wetterwolke unter seinen Füßen. Und fuhr einher auf einem Cherub und flog und erscheint auf den Fittigen des Windes, und macht Finsterniß rings um sich zur Umhüllung, Wasserfluth aus dichtem Gewölk. Vom Glanze vor ihm entflammen Feuerkohlen. Er

---

הפטרה לשבת חול־המועד.

כְּצֹאן יְרוּשָׁלַ͏ִם בְּמוֹעֲדֶיהָ כֵּן תִּהְיֶינָה הֶעָרִים הֶחֳרֵבוֹת
מְלֵאוֹת צֹאן אָדָם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

ברוב הקהלות מתחילין כאן.

הָיְתָה עָלַי יַד־יְהוָה וַיּוֹצִאֵנִי בְרוּחַ יְהוָה
וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ הַבִּקְעָה וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת׃

will sie vermehren an Menschen, heerdenweise. Wie die Schafe der Heiligthümer, wie die Schafe Jeruschalajims an seinen Festen, so sollen die verödeten Städte voll sein mit Menschen-Heerden, und sie sollen erkennen, daß Ich der Ewige bin.

היתה Es kam über mich die Hand des Ewigen, und führte mich hinaus im Geiste des Ewigen, und stellte mich mitten in das Thal, das

מפטירין בשמואל ב׳ כ״ב א׳.

וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת
בְּיוֹם הִצִּיל יְהוָה אֹתוֹ מִכַּף כָּל־אֹיְבָיו וּמִכַּף
שָׁאוּל: וַיֹּאמַר יְהוָה סַלְעִי וּמְצֻדָתִי וּמְפַלְטִי־
לִי: אֱלֹהֵי צוּרִי אֶחֱסֶה־בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי
מִשְׂגַּבִּי וּמְנוּסִי מֹשִׁעִי מֵחָמָס תֹּשִׁעֵנִי: מְהֻלָּל
אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ: כִּי אֲפָפֻנִי מִשְׁבְּרֵי־
מָוֶת נַחֲלֵי בְלִיַּעַל יְבַעֲתֻנִי: חֶבְלֵי שְׁאוֹל סַבֻּנִי
קִדְּמֻנִי מֹקְשֵׁי־מָוֶת: בַּצַּר־לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל־

Haftarah.

(2. Buch Samuel Cap. 22. V. 1.)

וידבר Und David redete zum Ewigen die Worte dieses Gesanges an dem Tage, da der Ewige ihn gerettet aus der Hand all seiner Feinde, und aus der Hand Schaüls. Und er sprach: Ewiger, mein Fels und meine Burg, und mein Erretter. Gott meines Hortes, bei dem ich mich berge, mein Schild und Horn meines Heils, meine Veste und meine Zuflucht, mein Helfer, aus Gewalt befreist Du mich. Ruhmwürdiger! Ich rufe an den Ewigen und ich bin von meinen Feinden gerettet. Denn mich umringten Todesbrandungen, Ströme des Verderbens ängstigten mich; Bande der Unterwelt umgaben mich, Todesschlingen umfingen mich. In meiner Bedrängniß ruf' ich den Ewigen, und zu mei=

הפטרה לשבת חול המועד.

(ביחזקאל ל״ו ל״ז.)

אין דען מייסטען געמיינדען ווירד בייא היתה עלי אנגעפאנגען.

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה עוֹד זֹאת אִדָּרֵשׁ לְבֵית־יִשְׂרָאֵל
לַעֲשׂוֹת לָהֶם אַרְבֶּה אֹתָם כַּצֹּאן אָדָם: כְּצֹאן קָדָשִׁים

(Ezechiel Cap. 36. V. 37.)

(In den meisten Gemeinden wird von „Es kam über mich ꝛc.“ (Cap. 37. V. 1.) angefangen.)

כה So spricht Gott der Herr: Auch darin will Ich mich erbitten lassen dem Hause Jisrael, daß Ich es ihnen thue: Ich

יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃

כשמגביהים הס"ת אומרים·

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה׃ עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד׃ יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

קודם קריאת ההפטרה ואחר שגמר הגולל יברך המפטיר ברכה זו·

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָֹה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק׃

Und am siebenten Tage sollt ihr heilige Berufung haben; keine Werkarbeit sollt ihr thun.

(Wenn die Thorah erhoben wird, spricht die Gemeinde:)

וזאת Und das ist die Lehre, die Moscheh vorgelegt den Kindern Jisrael auf den Befehl des Ewigen durch Moscheh. Ein Baum des Lebens ist sie den an ihr Festhaltenden, und wer sie erfaßt, ist selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Anmuth, und ihre Bahnen Frieden. Dauer der Tage ist in ihrer Rechten, in ihrer Linken Reichthum und Ehre. Der Ewige hat es gewollt um seiner Gerechtigkeit willen, Er erhebt die Lehre und verherrlicht sie.

(Segensspruch vor der Haftarah.)

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der erwählt hat die wahren Propheten, und Wohlgefallen gefunden an ihren Worten, den in Wahrhaftigkeit gesprochenen. Gelobt seist Du, o Ewiger, der erkoren die Thorah und Moscheh, seinen Knecht, und Jisrael, sein Volk, und die Propheten der Treue und Wahrheit. —

מניחין ס"ת ב' אצל הראשון ואומרין ח"ק על שניהם ומגביהין וגוללין ס"ת
שקראו בו ופותחין ספר תורה ב' וקורין בו למפטיר בפרשת פינחס
(במדבר כ"ח י"ט):

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־
בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל תַּעֲשׂוּ׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה
לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר
חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת
הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־
אֵלֶּה׃ כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם
אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עוֹלַת הַתָּמִיד

(4. B. Mos. Cap. 28. V. 19.)

והקרבתם Und ihr sollet dem Ewigen ein Feueropfer, ein Ganzopfer darbringen; zwei junge Farren und einen Widder und sieben einjährige Schafe; ohne Fehl sollen sie euch sein. Und ihr Speisopfer, Kernmehl mit Oel eingerührt, drei Zehntel zu jedem Farren, und zwei Zehntel sollt ihr thun zu jedem Widder. Je ein Zehntel sollst du thun zu einem Schaf von den sieben Schafen. Und einen Bock zum Sühnopfer, um euch zu sühnen. Außer dem Ganzopfer des Morgens, das ein beständiges Ganzopfer ist, sollt ihr dies opfern. So sollt ihr opfern täglich sieben Tage lang eine Speise des Feueropfers, dem Ewigen zum Wohlgeruch, über das beständige Ganzopfer werde es geopfert und die Spende dazu.

גִשְׁתֶּה׃ וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָֹה וַיּוֹרֵהוּ יְהוָֹה עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ אֶל־
הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם שָׁם שָׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסָּהוּ׃
וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל ׀ יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר
בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־
הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא־אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי
יְהוָֹה רֹפְאֶךָ׃

Da wies ihm der Ewige ein Holz, das warf er in's Wasser, und das Wasser wurde süß. Dort gab Er ihm Satzung und Recht und dort prüfte Er es. Und sprach: Wenn du hörst auf die Stimme des Ewigen, deines Gottes, und, was recht ist in seinen Augen, thust, und neigst dein Ohr seinen Geboten und beobachtest alle seine Satzungen, keine der Krankheiten, die Ich auf Mizrajim gelegt, werde Ich auf dich legen, denn Ich, der Ewige, bin dein Arzt.

בשבת חול המועד·

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת בֶּחָרִישׁ וּבַקָּצִיר תִּשְׁבֹּת׃ וְחַג
שָׁבֻעֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ בִּכּוּרֵי קְצִיר חִטִּים וְחַג הָאָסִיף תְּקוּפַת
הַשָּׁנָה׃ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי
הָאָדֹן ׀ יְהוָֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפָּנֶיךָ
וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלֶךָ וְלֹא־יַחְמֹד אִישׁ אֶת־אַרְצְךָ בַּעֲלֹתְךָ
לֵרָאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה׃ לֹא־
תִשְׁחַט עַל־חָמֵץ דַּם־זִבְחִי וְלֹא־יָלִין לַבֹּקֶר זֶבַח חַג הַפָּסַח׃
רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ לֹא־
תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃

Völker vor dir und deine Grenzen erweitere, so wird dennoch keinen Menschen nach deinem Lande gelüsten, wenn du hinaufgehest zu erscheinen vor dem Angesichte des Ewigen, deines Gottes, dreimal im Jahre. Schlachte nicht beim Gesäuerten das Blut meines Opfers, und nicht übernachte bis an den Morgen das Opfer des Peßach-Festes. Das Früheste von den Erstlingen deines Bodens sollst du bringen in das Haus des Ewigen, deines Gottes: koche nicht ein Böcklein in der Milch seiner Mutter.

und Angst; an der Größe Deines Armes erstarren sie wie Stein; bis hinübergezogen Dein Volk, Ewiger, bis hinübergezogen das Volk, so Du geeignet. Bis Du sie gebracht und eingepflanzt auf den Berg Deines Eigenthums, die Stätte, die zu Deinem Sitze Du gemacht, Ewiger, das Heiligthum, Herr, das Deine Hände eingerichtet. Der Ewige wird König sein immer und ewig! Also kamen die Rosse Pharaohs mit seinen Wagen und Reitern in das Meer, und der Ewige brachte über sie zurück das Gewässer des Meeres, und die Kinder Jisrael zogen im Trocknen mitten durch das Meer. Da nahm Mirjam, die Prophetin, die Schwester Aharons, die Pauke in ihre Hand, und alle Weiber zogen aus, ihr nach mit Pauken und in Reigen. Und Mirjam stimmte ihnen an: Singet dem Ewigen, denn mit Hoheit hat Er sich erhoben, Roß und Reiter hat Er geschleudert in's Meer. Und Moscheh ließ aufbrechen Jisrael vom Schilfmeer und sie zogen nach der Wüste Schur, und gingen drei Tage in der Wüste und fanden kein Wasser. Und sie kamen nach Marah und konnten kein Wasser trinken in Marah, weil es bitter war; deswegen nannte man seinen Namen Marah. Und das Volk murrte wider Moscheh und sprach: Was werden wir trinken? Und er schrie zum Ewigen.

(Am Sabbath in den Mittelfeiertagen.)

voller Gott ist Er. Daß du nicht schließest einen Bund mit dem Bewohner des Landes; und wenn sie nachbuhlen ihren Göttern und opfern ihren Göttern und laden dich ein, so würdest du essen von seinem Opfer; und nehmen von seinen Töchtern für deine Söhne: wenn seine Töchter ihren Göttern nachbuhlen, so verführen sie auch deine Söhne, ihren Göttern nachzubuhlen. Götterbilder von Gußwerk sollst du dir nicht machen.

את Das Fest der ungesäuerten Brode beobachte, sieben Tage iß du ungesäuerte Brode, die Ich dir geboten, um die Zeit des Monats der Aehren-Reife, denn im Monat der Aehren-Reife bist du aus Mizrajim gezogen. Alles, was den Mutterleib erschließt, ist mein, und alles, was deine Heerde an Männlichem wirft, der Erstling an Rind und Lamm. Und den Erstling beim Esel sollst du lösen um ein Lamm, und wenn du ihn nicht lösest, brich ihm das Genick; alle Erstgeburt deiner Söhne sollst du lösen, daß man nicht leer erscheine vor meinem Angesichte. Sechs Tage kannst du arbeiten, aber am siebenten Tage feiere, in der Pflügezeit und in der Ernte sollst du feiern. Und ein Fest der Wochen sollst du dir machen, der Erstlinge der Weizen-Ernte; und das Fest der Einsammlung, beim Umlauf des Jahres. Dreimal im Jahre sollen erscheinen alle deine Männlichen vor dem Angesichte des Herrn, des Ewigen, des Gottes Jisraels. Wenn Ich verdränge

עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד־
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ׃ תְּבִאֵמוֹ
וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְּדָשׁ
אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ׃ יְהוָה ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ כִּי בָא סוּס
פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מֵי
הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם׃ פ
וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת־הַתֹּף בְּיָדָהּ
וַתֵּצֶאןָ כָל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלֹת׃ וַתַּעַן לָהֶם
מִרְיָם שִׁירוּ לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃
ס וַיַּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל־מִדְבַּר־
שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא־מָצְאוּ מָיִם׃ וַיָּבֹאוּ
מָרָתָה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם עַל־
כֵּן קָרָא־שְׁמָהּ מָרָה׃ וַיִּלֹּנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה־

בשבת חול המועד.

לְאֵל אַחֵר כִּי יְהוָה קַנָּא שְׁמוֹ אֵל קַנָּא הוּא׃ פֶּן־תִּכְרֹת
בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ ׀ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ לֵאלֹהֵיהֶם
וְקָרָא לְךָ וְאָכַלְתָּ מִזִּבְחוֹ׃ וְלָקַחְתָּ מִבְּנֹתָיו לְבָנֶיךָ וְזָנוּ
בְנֹתָיו אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת־בָּנֶיךָ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן׃
אֱלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשֶׂה־לָּךְ׃ שביעי אֶת־חַג הַמַּצּוֹת
תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד
חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם׃ כָּל־
פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל־מִקְנְךָ תִּזָּכָר פֶּטֶר שׁוֹר וָשֶׂה׃ וּפֶטֶר
חֲמוֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ כֹּל בְּכוֹר
בָּנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא־יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד

ben. Der Ewige ist ein Mann des Krieges, der Ewige — das ist sein Name. Wagen Pharaohs und seine Macht hat Er geschleudert in's Meer, und der Ausbund seiner Wagenkämpfer wurde versenkt in's Schilfmeer. Fluthen bedeckten sie, sie fuhren hinunter in die Tiefen gleichwie ein Stein. Deine Rechte, Ewiger, prangend in Stärke, Deine Rechte, Ewiger, zerschmettert den Feind. Und in der Größe Deiner Hoheit hast Du niedergerissen Deine Gegner, Du hast losgelassen Deine Zornglut, sie hat sie verzehret wie Stoppeln. Und durch den Hauch Deiner Nase thürmten sich Gewässer, stand wie ein Damm Fließendes, gerannen die Fluthen im Herzen des Meeres. Der Feind sprach: Ich jage nach, erreiche, theile Beute; an ihnen ersatten soll meine Gier; zücken will ich mein Schwert, vertilgen soll sie meine Hand. Du hauchtest mit Deinem Odem, da bedeckte sie das Meer; sie rollten wie Blei in die gewaltigen Wasser. Wer ist gleich Dir unter den Mächten, Ewiger, wer ist gleich Dir, prangend in Heiligkeit, furchtbar an Ruhm, Wunderthäter. Du streckest Deine Rechte, die Erde verschlang sie. Du führst mit Deiner Gnade das Volk, so Du erlöset; Du leitest es mit Deiner Macht zur Wohnung Deines Heiligthums. Es hören's Völker, sie beben: Zittern ergreift die Bewohner Peleschet. Da erschrecken die Stammfürsten Edoms, die Mächtigen Moabs, sie ergreift Beben, vor Angst aufgelöst sind alle Bewohner Kenaans. Es falle über sie Schrecken

---

(Am Sabbath in den Mittelfeiertagen.)

Dir an. Und Er sprach: Siehe, Ich schließe einen Bund: vor deinem ganzen Volke will Ich Wunder thun, wie sie nicht gewirkt worden in aller Welt und bei allen Völkern, und sehen soll alles Volk, in dessen Mitte du bist, das Werk des Ewigen, das Ich an dir thue, wie es furchtbar ist.

שמר Beachte wohl, was Ich dir heute gebiete. Siehe, Ich treibe vor dir aus den Emori, und Kenaani und Chitti und Perisi und Chiwi und Jebusi. Hüte dich, daß du keinen Bund schließest mit dem Bewohner des Landes, gegen das du ziehest, daß er nicht zum Fallstrick werde in deiner Mitte; sondern ihre Altäre sollt ihr niederreißen und ihre Standbilder zertrümmern und ihre Haine umhauen. Denn du sollst nicht anbeten einen andern Gott, denn der Ewige, Eiferer ist sein Name, ein eifer-

אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ׃ יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה
יְהוָה שְׁמוֹ׃ מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר
שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף׃ תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת
כְּמוֹ־אָבֶן׃ יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְהוָה תִּרְעַץ
אוֹיֵב׃ וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ
כַּקַּשׁ׃ וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים
קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם׃ אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק
שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃ נָשַׁפְתָּ
בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים׃ מִי־
כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת
עֹשֵׂה־פֶלֶא׃ נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃ נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ
עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ׃ שָׁמְעוּ עַמִּים
יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת׃ אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם
אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃ תִּפֹּל

בשבת חול המועד.

וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי כֹּרֵת בְּרִית נֶגֶד
כָּל־עַמְּךָ אֶעֱשֶׂה נִפְלָאֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרְאוּ בְכָל־הָאָרֶץ
וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָל־הָעָם אֲשֶׁר־אַתָּה בְקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה
יְהוָה כִּי־נוֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ׃ ששי שְׁמָר־
לְךָ אֵת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם הִנְנִי גֹרֵשׁ מִפָּנֶיךָ אֶת־
הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ הִשָּׁמֶר
לְךָ פֶּן־תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא עָלֶיהָ
פֶּן־יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבֶּךָ׃ כִּי אֶת־מִזְבְּחֹתָם תִּתֹּצוּן וְאֶת־
מַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן וְאֶת־אֲשֵׁרָיו תִּכְרֹתוּן׃ כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה

aus gegen das Meer, daß die Wässer zurückkehren über Mizrajim, über seine Wagen und Reiter. Und Moscheh streckte seine Hand aus gegen das Meer und das Meer kehrte beim Beginn des Morgens zurück zu seiner Strömung, während Mizrajim ihm entgegen floh, und der Ewige sprengte Mizrajim mitten in das Meer. Dann kehrten die Gewässer zurück und bedeckten die Wagen und die Reiter der ganzen Macht Pharaohs, die ihnen nachgekommen waren in's Meer; es blieb von ihnen auch nicht Einer übrig. Und die Kinder Jisrael gingen im Trocknen durch das Meer, und das Wasser war ihnen eine Mauer zur Rechten und zur Linken. Und so rettete der Ewige an diesem Tage Jisrael aus der Hand Mizrajims, und Jisrael sah Mizrajim todt am Ufer des Meeres. Und Jisrael sah die gewaltige Hand, welche der Ewige bethätigt an Mizrajim, und das Volk fürchtete den Ewigen und sie glaubten an den Ewigen und an Moscheh, seinen Diener. Damals sang Moscheh und die Kinder Jisrael dieses Lied dem Ewigen und sprachen also: Singen will ich dem Ewigen, denn mit Hoheit hat Er sich erhoben; Roß und Reiter hat Er geschleudert in's Meer. Mein Sieg und mein Sang ist Jah, Er war meine Rettung; der ist meine Macht und ich will seine Schöne preisen, der Gott meines Vaters, und ich will ihn erhe-

---

(Am Sabbath in den Mittelfeiertagen.)

und Moscheh machte sich auf am Morgen, und stieg auf den Berg Sinai, wie der Ewige ihm geboten hatte, und nahm in seine Hand zwei steinerne Tafeln. Und der Ewige kam herab in einer Wolke und stellte sich dort neben ihn und rief bei Namen: Ewiger. Und der Ewige zog vorüber an seinem Angesicht und rief: Ewiger, Ewiger, Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue; bewahrend die Huld in's tausendste Geschlecht, vergebend Schuld, Missethat und Fehl; doch straflos hingehen läßt Er nichts; Er ahndet die Schuld der Väter an den Kindern und Kindeskindern, am dritten und am vierten Geschlecht. Da eilte Moscheh und neigte sich zur Erde und bückte sich. Und sprach: Wenn ich denn Gnade gefunden in Deinen Augen, Herr, so gehe doch der Herr in unserer Mitte; denn ein hartnäckig Volk ist es; und verzeihe unsern Frevel und unsere Schuld, und eigne uns

נְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וְיָשֻׁבוּ הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם עַל־רִכְבּוֹ
וְעַל־פָּרָשָׁיו: וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיָּשָׁב הַיָּם לִפְנוֹת
בֹּקֶר לְאֵיתָנוֹ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ וַיְנַעֵר יְהוָה אֶת־
מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם: וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם וַיְכַסּוּ אֶת־הָרֶכֶב וְאֶת־
הַפָּרָשִׁים לְכֹל חֵיל פַּרְעֹה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־
נִשְׁאַר בָּהֶם עַד־אֶחָד: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ
הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם: וַיּוֹשַׁע
יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם
וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:
אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס
וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה

בשבת חול המועד.

וַיַּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בַבֹּקֶר וַיַּעַל אֶל־הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים: וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן
וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה: וַיַּעֲבֹר יְהוָה ׀ עַל־
פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה ׀ יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־
חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֺן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה
וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד ׀ עֲוֺן אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בְּנֵי בָנִים
עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים: וַיְמַהֵר מֹשֶׁה וַיִּקֹּד אַרְצָה
וַיִּשְׁתָּחוּ: וַיֹּאמֶר אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יֵלֶךְ־
נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבֵּנוּ כִּי עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא וְסָלַחְתָּ לַעֲוֺנֵנוּ

ganzen Macht, an seinen Wagen und Reitern. Und die Mizrajim sollen erfahren, daß Ich der Ewige bin, wenn Ich mich verherrliche an Pharaoh, an seinen Wagen und Reitern. Und der Engel Gottes brach auf, der vor dem Lager Jisraels zog, und ging hinter ihnen her; und die Wolkensäule brach auf von vorn und stand hinter ihnen, und kam zwischen das Lager Mizrajims und das Lager Jisraels: so war dort Wolke und Finsterniß und hier erleuchtete er die Nacht, und eines nahete nicht dem andern die ganze Nacht. Und Moscheh streckte seine Hand aus gegen das Meer, und der Ewige führte das Meer hinweg durch einen heftigen Ostwind, die ganze Nacht, und machte das Meer zu trocknem Boden und die Wasser wurden gespalten. Und die Kinder Jisrael gingen durch das Meer im Trocknen, und das Wasser war ihnen eine Mauer zur Rechten und zur Linken. Und die Mizrajim jagten und kamen ihnen nach, alle Rosse Pharaohs, seine Wagen und Reiter, mitten in das Meer. Und es geschah in der Morgenwacht, da schaute der Ewige hinein über das Lager Mizrajims in der Feuer- und Wolkensäule, und verwirrte das Lager Mizrajims. Und Er nahm ab die Räder seiner Wagen und ließ ihn fahren mit Beschwerde; und Mizrajim sprach: Ich will fliehen vor Jisrael, denn der Ewige streitet für sie wider Mizrajim.

ויאמר Und der Ewige sprach zu Moscheh: Strecke deine Hand

(Am Sabbath in den Mittelfeiertagen.)

meine Hand wegthun, und du siehst meinen Rücken; aber mein Angesicht kann nicht gesehen werden.

ויאמר Und der Ewige sprach zu Moscheh: Haue dir aus zwei steinerne Tafeln, wie die ersten, und Ich werde auf die Tafeln schreiben die Worte, die auf den ersten Tafeln waren, die du zerbrochen. Und sei bereit auf den Morgen, steige am Morgen auf den Berg Sinai und harre dort meiner auf dem Gipfel des Berges. Und kein Mensch steige mit dir hinauf, kein Mensch werde auch nur gesehen auf dem ganzen Berge; selbst die Schafe und die Rinder sollen nicht weiden in der Nähe dieses Berges.

ויפסל Und er hauete zwei steinerne Tafeln aus, wie die ersten,

בְּפַרְעֹה וּבְכָל־חֵילוֹ בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו׃ וְיָדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־
אֲנִי יְהוָה בְּהִכָּבְדִי בְּפַרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו׃ וַיִּסַּע מַלְאַךְ
הָאֱלֹהִים הַהֹלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע
עַמּוּד הֶעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד מֵאַחֲרֵיהֶם׃ וַיָּבֹא בֵּין ׀ מַחֲנֵה
מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הֶעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ וַיָּאֶר אֶת־
הַלָּיְלָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלָּיְלָה׃ וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ
עַל־הַיָּם וַיּוֹלֶךְ יְהוָה ׀ אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עַזָּה כָּל־הַלַּיְלָה
וַיָּשֶׂם אֶת־הַיָּם לֶחָרָבָה וַיִּבָּקְעוּ הַמָּיִם׃ וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם׃
וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כֹּל סוּס פַּרְעֹה רִכְבּוֹ
וּפָרָשָׁיו אֶל־תּוֹךְ הַיָּם׃ וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר וַיַּשְׁקֵף
יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעַמּוּד אֵשׁ וְעָנָן וַיָּהָם אֵת מַחֲנֵה
מִצְרָיִם׃ וַיָּסַר אֵת אֹפַן מַרְכְּבֹתָיו וַיְנַהֲגֵהוּ בִּכְבֵדֻת וַיֹּאמֶר
מִצְרַיִם אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה נִלְחָם לָהֶם
בְּמִצְרָיִם׃ חמישי (ובשבת ו) פ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

בשבת חול המועד.

עָלֶיךָ עַד־עָבְרִי׃ וַהֲסִרֹתִי אֶת־כַּפִּי וְרָאִיתָ אֶת־אֲחֹרָי
וּפָנַי לֹא יֵרָאוּ׃ ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פְּסָל־לְךָ
שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וְכָתַבְתִּי עַל־הַלֻּחֹת אֶת־
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ׃
וֶהְיֵה נָכוֹן לַבֹּקֶר וְעָלִיתָ בַבֹּקֶר אֶל־הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִי
שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר׃ וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ
אַל־יֵרָא בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאן וְהַבָּקָר אַל־יִרְעוּ אֶל־מוּל
הָהָר הַהוּא׃ חמישי וַיִּפְסֹל שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים

seine Macht, bei Pi Hachirot, vor Baal Zefon. Als Pharaoh nahte, erhoben die Kinder Jisrael ihre Augen und siehe, Mizrajim zog hinter ihnen her, und es fürchteten sich sehr die Kinder Jisrael und schrieen zum Ewigen. Und sie sprachen zu Moscheh: Wohl aus Mangel an Gräbern in Mizrajim hast du uns weggeholt, um in der Wüste zu sterben? Was hast du uns da gethan, daß du uns geführt hast aus Mizrajim? Ist es nicht das, was wir zu dir geredet in Mizrajim, also: Lasse von uns und wir wollen Mizrajim dienen? Denn besser wäre es für uns, Mizrajim zu dienen, als in der Wüste zu sterben. Und Moscheh sprach zum Volke: Fürchtet nichts! Stehet fest und sehet an die Hülfe des Ewigen, die Er euch heute schaffen wird; denn, die ihr heute sehet, die Mizrajim, die werdet ihr fortan nicht mehr wiedersehen bis in Ewigkeit. Der Ewige wird für euch streiten und ihr möget still sein.

ויאמר Und der Ewige sprach zu Moscheh: Was schreiest du zu mir? Rede zu den Kindern Jisrael, daß sie aufbrechen. Und du erhebe deinen Stab, und strecke deine Hand aus gegen das Meer, und spalte es, und die Kinder Jisrael werden gehen mitten durch das Meer im Trocknen. Und Ich, siehe, Ich werde fest machen das Herz der Mizrajim, und sie werden ihnen nachziehen und Ich werde verherrlicht werden an Pharaoh und an seiner

---

(Am Sabbath in den Mittelfeiertagen.)

ויאמר Und der Ewige sprach zu Moscheh: Auch das, was du geredet hast, will ich thun; weil du Gnade gefunden in meinen Augen und Ich dich gekannt beim Namen. Und er sprach: Laß mich doch sehen Deine Herrlichkeit! Und Er sprach: Ich werde vorüberführen all meine Güte an deinem Angesicht, und werde vor dir rufen bei Namen: Ewiger, und wie Ich begnadige, wen Ich begnadige, und wie Ich mich erbarme, weß Ich mich erbarme.

ויאמר Und sprach weiter: Du vermagst nicht, mein Angesicht zu schauen, denn mich schauet kein Mensch und bleibt leben. Und der Ewige sprach: Siehe da ist ein Ort bei mir, da stelle dich auf den Felsen; und es wird geschehen, wenn meine Herrlichkeit vorbeizieht, so stelle dich in die Felsenkluft, und Ich werde meine Hand über dich decken, bis Ich vorübergegangen. Dann will Ich

וּפָרָשָׁיו וְחֵילוֹ עַל־פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי בַּעַל צְפֹן׃ וּפַרְעֹה
הִקְרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצְרַיִם׀ נֹסֵעַ
אַחֲרֵיהֶם וַיִּירְאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה׃
וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה הֲמִבְּלִי אֵין־קְבָרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ
לָמוּת בַּמִּדְבָּר מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרָיִם׃
הֲלֹא־זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְמִצְרַיִם לֵאמֹר חֲדַל
מִמֶּנּוּ וְנַעַבְדָה אֶת־מִצְרָיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת־מִצְרַיִם
מִמֻּתֵנוּ בַּמִּדְבָּר׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ
הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי
אֲשֶׁר רְאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תֹסִפוּ לִרְאֹתָם עוֹד
עַד־עוֹלָם׃ יְהוָה יִלָּחֵם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִשׁוּן׃ פ ד (בשבת ו)
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מַה־תִּצְעַק אֵלָי דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל וְיִסָּעוּ׃ וְאַתָּה הָרֵם אֶת־מַטְּךָ וּנְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־
הַיָּם וּבְקָעֵהוּ וְיָבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה׃ וַאֲנִי
הִנְנִי מְחַזֵּק אֶת־לֵב מִצְרַיִם וְיָבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאִכָּבְדָה

בשבת חול המועד.

הָאֲדָמָה׃ לוי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה גַּם אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה כִּי־מָצָאתָ חֵן בְּעֵינַי וָאֵדָעֲךָ
בְּשֵׁם׃ וַיֹּאמַר הַרְאֵנִי נָא אֶת־כְּבֹדֶךָ׃ וַיֹּאמֶר אֲנִי
אַעֲבִיר כָּל־טוּבִי עַל־פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ
וְחַנֹּתִי אֶת־אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם׃
ג וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאֹת אֶת־פָּנָי כִּי לֹא־יִרְאַנִי הָאָדָם
וָחָי׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מָקוֹם אִתִּי וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר׃
וְהָיָה בַּעֲבֹר כְּבֹדִי וְשַׂמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשַׂכֹּתִי כַפִּי

Ewige zog vor ihnen her des Tages mit einer Wolkensäule, sie des Weges zu leiten, und Nachts mit einer Feuersäule, ihnen zu leuchten, daß sie gehen mochten Tages und Nachts. Es wich nicht die Wolkensäule Tages und die Feuersäule Nachts vor dem Volke.

וידבר Und der Ewige redete zu Moscheh und sprach: Rede zu den Kindern Jisrael, daß sie umkehren und lagern vor Pi Hachirot zwischen Migdol und dem Meere; vor Baal Zefon, dem gegenüber, sollt ihr lagern am Meere. Und Pharaoh wird sprechen von den Kindern Jisrael: Verirrt sind sie im Lande, umschlossen hat sie die Wüste. Und Ich werde fest machen das Herz Pharaohs, daß er ihnen nachjage, und Ich will mich verherrlichen an Pharaoh und an seiner ganzen Macht, und die Mizrajim sollen erfahren, daß Ich der Ewige bin. Und sie thaten also. — Als nun dem Könige von Mizrajim berichtet ward, daß das Volk entflohen wäre, da wandte sich das Herz Pharaohs und seiner Diener wegen des Volkes und sie sprachen: Was haben wir da gethan, daß wir Jisrael entlassen aus unserm Dienste? Und er bespannte seine Wagen und nahm sein Volk mit sich; und nahm sechshundert auserlesene Wagen, und alle Wagen Mizrajims und Wagenkämpfer auf allen. Und der Ewige machte fest das Herz Pharaohs, Königs von Mizrajim, und er jagte den Kindern Jisrael nach; und die Kinder Jisrael zogen aus mit erhobener Hand.

וירדפו Und die Mizrajim zogen ihnen nach, und erreichten sie, gelagert am Meer, alle Rosse, Wagen Pharaohs, und seine Reiter und

---

(Am Sabbath in den Mittelfeiertagen.)

hast Du gesagt: Ich habe dich beim Namen gekannt und auch hast du gefunden Gnade in meinen Augen. Nun denn, wenn ich Gnade gefunden in Deinen Augen, so laß mich wissen Deine Wege, daß ich Dich erkenne, damit ich Gnade finde in Deinen Augen; siehe auch, daß Dein Volk ist diese Nation. Und Er sprach: Mein Angesicht wird voranziehen, und ich werde dir Ruhe schaffen. Und er sprach zu ihm: Wenn Dein Angesicht nicht voranziehet, so führe uns nicht hinauf von hier. Und woran soll wohl irgend erkannt werden, daß ich Gnade gefunden in Deinen Augen, ich und Dein Volk? Nicht daran, daß Du mit uns gehest? daß wir unterschieden sind, ich und Dein Volk, von allem Volke, das auf dem Erdboden ist.

יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר
להם ללכת יומם ולילה: לא־ימיש עמוד הענן יומם
ועמוד האש לילה לפני העם: פ לוי (בשבת ג) וידבר
יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל וישבו
ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן
נכחו תחנו על־הים: ואמר פרעה לבני ישראל נבכים
הם בארץ סגר עליהם המדבר: וחזקתי את־לב־פרעה
ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל־חילו וידעו מצרים
כי־אני יהוה ויעשו־כן: (בשבת ד) ויגד למלך מצרים כי
ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל־העם ויאמרו
מה־זאת עשינו כי־שלחנו את־ישראל מעבדנו: ויאסר
את־רכבו ואת־עמו לקח עמו: ויקח שש־מאות רכב
בחור וכל רכב מצרים ושלשם על־כלו: ויחזק יהוה את־
לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני
ישראל יצאים ביד רמה: ישראל (בשבת ה) וירדפו מצרים
אחריהם וישיגו אותם חנים על־הים כל־סוס רכב פרעה

בשבת חול המועד.

עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם־מצאת חן בעיני:
ועתה אם־נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את־
דרכך ואדעך למען אמצא־חן בעיניך וראה כי עמך
הגוי הזה: ויאמר פני ילכו והנחתי לך: ויאמר אליו
אם־אין פניך הלכים אל־תעלנו מזה: ובמה | יודע
אפוא כי־מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך
עמנו ונפלינו אני ועמך מכל־העם אשר על־פני

קורין בפ׳ בשלח (שמות י״ג י״ז):

וַיְהִי בְּשַׁלַּח פַּרְעֹה אֶת־הָעָם וְלֹא־נָחָם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי ׀ אָמַר אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּחֵם הָעָם
בִּרְאֹתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרָיְמָה: וַיַּסֵּב אֱלֹהִים ׀ אֶת־הָעָם
דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם־סוּף וַחֲמֻשִׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עַצְמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הַשְׁבֵּעַ
הִשְׁבִּיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם
וְהַעֲלִיתֶם אֶת־עַצְמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם: (כשבת לוי) וַיִּסְעוּ
מִסֻּכֹּת וַיַּחֲנוּ בְאֵתָם בִּקְצֵה הַמִּדְבָּר: וַיהוָֹה הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם

Vorlesung aus der Thorah.

(2. B. Mos. Cap. 13. V. 17.)

ויהי Und es geschah, als Pharaoh das Volk ziehen ließ, da führte sie Gott nicht den Weg in das Land der Pelischtim, der doch nahe war; denn Gott sprach: Daß nicht das Volk anderen Sinnes würde, wenn sie Krieg sehen, und zurückkehre nach Mizrajim. Und Gott ließ das Volk einen Umweg nehmen durch die Wüste des Schilfmeeres, und gerüstet kamen die Kinder Jisrael herauf aus dem Lande Mizrajim. Und Moscheh nahm die Gebeine Josefs mit sich, denn schwören hatte er lassen die Söhne Jisraels also: Wahrnehmen wird Gott euer, und dann führet meine Gebeine von dannen mit euch. — Und sie brachen auf von Sukkot und lagerten in Etam, am Rande der Wüste. Und der

---

בשבת חול המועד

קורין בפ׳ כי תשא (שמות ל״ג י״ב).

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָֹה רְאֵה אַתָּה אֹמֵר אֵלַי הַעַל אֶת־
הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתַּנִי אֵת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח

(Am Sabbath in den Mittelfeiertagen.)

(2. B. Mos. Cap. 33. V. 12.)

ויאמר Und Moscheh sprach zu dem Ewigen: Siehe, Du sprichst zu mir: Führe dieses Volk hinauf, aber Du hast mich nicht wissen lassen, wen Du mit mir schicken willst. Und doch

אוֹרְחֵנוּ לִפְלֵטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

כהגיע הש"ץ על הבימה מניח הס"ת על השולחן ופותח ואומר:

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ. וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה. כֹּהֵן קְרָב. יַעֲמוֹד (פלוני בר פלוני הכהן). בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:

קהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּייָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

העולה לתורה מברך.

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּא"יְ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

אחר הקריאה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּא"יְ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

sere Seelen vor bösen Stunden, und wende ab jede sündige Regung den von ihm Geschirmten, und begnadige uns zu steter Erhaltung, und erfülle unsere Wünsche in reichem Maße, in Heil und Erbarmen.

(Der zur Thorah Gerufene spricht:)

ברכו Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!

ברוך יי (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene für immer und ewig!

ברוך אתה Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns erkoren hat aus allen Völkern, und uns ertheilt hat seine Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat!

(Nach der Vorlesung.)

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns ertheilt hat die Lehre der Wahrheit, und das ewige Leben gepflanzt hat in unserer Mitte. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat!

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדֹנֵינוּ קָדוֹשׁ שְׁמוֹ:

גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל־הַבְּרִיּוֹת אֱלוֹהַּ כָּל־הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם: קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי: וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב. שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֵהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב. כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן: וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל־בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר:

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן־הַנְּשׂוּאִים וְיָחוֹן

שמע Höre Israel! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen!

אחד Einzig ist unser Gott, groß unser Herr, Heiliger, sein Name!

גדלו Erhebet den Ewigen mit mir! und seinen Namen wollen wir vereint verherrlichen.

לך Dein, o Ewiger, ist die Größe und die Stärke und die Herrlichkeit, die Macht und der Glanz, ja Dein Alles im Himmel und auf Erden. Dein, o Ewiger! ist die Herrschaft, und du bist es, der sich erhebet über Alles als Haupt. Erhebet den Ewigen unsern Gott, und bücket euch vor dem Schemel seiner Füße, heilig ist Er! Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seinem heiligen Berge, denn heilig ist der Ewige, unser Gott!

אב Der Vater des Erbarmens erbarme sich des Volkes, des von ihm geschützten und gedenke des Bundes mit den urgewaltigen Ahnen, und rette un-

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃
וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃ ג״פ
בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא. בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפֻרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ וּלְאַמְטוּיֵא
לָנָא מִטּוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן
חַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר
יָתִי וְיַת כָּל־דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא.
אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ
הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמֵּהּ דִּיקַר
אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל־עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא. וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין
סָמִיכְנָא. אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט.
וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ וְלִשְׁמֵהּ
קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר תֻּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי
בְּאוֹרַיְתָא וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאִי וְדְלִבָּא דְכָל־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְטָב וּלְחַיִּין
וְלִשְׁלָם׃

יהיו Mögen Dir wohlgefällig sein die Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens, Ewiger. mein Hort und mein Erlöser!

ואני Und mein Gebet an Dich, o Ewiger! komme zur Gnadenzeit, o Gott! In der Fülle Deiner Gnade erhöre mich durch die treue Zuversicht Deines Heiles.

בריך Gelobt sei der Name des Weltenherrn, gelobt seiner Allmacht Krone und Stätte! Möge Deine Gnade sein mit Deinem Volke Jisrael in Ewigkeit, und die siegreiche Macht Deiner Rechten laß schauen Dein Volk in Deinem Heiligthume; laß uns zuströmen den Segen Deiner Erleuchtung und nimm unser Gebet an in Liebe. Möge es Dein Wille sein, daß Du uns in Gnaden das Leben verlängerst, und laß mich meine Stelle haben in der Mitte der Frommen, daß Du Dich mein erbarmest, mich schützest und all die Meinigen und die Deinem Volke Jisrael angehören. Du speisest Alle, und verpflegest Alle, Du, der Herrscher über Alles, Du, der herrschet über Könige, und die Herrschaft ist Dein. Ich stehe hier als Knecht des Heiligen, Hochgelobten. Vor ihm beuge ich mich und vor der Würde seiner Lehre zu jeglicher Zeit. Auf keinen Sterblichen verlasse ich mich, und auf Keinen, der Göttlichkeit sich zuspricht, lehne ich mich, — nur auf den Gott des Himmels, der da ist ein Gott in Wahrheit, und dessen Lehre ist Wahrheit, und dessen Propheten sind Wahrheit, und der in reicher Fülle übt Thaten der Liebe und Wahrheit; auf ihn vertraue ich, und seinem Namen, dem heiligen und weihevollen, spende ich Loblieder. Möge es Dein Wille sein, daß Du öffnest mein Herz für die Lehre, und erfüllest die Wünsche meines Herzens und des Herzens Deines ganzen Volkes Jisrael zum Guten, zum Leben und zum Frieden.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלָתִי וְזַכֵּנִי (ואת אשתי ובני ובנותי) לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. וּמַלְּטֵנִי מִיֵּצֶר הָרָע. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְזַכֵּנוּ כְּדֵי שֶׁתִּשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ עָלֵינוּ. וְהוֹפַע עָלֵינוּ רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ. רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה. רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה. רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ. וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁאֶזְכֶּה לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ. וְלָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יְשָׁרִים לְפָנֶיךָ. וְקַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְתִשְׁמְרֵנוּ מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וּמִשָּׁעוֹת רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא לָעוֹלָם. וְהַבּוֹטֵחַ בַּיְיָ חֶסֶד יְסוֹבְבֶנְהוּ אָמֵן:

רבונו Herr der Welt! erfülle meines Herzens Wünsche zum Segen, und gewähre mein Verlangen, und erfülle mir meine Bitte, und würdige mich und die Meinigen, Deinen Willen mit ganzem Herzen zu erfüllen, und bewahre mich vor dem sündigen Triebe, und laß Deine Lehre unser Theil sein. Würdige uns, daß dein Gottesglanz über uns walte. Laß über uns strahlen den Geist der Weisheit und Einsicht, daß an uns sich erfülle das Prophetenwort: Und es wird auf ihm ruhen der Geist de Ewigen, der Geist der Weisheit und Einsicht, der Geist de Rathes und der Stärke, der Geist der Erkenntniß und Furcht des Ewigen. So möge es denn auch Dein Wohlgefallen sein, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! daß ich so glücklich sein möge, das in Deinen Augen Gute zu vollbringen, und auf den Wegen der Frommen vor Dir zu wandeln. Heilige uns durch Deine Gebote, daß wir theilhaft werden gesegneten und dauernden Lebens, des Lebens in einer künftigen Welt, und bewahr' uns vor bösen Handlungen und bösen Stunden, die heranstürmen in das Leben dieser Welt. Wer aber auf den Ewigen vertraut Huld umringet ihn. Amen!

סדר הוצאת ספר התורה.

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם: כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְיָ מִירוּשָׁלָיִם:

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

יְהוָה׀ יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה:

אין Keiner ist wie Du unter den Göttern, o Herr! und Nichts wie Deine Werke! Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und Deine Herrschaft geht durch alle Geschlechter. Der Ewige ist Herrscher, der Ewige war Herrscher, der Ewige wird herrschen in alle Zeit und Ewigkeit. Der Ewige wird Macht verleihen seinem Volke, der Ewige segne sein Volk mit Frieden!

אב Vater des Erbarmens! Erweise Zijon Güte in Deiner Huld, baue die Mauern Jeruschalajims. Denn auf Dich allein vertrauen wir, König, Gott, hoch und erhaben, Herr der Ewigkeiten!

ויהי Und es geschah, wenn aufbrach die Bundeslade, da sprach Moscheh: Erhebe Dich, Ewiger, daß sich zerstreuen Deine Feinde, und flüchten, die Dich hassen, vor Deinem Angesichte. Denn von Zijon geht aus die Lehre und das Wort des Ewigen von Jeruschalajim.

ברוך Gelobt sei, der ertheilt hat die Lehre seinem Volke Jisrael in seiner Heiligkeit.

יי Ewiger! Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Huld bis in's tausendste Geschlecht, der verzeihet Sünde, Missethat und Vergehen.

נָתְנוּ־רֵיחַ וְעַל־פְּתָחֵינוּ כָּל־מְגָדִים חֲדָשִׁים גַּם־יְשָׁנִים
דּוֹדִי צָפַנְתִּי לָךְ׃

ח

מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי יוֹנֵק שְׁדֵי אִמִּי אֶמְצָאֲךָ בַחוּץ
אֶשָּׁקְךָ גַּם לֹא־יָבֻזוּ לִי׃ ב אֶנְהָגְךָ אֲבִיאֲךָ אֶל־בֵּית אִמִּי
תְּלַמְּדֵנִי אַשְׁקְךָ מִיַּיִן הָרֶקַח מֵעֲסִיס רִמֹּנִי׃ ג שְׂמֹאלוֹ
תַּחַת רֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׃ ד הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
יְרוּשָׁלָםִ מַה־תָּעִירוּ וּמַה־תְּעֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד
שֶׁתֶּחְפָּץ׃ ה מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־
דּוֹדָהּ תַּחַת הַתַּפּוּחַ עוֹרַרְתִּיךָ שָׁמָּה חִבְּלַתְךָ אִמֶּךָ שָׁמָּה
חִבְּלָה יְלָדַתְךָ׃ ו שִׂימֵנִי כַחוֹתָם עַל־לִבֶּךָ כַּחוֹתָם עַל־
זְרוֹעֶךָ כִּי־עַזָּה כַמָּוֶת אַהֲבָה קָשָׁה כִשְׁאוֹל קִנְאָה רְשָׁפֶיהָ
רִשְׁפֵּי אֵשׁ שַׁלְהֶבֶת־יָה׃ ז מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת
אֶת־הָאַהֲבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כָּל־
הוֹן בֵּיתוֹ בְּאַהֲבָה בּוֹז יָבוּזוּ לוֹ׃ ח אָחוֹת לָנוּ קְטַנָּה
וְשָׁדַיִם אֵין לָהּ מַה־נַּעֲשֶׂה לַאֲחֹתֵנוּ בַּיּוֹם שֶׁיְּדֻבַּר־בָּהּ׃
ט אִם־חוֹמָה הִיא נִבְנֶה עָלֶיהָ טִירַת כָּסֶף וְאִם־דֶּלֶת
הִיא נָצוּר עָלֶיהָ לוּחַ אָרֶז׃ י אֲנִי חוֹמָה וְשָׁדַי כַּמִּגְדָּלוֹת
אָז הָיִיתִי בְעֵינָיו כְּמוֹצְאֵת שָׁלוֹם׃ יא כֶּרֶם הָיָה לִשְׁלֹמֹה
בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת־הַכֶּרֶם לַנֹּטְרִים אִישׁ יָבִא בְּפִרְיוֹ
אֶלֶף כָּסֶף׃ יב כַּרְמִי שֶׁלִּי לְפָנָי הָאֶלֶף לְךָ שְׁלֹמֹה
וּמָאתַיִם לְנֹטְרִים אֶת־פִּרְיוֹ׃ יג הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים חֲבֵרִים
מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִיעִנִי׃ יד בְּרַח דּוֹדִי וּדְמֵה־לְךָ
לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בְשָׂמִים׃

הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃ ח שִׁשִּׁים הֵמָּה מְלָכוֹת
וּשְׁמֹנִים פִּילַגְשִׁים וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר׃ ט אַחַת הִיא
יוֹנָתִי תַמָּתִי אַחַת הִיא לְאִמָּהּ בָּרָה הִיא לְיוֹלַדְתָּהּ רָאוּהָ
בָנוֹת וַיְאַשְּׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילַגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ׃ י מִי־זֹאת
הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ־שָׁחַר יָפָה כַלְּבָנָה בָּרָה כַּחַמָּה אֲיֻמָּה
כַּנִּדְגָּלוֹת׃ יא אֶל־גִּנַּת אֱגוֹז יָרַדְתִּי לִרְאוֹת בְּאִבֵּי הַנָּחַל
לִרְאוֹת הֲפָרְחָה הַגֶּפֶן הֵנֵצוּ הָרִמֹּנִים׃ יב לֹא יָדַעְתִּי
נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי מַרְכְּבוֹת עַמִּי נָדִיב׃

ז

שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנֶחֱזֶה־בָּךְ מַה־
תֶּחֱזוּ בַּשּׁוּלַמִּית כִּמְחֹלַת הַמַּחֲנָיִם׃ ב מַה־יָּפוּ פְעָמַיִךְ
בַּנְּעָלִים בַּת־נָדִיב חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי
אָמָּן׃ ג שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר אַל־יֶחְסַר הַמָּזֶג בִּטְנֵךְ עֲרֵמַת
חִטִּים סוּגָה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ ד שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תָּאֳמֵי
צְבִיָּה׃ ה צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן עֵינַיִךְ בְּרֵכוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן
עַל־שַׁעַר בַּת־רַבִּים אַפֵּךְ כְּמִגְדַּל הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פְּנֵי דַמָּשֶׂק׃
ו רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ כָּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אָסוּר
בָּרְהָטִים׃ ז מַה־יָּפִית וּמַה־נָּעַמְתְּ אַהֲבָה בַּתַּעֲנוּגִים׃
ח זֹאת קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר וְשָׁדַיִךְ לְאַשְׁכֹּלוֹת׃ ט אָמַרְתִּי
אֶעֱלֶה בְתָמָר אֹחֲזָה בְּסַנְסִנָּיו וְיִהְיוּ־נָא שָׁדַיִךְ כְּאֶשְׁכְּלוֹת
הַגֶּפֶן וְרֵיחַ אַפֵּךְ כַּתַּפּוּחִים׃ י וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב הוֹלֵךְ
לְדוֹדִי לְמֵישָׁרִים דּוֹבֵב שִׂפְתֵי יְשֵׁנִים׃ יא אֲנִי לְדוֹדִי
וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ׃ יב לְכָה דוֹדִי נֵצֵא הַשָּׂדֶה נָלִינָה בַּכְּפָרִים׃
יג נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים נִרְאֶה אִם־פָּרְחָה הַגֶּפֶן פִּתַּח
הַסְּמָדַר הֵנֵצוּ הָרִמּוֹנִים שָׁם אֶתֵּן אֶת־דֹּדַי לָךְ׃ יד הַדּוּדָאִים

נָטְפוּ־מוֹר וְאֶצְבְּעֹתַי מוֹר עֹבֵר עַל כַּפּוֹת הַמַּנְעוּל׃
ו פָּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק עָבָר נַפְשִׁי יָצְאָה בְדַבְּרוֹ
בִּקַּשְׁתִּיהוּ וְלֹא מְצָאתִיהוּ קְרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי׃ ז מְצָאֻנִי
הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר הִכּוּנִי פְצָעוּנִי נָשְׂאוּ אֶת־רְדִידִי
מֵעָלַי שֹׁמְרֵי הַחֹמוֹת׃ ח הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלָ͏ִם
אִם־תִּמְצְאוּ אֶת־דּוֹדִי מַה־תַּגִּידוּ לוֹ שֶׁחוֹלַת אַהֲבָה אָנִי׃
ט מַה־דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה בַּנָּשִׁים מַה־דּוֹדֵךְ מִדּוֹד שֶׁכָּכָה
הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃ י דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם דָּגוּל מֵרְבָבָה׃ יא רֹאשׁוֹ כֶּתֶם
פָּז קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב׃ יב עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל־
אֲפִיקֵי מָיִם רֹחֲצוֹת בֶּחָלָב יֹשְׁבוֹת עַל־מִלֵּאת׃ יג לְחָיָו
כַּעֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם מִגְדְּלוֹת מֶרְקָחִים שִׂפְתוֹתָיו שׁוֹשַׁנִּים
נֹטְפוֹת מוֹר עֹבֵר׃ יד יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתַּרְשִׁישׁ
מֵעָיו עֶשֶׁת שֵׁן מְעֻלֶּפֶת סַפִּירִים׃ טו שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ
מְיֻסָּדִים עַל־אַדְנֵי־פָז מַרְאֵהוּ כַּלְּבָנוֹן בָּחוּר כָּאֲרָזִים׃ טז חִכּוֹ
מַמְתַקִּים וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלָ͏ִם׃

ו

אָנָה הָלַךְ דּוֹדֵךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים אָנָה פָּנָה דוֹדֵךְ וּנְבַקְשֶׁנּוּ
עִמָּךְ׃ ב דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ לַעֲרוּגוֹת הַבֹּשֶׂם לִרְעוֹת בַּגַּנִּים
וְלִלְקֹט שׁוֹשַׁנִּים׃ ג אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃
ד יָפָה אַתְּ רַעְיָתִי כְּתִרְצָה נָאוָה כִּירוּשָׁלָ͏ִם אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת׃
ה הָסֵבִּי עֵינַיִךְ מִנֶּגְדִּי שֶׁהֵם הִרְהִיבֻנִי שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים
שֶׁגָּלְשׁוּ מִן־הַגִּלְעָד׃ ו שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים שֶׁעָלוּ מִן־
הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם׃ ז כְּפֶלַח

ה שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תְּאוֹמֵי צְבִיָּה הָרֹעִים בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃
ו עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים אֵלֶךְ לִי אֶל־הַר הַמּוֹר
וְאֶל־גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה׃ ז כֻּלָּךְ יָפָה רַעְיָתִי וּמוּם אֵין בָּךְ׃
ח אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה אִתִּי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי תָּשׁוּרִי מֵרֹאשׁ
אֲמָנָה מֵרֹאשׁ שְׂנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְּעֹנוֹת אֲרָיוֹת מֵהַרְרֵי
נְמֵרִים׃ ט לִבַּבְתִּנִי אֲחֹתִי כַלָּה לִבַּבְתִּינִי בְּאַחַת מֵעֵינַיִךְ
בְּאַחַד עֲנָק מִצַּוְּרֹנָיִךְ׃ י מַה־יָּפוּ דֹדַיִךְ אֲחֹתִי כַלָּה מַה־
טֹּבוּ דֹדַיִךְ מִיַּיִן וְרֵיחַ שְׁמָנַיִךְ מִכָּל־בְּשָׂמִים׃ יא נֹפֶת
תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה דְּבַשׁ וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנֵךְ וְרֵיחַ
שַׂלְמֹתַיִךְ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן׃ יב גַּן נָעוּל אֲחֹתִי כַלָּה גַּל נָעוּל
מַעְיָן חָתוּם׃ יג שְׁלָחַיִךְ פַּרְדֵּס רִמּוֹנִים עִם פְּרִי מְגָדִים
כְּפָרִים עִם־נְרָדִים׃ יד נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם קָנֶה וְקִנָּמוֹן עִם כָּל־
עֲצֵי לְבוֹנָה מֹר וַאֲהָלוֹת עִם כָּל־רָאשֵׁי בְשָׂמִים׃ טו מַעְיַן
גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנֹזְלִים מִן־לְבָנוֹן׃ טז עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי
תֵימָן הָפִיחִי גַנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו יָבֹא דוֹדִי לְגַנּוֹ וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו׃

ה

בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַלָּה אָרִיתִי מוֹרִי עִם־בְּשָׂמִי אָכַלְתִּי
יַעְרִי עִם־דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם־חֲלָבִי אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ
וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים׃ ב אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל דּוֹדִי דוֹפֵק פִּתְחִי־
לִי אֲחֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַמָּתִי שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא־טָל קְוֻצּוֹתַי
רְסִיסֵי לָיְלָה׃ ג פָּשַׁטְתִּי אֶת־כֻּתָּנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשֶׁנָּה
רָחַצְתִּי אֶת־רַגְלַי אֵיכָכָה אֲטַנְּפֵם׃ ד דּוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ מִן־
הַחֹר וּמֵעַי הָמוּ עָלָיו׃ ה קַמְתִּי אֲנִי לִפְתֹּחַ לְדוֹדִי וְיָדַי

בַּשְּׁוָקִים וּבָרְחֹבוֹת אֲבַקְשָׁה אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו
וְלֹא מְצָאתִיו׃ ג מְצָאוּנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר אֵת
שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם׃ ד כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד
שֶׁמָּצָאתִי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֲחַזְתִּיו וְלֹא אַרְפֶּנּוּ עַד־
שֶׁהֲבֵיאתִיו אֶל־בֵּית אִמִּי וְאֶל־חֶדֶר הוֹרָתִי׃ ה הִשְׁבַּעְתִּי
אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַםִ בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם־
תָּעִירוּ וְאִם־תְּעוֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃ ו מִי זֹאת
עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עָשָׁן מְקֻטֶּרֶת מֹר וּלְבוֹנָה
מִכֹּל אַבְקַת רוֹכֵל׃ ז הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים
גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל׃ ח כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב
מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת׃
ט אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן׃ י עַמּוּדָיו
עָשָׂה כֶסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה
מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלָםִ׃ יא צְאֶינָה וּרְאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה שֶׁעִטְּרָה־לּוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם
שִׂמְחַת לִבּוֹ׃

ד

הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ
שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד׃ ב שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר
הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן־הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה אֵין
בָּהֶם׃ ג כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׂפְתוֹתַיִךְ וּמִדְבָּרֵךְ נָאוֶה כְּפֶלַח
הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃ ד כְּמִגְדַּל דָּוִיד צַוָּארֵךְ
בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו כֹּל שִׁלְטֵי הַגִּבֹּרִים׃

דּוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלּוֹ חִמַּדְתִּי וְיָשַׁבְתִּי וּפִרְיוֹ מָתוֹק לְחִכִּי׃
ד הֱבִיאַנִי אֶל־בֵּית הַיָּיִן וְדִגְלוֹ עָלַי אַהֲבָה׃ ה סַמְּכוּנִי
בָּאֲשִׁישׁוֹת רַפְּדוּנִי בַּתַּפּוּחִים כִּי־חוֹלַת אַהֲבָה אָנִי׃
ו שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׃ ז הִשְׁבַּעְתִּי
אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַםִ בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם־
תָּעִירוּ וְאִם־תְּעוֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃ ח קוֹל
דּוֹדִי הִנֵּה־זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל־הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל־הַגְּבָעוֹת׃
ט דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים הִנֵּה־זֶה עוֹמֵד
אַחַר כָּתְלֵנוּ מַשְׁגִּיחַ מִן־הַחַלֹּנוֹת מֵצִיץ מִן־הַחֲרַכִּים׃
י עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי־לָךְ׃
יא כִּי־הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ לוֹ׃ יב הַנִּצָּנִים
נִרְאוּ בָאָרֶץ עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ׃
יג הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ וְהַגְּפָנִים סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ קוּמִי
לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי־לָךְ׃ יד יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע בְּסֵתֶר
הַמַּדְרֵגָה הַרְאִינִי אֶת־מַרְאַיִךְ הַשְׁמִיעִנִי אֶת־קוֹלֵךְ כִּי־
קוֹלֵךְ עָרֵב וּמַרְאֵיךְ נָאוֶה׃ טו אֶחֱזוּ־לָנוּ שֻׁעָלִים
קְטַנִּים מְחַבְּלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סְמָדַר׃ טז דּוֹדִי לִי
וַאֲנִי לוֹ הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ יז עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ
הַצְּלָלִים סֹב דְּמֵה־לְךָ דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים
עַל־הָרֵי בָתֶר׃

ג

עַל־מִשְׁכָּבִי בַּלֵּילוֹת בִּקַּשְׁתִּי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי
בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו׃ ב אָקוּמָה נָּא וַאֲסוֹבְבָה בָעִיר

אם שבת ווירד שיר השירים געלעזען ·

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה׃ ב יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ
כִּי־טוֹבִים דֹּדֶיךָ מִיָּיִן׃ ג לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים
שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֲהֵבוּךָ׃ ד מָשְׁכֵנִי
אַחֲרֶיךָ נָּרוּצָה הֱבִיאַנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה
בָּךְ נַזְכִּירָה דֹדֶיךָ מִיַּיִן מֵישָׁרִים אֲהֵבוּךָ׃ ה שְׁחוֹרָה
אֲנִי וְנָאוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם כְּאָהֳלֵי קֵדָר כִּירִיעוֹת שְׁלֹמֹה׃
ו אַל־תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת שֶׁשְּׁזָפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ בְּנֵי
אִמִּי נִחֲרוּ־בִי שָׂמֻנִי נֹטֵרָה אֶת־הַכְּרָמִים כַּרְמִי שֶׁלִּי לֹא
נָטָרְתִּי׃ ז הַגִּידָה לִּי שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֵיכָה תִרְעֶה אֵיכָה
תַּרְבִּיץ בַּצָּהֳרָיִם שַׁלָּמָה אֶהְיֶה כְּעֹטְיָה עַל עֶדְרֵי חֲבֵרֶיךָ׃
ח אִם־לֹא תֵדְעִי לָךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים צְאִי־לָךְ בְּעִקְבֵי הַצֹּאן
וּרְעִי אֶת־גְּדִיֹּתַיִךְ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרֹעִים׃ ט לְסֻסָתִי בְּרִכְבֵי
פַרְעֹה דִּמִּיתִיךְ רַעְיָתִי׃ י נָאווּ לְחָיַיִךְ בַּתֹּרִים צַוָּארֵךְ
בַּחֲרוּזִים׃ יא תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה־לָּךְ עִם נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף׃
יב עַד־שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ נִרְדִּי נָתַן רֵיחוֹ׃ יג צְרוֹר הַמֹּר
דּוֹדִי לִי בֵּין שָׁדַי יָלִין׃ יד אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר דּוֹדִי
לִי בְּכַרְמֵי עֵין גֶּדִי׃ טו הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ
יוֹנִים׃ טז הִנְּךָ יָפֶה דוֹדִי אַף נָעִים אַף־עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה׃
יז קֹרוֹת בָּתֵּינוּ אֲרָזִים רַהִיטֵנוּ בְּרוֹתִים׃

ב

אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים׃ ב כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין
הַחוֹחִים כֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת׃ ג כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר:
זכר רחמיך ״ וחסדיך כי מעולם המה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

ק׳ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן: ק׳ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

ק׳ עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יהללוך Mögen Dich preisen, Ewiger, unser Gott, all Deine Werke, und die Dir Geweihten, Frommen, die Deinen Willen vollbringen, und Dein ganzes Volk, das Haus Jisrael, mit Jubel mögen sie danken und benedeien, rühmen und preisen, erheben und verherrlichen, die Weihe und Herrschaft geben Deinem Namen, unser König; denn Dir zu danken ist süß, und Deinem Namen Lob zu singen ist schön. Denn von Ewigkeit zu Ewigkeit bist Du Gott. Gelobt seist Du, Ewiger! König, gepriesen durch Lobgesänge.

מַעֲשֵׂי יָהּ׃ יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי׃ פִּתְחוּ־לִי
שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ׃ זֶה־הַשַּׁעַר לַיְיָ צַדִּיקִים
יָבֹאוּ בוֹ׃ אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ אודך
אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה׃ אבן מֵאֵת יְיָ
הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ׃ מאת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה
יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ׃ זה

געמיינדע:	פארבעטער:
אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא	אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא׃	אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא׃

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ׃ ברוך אֵל
יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃ אל
אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃ אלי הוֹדוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הודו

ist Jah, Er war meine Rettung. Stimme des Jubels und der Rettung erschallt in den Zelten der Gerechten: die Rechte des Ewigen schafft Macht. Die Rechte des Ewigen ist hoch gehoben, die Rechte des Ewigen schafft Macht. Ich sterbe nicht, nein ich lebe, und erzähle die Thaten Jahs. Züchtigen mag mich Jah, aber dem Tode giebt Er mich nicht hin. Oeffnet mir die Pforten des Heils, ich will durch sie eintreten, Jah preisen. Dies ist die Pforte des Ewigen, Gerechte treten da ein. Ich will Dich preisen, daß Du mich gebeugt, und warst meine Rettung. Der Stein, den die Bauleute verwarfen, ist geworden zum Eckstein. Von dem Ewigen ist dies geschehen, das so wunderbar in unsern Augen. Diesen Tag hat der Ewige geschaffen, lasset uns jubeln und uns freuen an ihm.

(Vorb.)	(Gem.)
Ach Ewiger, gewähre Hülfe!	Ach Ewiger, gewähre Hülfe!
Ach Ewiger, gewähre Glück!	Ach Ewiger, gewähre Glück!

ברוך Gesegnet, der da kommt im Namen des Ewigen! wir grüßen euch aus dem Hause des Ewigen. Ein Gott ist der Ewige und leuchtet uns. Bindet das Festthier mit Seilen an die Hörner des Altars. Mein Gott bist Du, den ich preise, mein Gott, den ich erhebe. Danket dem Ewigen, denn Er ist gütig, denn ewiglich währt seine Huld.

קיח פארבעטער אונד געמיינדע אבוועכזעלנד:

הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: געמ׳ הודו
יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: געמ׳ הודו
יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: געמ׳ הודו
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: געמ׳ הודו

מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ: יְיָ לִי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם־סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַייָ עֲזָרָנִי: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: לֹא־אָמוּת כִּי־אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר

(Vorbeter und Gemeinde abwechselnd:)

הודו (Psalm 118.) Danket dem Ewigen, denn Er ist gütig, denn ewiglich währt seine Huld. Sprechen soll Jisrael: denn ewiglich währt seine Huld. Sprechen soll das Haus Aharon: denn ewiglich währt seine Huld. Sprechen sollen, die den Ewigen fürchten: denn ewiglich währt seine Huld.

מן המצר Aus der Enge rief ich Jah, mich erhörte im Geräumigen Jah. Der Ewige ist mit mir — ich fürchte nicht; was kann ein Mensch mir thun? Der Ewige ist mir unter meinen Helfern, und ich werde mich weiden an meinen Hassern. Besser ist es, sich bergen beim Ewigen, als auf Menschen vertrauen. Besser ist es, sich bergen beim Ewigen, als auf Edle vertrauen. Alle Völker haben mich umringt, im Namen des Ewigen raff' ich sie weg. Sie haben mich umringt, ja umzingelt, im Namen des Ewigen raff' ich sie weg. Sie haben mich umringt wie Bienen, sie verlöschen wie Dornenfeuer, im Namen des Ewigen raff' ich sie weg. Stießest du mich auch zum Falle, stand der Ewige mir bei. Mein Sieg und mein Sang

יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ
יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

מָה־אָשִׁיב לַייָ כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃ כּוֹס־
יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַייָ
אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ
הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו׃ אָנָּה יְיָ כִּי־אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי
עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ אֶזְבַּח
זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם
נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי
יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ׃

קי״ז הַלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים׃
כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

sinken in Grabesstille. Aber wir preisen Jah, von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

מה Wie soll ich vergelten dem Ewigen all seine Wohlthaten gegen mich? Den Kelch des Heiles erheb' ich, und den Namen des Ewigen ruf' ich an. Meine Gelübde bezahle ich dem Ewigen, im Angesicht seines ganzen Volkes. Theuer ist in den Augen des Ewigen das Sterben seiner Frommen. Ach Herr, denn mir, Deinem Knecht, mir, Deinem Knecht, Sohne Deiner Magd, hast Du meine Bande gelöst. Dir will ich opfern Opfer des Dankes, und den Namen des Ewigen ruf' ich an. Meine Gelübde bezahle ich dem Ewigen, im Angesicht seines ganzen Volkes, in den Höfen des Hauses des Ewigen, in deiner Mitte, Jeruschalajim. Hallelujah!

הללו (Psalm 117.) Lobet den Ewigen, all ihr Völker, preiset ihn, alle Nationen. Denn mächtig über uns ist seine Huld, und die Treue des Ewigen ist ewiglich. Hallelujah!

מֵעַם לֹעֵז׃ הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו׃ הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן׃ מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן׃ מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב׃ הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם׃

יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית אַהֲרֹן׃ יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם׃ בְּרוּכִים אַתֶּם לַייָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַייָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי־אָדָם׃ לֹא־הַמֵּתִים

Jaakobs aus dem Volke fremder Zunge, ward Jehudah zu seinem Heiligthume, Jisrael seine Herrschaft. Das Meer sah und floh, der Jarden wandte sich zurück, die Berge hüpften wie Widder, die Hügel wie junge Schafe. Was ist dir, o Meer, daß du fliehest, Jarden, daß du zurück dich wendest? Ihr Berge, daß ihr hüpfet wie Widder, Hügel, wie junge Schafe? Vor dem Herrn erzittre, Erde, vor dem Gotte Jaakobs, der wandelt den Felsen in Wasserteiche, den Kiesel in Wasserquellen.

יי Der Ewige hat unser gedacht, Er segnet, segnet das Haus Jisrael, segnet das Haus Aharon, segnet die den Ewigen fürchten, die Kleinen sammt den Großen. Der Ewige möge hinzuthun zu euch, zu euch und zu euren Kindern. Gesegnet seid ihr dem Ewigen, dem Schöpfer des Himmels und der Erde. Die Himmel sind des Ewigen Himmel, die Erde hat Er gegeben den Menschenkindern. Nicht die Todten loben Jah, und Alle nicht, die

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרוֹא אֶת־הַהַלֵּל:

קי״ג הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמִּזְרַח־
שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־
גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַּייָ אֱלֹהֵינוּ
הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים
אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ:
מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם־הַבָּנִים שְׂמֵחָה
הַלְלוּיָהּ:

קי״ד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, der uns durch seine Gebote geheiligt und uns befohlen, das Hallel zu lesen.

הללויה (Psalm 113.) Hallelujah! Lobet, Knechte des Ewigen, lobet den Namen des Ewigen. Der Name des Ewigen sei gepriesen von nun an bis in Ewigkeit. Von Sonnenaufgang bis zu ihrem Niedergang wird gelobt der Name des Ewigen. Hoch über allen Völkern ist der Ewige, über den Himmeln seine Herrlichkeit. Wer ist gleich dem Ewigen, der so hoch thronet, der so tief herniederschaut, im Himmel und auf Erden? Er richtet empor aus dem Staube den Armen, aus dem Kothe erhöht Er den Dürftigen, daß Er ihn setze neben die Edlen, neben die Edlen seines Volkes; der bevölkert die Unfruchtbare im Hause — die Mutter der Kinder frohlocket. Hallelujah!

בצאת (Psalm 114.) Da Jisrael aus Mizrajim zog, das Haus

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב

ק׳ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:

ק״וח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ח׳ לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

Zeiten! Und unser Auge möge schauen Dein Reich, wie das in den Gesängen Deiner Verherrlichung gesprochene Wort lautet, durch David, Deinen frommen Gesalbten:

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit; dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

לדור (Vorb.) In alle Geschlechter wollen wir verkünden Deine Größe, und in alle Dauer der Zeiten Deine Weihe aussprechen, und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserm Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit! denn ein großer und heiliger Gott bist Du. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

בַּקֹּדֶשׁ. וְקוֹל כַּנְפֵי חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. כְּקוֹל מַיִם רַבִּים בַּקֹּדֶשׁ. וְקוֹל אוֹפַנֵּי הַקֹּדֶשׁ. לְעֻמָּתָם מִתְנַשְּׂאִים בַּקֹּדֶשׁ. קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בַּקֹּדֶשׁ. וְקוֹל דְּמָמָה דַקָּה בַּקֹּדֶשׁ. קוֹרְאִים זֶה לָזֶה. וְשׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה. וְנִדְרָשִׁים זֶה מִזֶּה. וְזֶה לְעֻמַּת זֶה. וְזֶה כְּנֶגֶד זֶה. וְזֶה מוּל זֶה. מִזֶּה וּמִזֶּה. מְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלּוּשׁ קָדוֹשׁ:

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

ק"וח **קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:**

חזן **אָז** בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

ק"וח **בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:**

ח' מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ מָתַי תִּמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכֹּן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח

ככתוב Wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קדוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ist Gott der Heerschaaren, so weit die Erde reicht, seine Herrlichkeit.

אז Und mit gewaltigem, mächtig erbrausendem Halle lassen sie die Stimme vernehmen, sich erhebend den Serafim entgegen, die ihnen zurufen:

ברוך (Gem.) Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein Jeglicher von seiner Stätte aus.

ממקומך Aus Deiner Stätte, Du unser König! glänz' hervor und walte über uns, denn wir harren auf Dich, wenn Du wieder herrschen wirst in Zijon, bald in unseren Tagen für alle Zeit und Ewigkeit thronend. O werde erhoben und geheiligt in Deiner Stadt Jeruschalajim für alle Geschlechter und in alle Dauer der

יְיָ מַלְכֵּנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ. קוֹל גְּאֻלָּה יִשָּׁמַע בְּאַרְצֵנוּ. יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ. הֱיֵה זְרוֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ. וְלֹא נָסוֹג אָחוֹר מִמְּךָ וּתְחַיֵּנוּ. תְּמַהֵר לִשְׁכּוֹן כָּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ. וְיָבֹא מְבַשֵּׂר שָׁלוֹם לְבַשְּׂרֵנוּ. וְיִשְׂאוּ קוֹל לְרַנֵּן כָּל צוֹפֵינוּ. בַּבֹּקֶר חַסְדְּךָ שַׂבְּעֵנוּ. וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ. וְכִימוֹת עִנִּיתָנוּ שַׂמְּחֵנוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנוּ. וּמִתְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנוּ. יְשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים תְּשַׂגְּבֵנוּ. וּנְהַלְלָה שִׁמְךָ בְּשִׁיר וּנְגַדְּלֶנּוּ. כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן בְּיָמֵינוּ. וְיִבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה וּבָהֶם יוֹשִׁיבֵנוּ. וְזֶרַע עֲבָדָיו וְאוֹהֲבֵי שְׁמוֹ בָּהֶם יִשְׁכְּנוּ. וּמִבָּשָׁן וּמִמְּצֻלוֹת יָם עֵת תַּעֲלֵנוּ. עֻזָּה אֱלֹהִים זוּ פָּעַלְתָּ לָּנוּ. הַשָּׂם בַּחַיִּים נַפְשֵׁנוּ. וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵינוּ. כִּי בְחַנְתָּנוּ כַּכֶּסֶף לְצָרְפֵנוּ. הֲבֵאתָנוּ בַמְּצוּדָה שַׂמְתָּ מוּעָקָה בְמָתְנֵינוּ. הִרְכַּבְתָּ אֱנוֹשׁ לְרֹאשֵׁנוּ. בָּאנוּ בָאֵשׁ וּבַמַּיִם לָרְוָיָה תּוֹצִיאֵנוּ. תְּחָנֵּנוּ וּתְבָרְכֵנוּ וְתָאִיר פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ. תָּאִיר נֵרֵנוּ וְתַגִּיהַּ חָשְׁכֵּנוּ. חֲזֵה צִיּוֹן קִרְיַת מוֹעֲדֵנוּ. ח׳ כִּי אִם שָׁם אַדִּיר יְיָ אֲדוֹנֵנוּ. חָרְבוֹת יְרוּשָׁלַיִם יִפְצְחוּ רִנּוּנֵנוּ. כִּי נִחַם יְיָ צִיּוֹן בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ. חָשַׂף זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ לִנְקוֹם נִקְמָתֵנוּ. וְרָאוּ כָל־אַפְסֵי אָרֶץ אֵת־יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ. בְּשׁוּבוֹ עִמָּנוּ מִגָּלוּתֵנוּ. וְיִצְמַח צֶמַח צַדִּיק לַעֲדָתֵנוּ. וְזֶה שְׁמוֹ אֲשֶׁר יִקְרְאוֹ יְיָ צִדְקֵנוּ: וְאָז תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ. אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ. נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשׁ קֹדֶשׁ. אֱלֹהִים דַּרְכְּךָ בַּקֹּדֶשׁ. מִי כָמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. הַנַּעֲרָץ בְּאֶרְאֶלֵּי קֹדֶשׁ. וִיהַלְלוּךָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ. וְיִשְׁתַּחֲווּ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ. אֶרְאֶלִּים וְחַשְׁמַלֵּי קֹדֶשׁ. יַקְדִּישׁוּ וְיַעֲרִיצוּ

וְאֶת הַפָּרָשִׁים בְּשִׁטְפָתָם. וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְּיַם
סוּף וְכָל צִבְאוֹתָם. וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא
נוֹתָר בִּשְׁאֵרִיתָם. וִידִידִים עָבְרוּ וְזָזוּ וְרָאוּ פִּגְרֵי שׂוֹנְאֵיהֶם
בְּמַפַּלְתָּם. וַיַּאֲמִינוּ בִדְבָרוֹ וַיָּשִׁירוּ תְהִלָּתוֹ בִּישׁוּעָתָם.
וְאִלּוּ כָל הַיַּמִּים דְּיוֹ וַאֲגַמִּים קוֹלְמוּסִים. וּבְנֵי אָדָם
לַבְלָרִים וִירִיעוֹת אֲרָצוֹת פְּרוּסִים. וְכָל שַׂעֲרוֹת אָדָם
פִּיּוֹת וּלְשׁוֹנוֹת מְקַלְּסִים. אֵינָן מַסְפִּיקִין לַחְקוֹר פְּלָאוֹת
וְנִסִּים. אַחַת מֵאֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת הַנַּעֲשִׂים.
אֲשֶׁר פָּעַל אָדוֹן לְעַם מִבֶּטֶן עֲמוּסִים. כִּי מִי גוֹי גָּדוֹל
אֲשֶׁר בְּנִסִּים מִתְנוֹסְסִים. אוֹ הֲנִסָּה אֱלֹהִים לָבוֹא
לָקַחַת לוֹ גוֹי מִקֶּרֶב שׂוֹסִים. בְּמַסֹּת בְּאֹתֹת וּבְמוֹפְתִים
וּבְמִלְחָמָה נֶהֱרָסִים. כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ אֲדוֹן כָּל
הַמַּעֲשִׂים:

חַסְדֵי יְיָ כִּי לֹא תָמְנוּ. וְלֹא כָלוּ רַחֲמָיו מִמֶּנּוּ. יוֹם יוֹם
יַעֲמָס לָנוּ. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ. בְּמִצְרַיִם נִגְלָה עֲבוּר
לְגָאֳלֵנוּ. וּבְכָל צָרָה עִמָּנוּ לְהוֹשִׁיעֵנוּ. לֹא מְאָסָנוּ וְלֹא
גְעָלָנוּ לְכַלּוֹתֵנוּ. וְלֹא עָשָׂה עִמָּנוּ כָלָה כְּחַטֹּאתֵינוּ. וּבְכָל
עֵת יָדוֹ נְטוּיָה עָלֵינוּ: בְּגָלוּת שִׁנְעָר שֻׁלַּח לְמַעֲנֵנוּ.
וּבְעֵילָם שָׂם כִּסְאוֹ לְרַחֲמֵנוּ. וּבַעַבְדוּתֵנוּ לֹא עֲזָבָנוּ
אֱלֹהֵינוּ. וַיַּט עָלֵינוּ חֶסֶד לִפְנֵי שׁוֹבֵינוּ. לָתֶת לָנוּ מִחְיָה
וּלְרוֹמֵם בֵּית מַאֲוַיֵּנוּ. גַּרְנוּ מֶשֶׁךְ עִם קֵדָר לִשְׁכֵנֵינוּ.
וְלֹא עָשָׂה כָלָה עִם שְׁאֵרִיתֵנוּ. וּבְאֶרֶץ נָכְרִיָּה כִּמְעַט
שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשֵׁנוּ. לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה בְּעֶזְרָתֵנוּ. כִּי בְכָל
פֶּה אֲכָלוּנוּ לְהַדִּיקֵנוּ. וְעֹלָם הַכָּבֵד הִכְבִּידוּ עָלֵינוּ. עַד
יֵעָרֶה מִמָּרוֹם רוּחַ לְנַחֲמֵנוּ. כִּי יְיָ שׁוֹפְטֵנוּ יְיָ מְחוֹקְקֵנוּ.

עֲלֵיהֶם וְהִכּוּם וּפְצָעוּם וְהָרְגוּ מִקְצָתָם. וְהֵם הָלְכוּ וְהִגִּידוּ
לְפַרְעֹה כָּל קוֹרוֹתָם. וַיֵּהָפֵךְ לִבּוֹ וּלְבַב עַמּוֹ לִרְדּוֹף
אוֹתָם. וַיֹּאמְרוּ מַה־זֹּאת עָשִׂינוּ וַיָּשִׂמוּ עַל עֵקֶב בָּשְׁתָּם.
וְאָמְרוּ נְבֻכִים הֵם וְעָבְטוּ אָרְחוֹתָם. נִרְדְּפָה אַחֲרֵיהֶם
וְנִרְאֶה בְּרָעָתָם. וַיֶּאֱסֹר אֶת־רִכְבּוֹ בְּעַצְמוֹ כְּדֵי לְזָרְזָם
וּלְפַתּוֹתָם. וְאֶת־עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ בִּדְבָרִים לְרַמּוֹתָם.
דֶּרֶךְ מְלָכִים לְהִתְנַהֵג אַחֲרֵי חֲיָלוֹתָם. וַאֲנִי אַקְדִּים
רִאשׁוֹן לְהִלָּחֵם בְּמִלְחַמְתָּם. דֶּרֶךְ מְלָכִים לִטּוֹל חֵלֶק
רֵאשִׁית בִּזָּתָם. וַאֲנִי אַשְׁוֶה עִמָּכֶם בִּשְׁלַל צִבְעֵי רִקְמָתָם.
וְעוֹד אֶפְתַּח אוֹצְרוֹתַי וּקְחוּ כָּל שְׂכִיּוֹת חֶמְדָּתָם. מִיָּד
יָצְאוּ כֻלָּם בְּלֵב שָׁלֵם וְעָרְכוּ מַעַרְכוֹתָם. וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת
רֶכֶב בָּחוּר עִם כָּל כְּלֵי מַשְׁחִיתָם. וְכֹל רֶכֶב מִצְרַיִם
עִמָּהֶם בְּעֶזְרָתָם. וַיַּשִּׂיגוּ אוֹתָם חוֹנִים עַל הַיָּם בְּמַקְהֲלוֹתָם.
וְנָשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וְרָאוּ צָרֵיהֶם בְּקִרְבָּתָם. חִיל וְרֶתֶת שָׁם
אֲחָזָתָם. וְזָעֲקוּ בִּתְפִלָּה וְתָפְשׂוּ אֻמָּנוּת אֲבוֹתָם. וְגוֹאֲלָם
חָזָק וְנוֹקֵם נִקְמָתָם. וַיַּרְא בַּצַּר לָהֶם בְּשָׁמְעוֹ אֶת רִנָּתָם.
וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ וַיִּגְאָלֵם מִצָּרָתָם. מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ עָבָיו
עָבְרוּ בָּרָד וְאֵשׁ גַּחֲלָתָם. וַיִּשְׁלַח חִצָּיו וַיְפִיצֵם וּבְרָקִים
רָב לַהֲמוֹתָם. וַיִּגְעַר בְּיַם סוּף וַיֶּחֱרַב וַיּוֹלִיכֵם בַּתְּהוֹמוֹת
בִּמְסִלָּתָם. וְשִׁבְטֵי יָהּ עָמְדוּ עַל הַיָּם לֵירֵד בִּירִידָתָם.
וְשָׁם בִּנְיָמִן צָעִיר רוֹדֵם וְשָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם. וְכֻלָּם
עָבְרוּ בַּיַּבָּשָׁה בְּמַיִם עַזִּים נְתִיבָתָם. וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה
מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם בַּהֲלִיכָתָם. וְרֶסֶן מַתְעֶה עַל לְחָיֵי
עֲנָמִים לַהֲבִיאָם בַּמַּיִם לְכַלּוֹתָם. וְנִהֲגָם בִּכְבֵדוּת וַיָּסַר
אֶת־אוֹפַנֵּי מַרְכְּבוֹתָם. וַיָּשׁוּבוּ הַמַּיִם וַיְכַסּוּ אֶת הָרֶכֶב

בָּחַר בָּהֶם וּבִשְׁלִיחוּתָם. וְשָׂם בְּמִצְרַיִם אוֹתוֹתָיו וּמוֹפְתָיו
לְהַרְאוֹתָם. וַיַּהֲפֹךְ לְדָם יְאֹרֵיהֶם וְכָל נַהֲרוֹתָם. הָפַךְ אֶת
מֵימֵיהֶם לְדָם וַיָּמֶת אֶת דְּגָתָם. אָמַר וַיָּבֹא עָרוֹב וְכִנִּים
בְּכָל עַפְרוֹתָם. וְשִׁלַּח בָּם עָרוֹב וַיֹּאכְלֵם וּצְפַרְדֵּעַ וַתַּשְׁחִיתָם.
וַיִּתֵּן לֶחָסִיל יְבוּלָם וְלָאַרְבֶּה תְּבוּאָתָם. וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב
בְּאַרְצָם וְכָל־פְּרִי אַדְמָתָם. וַיַּהֲרוֹג בַּבָּרָד גַּפְנָם וּבַחֲנָמַל
שִׁקְמוֹתָם. וַיַּסְגֵּר לַבָּרָד בְּעִירָם וְלָרְשָׁפִים בְּהֶמְתָּם.
וְשִׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עֶבְרָה וָזַעַם וְצָרָה לְהַבְעִיתָם.
וּמַלְאֲכֵי רָעִים הָיוּ בְּמִשְׁלַחְתָּם. וְלֹא חָשַׂךְ מִמָּוֶת נַפְשָׁם
וְחַיָּתָם. וַיַּךְ כָּל בְּכוֹר בְּמִצְרַיִם וְאוֹנֵי רֵאשִׁיתָם. וַיּוֹצִיאֵם
בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאֵין כּוֹשֵׁל בְּמַחֲנוֹתָם. נָפַל פַּחְדָּם עַל
מִצְרַיִם וְשָׂמְחוּ בְּצֵאתָם. פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר
אֲפֵלָתָם. וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְשָׂשׂוֹן בְּחִירָיו בְּרִנָּתָם. וַיִּסְעוּ
מֵרַעְמְסֵס לְסֻכּוֹת וּמִסֻּכּוֹת לְאֵתָם. וּמֵאֵתָם לִפְנֵי פִּי
הַחִירֹת הָיְתָה חֲנָיָתָם. בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם בְּאֶמְצָעִיתָם.
לִפְנֵי בַּעַל צְפוֹן הַנִּשְׁאָר מִכָּל אֱלִילֵי פַּחֲזוּתָם. וְלָמָּה
נִשְׁאַר הוּא כְּדֵי לְהַשִּׂיאָם וּלְהַטְעוֹתָם. שֶׁיֹּאמְרוּ קָשָׁה
יִרְאָתָם שֶׁלֹּא לָקְתָה כְּמוֹתָם. שָׁם חָנוּ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
לִנְסִיעָתָם. וּבָרְבִיעִי מְתַקְּנִים כְּלֵיהֶם וּמַצִּיעִים בְּהֶמְתָּם.
וְאָמְרוּ לָהֶם הָאוֹקְטוֹרִין בְּמִלָּתָם. הִגַּעְתֶּם תְּחוּם אֲשֶׁר
קְבַעוּ לָכֶם צוֹעֲנִים בְּטוֹבָתָם. אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם דֶּרֶךְ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים נֵלֵךְ וְנָשׁוּב לַעֲבוֹדוֹתָם. וּגְאוּלִים הֵשִׁיבוּ
לֹא יָצָאנוּ בִּרְשׁוּתָם. כִּי אִם בְּיָד רָמָה בַּעַל כָּרְחָם שֶׁלֹּא
בְּטוֹבָתָם. וְהֵם עָנוּ רוֹצִים וְלֹא רוֹצִים אִישׁ כְּפִי שִׂיחָתָם.
סוֹפְכֶם לְקַיֵּם דְּבַר מַלְכוּת וְלֹא לַעֲבוֹר עַל דַּעְתָּם. וְעָמְדוּ

שְׁכִינָתוֹ עִמָּנוּ לְהִתְאַחַד. וְאוֹתָנוּ יַעֲשֶׂה לְגוֹי אֶחָד.
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד. וּשְׁמוֹ אֶחָד:
וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

סילוק.
חַסְדֵי יְיָ אַזְכִּיר תְּהִלּוֹת יְיָ. כְּעַל כֹּל אֲשֶׁר גְּמָלָנוּ יְיָ. וְרַב טוּב לְבֵית אֵיתָנֵי. אֲשֶׁר גְּמָלָנוּ כְּרַחֲמָיו וּכְרוֹב חֲסָדָיו לְעֵינַי. וַיֹּאמֶר אַךְ עַמִּי הֵמָּה וּבָנַי. בָּנִים לֹא יְשַׁקְּרוּ נֶאֱמָנַי. בְּנֵי אֱמוּנַי בְּנֵי בְחוּנַי. וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ מִיגוֹנַי. בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר בְּעִנְיָנַי. וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעַ הֲמוֹנַי. בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ גְּאָלָם מִמְּעֻנַּי. וַיְנַטְּלֵם וַיְנַשְּׂאֵם עַד הֵנָּה עֲזָרָנוּ יְיָ: וְלֹא הֵסִיר חַסְדּוֹ מֵהֶם בְּכָל מְקוֹם גָּלוּתָם. וְלֹא מְאָסָם וְלֹא גְעָלָם לְכַלּוֹתָם. גָּלוּ תְחִלָּה לְמִצְרַיִם בְּשִׁבְעִים נַפְשׁוֹתָם. וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ בִּמְאֹד מְאֹד לְהַרְבּוֹתָם. וַיִּתְחַכְּמוּ עֲלֵיהֶם פּוֹטִים לְהַשְׁחִיתָם. הָפַךְ לִבָּם לִשְׂנֹאתָם וּלְהִתְנַכֵּל בְּסִבְלוֹתָם. וַיַּעֲבִידוּם בְּפֶרֶךְ בְּכָל עֲבוֹדָתָם. וַיָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם שָׂרֵי מִסִּים לְעַנּוֹתָם. וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתָם. וְלִמְעוֹן קָדְשׁוֹ הַשָּׁמַיְמָה עָלְתָה שַׁוְעָתָם. וַיָּקֶם לָהֶם מוֹשִׁיעִים לְהוֹשִׁיעָם מִצָּרָתָם. שָׁלַח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֲשֶׁר

שכינתו Seinen Gottesglanz wird mit uns Er vereinen,
Und machet uns zum Volke, zum einen.

ביום An jenem Tage wird der Ewige sein einig und sein Name einig!

ובכן Und so möge Dir denn das Weihelied emporsteigen; denn Du bist der Heilige Jisraels und sein Retter.

לְהַלְלוֹ יְחוּדוֹ לְהַעֲרִיץ. יְיָ מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ.
וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ:

מיוסד ע"פ שהמ'ח שמעון בר יצחק חזק ואמץ.

שֵׁם יִקָּרֵא כִּכְתִיבָתוֹ. מֵחֶצְיוֹ תִּתְמַלֵּא תֵּבָתוֹ. עוֹד
תִּתְנַשֵּׂא מַלְכוּתוֹ. וְכִסְאוֹ יִכּוֹן כִּמְלֵאָתוֹ. גְּבָרֵי שְׂעִיר
כְּהַכּוֹתוֹ. בְּאוֹיְבָיו יִתֵּן נִקְמָתוֹ. רַבּוֹת מוֹפְתֵי גְבוּרָתוֹ.
יִתְקַע בַּשּׁוֹפָר בְּסַעֲרָתוֹ. ח׳ צִיּוֹן יְקַנֵּא בְּקִנְאָתוֹ. חַיַּת
קָנֶה בְּגַעֲרָתוֹ. קִרְיַת מֶלֶךְ בִּבְנוֹתוֹ. חֶבְיוֹן עֻזּוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ.
וְרוּיִם בְּקַצְוֵי אַדְמָתוֹ. קְבוּצִים בְּבֵית תִּפְאַרְתּוֹ. וְשָׁם
נְשׁוֹרֵר תְּהִלָּתוֹ. אֹמֶץ חַסְדּוֹ וְצִדְקָתוֹ. מוֹרֶה צֶדֶק לַעֲדָתוֹ.
בְּתוֹכָם יַצִּיב שְׁכִינָתוֹ:

להללו Seine Einheit verherrliche und Alles ihn preise.
Gott regiert! O jubelt, ihr Erdenkreise!

והיה Und der Ewige wird König sein über die ganze Erde.

שם Dann erklingt sein Nam'[1]) in vollem Klang' und Glanze,
Statt des getheileten der ganze.
Es erhebt sich seines Reiches Macht,
Sein Thron aufgerichtet in voller Pracht.
Dann ist das Sündenreich vernichtet,
Seine Feinde gerichtet,
Wenn in Wunderfülle erscheint seine Gewalt,
Im Sturme seine Drommete hallt,
Für Zijon entbrennt seines Eifers Gluth,
Dem Schilfthier dräuet Zorneswuth;
Wenn den Königssitz dann neu Er gründet,
Wo seine Pracht und Macht die Ruhstatt findet;
Wenn die Zerstreuten aus fernen Landen
In seinem Prachtpalast dann zusammen sich fanden.
Dort zu seinem Preise das Lied erklingt,
Das seiner Gnad' und Gerechtigkeit Macht besingt,
Ihn, der zum Heile führet seine Schaaren,
In ihrer Mitte läßt seinen Glanz Er sich offenbaren.

---

1) Der vierbuchstabige heilige Gottesname, dessen Hälfte jetzt nur ausgesprochen werden darf als Jah. Mit dem Sturze des Sünden- und Weltenreiches -- durch Amalek, Esau und Rom repräsentirt — ist erst der Thron Gottes in seiner ganzen Herrlichkeit gegründet. Siehe Raschi nach dem Midrasch zu 2. M. 17, 16.

מִימִין הַגְּדוֹלָה. וּמְקַבְּלֶיהָ בְּרֶתֶת וְחִילָה. זֶה הַיּוֹם נָגִילָה.
חֵרוּת הִמְצִיא לִסְגֻלָּה. טְרוּדִים עַתָּה בַּגּוֹלָה. יָזְמְנוּ לְיוֹם
גְּאֻלָּה. כַּאֲשֶׁר שֵׁמַע לְעֶגְלָה. לְאוֹיְבָיו יַעֲשֶׂה כָלָה:

כָּלָה וְנֶחֱרָצָה לְהַרְעֵד. בְּיוֹם כִּי אֶקַּח מוֹעֵד.

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

מְלוּכָה וּגְבוּרָה שֶׁלּוֹ. נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדוֹם רַגְלוֹ. שִׂמְחַת
עוֹלָם בְּהַגְדִּילוֹ. עָלַי בְּאַהַב בְּהַדְגִּילוֹ. פְּנוֹת
אוֹיֵב וּלְהַשְׁפִּילוֹ. צֹאנוֹ לִרְעוֹת בְּצִלּוֹ. קַרְנוֹת רְשָׁעִים
בְּהַפִּילוֹ. רוֹמְמוֹתָיו לְהַגִּיד וְחֵילוֹ. שְׁכֶם אֶחָד לַעֲבוֹד לוֹ.
תֵּבֵל וּמְלוֹאָהּ לְהַלְלוֹ:

Das vor allen Gebieten erkorne Land [1]),
Die Stätte, wo Deines Weilens Wohnung stand,
Die Lehre, geweiht von Deiner mächtigen Hand,
Das Volk, das sie empfah'nd, Beben und Bangen empfand!
In froher Lust aufjauchzen wir heut,
Da seinem Eigenthum Er die Freiheit beut.
Und sind sie auch jetzt in's Elend zerstreut,
Sie bleiben dem Tag der Erlösung bereit.
Wie Mizrajim einst die Schreckenskunden trafen,
Wird seine Widersacher Er strafen.

כלה Sie schreckend wird sein Verderben vernichten,
Setzt den Tag Er einst an, gerecht zu richten.

יי Der Herr regiert ewiglich.

מלוכה Herrschaft und Macht ist sein eigen.
Lasset vor seiner Füße Schemel uns neigen!
Wenn ewige Wonn' Er lässet zur Höhe steigen,
Wenn mich überwimpelnd Er in Liebe sich wird bezeugen,
Den Feind entfernend wird niederbeugen,
Wenn in seinem Schatten weidet seine Heerde,
Des Feindes Horn gemähet sinkt zur Erde,
Daß seine Herrlichkeit und Allmacht werde kund,
Ihm Alles dient in Deinem Bund,
Daß ihn preise, was füllt das Erdenrund,

1) Das gelobte Land, der Tempel, die Gotteslehre und Israel werden an mehreren Stellen „Eigenthum Gottes" genannt.

בְּגַלֵּי רְהָבִים. יִמְתְּקוּ לָמוֹ רְגָבִים. כְּמוֹ כֵן גַּם הֵם נֶחֱרָבִים. לְיוֹם תּוֹכֵחָה קְרוֹבִים:

קְרוֹבִים וּרְחוֹקִים אֲחָזוּ בְעָתָה. וְצוּר עִתְּדָם לִמְחִתָּה. תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה:

מֵרוֹמְמֻתְךָ נָדְדוּ עַמִּים. נוֹאֲלוּ שָׂרִים וַחֲכָמִים. שָׂמוּ יָד לְפֶה וְנֶאֱלָמִים. עֲגוּמִים בְּפָנִים נִזְעָמִים. פֶּן יִקְרָאֵם כָּעֲנָמִים. צִירִים אֲחָזוּם מִמִּתְקוֹמְמִים. קְרוּאִים וּלְקוּחִים מֵעֲמָמִים. רָצוּ וְנִמְשְׁכוּ מָשְׁלָמִים. שַׁדַּי הוֹלִיכָם שְׁלֵמִים. תִּרְגְּלָם נְשָׂאָם לְבֵית עוֹלָמִים:

עוֹלָמִים הִנְחַלְתָּ לִסְגֻלָּתֶךָ. וְכַנֶּשֶׁר נְשָׂאתָם בְּאֶבְרָתֶךָ. תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ:

מיוסד ע"פ א"ב.

אַרְבָּעָה נִקְרְאוּ נַחֲלָה. בְּחֵפֶץ וּבְאַהֲבָה כְּלוּלָה. גְּבוּל אֶרֶץ הַמְּעֻלָּה. דִּירַת בִּנְיָן וְבוּלָה. הַנְּתוּנָה

תפל Es überfiel sie Angst.

מרוממתך Vor Deiner Majestät erbebten Völkerschaaren.
Fürsten und Weise betäubet waren;
Die Hand auf den Mund, verstummt,
Mit verstörtem Gesichte — verdummt;
Daß nicht wie den Anamim es ihnen ergehe,
Vor der Empörer Loos' ergriff sie banges Wehe.
Die aus Völkern Dir Geeigneten, genannt die Deinen,
Sie eilten, von Dir geführt, sich Dir zu einen.
Der Allmächtige in Heil und Frieden sie führt,
Leitet und trägt sie zur Stätte, für ewig erkürt.

עולמים Ein ewig Besitzthum verliehst Du sie Deiner Schaar,
Und auf Deinem Fittige trägst Du sie wie ein Aar.

תבאמו Du brachtest sie und pflanztest sie ein auf dem Berge Deines Eigenthums.

ארבעה Vier hast Du Dein Erb' und Eigenthum genannt,
In Huld und treuer Lieb' uns zugewandt:

שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן׃

מיוסד ע"פ א"ב עד אות מ׳.

אותות וּמוֹפְתִים וְנִסִּים. בְּהוֹצִיאֲךָ מִפֶּרֶךְ אֲנוּסִים. גָּאַלְתָּ בִּזְרוֹעַ חוֹסִים. דְּרוֹר קָרָאתָ לַעֲמוּסִים. הוֹצֵאתָם בִּרְכוּשׁ שָׂשִׂים. וַיְנַצְּלוּ אֶת אֶרֶץ חֲנֵסִים. זְדוֹנִים וְשָׂרֵי מִסִּים. חֵילָם בְּרַגְלָם רְמוּסִים. טָבְעוּ וְצָלֲלוּ פַּתְרוּסִים. יַמִּים עֲלֵיהֶם מְכַסִּים. כְּקְדוֹחַ אֵשׁ הֲמָסִים. לָבְשׁוּ חֲרָדוֹת מַכְעִיסִים׃

מַכְעִיסִים יָשְׁבוּ בָדָד לְדוּם. כִּי נִכְרְתוּ צָרִים מֵהֲדוֹם.

אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם׃

ע"פ א"ב.

אַלּוּפֵי אֲדוּמִים וּמוֹאָבִים. בִּרְעָדָה וּבִדְאָגָה כּוֹאֲבִים. גָּרֵי כְנַעַן הַיּוֹשְׁבִים. דָּמוּ בְּמַפֹּלֶת לְהָבִים. הַגּוֹי הָעַז הַחֲשׁוּבִים. וּמַמְלָכוֹת אֶשְׁכָּרִים מְשִׁיבִים. זְעוּכִים רְמוּסִים וְנִסְחָבִים. חֲשׁוּכִים וְכַפִּשְׁתָּה כָבִים. טְבוּעִים

שמעו Es hörten's die Völker, sie bebten!

אותות Wunder und Zeichen und Werke voll Kraft,
Da Du Gewältigte zogst aus der Fessel der Haft.
Du hast mit Deinem Arm' gelöst die von Dir Geschützten,
Freiheit gebracht den von Dir Gestützten,
In fröhlichem Muthe
Zogen hinaus sie, beladen mit Mizrajims Gute.
Die Trotzigen, die gedrängt zur Frohn,
Ihre Macht in den Staub getreten mit Hohn
Pathros in Fluth versank,
Bedecket von der Wogen Drang.
Hinschmelzen wie Metall an der Gluth,
Von Schreck umhüllet, sie, die reget Haß und Wuth.

מכעיסים Lautlos schweigend, vereinsamt sitzen, die Dich gekränkt,
Da von der Erdenfläche die Feinde sind weggedrängt.

ע"פ תשר"ק.

תְּהוֹם וְרָקוֹן לְיַבֶּשֶׁת. שׁוּר זוּ בְּפִגְרֵי חֲשׁוּפֵי שֵׁת. רוֹעֶדֶת תֵּבֵל וּמִרְגֶּשֶׁת. קָדְרָם אֵינָהּ מְבַקֶּשֶׁת. צָוְחָה וּפָתְחָה בַּאֲרֶשֶׁת. פָּחֲדָה מֵהֲכָלֵם בְּבֹשֶׁת. עֵת לָדִין מִתְבַּקֶּשֶׁת. שִׂיחַ מָה רוֹחֶשֶׁת. נִזְכֶּרֶת הֶבֶל וְנִרְעֶשֶׁת. מִקֶּדֶם נֶאֱרֶרֶת וְנֶחֱלֶשֶׁת. כִּרְאוֹתָהּ יְמִינְךָ מְאַשֶּׁשֶׁת. אָז עָרְבָה לָגֶשֶׁת:

לָגֶשֶׁת לִבְלוֹעַ אִם הַלָּזוּ. וִידִידִים עָבְרוּ וְגָזוּ.

נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ:

לֹא כְמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. כִּי אִם בְּחַסְדְּךָ עֲלֵיהֶם. יִדַּעְתָּ לְכָל אוֹיְבֵיהֶם. טוּבְךָ וְחַסְדְּךָ עֲלֵיהֶם. חֹק שְׁבוּעַת אֲבוֹתֵיהֶם. זָכַרְתָּ לִפְדוֹתָם מִמְּעַנֵּיהֶם. וּבְעַמּוּד עָנָן לִפְנֵיהֶם. הָלַכְתָּ וְנֵהַלְתָּ שִׁבְטֵיהֶם. דָּתְךָ הוֹדַעְתָּ לָהֶם. גְּבוּרוֹת פָּעַלְתָּ לְמַעֲנֵיהֶם. בַּעֲשׂוֹתְךָ נוֹרָאוֹת לְעֵינֵיהֶם. אָפְפוּ חַתַּת כָּל שׁוֹמְעֵיהֶם:

שׁוֹמְעֵיהֶם מִשְׁמַנָּם יֵרָזוּן. וּבְעָתָה וּפַלָּצוּת יֹאחֵזוּן.

נחית Du leitetest in Deiner Gnade das Volk

לא Nicht ihrer Verdienste wegen,
Nein! weil Deine Gnade Du sich ließest regen.
Du hast an ihren Feinden gezeigt,
Wie in Huld und Güte Du ihnen geneigt.
Festhaltend Ahnenschwures Band,
Hast Du sie erlöst aus der Dränger Hand.
In der Wolkensäule zogst Du vor ihnen her,
Und leitetest ihrer Stämme Heer,
Hast Deine Lehr' ihnen kund gemacht,
Wunder für sie vollbracht.
Als ihr Auge Du Deine Zeichen ließest schauen,
Ergriff, die es vernahmen, Entsetzen und Grauen.

שומעיהם Ob der Kunde ihren Starken das Mark entschwand,
Und Schreck und Zittern sie umwand.

צִירִים אֲחָזוּם וְהֶהְדָּפוּ. קָלְעוּ נַפְשָׁם וְנִגָּפוּ. רָאוּ וּפְנֵיהֶם חָפוּ. שֻׁבְּרוּ עַצְמוֹתָם וְשֻׁפּוּ. תְּנוּפַת שָׁוְא הוּנָפוּ:

הוּנְפוּ וְהוּמְכוּ חֲלָלִים. וְקוֹל הִשְׁמִיעוּ גְּאוּלִים.

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם:

ע"פ שהמ"ח שמעון בר יצחק.

שַׁלִּיט חָסִין וְנוֹרָא. מְאֹד סְבִיבָיו נִשְׂעָרָה. עֲלִיּוֹת בַּמַּיִם קֵרָה. וְשׁוֹמֵעַ וּמַאֲזִין עֲתִירָה. נַעֲרָץ בִּקְדוֹשֵׁי טָהֳרָה. בַּקֹּדֶשׁ נֶאְדָּר לְפָאֲרָה. רוֹפֵף עַמּוּדִים בִּגְעָרָה. יָרוּץ דְּבָרוֹ מְהֵרָה. צְבָאוֹתָיו אֵין לְשַׁעֲרָה. חָשִׁים בְּמִשְׁלַחְתּוֹ לְמַהֲרָה. קַנּוֹא וְנוֹקֵם בְּעֶבְרָה. וּמֵחִישׁ עֶזְרָה בַּצָּרָה:

בַּצָּרָה גְּנַנְתָּם וַתְּפַלְּטֵמוֹ. וּבְפוֹרְכֵיהֶם רָאוּ עֵינֵימוֹ.

נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ:

Ihre Tritte umgarnen Schlingen,
Aengste sie, vorwärts drängend, umringen.

הונפו Wie durch Schleuderwurf enteilt' ihr Leben.
Jubelgesang Erlöste erheben.

מי Wer gleicht Dir, Gott, unter den Mächtigen?

שליט Mächtig, herrschend, in Allmacht waltend,
Auch ob Denen, die ihm nah, gewaltig schaltend,
Er hat gebälkt die Fluth in den Höhen,
Erhört und vernimmt der Inbrunst Flehen,
Von Heil'gen, verherrlicht in Lauterkeit,
Gepriesen im Loblied, ihm geweiht.
Sein Dräuen rüttelt die Weltensäulen.
Sein Wort läßt im Fluge dahin Er eilen,
Seine Schaaren, nicht zu zählen,
Eifrig, in seinem Dienste nicht zu fehlen.
Vergeltend hast Du Gericht gehalten.
Im Drangsal ließest Du bald Deine Gnade walten.

בצרה Du hast sie geschirmt in der Noth, warst ihnen nah
Ihrer Dränger Sturz ihr Auge sah.

Miethling und Miether und der Geschenk ihm gewährt,
Mit Sippen und Sprossen den Reichen, geehrt,
Diener und Herrn und der Sklaven Heerd',
In die Unterwelt die Herrlichkeit fährt,
Hofra und Alles, was ihm war bescheert.

בידו Mit ihm Mizrajims Herrlichkeit und Kraft,
Von Feuers Gluth und Fluth hinweggerafft.

וברוח Und bei Deines Zornes Hauche thürmten sich die Fluthen.

לכדו Der Tiefen Fläche war festgebannt,
Zu Stein das Wasser erstarret stand.
Ausbreiten Bahnen sich, hochragende, feste,
Mauerhoch gethürmte Paläste.
Die Könige der Länder es schauen,
Erbeben, erzittern vor Grauen.
Und Loblied dem Herrn erklingt,
Der Macht und Siegesjubel bringt,
Der dem Feind streng rechnend vergilt,
Und siegreich die Kämpfe stillt.
Auf Erden ließ sein Gericht Er zerstörend walten.
Drum Jubellieder ihm lieblich erschallten.

נעימות Holde Gesänge, ihn zu preisen, zu erhöhen,
Da den Feind stürzend Er ihn ließ verwehen.

אמר Es sprach der Feind: Ich will verfolgen.

אויבים Der Feind dreifach gespalten streitet,
Von der Schlange listiger Rede verleitet.
Der Allmächtige mit seiner Wunder Kraft,
Gleich der Kelter sie tretend, hat hin sie gerafft,
Mit verderbendem Leid sie geschlagen,
Sie aufgerieben durch Plagen,
Die Trotzigen, die die Speere schwingen,
Gerüstet mit Bogen und Klingen,
Umgarnt mit des Netzes Schlingen,
Des Zornes Kelch ward ihnen eingetränkt,
Da Gott des Bundesschwures gedenkt,
Und erhaben sich zeigt zur Zeit, da Leiden drängt.

לעתות Zur Zeit der Noth ließest Du Dich finden.
Der Feind versank in gewaltiger Wogen Gründen.

נשפת Du wehtest mit Deinem Odem, es bedeckte sie

מי Die Fluth des Schilfmeers aufgewühlt,
Ihre Wogen hin über das Haupt ihnen spült.
Du stürztest die Feinde, wegströmt sie die Fluth,
Es umringt sie Zorngerichtes Wuth.

וְשׂוֹכֵר וּמְשַׁחֲדוֹ. נָדִיב וְגִינוֹ וְנִכְדּוֹ. מְשָׁרֵת אֲדוֹנוֹ וְעַבְדּוֹ. לַאֲבַדּוֹן הוּרַד כְּבוֹדוֹ. הֶפְרַע וְכָל הַבָּא בְּיָדוֹ:

בְּיָדוֹ כָּל חֵיל מִצְרָיִם. בָּאוּ בָאֵשׁ וּבַמָּיִם.

וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ־מָיִם:

לְכַדוּ פְּנֵי תְהֹמוֹת. כָּאֶבֶן נִתְחַבְּאוּ מֵימוֹת. יָשְׁרוּ מְסִלּוֹת רָמוֹת. טִירוֹת גְּבוֹהוֹת כְּחוֹמוֹת. חָזוּם מַלְכֵי אֲדָמוֹת. זָעוּ וְנִתְפַּלְּצוּ בְּאֵימוֹת. וְנָתְנוּ לָאֵל רוֹמֵמוֹת. הַנּוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת. דִּקְדֵּק בַּצָּרִים נְקָמוֹת. גָּבַר וְהִשְׁבִּית מִלְחָמוֹת. בָּאָרֶץ שָׂם שַׁמּוֹת. אֲדָרוּהוּ שִׁירוֹת נְעִימוֹת:

נְעִימוֹת לְשַׁבֵּחַ וְלַעֲרוֹף. בְּהַפִּילוֹ צַר לִנְדּוֹף.

אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף:

ע"פ א"ב.

אוֹיְבִים נֶחְלְקוּ לְכִתּוֹת. בְּהַשָּׁאַת פֶּתֶן לְפַתּוֹת. גִּבּוֹר הַמַּפְלִיא אֹתוֹת. דְּרָכָם וּבְעָטָם כַּגִּתּוֹת. הִכָּם בְּתַחֲלוּאֵי מִיתוֹת. וְכֻלָּם בְּנֶגֶף לְכַתּוֹת. זֵדִים עוֹרְכֵי חֲנִיתוֹת. חֲגוּרֵי חֲרָבוֹת וּקְשָׁתוֹת. טָרְפוּ בְּמַכְמוֹרֵי רְשָׁתוֹת. יֵין הַחֵמָה לִשְׁתּוֹת. בְּזָכְרְךָ שְׁבוּעַת בְּרִיתוֹת. לְצָרָה נִשְׂגַּבְתָּ לְעִתּוֹת:

לְעִתּוֹת בַּצָּרָה נִמְצֵאתָ לָמוֹ. וּבְעַזִּים הִשְׁלַכְתָּ צָרֵימוֹ.

נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ:

מֵי יַם סוּף הוּצָפוּ. נִבְכֵיהֶם לְרֹאשָׁם צָפוּ. סְלִיתָ צָרִים וְנִשְׁטָפוּ. עֶבְרָה וָזַעַם נֶאֱסָפוּ. פַּחִים לְרַגְלָם הֻקָּפוּ.

Es strömten die Wolken ihre Quellen,
Zu ihrem Verderben wolltest Deine Pfeile Du schnellen.
Ihr Fuß ward im Meeresgrunde festgehalten,
Auf ihr Haupt senkt' sich die Strafe für ihr Schalten,
Hinsinken sie, fallen und krümmen sich,
Ihr Schatten von ihnen wich.

צלם Ihr Schatten entwich, heimsucht sie Zorn und Gram,
Sie traf Schimpf und Scham.

תהמת Die Tiefen deckten sie.

משברים Weggespült von Brandungen und Wellen,
Die gegen die Führer der Thoren sich stellen,
Aufschäumend und brausend empor sie schwellen,
Sie die Machttrotzigen fällen,
Ihre Leichen hingestreckt — ein Spiel der Wellen.
Wie Blei in die Tiefen Tyrannen fallen.
Die Dir Geeigneten erlöset sicher wallen,
Sie verherrlichen Deiner Rechte allmächtig Walten.
Von Sang und Klang sie wieder hallten,
Und Lob und Preis und Sänge schallten.

והלולים Gesänge Dem, der meine Zuversicht und Macht,
Der ob meinen Feinden stark mich macht.

ימינך Deine Rechte, Ewiger! Du Verherrlichter!

שתחה Sie legte zum Weltenbau den Grund,
Zu all Deinen Werken, die füllen das Erdenrund.
Die Höh' hast Du zu Deiner Wohnstatt bestellt.
Glanz und Pracht vor Dir Alles erhellt.
Ewiges Heil Deine Rechte hält.
Als zur Rettung Deines Volkes hinaus Du gezogen,
Vor Dir die Berge schwankten,
Vor Deinem Grimme die Fluthen bangten.
Von Heil war Deine Hand erfüllt,
Von Macht und Rettung für Deine Schaar umhüllt.
Den Frevel an seinem Feind Er eifernd rächte,
Fest hielt mich seine Rechte,

ימינך Deine Rechte, den Feind zu zermalmen erhoben,
Mich Dir in treuer Liebe zu verloben!

וברב Und in der Fülle Deiner Macht rissest Du nieder

תלמיד Schüler und Jünger und der ihn lehrt,
Der schaltet und waltet und im Amte bewährt,
Roß und Maul und der im Wagen fährt,
Verwandten und Freund, und der ihn ehrt,
Arbeitsmann und Bauer und sein Gefährt',
Den Reichen und seinen Genossen und der ihm werth,

בְּרֹאשָׁם עֲמָלָם. כָּרְעוּ קָרְסוּ בְּנָפְלָם. לְהָסִיר מֵעֲלֵיהֶם צִלָּם:

צִלָּם הוּסַר וְנִזְעָמוּ. וּבוֹשׁוּ וְגַם נִכְלָמוּ.

תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ:

מִשְׁבָּרִים נִתְחַטְּאוּ וְגַלִּים. נֶגֶד שָׂרֵי אֱוִילִים. סְעָרִים הוֹמִים וּמִתְנַטְּלִים. עוֹזְרֵי רַהַב מַפִּילִים. פִּגְרֵיהֶם הֻצְּעוּ חֲלָלִים. צָלֲלוּ כַּעוֹפֶרֶת מִסְתּוֹלְלִים. קְנוּיִם עָבְרוּ גְאוּלִים. רוֹמְמוֹת יְמִינְךָ מַגְדִּילִים. שָׁרִים מְתוֹפְפִים כַּחוֹלְלִים. תִּשְׁבָּחוֹת וְשִׁירִים וְהִלּוּלִים:

וְהִלּוּלִים לְתוֹחַלְתִּי וְסִבְרִי. וְעַל מְשַׂנְאַי לְהַגְבִּירִי.

יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי:

ע״פ שהמ״ח שמעון בר יצחק.

שְׁתַּתָּה עוֹלָם בְּבִנְיָנֶיךָ. מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶיךָ. עֶלְיוֹן שַׁמְתָּ מְעוֹנֶךָ. וְהוֹד וְהָדָר לְפָנֶיךָ. נְעִימוֹת נֶצַח בִּימִינֶךָ. בְּצֵאתְךָ לְיֵשַׁע בָּנֶיךָ. רָעֲשׁוּ הָרִים מִפָּנֶיךָ. יָחִילוּ מַיִם מֵחֲרוֹנֶךָ. צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ. חַיִל וָיֶשַׁע לַהֲמוֹנֶיךָ. קַנּוֹא וְנוֹקֵם לְשׂוֹטְנֶיךָ. כִּי תָמְכָה יְמִינֶךָ:

יְמִינְךָ הַגְּבִרָה שׂוֹנְאֶיךָ לַהֲרוֹס. וְאוֹתִי בֶּאֱמוּנָה לֶאֱרוֹס.

וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס:

ע״פ תשר״ק.

תַּלְמִיד לוֹמֵד וּמְלַמְּדוֹ. שׁוֹטֵר וּמוֹשֵׁל וּפְקִידוֹ. רַכָּב סוּסוֹ וּפִרְדּוֹ. קָרוֹב וְגוֹאֲלוֹ וְדוֹדוֹ. צָעִיר וְיָשִׁישׁ וּמְכַבְּדוֹ. פּוֹעֵל וְאִכָּר וְצִמְדוֹ. עָשִׁיר וְרֵעוֹ וִידִידוֹ. שָׂכִיר

Jauchzen, Jubel, froher Klang,
Der Einheit Bekenntniß, Weih' und Lobgesang.
Ein Ehrenkranz, ein Diadem, zu preisen
Den Frommen, der so hehr sich wollt' erweisen,
Ein Preislied ihm ertönt,
Das ihn wie Kron' und Schmuck verschönt
לכללה Ihn zu verschönen mit Jubel und Dank,
Den Hort, der erlöst aus Drang.

עזי Mein Sieg und mein Saitenspiel ist Jah.

חמך Er hat meine Schritte auf seinen Pfaden gerichtet,
Meinen Feind im Grimme vernichtet,
Mein Auge weidet sich an Dem, der mich lauernd bewacht.
Hinstreckt Gegner und die mich verlacht,
Der Weltenhort, meine Hilfesmacht,
Zog meine Gefangnen aus Fesselzwang,
Die mich befeindet, zermalmt in der Knechtschaft Drang,
Gefesselt sie selbst, die gequält mich so lang
Stets sollen meine Edlen ihn preisen,
Meine Lehrer, meine Kundigen und Weisen.
וסופרי Ihr meine Weisen! Erhebet den Arm Gottes, erhaben im Sieg.
Denn der Ewige selbst führte den Krieg.

יי Der Ewige ist ein Kriegsheld,

לובש Wie von einem Panzer umhüllt von Gerechtigkeit,
Kraft und Stärk' ihm Rüstung und Kleid,
Er, der Richter, der Alles kennt und zeiht,
In der Herrschaft Glanz verherrlicht, geweiht.
Er hat getheilt und gekürzt der Knechtschaft Zeit,
Die doppelt zu dauern war bereit.
Und mit reichem Besitz und Gepränge
Führt nach der Zahl Er hinaus seine Menge.
Wie zwischen Mauern, hoch gethürmt, bahnt Er den Weg
Durch die Fluth, die zerstückte, geebneten Steg.
Die Meerestiefen zu Pfaden
Wandelt Er, zur Bahn, zur geraden.
מסים Und gerad' hindurch führt Er sein Heer,
Und schleudert in seiner Allmacht in's Meer

מרכבת Die Wagen Pharaohs und seine Schaar.

אבד Er hat sie zerschmettert, ins Verderben gesenkt,
In Gluthen und Gründe hinab sie gedrängt.
Ihre Schaaren bedeckten die Wogen,
Wie verglimmender Flachs — sie waren verflogen.
Von ihrem Gespann löst die Räder Er ab,
Hin schleppten sie schwer sich, bis die Fluth ward ihr Grab.

וְצָהֳלָה. יִחוּד קְדֻשָּׁה וּתְהִלָּה. צְפִירָה וְתִפְאֶרֶת לְסַלְסְלָה. הֶסִיד לִמְאֹד נַעֲלָה. קוֹל תּוֹדָה לְצַלְצְלָה. נֵזֶר וַעֲטָרָה לְכַלְלָה:

לְכַלְלָה בְּרוֹן וְהוֹדָיָה. לְצוּר הָעוֹנֶה בַּמֶּרְחָב יָהּ.

עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ:

ע"פ תשר"ק.

תָּמַךְ בְּמַעְגְּלוֹתָיו אֲשׁוּרַי. שִׁחֵת בַּחֲמָתוֹ צוֹרְרַי. רָאֲתָה עֵינִי בְּשׁוּרַי. קָמֵי הִכְרִעוּ וְשׁוֹרְרַי. צוּר עוֹלָמִים בְּעוֹזְרַי. פִּתַּח מִמַּסְגֵּר אֲסִירַי. עוֹזְנַי וּמַפְרִיכַי וְצוֹרְרַי. סֻגְּרוּ הֱיוֹתָם בְּעוֹכְרַי. נֶצַח יְנַצְּחוּהוּ אַדִּירַי. מְלַמְּדַי וּמַשְׂכִּילַי וְסוֹפְרָי:

וְסוֹפְרַי רוֹמְמוּ יְמִין רוֹמֵמָה. כִּי לַיְיָ הַמִּלְחָמָה.

יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה:

לוֹבֵשׁ צְדָקָה כַּשִּׁרְיָן. כֹּחַ וּגְבוּרָה מְזֻיָּן. יוֹדֵעַ וָעֵד וְדַיָּן טַכְסִיסֵי מַלְכוּת מְצֻיָּן. חָצָה וְדִלֵּג מִנְיָן. וְזַמַּן שִׁעְבּוּד תִּנְיָן. וּבִרְכוּשׁ מִקְנֶה וְקִנְיָן. הוֹצִיא צִבְאוֹתָיו בְּמִנְיָן. הֶרֶךְ חוֹמוֹת כְּבִנְיָן. גְּזָרִים הִסְלִיל כְּעִנְיָן. כְּשׁוּמוֹ מַעֲמַקֵּי יָם. אֹרַח וּמַסְלוּל מְסֻיָּם:

מְסֻיָּם לְהַעֲבִיר כָּל חֵילוֹ. וַיְנַעֵר בְּאֹמֶץ גָּדְלוֹ.

מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ:

ע"פ א"ב.

אִבֵּד וְשִׁבֵּר וְכִלָּם. בָּאֵשׁ וּבְמַהֲמוֹרוֹת הִפִּילָם. גַּלִּים כִּסּוּ קְהָלָם. דֻּעֲכוּ בַּפִּשְׁתָּה כֻּלָּם. הֵסִיר אוֹפַנֵּי גַּלְגַּלָּם. וְנִהֲגָם בִּכְבֵדוּת לְהַכְשִׁילָם. זִרְמוּ עָבוֹת לְמוּלָם. חֲצָצֶיךָ הָלְכוּ לְשַׁכְּלָם. טָבְעוּ בַּבּוֹץ רַגְלָם. יָשׁוּב

מאז Seitdem ist es festgestellt für alle Zeit,
Zu feiern die Macht und Herrlichkeit,
Im Liede zu künden, wie Gott aus Mizrajim uns befreit.

ויבכן[1] Und so stimmet an: Und es rettete der Ewige an demselbigen Tage:

אילי Sie, die genannt sind des Rechtes Eichen, hochaufgeschossen,
Kinder ragend, wie herrliche Sprossen,
An Gott haltend und haftend, Weisheit umflossen,
Zu edlem Gehorsam bereit und entschlossen,
Bewährt, erkürt aus Völkerhaufen und Trossen,
Ihres Stammes Ruf weit durch die Welt ergossen,
In edlem Wirken voll Wohlgefallen,
Durch frommen Sinn kund in den Ländern allen,
Gott kennend, ihm bekannt und von ihm erkannt,
Wie der Siegelring fest an seiner Hand,
Wundern vertraut, — denen Gott stets Heil gesandt.

נושעים Du rettetest sie aus der Machtlosen Gewalt,
Gabst ihnen Namen und festen Halt.

וירא Und es sah Jisrael die Hand,

מחוללת Die vermocht, des Drachen Haupt dräu'nd zu zerschellen,
Wege bahnend durch die Wellen,
Im Sturm läßt sie die Wogen schwellen,
Die in der Fluth weiß einen Pfad zu bestellen,
Offenbarend in Zeichen sich, glänzenden, hellen,
Die Feind' in die Tiefen mächtig zu schnellen,
Aufweckt sie des Kampfes Eiferglut,
Zerschmettert im Grimme trotzigen Muth,
Zückend das Schwert aus der Scheide,
Seine Traute zu retten vom Leide.

מצרה Aus Drangsal wird die Gottesschaar gezogen,
Sie künden sein Heil, hoch, gleich Bergen ragend zum Himmelsbogen.

אז Da sang Moscheh und Jisrael

שבח Preis und holden Dank
Und Herrschaft, Macht und Rang,
Die Kraft und Stärke zu loben,
Die Majestät, so hoch erhoben,
Sieg und Stärk' und Erhabenheit,
Lied und Segen, ihm geweiht.

---

1) Eine poetische Umschreibung des Lobgesanges am rothen Meere. Die einzelnen zum Text gewählten Halbverse werden zur erweiternden Ausführung und Ausdichtung benutzt. Gegen den Schluß sind einige Strophen als zu treuer Wiedergabe nicht geeignet ausgefallen

וְהַלְאָה הֻקְבַּע לַדּוֹרוֹת. לְסַפֵּר לָעַד כֹּחַ וּגְבוּרוֹת. וּלְהַזְכִּיר יְצִיאַת מִצְרַיִם בְּשִׁירוֹת:

הפיוט הזה מיוסד פעם בא"ב ופעם בתשר"ק. ושם המחבר חתום בסוף א"ב ראשון שמעון בר יצחק. ועוד כמה פעמים חתום בראשי החרוזות.

ח׳ וּבְכֵן וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא:

מיוסד ע"פ א"ב.

אֵילֵי הַצֶּדֶק יְדוּעִים. בָּנִים מְגֻדָּלִים כִּנְטִיעִים. גֶּזַע תִּפְאֶרֶת מֻטָּעִים. דְּבוּקִים וַחֲשׁוּקִים דִּרְדָּעִים. הֲגוּיִם הֲגוּנִים וְנִשְׁמָעִים. וְתִיקִים נִבְחָרִים מִשִּׁבְעִים. זַרְעָם בַּגּוֹיִם נוֹדָעִים. חֲמוּדִים וּמַעֲשֵׂיהֶם נָעִים. טוֹבִים בָּאֲרָצוֹת מוּדָעִים. יוֹדְעִים יְדוּעִים וּמְיֻדָּעִים. כַּחוֹתָם בִּזְרוֹעַ נִקְבָּעִים. לְמוֹדֵי נִסִּים וְנוֹשָׁעִים:

נוֹשָׁעִים מִבֵּין קִצְרֵי יָד. תַּחַת לָמוֹ שֵׁם וָיָד.

וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד:

מְחוֹלֶלֶת תַּנִּין בִּגְעָרָה. נוֹתֶנֶת בַּיָּם מַעְבָּרָה. סוֹעֶרֶת גַּלִּים בִּסְעָרָה. עוֹרֶכֶת מְסִלָּה יְשָׁרָה. פְּלָאוֹת וְנוֹרָאוֹת מַאְדִּירָה. צוֹלֶלֶת קָמִים בִּגְבוּרָה. קִנְאַת מִלְחֶמֶת מְעִירָה. רַהַב מַחֲצֶבֶת בְּעֶבְרָה. שׁוֹלֶפֶת חֶרֶב מִתְעָרָה. תַּמָּתוֹ לְהוֹשִׁיעַ מִצָּרָה:

מִצָּרָה נִצְּלוּ עַם אֵל. וְהִגִּידוּ צִדְקָתוֹ כְּהַרְרֵי אֵל.

אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

ע"פ שהמ"ח שמעון בר יצחק.

שֶׁבַח וְהוֹדָאָה מְעֻלָּה. מַלְכוּת שְׂרָרָה וּמֶמְשָׁלָה. עֹז וְתַעֲצוּמוֹת לְאֵילָה. וְרוֹמֵמוֹת לְמַעְלָה לְמָעְלָה. נֶצַח גְּבוּרָה וּגְדֻלָּה. בְּרָכָה וְשִׁירָה מְהֻלָּלָה. רִנָּה וְזִמְרָה

הָיָה לָהֶם עַל לֵב לְהָשִׂים. לְהַעֲרִים וּלְהִוָּסֵר מִמֶּלֶךְ
חֲנֵסִים: מֵאֵן לְשַׁלַּח עַם הֲמוֹנָי. וְשָׁאַג וְאָמַר מִי יְיָ. לֹא
יָדַעְתִּי אֶת־יְיָ: צוּר נְגָפוֹ בְּעֶשֶׂר לְהַכּוֹ. וּבַעֲבוּר זֹאת
הֶעֱמִידוֹ וְהֶאֱרִיכוֹ. לְהוֹדִיעַ לַכֹּל מָה הִגִּיעוֹ בְּכֹה: בְּחַבּוּרוֹת
וּפְצָעִים אוֹתוֹ אִלַּח. וּבִירִיַּת חִצָּיו כְּבֵדוֹ פִּלַּח. וְאַחֲרֵי
כֵן חָזְקָה יָדוֹ לְשַׁלַּח: תְּחוּם מִצְרַיִם עַד לֹא הִרְחִיקוּ.
הוּא וַעֲבָדָיו עֵצָה הֶעֱמִיקוּ. לִרְדּוֹף אַחֲרֵיהֶם מָגֵן הֶחֱזִיקוּ:
וְצוּר נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה. שָׂת אֶת־הַיָּם לֶחָרָבָה.
בַּיָּם נָתַן דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה: רֶסֶן מַתְעֶה הִרְסִין
עֲנָמִים. וְנִהֲגָם בִּכְבֵדוּת לְגַלֵּי הוֹמִים. וְצָלֲלוּ כַּעוֹפֶרֶת
בְּעִמְקֵי יַמִּים: הוֹלְכֵי נְתִיבוֹת בְּמַעֲמַקֵּי מַיִם. שַׁבְּחוּ
וְהוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם. אֲשֶׁר נִלְחַם לָהֶם בְּמִצְרָיִם: מֵאָז

Meinen Schaaren freien Auszug er wehrt.
Wer ist der Ewige? brüllt er bethört.
Nicht kenn' ich den Gott, den ihr verehrt!

צור Der Herr sucht ihn heim mit zehnfachen Plagen
Erhielt ihn und ließ ihn Alles ertragen,
Um laut sein Schicksal Allen auszusagen.

Wunden und Schmerzen auf ihn er lenkt.
Seine Geschosse auf ihn er niedersenkt,
Bis endlich er selbst sie zum Zuge drängt.

תחום Noch bis zur Grenze Mizrajims nicht waren sie entronnen,
Als neuer Anschlag von ihm und seinen Dienern war ersonnen.
Der Verfolgung Werk ward von ihnen begonnen.

Und Er, hochverherrlicht in der Heiligen Rath,
Wandelt in Trockniß das Meer durch seine Wunderthat.
Die Fluth wird zur Bahn, der Wogenschwall zum Pfad.

רסן Mit des Irrwahns Gebiß die Mizrajim Er wollte zäumen,
Er drängt ihren schweren Zug in der Wogen Schäumen.
Wie Blei sanken sie in die Tiefen ohne Säumen.

Die wie auf Bahnen zogen durch der Wellen Drang,
Stimmten dem Gotte des Himmels an Preis und Dank
Ihm, der für sie Mizrajim bezwang.

וּבְעַזּוּז פָּנִים הֵעִיז בֵּלְשַׁאצַּר. וְצִוָּה וְהוֹצִיא מִן הָאוֹצָר.
כֵּלִים אֲשֶׁר הֶגְלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר: נִתְגָּאָה לִשְׁתּוֹת בָּם
תִּירוֹשָׁיו. הוּא וְשָׂרָיו וַעֲבָדָיו וְנָשָׁיו וּפִילַגְשָׁיו. וּפִסַּת יָד
כָּתְבָה פֵּרוּשָׁיו: חֲמוּדוֹת בֵּאֵר לוֹ הָאוֹתִיּוֹת. כִּי קָצַף
עָלָיו רַב הָעֲלִילִיּוֹת. וּבוֹ בַּלַּיְלָה נֶהֱרַג כְּשָׁאִיּוֹת: זָר
אֲגָגִי לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד. בָּנִים אֲשֶׁר בָּם אָב מִתְכַּבֵּד. פִּתְאוֹם
הָיָה כִּכְלִי אוֹבֵד: קִצֵּץ עֵץ מִשְׁנֶה לִתְלוֹת. וּלְעַצְמוֹ
הֵכִינוֹ עָלָיו לְהִתָּלוֹת. וִיהוּדִי עָשׂ מִלְחָמָה בְּתַחְבֻּלוֹת:
וּבְגוּמָּץ אֲשֶׁר חָפַר נִשְׁדָּד. וּבִסְאָה אֲשֶׁר מָדַד הָמְדָּד.
וְעָנוּ עָלָיו הֵידָד הֵידָד: אָמְנָם כָּל אֵלּוּ הַמַּכְעִיסִים.

ובעזוז Belschazar gebeut, frech trotzend in Macht,
Daß aus dem Schatz' ihm werden gebracht,
Die Nebukadnezar geraubt, die Gefäße der Pracht.

Zu schwelgen aus ihnen verlangt es den Frechen,
Mit Fürsten und Dienern und Weibern zu zechen;
Da schrieb eine Hand ihm sein Loos, den Frevel zu rächen.

חמודות Ihm deutet die Zeichen der Mann voll köstlicher[1]) Pracht,
Daß des Thatenreichen Zorn ob ihm sei erwacht,
Und mit Graus noch fiel er in selbiger Nacht.

Der Agagite[2]) sinnt trotzig, wie er zerstört und verheert
Die Kinder, mit denen der Vater sich ehrt.
Bald selbst zerfiel er wie Geräth ohne Werth.

קצץ Das Verderben, das er seinem Feind' ersonnen,
Er hat es für sich selber begonnen.
Der Jehudi[3]) besiegt die List, ihm gesponnen.

In die Grube, die er gehöhlt, er selber versank.
In dem Maaße, mit dem er gemessen, erhielt er Dank,
Und jauchzend der Spott ob ihm erklang.

אמנם Und Alle, die so Dich wollten kränken,
Sie konnten den Sinn darauf wohl lenken,
Wie dem König' von Chanes[4]) heimkam sein Trachten und Denken

1) Danijel, um seiner Weisheit willen im Buche Daniel 10, 11 so genannt
2) Haman. 3) Mardechai.
4) Für Aegypten nach Jes. 30 4.

אֶזְרַח אָדוֹן זָכַר. וּבֶן אָחִיו נִמְלַט מִלְּהִתְמַכֵּר. בְּשַׁחֵת
אֱלֹהִים אֶת־עָרֵי הַכִּכָּר: חֵרְפוּ וְגִדְּפוּ מַלְאֲכֵי תִלְגַּת.
בְּצִוּוּי אֲדוֹנֵיהֶם לְגַדֵּל לַעֲגַת. וּמַלְאָךְ יָצָא וּבְעָטָם כַּגַּת:
קַנּוֹא גִּלְּחוֹ בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה. בְּעֶבְרֵי נָהָר מֶלֶךְ אַשּׁוּרָה.
וְלֹא נוֹתַר בָּם כִּי אִם עֲשָׂרָה: בְּהִשְׁתַּחֲוָתוֹ לִנְסְרוֹךְ
דַּרְכּוֹ יָרַט. וּבָנָיו הִכּוּהוּ בְּנַיִן מְמֹרָט. וְהֵמָּה נִמְלְטוּ
אֶרֶץ אֲרָרָט: רָם וְנִתְגַּדֵּל מַשּׂוֹר עַל מְנִיפוֹ. וְאָמַר לַעֲלוֹת
עַל מְרוֹמֵי נַפּוֹ. כִּי פָּקַד עָלָיו חֲרוֹן אַפּוֹ: אָדוֹן הֱסִירוֹ
מִמְּלוֹךְ בִּמְלוּכָה. וּמִבְּנֵי אָדָם טְרָדוֹ לְשַׁלְּכָה. עִם
בְּהֵמוֹת שֶׁבַע לְהַלְּכָה: בְּבוֹא פְּקֻדָּתוֹ נִסְחַף פִּגְרוֹ.
וּכְנֵצֶר נִתְעָב הָשְׁלַךְ מִקִּבְרוֹ. כְּפֶגֶר מוּבָס הָבְאַשׁ בְּשָׂרוֹ:

Der Gefangenschaft war sein Brudersohn[1]) entkommen,
Als über jene Städte das Unheil war erglommen.

Es höhnten und schmähten die Boten des Tilgat[2]),
Ergossen frechen Hohn, wie ihr Herr geboten es hat.
Auszog der Engel[3]), der wie in der Kelter sie zertrat

קנוא Der Eifervolle mit dem scharfen Stahl
Jenseits des Stromes macht den Assyrer kahl[4]),
Und gerettet ward nur eine kleine Zahl[5]).

Im Götzentempel Nisroch's er sich bückt,
Und das Schwert von seinen Söhnen gezückt[6]) —
Die nach Ararat floh'n — wird ihm ins Herz gedrückt.

רם Als empörte das Werkzeug sich Dem, der es schwingt[7])
Nebukadnezar prahlt, daß zur Höh' er[8]) dringt,
Bis Gottes Zorn auf ihn niedersinkt.

Ihn drängt Gott von seinem Thron' und Reiche,
Daß aus der Menschen Kreis er entweiche,
Sieben Jahre den Thieren gleiche[9]).

---

1) Lot. S. 1. M. 14, 16.
2) Name eines Assyrerkönigs, hier für Sancherib gebraucht. 2. Kön. 18, 17 ff. Jes. 36
3) 2. Kön. 19, 35. 4) Jes. 7, 20. 5) Jes 10, 19.
6) Jes. 37, 37. 38. (2. Kön. 19, 37.)
7) Jes. 10, 15. 8) Jes. 14, 14. 9) Dan. 4, 30.

כְּהוּחַל לִקְרֹא בְּשֵׁם אֱלִיל וּלְרַגֵּל: מָרוֹם קָרָא לְמֵי
הַיָּם. וַאֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם פָּתַח בַּעֲיָם. וַיִּמַח יְקוּמָם בְּשֶׁטֶף
דָּכְיָם: עֲלֵיהֶם סִדְרֵי בְרֵאשִׁית נִשְׁתַּנּוּ. בְּשַׁחֲתָם אֶת
דַּרְכָּם נִתְגַּנּוּ. בְּרוֹתְחִין קִלְקְלוּ וּבְרוֹתְחִין נִדּוֹנוּ: וּבְנָסְעַ
מִקֶּדֶם יוֹשְׁבֵי שִׁנְעָר. בְּבִנְיַן הַמִּגְדָּל לִבָּם נִבְעָר. וְזָמְמוּ
לְהַגְבִּיהוֹ לְאֵין מִשְׁעָר: נוֹעֲצוּ לֵב וְנוֹסְרוּ מְזִמּוֹת. אִם
נִצְטָרֵךְ לְטִפֵּי מֵימוֹת. נַעֲלֶה לָרָקִיעַ וְנַכֶּנּוּ בְּקַרְדֻּמּוֹת:
בָּלַל לְשׁוֹנָם וְחִלְּשָׁם וְהִתִּישָׁם. וּבִנְיָנָם הִשְׁחִית עֲבוּר
לְבַיְּשָׁם. וַיָּפֶץ יְיָ אֹתָם מִשָּׁם: רָעִים בְּגוּפָם וְחַטָּאִים
בִּמְאוֹדָם. גָּאוֹן שִׂבְעַת לֶחֶם הָיָה יְסוֹדָם. וְעָנִי וְאֶבְיוֹן לֹא
הֶחֱזִיקָה יָדָם: יָהּ בִּרְאוֹת כְּנִתְמַלֵּא סְפָקָם. פַּחִים
וְרוּחַ זִלְעָפוֹת הִשִּׁיקָם. תַּחַת רְשָׁעִים סְפָקָם: צִדְקַת

מרום Er rief herbei die Meeresfluth,
Des Himmels Schleusen öffnen sich in Gluth,
Wegspült jedes Leben brausender Wogen Wuth.

Der Schöpfung Gleichmaaß ward gebrochen,
Wie an Ordnung und Gesetz sie so Schweres verbrochen.
Wegrafft sie siedender Ströme Kochen.

ובנסוע Die in Schinear weilend, von Osten gezogen,
Aufrichten den Thurm, vom Wahne betrogen,
Sie wollen ohne Ziel ihn thürmen bis zum Himmelsbogen.

Verwirrt ist ihre Sprache — sie sinken erschlafft,
Zu ihrer Schmach wird ihr Bau hinweggerafft,
Der Herr sie zerstreuend von hinnen schafft.

רעים Sünder an ihrem Leibe, Frevler mit ihrem Gut,
Auf Reichthums Fülle bläht sich ihr trotziger Muth.
Kein Armer, Bedrückter fand dort Stütz' und Hut,

Als gefüllt ihr Sündenkelch war bis zum Rand,
Sucht Gott sie heim mit Gluthhauch und Himmelsbrand
Es brach ihren Frevel seine strafende Hand.

צדקת Der Herr gedenkt des Urstammes, des edlen Frommen[1],

---

1) Abraham's.

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

ח"זק כְּעַל גְּמוּלוֹת כְּעַל יְשַׁלֵּם. לְחֵיק זֵדִים לֹא יֵדְעוּ הַכֹּלֵם. לְאִיִּים גְּמוּל יְשַׁלֵּם. קָדוֹשׁ:

חתום שם המחבר אני שמעון בר יצחק בר אבון חזק ואמץ בתורה.

ק' אִמְרוּ לֵאלֹהִים אַדִּירִים. מְאוֹד מַעֲשָׂיו נָאִים וַהֲדוּרִים. בְּתִתּוֹ אוֹת וּמוֹפֵת בְּצָרִים: נֶהֱרָגִים הוֹרְגִים אֶת־הוֹרְגֵיהֶם. וְנִצְלָבִים צוֹלְבִים אֶת־צוֹלְבֵיהֶם. וְנִשְׁקָעִים שׁוֹקְעִים אֶת־שׁוֹקְעֵיהֶם: יְהִירִים אֲשֶׁר זָדוּ בְזָדוֹן. נִמְדְּדוּ בְסַאסְּאָה כְּפָעֳלָם לָדוֹן. וְהוּרַד גְּאוֹנָם שְׁאוֹל וַאֲבַדּוֹן: שְׁטוּפֵי וָעַם נִשְׁכְּחֵי רֶגֶל. הָהְפַּךְ עֲלֵיהֶם כַּלָּהוֹת לְגַלְגֵּל.

ימלך (Vorb. u. Gem.) Herrschen wird der Ewige in Ewigkeit, Dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

ואתה (Vorb. u. Gem.) Du bist ja der Heilige, thronend unter den Lobliedern Jisraels! O Gott!

אמרו Preiset den Ruhm des Herrn voll Macht,
Seine Werke voll Glanz und Pracht,
Wenn in Wundern am Feind' Er kund sich macht.

Ihre Mörder bezwingen die dem Tode Geweihten [1])
Ihre Henker bedrängen die der Strafe Bereiten,
Zur Fluth Verdammte seh'n in die Fluth ihre Feinde gleiten.

יהירים Die im Trotze sich frevelnd vermessen [2]),
Nach ihren Werken wird ihnen ihr Lohn gemessen,
In den Abgrund führt ihr Trotz, in des Grabes Vergessen.

Vom Zorn weggespült, spurlos vergingen [3]),
Des Verderbens Wirbel kreisend verschlingen,
Die Gottes Namen zu entweih'n sich unterfingen.

---

1) Die Israeliten. 2) Die Aegypter.

3) In kurzen Zügen werden die von dem göttlichen Strafgerichte heimgesuchten Geschlechter und Menschen vorgeführt, die Alle sammt Pharaoh als ein warnendes Beispiel hätten Spätere mahnen müssen, gleichwohl aber von ihnen unbeachtet geblieben sind. Das erste sündige Geschlecht ist die Zeit des Enosch, in welcher der Götzendienst anhub. Es folgt das Geschlecht der Sündfluth, und dann das der Himmelsstürmer, die den s. g. babylonischen Thurm zu bauen begannen. Dann das Strafgericht von Sedom und Amorah, bei welchem durch das Verdienst Abrahams Lot gerettet ward.

שם המחבר חתום שמעון בר יצחק ·

ק׳ שִׁבְטֵי יָהּ הוֹצֵאתָ לְפִדְיוֹם. שְׁלֵמִים כַּצָּהֳרַיִם בְּעֶצֶם
הַיּוֹם. שַׁדַּי כְּמוֹ כֵן הָחִישׁ בְּצִבְיוֹן. שְׁנַת
שִׁלּוּמִים לְרִיב צִיּוֹן: מִגַּרְתָּ וְנֵאַרְתָּ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע· מַכְבִּיד
אָזְנָיו וְעֵינָיו הָשַׁע. מַהֲלֻמּוֹת וּכַחְתָּ לְגֵו נִפְשַׁע. מָחַצְתָּ
רֹאשׁ מִבֵּית רָשָׁע: עוּרִי עוּרִי זְרוֹעַ יָד הַגְּדוֹלָה. עֲדִינָה
תִּמְחַץ וְשִׁיתָהּ כָּלָה. עֶרְיָה תֵעוֹר מֵאֱנוֹשׁ לְחַלְלָה. עָרוֹת
יְסוֹד עַד צַוָּאר סֶלָה: וּבְצֵאתְךָ לְיֵשַׁע בְּעֹז אָזוּר. וְצֹאן
יָדְךָ בַּעֲדֵי נָזוּר. וְעוֹיְנִים נִפְרְדוּ כְּאֵפֶר פָּזוּר. וְכָשַׁל עוֹזֵר
וְנָפַל עָזוּר: נָאוֹר בִּרְאוֹתְךָ בְּדַם מִתְבּוֹסֵס. נָגַפְתָּ פּוֹרְכִים
פְּרָיִם לְקוֹסֵס. נֶפֶשׁ וּבָשָׂר כִּמְסוֹס נוֹסֵס. נָתַתָּ לִירֵאֶיךָ
נֵס לְהִתְנוֹסֵס: כִּיתָה וּמִהֵר שְׁנַת גְּאוּלִים. כַּנֵּד בּוֹגְדִים
וְחַלֵּף אֱלִילִים. כְּטוֹפְלֵי שֶׁקֶר הַפֵּל חֲלָלִים. כְּיוֹם הֶרֶג
רַב בִּנְפוֹל מִגְדָּלִים: רַחֵם וַחֲמוֹל בֵּן יַקִּיר. רַוֵּה נֶפֶשׁ
שׁוֹקְקָה לְהָקִיר. רְאֵה כִּי גָבְרָה יַד הַמַּדְקִיר. רוּחַ
עָרִיצִים כְּזֶרֶם קִיר: יוֹם יוֹם נְצַפֶּה גְּאֻלָּתֵנוּ. יָגַעְנוּ
בְקָרְאֵנוּ נִחַר גְּרוֹנֵנוּ. יַד אָזְלָה וְתַשׁ כֹּחֵנוּ. יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ
קִוִּינוּ: צֹאנְךָ פְּקוֹד וְהָשֵׁב תְּפוּצָתוֹ. צְפֵה כִּי שֻׁדְּדָה
מַרְעִיתוֹ. צַמֶּרֶת עוֹיֵן בָּתָה לַהֲשִׁיתוֹ. צִיצַת נֹבֵל צְבִי
תִפְאַרְתּוֹ: חִפְּשׂוּ עַם מְפָרֵךְ בְּכֶסֶף. חֲשׁוּקֵי חֶמֶד זָהָב
וָכֶסֶף. חֵרוּת הַמְצִיא וְהַשְׁמִיעֵנוּ בְּחֶסֶף. חִנָּם נִמְכַּרְתֶּם
תִּגָּאֵלוּ וְלֹא בְכֶסֶף: קְהִלּוֹת יַעֲקֹב בְּשֵׁם יִקְרָאוּךָ. קִוִּינוּ
לוֹ לָןְ לְלָן יַרְאוּךָ. ח׳ קְדֻשָּׁתְךָ יַעֲרִיצוּ וּבְרֹן יְנַשְּׂאוּךָ.
קִרְיַת גּוֹיִם עָרִיצִים יִירָאוּךָ:

לְבָּם נָמַס וְנָמַקּוּ גְוִיָּתָם. כָּלוּ בַּבֶּהָלוֹת הֲמוֹן שְׁאֵרִיתָם:
זָמּוּ לִרְדּוֹף וּלְהָסִיר כֶּתֶר. טֹרַח עֲבֹדָה וְנִצּוּל חֶתֶר.
חֲזָקָה לְהוֹסִיף שְׁבוּעַת בֶּתֶר. וְהָבֵי תוֹרִים וּנְקֻדַּת יֶתֶר:
וְטֶרֶם הַגָּעַת עִתּוֹתֵי דוֹדִים. הָפְכוּ בַּקְּרָב אֶפְרָתִים
יְדִידִים. דִּגְלָם כְּחָפְזוּ גְּאֻלָּתָם לְהַקְדִּים. גְּדָעוּם אַנְשֵׁי גַת
הַנּוֹלָדִים: בַּעֲבוּר זֹאת הֵסַבּוּ מִדֶּרֶךְ. בְּמַפַּלְתָּם מֵרְאוֹת
לְיָרְאָם בְּמֹרֶךְ. ח׳ אִמַּצְתָּ וְחִזַּקְתָּ כּוֹשְׁלֵי בֶרֶךְ. אֲשׁוּרֵינוּ
כּוֹנַנְתָּ בַּהֲסִבַּת דֶּרֶךְ:

ק׳ אֲשׁוּרַי שָׁמַרְתָּ עֵקֶב צִדְקוֹתֶיךָ. וְנֹגַהּ כָּאוֹר
פֵּאַרְתָּנוּ בְּאַהֲבָתֶךָ. ח׳ בַּעֲבוּר אוֹהֲבֶיךָ שׁוֹמְרֵי
בְרִיתֶךָ. תִּשְׁמְרֵנוּ וּתְחַיֵּנוּ בְּטַל תְּחִיָּתֶךָ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

יזמו Sie sannen Verfolgung, zu entreißen der Freiheit Krone,
Trachten auf die Beut' und den Gewinn aus der Frohne,
Als in Kraft der Schwur [1]) beim Opfer sich bewährt,
Und neue Fülle von Gaben [2]) gewährt.

וטרם Noch eh' genaht der Liebe, der Erlösung Zeit,
Die trauten Ephraimiten [3]) waren kampfbereit.
Es drängt ihr Fähnlein, beeilt das Erlösungsziel,
Von den Männern in Gath es gemähet fiel.

בעבור Drum ward Israel vom Wege gelenkt,
Daß nicht der Gefallenen Anblick den Muth ihm senkt.
Du stärktest sie, denen das Knie erschlafft,
Uns führend auf Umwegen, gabst unsrem Schritte Du Kraft.

אשורי Meine Schritte wahrtest Du um Deiner Gnade willen.
Licht strahlend lässest als Schmuck Deine Huld Du uns hüllen
Um Deine Freunde, Deinem Bunde treu ergeben,
Schirm' und mit Deinem Thau' uns wolle beleben.

---

1) Der an Abraham bei der Bundesschließung von Gott ergangene.

2) Die Reichthümer der im Meere untergegangenen Aegypter waren noch größer als die aus Mizrajim entführten.

3) Aus 1. Chr. 7, 21 entnimmt der Midrasch, daß die vom Stamme Efrajim vor der festgesetzten Zeit aus der Knechtschaft Mizrajims enteilten, und dabei im Kampfe mit den Bewohnern von Gath fielen. Um den Anblick dieser Gefallenen den ausziehenden Israeliten zu entziehen, habe Gott sie einen andern Weg geführt

ח׳ חָפַצְתָּ לִפְסוֹחַ וּלְהָגֵן הֲמוֹנֶיךָ. קָדוֹשׁ הָגֵן חִפּוּץ לְגוֹנְנֵי בְּמָגִנֶּךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.

ע״פ תשר״ק.

תִּרְגַּלְתָּ עֲמוּסִים מִמִּצְרַיִם בְּצֵאתָם. שָׁרִים כַּחוֹלְלִים וּמְבָרְכִים בְּמַקְהֲלוֹתָם. רוֹדְפֵיהֶם בִּמְצֻלוֹת יָם הֶאֱבַדְתָּם. קְנוּיֶיךָ קַחְתָּ עַל זְרוֹעוֹתָם: צוֹעֲנִים אֲשֶׁר נֶאֶסְפוּ לַמִּלְחָמָה. פִּגְרֵיהֶם הָמַמְתָּ וְנִגְרְפוּ הַיָּמָּה. עֶשֶׂר מַכּוֹת הֻכּוּ בְּמִצְרַיְמָה. סָפוּ בְּאַחַת עֶשֶׂר בְּיָד הָרָמָה: נָבְקָה רוּחָם וְנִבְלְעָה עֲצָתָם. מֶסֶךְ עִוְעִים נִמְסְכוּ לְהִתְעוֹתָם.

Deine Schaar zu schirmen, zu decken war Dein Wille.
O Heiliger! auch mich mit Deinem Schatten umhülle.

תרגלת Du lenktest aus Mizrajim Deiner Schützlinge Gang,
Segen und Jubellied in ihrem Chor Dir erklang.
Ihrer Verfolger Schaar in Meerestiefen verschwand,
Die Dir Geeigneten führest Du mild an der Hand.

צוענים Zoan [1]) schaart sich mit Kampfesmuth,
Ihre Leichen wirbelt im Strudel die Fluth.
Zu den Plagen, die schon in Mizrajim sie trafen,
Von Deiner entfalteten Hand sie raffen noch härtere Strafen.

נבקה Verwirrt war ihr Rath, ihr Sinn entleert,
Ein Taumelkelch sie blendend bethört.
Ihre Kraft war geschwunden, geschmolzen ihr Herz,
Ihr Rest schwand hin in Beengniß und Schmerz.

1) Aegypten

וְלַחְבֵּל: טָסוּ אֲגַפָּיו כְּנֶשֶׁר לְמַהֵר. יָעֲצוּ אַבִּירָיו כְּחַיִל
לְדַהֵר. כְּסִיל בְּאִוֶּלֶת שָׁנָה לְהִתְיַהֵר. לֹא יָדַע לְהָבִין
וּלְהִזָּהֵר: מַחֲנֵהוּ קִבֵּץ וְכָל יוֹעֲצָיו. נִכְבָּדָיו שָׂרָיו וְגַם
מְלִיצָיו. סָעוּ כְּאַחַת בְּהַשָּׁאַת מִפְלָצָיו. עֲרוּכֵי מִלְחָמָה
נוֹסְפוּ נִקְבָּצָיו: פָּחֲזוּ כַּמַּיִם בְּלִי לְהוֹתִיר. צְבָאוֹת קֹדֶשׁ
לִרְדּוֹף וּלְהַכְתִּיר. קָדוֹשׁ סִבַּבְתָּם הֶרֶךְ לְהַאֲתִיר. רִחַפְתָּם
בְּצִלְּךָ וּבְמָגִנְּךָ לְהַסְתִּיר: שִׁלַּחְתָּ בְּצָרִים חֲרִי וָזַעַם.
שָׁמַרְתָּ בְּאֶבְרָתְךָ יְפֵיפִי פַעַם: ח׳ תְּקֶף פְּלָאוֹת הִפְלֵאתָ
בְּנַעַם. תַּנִּין בְּעֵת שִׁלַּח אֶת־הָעָם:

ה׳ אָזְנֵי שָׁמְעוּ מוֹפְתֵי עֲנָנֶיךָ. וָנֶצַח בִּרְכָתְךָ יַזְכִּירוּ צְפוּנֶיךָ.

טסו Seine Heeresflügel stürmten heran gleich Aaren,
Seine Helden schritten in mächtigen Schaaren.
Der Thor versucht's, seinen Wahn zu erneuen,
Nicht lernt' er Besinnung, sich in Vorsicht zu scheuen,

מחנהו Er schaaret sein Heer mit all seinen Räthen,
Fürsten und Herren, und die ihn vertreten.
Von seinem Wahne mit bethört zieh'n sie hinaus,
Gesammelt die Schaaren, gerüstet zum Strauß.

פחזו Aufwallet ihr Trotz, daß sie Alles vernichten,
Verfolgend der Frommen Schaar zu Grunde zu richten.
Doch Du, Heiliger! umringst sie auf allen Seiten,
Spähest, ihnen sichern Weg zu bereiten,
In Deinem Schatten ruh'n sie gebettet,
Von Deinem Schirm gerettet.

שלחת Du sandtest Zorn und Grimm in des Feindes Mitte,
Bargst in Deinem Schatten die wallet mit holdem Tritte
Voll Huld zeigst wunderbar Du Deiner Werke Kraft,
Als das Ungethüm das Volk entließ seiner Haft.

אזני Deiner Thaten Glanz hat vernommen mein Ohr,
Ewiglich Segen Dir bringet Deiner Geborgenen Chor.

חזרת התפלה לשליח צבור.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן.

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

ווען שביעי של פסח אויף איינען פרייטאג טריפפט ווירד שטאטט אותותיך דאס אים אחרון של פסח בעפינדליכע שטיקק אימת נוראותיך געבעטעט.
ויש קהלות מהפכין הסדר לעולם ואומרים אימת נוראותיך בשביעי ואותותיך באחרון.

מיוסד ע"ס א"ב ובסוף חתום שמעון בר יצחק.

אוֹתוֹתֶיךָ רָאִינוּ אָז בְּעַיִן. בְּעַטוֹתְךָ כַּמְעִיל תִּלְבֹּשֶׁת זַיִן. גּוֹיִם נֶגְדְּךָ הָיוּ כְאַיִן. דָּחוּ וְנָפְלוּ כְּשִׁכּוֹרֵי יָיִן: הַנָּאוָה הוֹצֵאתָ מֵאֲסוּר כֶּבֶל. וְשִׁכְמָהּ הוּסַר מֵעִנּוּי סֵבֶל. זָד תַּנִּין מְנָאֵץ וּמְנַבֵּל. חָפוּז אַחֲרֶיהָ לְהַשְׁחִית

מסוד (Vorb.) Was Weise, Verständ'ge ersonnen im Bunde,
Belehrung von Denen, die enthüllet Wissenskunde,
Geh' als Gesang und Preis aus meinem Munde,
Zu loben ihn, der thronet über dem Himmelsrunde.

אותותיך Damals schauten wir Deine Wunderwerke,
Als wie ein Gewand Du anlegtest die Rüstung der Stärke
Völker vor Dir in Nichts versanken,
Stürzten, wie vom Weine Berauschte schwanken.

הנאוה Deine Holde zogst Du aus Fesselzwang,
Befreitest ihre Schulter von Joches Drang,
Als der Drache [1]) voll Trotz, der höhnt und verachtet
Nacheilend sie zu vernichten trachtet.

---

1) Pharaoh nach einem vom Propheten Ezechiel (32, 2) gebrauchten Bilde.

שים Laß Frieden, Heil und Segen, Gunst, Gnad' und Erbarmen kommen über uns und ganz Jisrael, Dein Volk. Segne uns Alle, unser Vater! insgesammt mit dem Lichte Deines Antlitzes; denn in dem Lichte Deines Antlitzes gabst Du uns, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens, und die Liebe zur Milde und Gerechtigkeit und Segen und Erbarmen und Leben und Frieden. Und laß es Dir wohlgefällig sein zu segnen Dein Volk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Gelobt seist Du, Ewiger, der da segnet sein Volk Jisrael mit Frieden.

אלהי Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Staube sei sie demüthig gegen Alle. O öffne mein Herz durch Deine Lehre und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Rath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Heiligkeit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser. Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Jisrael. Darauf sprechet: Amen!

יהי Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, daß erbauet werde das Heiligthum bald in unseren Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Ehrfurcht, wie in den Tagen der Vorwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

בשבת חה"מ א"א קרובות והש"ץ חוזר התפלה ואומר ישמח משה וכו' ואח"כ אומרין הלל ושיר השירים׃

Wiederholung der Tefilla durch den Vorbeter (von S. 119 an); dann Hallel (S. 163).

עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם
כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:
וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.
וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל
יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ
וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger, denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigkeit, — Du Allerbarmer, denn kein Aufhören kennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

ועל Und für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König, beständig auf immer und ewig.

וכל Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich. Gelobt sei Du, Ewiger, Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön, dankendes Bekenntniß abzulegen.

לשבת חול המועד.

נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־ | שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ.
עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב | בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:
כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ
מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:
וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל
יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב
שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

פארבעטער.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת

ותחזינה Und schauen mögen unsere Augen, wenn Du zurückkehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger, der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

מודים Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Väter Gott auf immer und ewig, Hort unseres Lebens, Schild unseres Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben, das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und

---

לשבת חול המועד.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל

ק׳ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב

והשיאנו Und laß uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, den Segen Deiner Festzeiten zum Leben und Frieden, zur Freude und Wonne, wie Du gewollt und uns zu segnen verheißen hast. (Unser Gott und unserer Väter Gott, habe Wohlgefallen an unserer Ruhe.) Heilige uns durch Deine Gebote und sättige uns mit Deinem Gute, erfreue uns mit Deinem Heile. Reinige unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen. Laß uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, (in Liebe und Wohlgefallen,) in Freude und Wonne Deine heiligen (Sabbath- und) Festtage, daß sich Deiner freue Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der da heiligt (den Sabbath,) Jisrael und die Festzeiten.

רצה Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feueropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an in Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

(Am Sabbath in den Mittelfeiertagen.)

רצה Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feueropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an in Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Lasse aufsteigen und vor Dich kommen, zu Dir gelangen, und Dir vor's Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und gedacht werden unser Gedächtniß und unser Geschick, und das Gedächtniß unserer Väter und des Gesalbten, des Sohnes Davids, Deines Knechtes, und Jerusalems, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Volkes, des Hauses Jisraels, zur Rettung und zum Guten, zur Huld und Gnade, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem Feste der ungesäuerten Brode. Gedenk' unser, Ewiger, unser Gott! an ihm zum Guten und verhänge über uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen verheißt, sei uns mild und gnädig, und erbarme Dich unser und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; denn ein Gott, erbarmungs- und huldreich bist Du.

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ:
(אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר
לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן)
בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ
יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת
וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת
הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם
בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

לשבת חול המועד.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־
הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם
בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד
וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן
דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג
הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Lasse aufsteigen und vor Dich kommen, zu Dir gelangen, und Dir vor's Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und gedacht werden unser Gedächtniß und unser Geschick, und das Gedächtniß unserer Väter und des Gesalbten, des Sohnes Davids, Deines Knechtes, und Jerusalems, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Volkes, des Hauses Jisraels, zur Rettung und zum Guten, zur Huld und Gnade, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem Feste der ungesäuerten Brode. Gedenk' unser, Ewiger, unser Gott! an ihm zum Guten und verhänge über uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen verheißt, sei uns mild und gnädig, und erbarme Dich unser und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; denn ein Gott, erbarmungs- und huldreich bist Du.

(Am Sabbath in den Mittelfeiertagen.)

ושמרו Und es sollen hüten die Kinder Jisrael den Sabbath, daß sie feiern den Sabbath in all ihren Geschlechtern, als ein ewig Bündniß. Zwischen mir und den Kindern Jisrael ist er ein Zeichen für ewig, daß in sechs Tagen der Ewige geschaffen Himmel und Erde, und am siebenten Tage gefeiert und gerastet.

ולא Und Du hast ihn, Ewiger, unser Gott, nicht gegeben den Völkern der Länder, und ihn nicht zu Theil werden lassen den Götzenanbetern, und an seiner Ruhe haben nicht Theil die Fremden, denn Deinem Volke Jisrael hast Du ihn gegeben, in Liebe, dem Samen Jaakobs, den Du erkoren, dem Volke Derer, die den Sabbath weihen. Sie Alle mögen sich sättigen und sich laben an Deiner Güte; und am siebenten Tage hast Du Wohlgefallen gefunden und ihn geheiligt; den köstlichsten der Tage ihn genannt, ein Gedächtniß an das Werk der Schöpfung.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Laß Dir unsere Ruhe wohlgefallen. Heilige uns durch Deine Gebote und laß Deine Lehre unser Theil sein, sättige uns mit Deinem Gute, und erfreue uns durch Deine Hülfe. Und läut're unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen, und gönne uns, Ewiger, unser Gott, in Liebe und Wohlwollen Deinen heiligen Sabbath, daß an ihm ruhe Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der da heiliget den Sabbath!

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

לשבת חול המועד.

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וְלֹא נְתַתּוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא הִנְחַלְתּוֹ מַלְכֵּנוּ לְעוֹבְדֵי פְסִילִים. וְגַם בִּמְנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עֲרֵלִים. כִּי לְיִשְׂרָאֵל עַמְּךָ נְתַתּוֹ בְּאַהֲבָה. לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בָּחָרְתָּ. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

אם שבת חה"מ ווירד דאס אונטענשטעהענדע ישמח משה געבעטעט׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

אתה Du hast uns erkoren aus allen Völkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen, und uns geheiligt durch Deine Gebote, und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste, und Deinen Namen, den großen und heiligen, über uns genannt.

ותתן Und so hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, in Liebe (Sabbathe zur Ruhe,) Festzeiten zur Freude, Feiertage zur Wonne, (diesen Sabbathtag und) dieses Fest der ungesäuerten Brode, die Zeit unserer Befreiung, (in Liebe) eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Aegypten.

לשבת חול המועד.

יִשְׂמַח מֹשֶׁה בְּמַתְּנַת חֶלְקוֹ כִּי עֶבֶד נֶאֱמָן קָרָאתָ לוֹ. כְּלִיל תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ. בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר־סִינַי. וּשְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ׃

(Am Sabbath in den Mittelfeiertagen.)

ישמח Es freue sich Moscheh mit dem ihm gegönnten Theile, da Deinen treuen Knecht Du ihn genannt. Ein Prachtdiadem auf das Haupt hast Du ihm gesetzt, als er vor Dir stand auf dem Berge Sinai und die beiden steinernen Tafeln brachte er mit hinab in seiner Hand, und darauf geschrieben das Gebot der Sabbathwahrung und so heißt es in Deiner Lehre:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

קדושה, בייא וויעדערהאלונג דער תפלה דורך דען חזן.

נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: ק׳וח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. ח׳ אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: ק׳וח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: ח׳ מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ מָתַי תִּמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ: ק׳וח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אתה Du bist heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

(קרושה Bei Wiederholung der תפלה durch den Vorbeter.)

נקדיש (Vorb.) Wir wollen Deinen Namen heiligen in der Welt, wie sie ihn heiligen im Himmel droben, wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu:

קדוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ist der Gott der Heerschaaren, so weit die Erde reicht, seine Herrlichkeit.

אז Und mit gewaltigem, mächtig erbrausenden Halle lassen sie die Stimme vernehmen, sich erhebend den Serafim entgegen, die ihnen zurufen:

ברוך (Gem.) Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen! — Ein Jeglicher von seiner Stätte aus.

ממקומך Aus Deiner Stätte, Du unser König! glänz' hervor und walte über uns, denn wir harren auf Dich, wenn Du wieder herrschen wirst in Zijon, bald in unseren Tagen für alle Zeit und Ewigkeit thronend. O werde erhoben und geheiligt in Deiner Stadt Jeruschalajim für alle Geschlechter und in alle Dauer der Zeiten! Und unser Auge möge schauen Dein Reich, wie das in den Sängen Deiner Verherrlichung gesprochene Wort lautet, durch David, Deiner frommen Gesalbten:

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

לדור (Vorb.) In alle Geschlechter wollen wir verkünden Deine Größe, und in alle Dauer der Zeiten Deine Weihe aussprechen, und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserm Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit! denn ein großer und heiliger Gott bist Du. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אדני O Herr! öffne meine Lippen und mein Mund verkünde Dein Lob!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset, und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Väter, und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens Willen, in Liebe. König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham.

אתה Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr, Du belebest die Todten, stark, um stets zu helfen; der die Lebenden in Gnaden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt, und die Kranken heilt, die Gefesselten erlöst, und seine Treue bewährt den im Staube Schlafenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt, und sprossen lässet das Heil; und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

יְדִידִים רוֹמְמוּךָ. בְּשִׁירָה קִדְּמוּךָ. מִי כָמוֹךָ. יְיָ בָּאֵלִם. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים:
בִּגְלַל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים. וְתָבִיא גְאֻלָּה לִבְנֵי בְנֵיהֶם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

ידידים In trauter Diener Kreise
Erscholl zu Deinem Preise:
„Wer gleicht Dir, Gott!" — die Weise.
Wer reicht an Deinen Rang?
So aus Erlöster Munde
Ein neues Lied erklang!

בגלל Um der Väter willen rette die Nachkommen und bring' Erlösung ihren Abkömmlingen.

ברוך Gelobt seist Du, o Ewiger, der Jisrael erlöset hat!

גאולה לשבת חול המועד.

אָבוֹל. עָלֶיךָ נַסְבִּיר לְהַתִּיר כָּבוּל. לְגָאֳלֵנוּ לְהִתְגַּדֵּל מֵעַל לִגְבוּל:
בְּרַח דּוֹדִי אֶל נִשָּׂא מִגְּבָעוֹת. וְאִם זַדְנוּ בִּפְרוֹעַ פְּרָעוֹת. הִנֵּה הִשִּׂיגְנוּ צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת. וְאַתָּה יְיָ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת. עָלֶיךָ נִשְׁפֹּךְ שִׂיחַ שַׁוְעוֹת. לְגָאֳלֵנוּ וּלְעַטְּרֵנוּ כּוֹבַע יְשׁוּעוֹת:
בִּגְלַל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים. וְתָבִיא גְאֻלָּה לִבְנֵי בְנֵיהֶם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

O sieh' uns heimgesucht von aller Leiden Schauer.
Doch Du, o Herr! giebst frohe Lust nach Trauer.
Dein harren wir, Du wirst Gefesselte befrei'n,
Wirst als Erlöser hoch ob unsrer Mark erhaben sein.

ברח O eile, Freund! zur Stätte, ragend über Hügel!
Wenn wir gefrevelt, als wir lösten Joches Zügel,
Sieh'! Leid und Noth in Fülle uns bedrängt.
Doch Du, o Herr, bist unser Gott, der's stets zum Heile lenkt.
Wir schütten aus vor Dir der Inbrunst Stöhnen.
Du wirst erlösen uns, mit Heiles Helm uns krönen.

לְמִי זֹאת נִרְשֶׁמֶת. הַכֶּר־נָא דְּבַר אֱמֶת.
לְמִי הַחֹתֶמֶת. וּלְמִי הַפְּתִילִים.
שירה חדשה שבחו גאולים:
וְשׁוּב שֵׁנִית לְקַדְּשָׁהּ. וְאַל תּוֹסִיף לְגָרְשָׁהּ.
וְהַעֲלֵה אוֹר שִׁמְשָׁהּ. וְנָסוּ הַצְּלָלִים.
שירה חדשה שבחו גאולים:

לְמִי Wen diese Zeichen ehren?
Wahrheit muß sich bewähren!
Erkenne, wem gehören
Die Zeichen [1]) hier, — als Dank!

Und wieder sie Dir eine
In ewigem Vereine,
In hellem Mittagsscheine,
Wenn Düster sich entschwang.

1) Gott möge die von ihm eingesetzten Gebote, die von Jisrael bewahrt werden, als Zeichen der von ihm bewahrten Treue erkennen, und dem Volke sein Heil dafür angedeihen lassen.

גאולה לשבת חול המועד.

בְּרַח דּוֹדִי אֶל עִיר צִדְקֵנוּ. וְאִם לֹא שָׁמַעְנוּ לְקוֹל
מַצְדִּיקֵנוּ. הִנֵּה אֲכָלוּנוּ בְּכָל פֶּה מַדִּיקֵנוּ.
וְאַתָּה יְיָ שֹׁפְטֵנוּ מְחֹקְקֵנוּ. עָלֶיךָ נַשְׁלִיךְ יְהַב חֶלְקֵנוּ.
לְגָאֳלֵנוּ בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה לְהַחֲזִיקֵנוּ:
בְּרַח דּוֹדִי אֶל וַעַד הַזְּבוּל. וְאִם עֻלְּךָ שָׁבַרְנוּ בְּלִי סָבוֹל.
הִנֵּה לָקִינוּ בְּכָל מִינֵי חִבּוּל. וְאַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ

ברח O eile hin zu uns'rer Stadt, des Rechtes Port!
Wenn wir nicht horchten auf der Heileslehre Wort,
Sieh, wie der Feind zermalmend uns verzehrt.
Doch Du bist Richter uns, der Führer, der uns lehrt.
Auf Dich, Du unser Theil, wir unser Hoffen richten,
Du wirst erlösen und in Ruh' und Frieden auf uns richten.

ברח O eile, Freund! zur Stätte uns'rer Rast,
Wenn wir zerbrochen des Gehorsams Last,

דִּגְלִי כֵּן תָּרִים. עַל הַנִּשְׁאָרִים. וּתְלַקֵּט נְפוּזָרִים.
כִּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים. שירה חדשה שבחו גאולים:

הַבָּאִים עִמְּךָ. בִּבְרִית חוֹתָמְךָ. וּמִבֶּטֶן לִשְׁמְךָ.
הֵמָּה נִמּוֹלִים. שירה חדשה שבחו גאולים:

הַרְאֵה אוֹתוֹתָם. לְכָל רוֹאֵי אוֹתָם. וְעַל כַּנְפֵי
כְסוּתָם. יַעֲשׂוּ גְּדִלִים. שירה חדשה שבחו גאולים:

Laß sich mein Banner heben
Ob Denen, die noch leben,
Zerstreute woll' erheben,
Nimm auf, gleich Aehren, schwank.

הבאים Die Dir sich hingegeben
Mit Blut geweiht das Leben,
Dem Bund mit Dir ergeben
Ihr ganzes Leben lang.

Vor allem Volk und Land
Ihr Zeichen sei erkannt,
Wie schmuck um ihr Gewand [1])
Erinn'rungsschnur sich schlang.

1) Die Schaufäden an den Ecken des Gewandes.

גאולה לשבת חול המועד.

בְּרַח דּוֹדִי אֶל מְקוֹם מִקְדָּשֵׁנוּ. וְאִם עֲוֹנוֹת עָבְרוּ רֹאשֵׁנוּ.
הִנֵּה בָּאָה בַבַּרְזֶל נַפְשֵׁנוּ. וְאַתָּה יְיָ גֹּאֲלֵנוּ
קְדוֹשֵׁנוּ. עָלֶיךָ נִשְׁפֹּךְ שִׂיחַ רַחֲשֵׁנוּ. לְגָאֳלֵנוּ מִמְּעוֹן
קָדְשְׁךָ לְהַחְפִּישֵׁנוּ:

ברח Eil' hin, o Freund! im Heiligthume Rast zu finden,
Wenn über's Haupt hoch ragen uns're Sünden,
O sieh uns schmachtend in des Druckes Ketten.
Du Heiliger, Du wirst erlösend retten!
Ausschütten wir vor Dir Gebetes Drang,
Aus Deiner heil'gen Stätte nah' uns, erlösend aus dem Zwang.

גאולה. חתום בו יהודה הלוי.

(ברוב קהלות אשכנז אין אומרים יום ליבשה.)

יוֹם לְיַבָּשָׁה נֶהֶפְכוּ מְצוּלִים.

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים:

הִטְבַּעְתָּ בְּתַרְמִית. רַגְלֵי בַּת עֲנָמִית. וּפַעֲמֵי שׁוּלַמִּית. יָפוּ בַּנְּעָלִים. שירה חדשה שבחו גאולים:

וְכָל רוֹאֵי יְשׁוּרוּן. בְּבֵית הוֹדִי יְשׁוֹרְרוּן. אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן. וְאֹיְבֵינוּ פְּלִילִים.

שירה חדשה שבחו גאולים:

יום Als einst zu festem Grunde [1])
Sich wandelt Fluthendrang,
Aus der Erlösten Munde
Ein neues Lied erklang.

Anamith [2]) voll von Ränken
Mußt' in die Fluth sich senken,
Du wußtest mild zu lenken
Sulamith's [3]) holden Gang.

וכל Wer schaut an heilgem Ort
Jeschurun, rief das Wort:
„Wer gleichet Deinem Hort?“ —
So sich's dem Feind' entrang.

1) Verfasser ist der berühmte Spanier, R. Jehudah b. Samuel ha-Lewi.
2) Aegypten. 3) Israel.

גאולה לשבת חול המועד.

חתום בו שמעון.

בְּרַח דּוֹדִי אֶל שַׁאֲנַן נָוֶה. וְאִם הֶלְאֵינוּ דֶּרֶךְ הַעֲוֵה. הִנֵּה לָקִינוּ בְּכָל מַדְוֶה. וְאַתָּה יְיָ מָעוֹז וּמִקְוֶה. עָלֶיךָ כָּל הַיּוֹם נְקַוֶּה. לְגָאֳלֵנוּ וּלְשִׁיתֵנוּ כְּגַן רָוֶה:

ברח O eile, Freund! zur Wohnung, stillumfriedet.
Wenn wir, den Wandel krümmend, Dich ermüdet,
O sieh, wie schweres Leid uns hat getroffen!
Doch Du, o Gott! bleibst unser Trau'n und Hoffen.
Auf Dich in alle Zeit wir harrend warten,
Bis Du erlösend uns erquickst, wie reichgetränkten Garten

וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו. תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ: מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

Trotzigen beugt und erhebt die Gebeugten, frei hinausführt die Gefesselten, und löset die Bedrückten, und beisteht den Verkümmerten, und sein Volk erhört, sobald es zu ihm ruft; sie spendeten Lob dem höchsten Gotte, gelobt sei Er und gepriesen! — Moscheh und die Kinder Jisrael stimmten Dir ein Loblied an, in voller Freude, und sie Alle sprachen:

מי Wer ist wie Du, Herr, unter den Göttern, wer wie Du verherrlicht in Heiligkeit, furchtbar in seinen ruhmwürdigen Thaten, Wunderthäter!

שירה Ein neues Lied sangen die Erlösten zu Deines Namens Preis am Meeresstrande, einmüthig Alle dankten sie und huldigten Dir und sprachen:

יי Der Ewige wird regieren immer und ewig!

צור Hort Jisraels! steh' auf zum Beistande Jisraels, und befreie nach Deiner Verheißung Jehudah und Jisrael, Du unser Erlöser, — Ewiger der Heerschaaren ist sein Name, — Heiliger Jisraels!

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם
אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ
וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע
לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה
הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה
הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים
פְּדִיתָנוּ: כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרַגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ וְיַם־סוּף
בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם
אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל
וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים

עזרת Beistand unserer Väter warst Du von ewig her, Schild und Helfer ihren Kindern nach ihnen in jeglichem Geschlechte; in der Weltenhöhe ist Dein Sitz, und Deines Rechtes Walten und Deine Milde reicht bis an die Enden der Erde. Glücklich der Mann, der horcht auf Deine Gebote, und Deine Lehre und Dein Wort sich zu Herzen nimmt. Es ist wahr, Du bist ein Herr Deines Volkes, und ein König, mächtig, ihren Streit zu führen. Es ist wahr, Du bist der Erste und Du bist der Letzte, und außer Dir haben wir keinen König, der erlöst und errettet. Aus Mizrajim hast Du uns erlöst, Ewiger, unser Gott, und aus dem Sklavenhause uns befreit; alle ihre Erstgebornen hast Du erschlagen, und Deinen Erstgebornen hast Du erlöst, und das Schilfmeer gespalten, und die Uebermüthigen hast Du versenkt, und Deine Lieblinge hindurchgeführt, daß die Wasser ihre Feinde deckten, nicht Einer von ihnen blieb übrig. Darob priesen Dich die von Dir Geliebten, und erhoben den Allmächtigen, und Deine Lieblinge spendeten Gesänge, Lieder und Lobpreisungen, Segnungen und Dankesworte dem Könige, dem Gotte, der ewig lebt und dauert, hoch und erhaben, groß und mächtig ist, der die

בְּרֵעֵהוּ לְעֵינַי. נִקְהֲלוּ לְעֵמֶק בְּרָכָה כִּי שָׁם בֵּרְכוּ אֶת־יְיָ:
קוֹל שִׁירוֹת תֶּשַׁע שְׁמַעֲנוּ בְּמֶרֶץ. וְהָעֲשִׂירִית עוֹד נִשְׁמַע
מִכְּנַף הָאָרֶץ. רָנּוּ שָׁמַיִם וְהָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ. שִׁירוּ
לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְצֵה הָאָרֶץ: שִׁירוֹת אֵלֶּה לְשׁוֹן
שִׁירָה מְיֻסָּדִים. כִּי תְשׁוּעָתָם כַּיּוֹלֵדָה לָבוֹא צָרוֹת
וּמִסְפָּדִים. תֹּקֶף שִׁיר אַחֲרוֹן כִּזְכָרִים לֹא יוֹלְדִים. שִׁירוּ
לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים: ח׳ שִׁעְבּוּד מַלְכִיּוֹת
עָקָר וְנִסִּים מְרֻבִּים. בִּרְאוֹת מַפַּלְתָּם יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים.
יְצִיאַת חָנֵם קְרוֹא בְּטֶפֶל נֶאֱהָבִים. חַזֵּק קְדֻשָּׁתְךָ כְּבַעַל
זֹאת שִׁבְחוּ אֲהוּבִים:

זולת לשבת חול המועד.

רוֹאֵי מוֹפְתֵי הַגְּאֻלָּה. אֹמֶר יַעֲנוּ בְמִלָּה. מִי זֹאת עֹלָה:
ק״וה שׁוֹכְנֵי בְּגֵיא גָלוּתָם. מַהֵר מֵאִתְּךָ תְּהִלָּתָם. שִׂימֵנִי
כַּחוֹתָם: תֹּקֶף עֹז אֲהָבִים. נַגֵּן שִׁירִים עֲרֵבִים. כְּבַעַל
מַיִם רַבִּים:

חתום שם המחבר שמעון בר יצחק.

ח׳ מַיִם רַבִּים. שַׂמְתָּ נְתִיבָה. אָחוֹת. מָשַׁכְתָּ לְךָ בְּאַהֲבָה.
אִם עֻנֵּיתִי וְנַפְשִׁי תְאֵבָה. אֲנִי חוֹמָה. וְשָׂדַי לְאֵין
קִצְבָה. כֶּרֶם. נָעִים וְנַחֲלָה חֲשׁוּבָה. כַּרְמִי. בָּזוּ וְשָׁמְמוּנִי
חָרְבָה. הַיּוֹשֶׁבֶת. רְבוּצָה וְיֶשַׁע מְקַוָּה. בְּרַח. יֶשַׁע הַפְלֵא
דָגוּל מֵרְבָבָה: דּוֹדִי. צוּר נַעֲרָץ בְּאַלְפֵי רְבָבָה. וּדְמֵה
לְךָ. חַי כְּבַעַל מֵי תְהוֹם רַבָּה. קְדוֹשִׁים שִׁבְּחוּךָ שִׁירָה
עֲרֵבָה. בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה:

אֵל וְצִוָּה לְהוֹשִׁיעָם. יָבִין וּנְגִיד חֲרוֹשֶׁת לְמַפָּלָה הִכְנִיעָם. וַתָּשַׁר דְּבוֹרָה וּבָרָק בֶּן־אֲבִינֹעַם: כְּלָל וְהוּקַם עָל בַּמְּלָכִים לְהִתְאַשְּׁרָה. וּמִירוֹת הַנְּעִים וְהָלַךְ אֹרַח יְשָׁרָה. לְעֵת זִקְנָתוֹ הוֹסִיף שֶׁבַח לְשׁוֹרְרָה. וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיְיָ אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה: מָסַר הָאָב לִבְנוֹ צָרְכֵי בִנְיַן לְהַזְבִּיד. לִמְצוֹא מָקוֹם נַפְשׁוֹ בְּנֶדֶר הֶעֱבִיד. נִקְרָא עַל שְׁמוֹ כִּי בְמַשָּׂאוֹ הִכְבִּיד. מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: שְׂמָחוֹת רִבּוּ וְהֶגֶה כָּל מַאֲפֵל. בִּיסוֹד הַבַּיִת נִבְצַר בְּחַן וָעֹפֶל. עוֹלוֹת וּזְבָחִים לָרֹב וּשְׁלָמִים לְהִטָּפֵל. אָז אָמַר שְׁלֹמֹה יְיָ אָמַר לִשְׁכֹּן בָּעֲרָפֶל: פִּגְּרוּ שֵׂעִיר וְעַמּוֹן וּמוֹאָב חֵיל מִדְיָנִי. בְּמַעֲלֵה הַצִּיץ רְאוֹת יְשׁוּעַת יְיָ. צָרְבוּ לְמַשְׁחִית אִישׁ

זולת לשבת חול המועד.

טַכְסִיס נוֹי תְּהִלָּתֵךְ. יִתְאַוּוּ לְאֻמִּים לִרְאוֹתֵךְ. זֹאת קוֹמָתֵךְ: יְדוּעַיִךְ נְטוּעִים כְּמַסְמֵר. צְנוּעִים בְּכָל מִשְׁמָר. אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר: כְּתוּרָה בְּשֵׂכֶל טוֹב. חֲמוּדָה מִזָּהָב טוֹב. וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב: לָאֵל אֲקַוֶּה לְסַעֲדִי. קְדוֹשִׁי פּוֹדִי וּכְבוֹדִי. אֲנִי לְדוֹדִי: מְפֻזֶּרֶת מִקָּצֶה לְקָצֶה. חַנּוּן סְגוּרֶיהָ הַיְצֵא. לְכָה דוֹדִי נֵצֵא: נַהֵל מְעֻטֵּי עַמִּים. זָרַח אוֹרֵךְ לַעֲמוּמִים. נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים: שׂוֹשׂ מְסִבָּה לְהַאֲרִיחַ. קוֹל קוֹרֵא לְהַצְרִיחַ. הַדּוּדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ: עִמֵּךְ בְּוַעַד לְהַאֲהִילִי. וְלָבֹא בְּשִׂמְחַת גִּילִי. מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי: פַּנּוֹת דֶּרֶךְ בְּבוֹאֵךְ. אֶל מְכוֹנֵךְ וּמִקְרָאֵךְ. אֶנְהָגְךָ אֲבִיאֲךָ: צֵאת מִמַּסְגֵּר נַפְשִׁי. מֵבִין מַעֲבִידֵי בְּקֹשִׁי. שְׂמֹאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי: קַוּוֹת מוֹעֵד עִתְּכֶם. צִיּוֹן עֲלוֹת קְרִיַּתְכֶם. הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם:

זולת מיוסד ע"פ א"ב ושם המחבר חתום לבסוף שמעון בר יצחק חזק.

*אִי פַּתְרוֹס בְּעָבְרְךָ רֹאשׁ תַּנִּין לְהָדֵשׁ. בְּמִלֹּאת סִפְקוֹ שְׁאוֹנוֹ מוֹד בְּגֹדֶשׁ. בְּאוֹכְלֵי פְּסָחִים נִתְקַדַּשְׁתָּ בְּשִׁיר לְחַדֵּשׁ. הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלֵיל חַג הִתְקַדֵּשׁ: גָּזוּ בְעַזִּים צְבָאוֹת יִשְׁרֵי אֵל. הִפְלֵאתָ לָמוֹ צְדָקָה כְּהַרְרֵי אֵל. דּוּלְּקִימוֹ נִשְׁפַּטְתָּ תְּהוֹם רַבָּה לְהִתְאֵל. אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל: הֵן עַל הַבְּאֵר שׁוֹרְרוּ בַּעֲלִיזוּת. בְּהַשָּׁקַת הָרִים אֶת־וָהֵב לַחֲזוּת. וּבְסֵפֶר מִלְחָמוֹת רְשׁוּמָה בִּשְׁתֵּי חֲרוּזוֹת. אָז יָשִׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת: וְהַר שֶׁמֶשׁ הִדְמִים דּוּדִי וּמַאֲמִירִי. וְיָרֵחַ הֶעֱמִיד כְּיוֹם תָּמִים תְּמוּרִי. חֲקוּקָה בְּסֵפֶר הַיָּשָׁר שִׁירַת מִזְמוֹרִי. אָז יְדַבֵּר יְהוֹשֻׁעַ לַייָ בְּיוֹם תֵּת יְיָ אֶת־הָאֱמֹרִי: טָפְשׁוּ חָנֵף מָלְכוּ מִמּוֹקְשֵׁי עָם. וְשָׁבוּ וְשִׁחֲרוּ

---

*) Die Uebersetzung von אי פתרוס siehe im אחרון של פסח.

זולת לשבת חול המועד.

ע"פ א"ב בראשי החרוזות הראשונות ובראשי השניות חתום שמעון בר יצחק חזק ואמץ.

אֱלֹהַּ וְכָאֵלֶּה הֶרְאִיתַנִי. שָׁמְעָה אָזְנִי וְהֵבַנְתַּנִי. לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי: בְּבוֹאֵךְ לְהָדִיץ דְּאֵבִי. מֻלָּל פִּצְתְּ לְהֵיטִיבִי. שׁוּבִי שׁוּבִי: גֵּיא חִזָּיוֹן תְּחוּמַיִךְ. עֲלוֹתֵךְ לְהַגִּישׁ שְׁלָמַיִךְ. מַה־יָּפוּ פְעָמַיִךְ: דְּגָלַיִךְ יַזְהִיר כְּזֹהַר. וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לָטֹהַר. שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר: הֲדַר כְּהוּן אִפּוּדַיִךְ. נֹעַם מַלְכוּת כְּבוּדַיִךְ. שְׁנֵי שָׁדַיִךְ: וְנַחַת שֻׁלְחָן דֶּשֶׁן. בְּנֹכַח מְנוֹרָה לְדַשֵּׁן. צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן: זְבוּל קֹדֶשׁ הִלּוּלַיִךְ. הֶדֶר יְפִי מִכְלוּלַיִךְ. רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ: חַיִל לִמְאוֹר עָצַמְתְּ. בְּרִבֵּי תוֹרוֹת נִתְחַכַּמְתְּ. מַה־יָּפִית וּמַה־נָּעַמְתְּ:

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת: וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר. אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אָתָּה. לְמַעַן שִׁמְךָ מַהֵר לְגָאֲלֵנוּ כַּאֲשֶׁר גָּאַלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ: אֱמֶת מֵעוֹלָם שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

אמת Wahr und gültig ist das Wort, festgegründet und ewigbleibend, gerade, treu, bewährt, lieblich und theuer, voll Anmuth und holdselig, erhaben und gewaltig, wohlgeordnet und wohlgefällig, gut und schön für uns auf immer und ewig. Wahr ist der Weltengott, unser König, der Gott Jaakobs, unseres Heiles Schild. Für alle Geschlechter dauert Er, und sein Name dauert, und sein Thron ist festgegründet, und sein Reich und seine Treue besteht für ewig. Und sein Wort lebendig und ewigbestehend, treubewährt und stets begehrt, für immer und in alle Zeit und Ewigkeit, so für unsere Väter wie für uns, für unsere Kinder und all unsere Nachkommen und die Nachkommen des Stammes Jisraels, Deine Knechte; für die früheren Geschlechter wie für die spätesten ein Gesetz, das nie sich wandelt. Wahr ist es, daß Du derselbige bist und bleibst, Ewiger, unser Gott, und unserer Väter Gott für immer und ewig. Du bist unser König, Du der König unserer Väter! Um Deines Namens wegen eile, uns zu erlösen, wie Du unsere Väter erlöst. Wahr ist es, daß Dein großer Name von jeher über uns genannt wird in Liebe. Kein Gott außer Dir.

בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

Kinder auf dem Erdboden, den der Ewige geschworen euren Vätern, ihnen zu geben — wie die Dauer des Himmels über der Erde.

ויאמר Und der Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Jisraël und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäden machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter, und sollen an die Schaufäden ihres Zipfels eine purpurblaue Schnur ansetzen. Und das sei euch zu Schaufäden, daß wenn ihr sie ansehet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen, und sie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote, und sie thuet, und ihr heilig seiet eurem Gott. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Mizrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ
יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי
עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן
לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין
עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי

die Ich euch heut gebiete, den Ewigen, euren Gott, zu lieben, und ihm zu dienen mit eurem ganzen Herzen und eurer ganzen Seele, so werde Ich den Regen eures Landes geben zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst dein Getreide und deinen Most und dein Oel. Und Ich werde Gras geben auf deinem Felde für dein Vieh, und du wirst essen und satt werden. Hütet euch, daß nicht euer Herz bethört werde, und ihr abweichet, und fremden Göttern dienet, und euch vor ihnen bücket; und über euch der Zorn des Ewigen erglühe, daß Er verschließe den Himmel, daß kein Regen sei, und der Erdboden nicht gebe sein Gewächs, und ihr bald umkommet, weg aus dem schönen Lande, das der Ewige, euer Gott, euch giebt. — Und ihr sollt diese meine Worte euch zu Herzen nehmen und zu Gemüthe, und sie binden als Wahrzeichen auf eure Hand, und sie seien zum Denkbande zwischen euren Augen. Und lehret sie eure Kinder, davon zu reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst, und wenn du aufstehst. Und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer

יחיד אומר אל מלך נאמן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד׃

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ

שמע Höre Jisrael, der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen.

ברוך Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig!

ואהבת Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Vermögen. Und es sollen diese Worte, die Ich dir heute gebiete, in deinem Herzen sein. Und du sollst sie einschärfen deinen Kindern, und davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst, und wenn du aufstehst. Und du sollst sie binden zum Wahrzeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Denkbande zwischen deinen Augen. Und du sollst sie schreiben auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה Und es wird geschehen, so ihr höret auf meine Gebote

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה
חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ
בְךָ וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב
הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל
לִשְׁמֹעַ לִלְמֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־
דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ
וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ
וְלֹא־נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
בָּטָחְנוּ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי
אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן
וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ
בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

אהבה Mit großer Liebe hast Du uns geliebt, Ewiger, unser Gott, mit großer und überschwänglicher Barmherzigkeit Dich unser erbarmt. Unser Vater und König! um unserer Väter willen, die auf Dich vertraut und denen Du die Lehren des Lebens ertheilt, sei auch uns gnädig, und belehre uns. Unser Vater, Barmherziger, Gnadenreicher! erbarme Dich über uns, und gieb uns in das Herz, zu verstehen und zu erkennen, zu hören, zu lernen und zu lehren, zu bewahren und auszuüben und zu bewähren all die Worte der Belehrung aus Deiner Lehre, in Liebe. Und erleuchte unser Auge in Deiner Lehre, und laß festhalten unser Herz an Deinen Geboten, und einige unser Herz, zu lieben und zu fürchten Deinen Namen, und laß uns nicht zu Schanden werden auf immer und ewig. Denn auf Deinen heiligen Namen, den großen und erhabenen, vertrauen wir, frohlocken wollen wir und jubeln in Deinem Heile. Und laß uns in Frieden heimkehren von den vier Ecken der Erde, und führe uns aufrecht in unser Land. Denn ein Gott, der Heil schafft, bist Du, und uns hast Du erkoren aus allen Völkern und Zungen, und uns nahe gebracht Deinem großen Namen für ewig in Wahrheit, Dir zu danken, und Dich als den Einigen zu bezeugen, in Liebe. — Gelobt seist Du, o Ewiger! der erwählt hat sein Volk Jisrael in Liebe.

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרֻבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָּל־חַיָּה וְאוֹפַן וּכְרוּב לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

והחיות Die Chajot erheben Gesang, und die Cherubim Preis, und die Serafim Jubel, und die Himmelsschaaren Benedeiung. Das Antlitz eines jeglichen hingewandt zu den Serafim, ihnen entgegen lobpreisend sprechen sie:

ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes, ein Jeglicher von seiner Stätte!

לאל Dem Herrn, dem gebenedeiten, lassen sie liebliche Weisen erklingen, dem Könige, dem ewig lebenden und dauernden Gott, stimmen sie Gesänge an und lassen sie Loblieder ertönen. Denn Er allein ist es, der Gewaltiges wirkt, Neues schafft, Herr ist der Kämpfe, der Heil säet, Rettung keimen läßt, Heilung schafft, furchtbar ist in seinen Ruhmeswerken, Herr der Wunder, der verjünget in seiner Güte an jedem Tage beständig das Schöpfungswerk, wie es heißt: Dem Schöpfer der großen Lichter sei Lob, denn ewiglich währt seine Huld. — Ein neues Licht laß über Zijon erstrahlen, daß wir Alle bald seines Lichtes genießen. Gelobt seist Du, Ewiger, Schöpfer der Himmelslichter!

קָבֵל מְרוֹמוֹ. יוֹם בְּיוֹמוֹ. כֵּן יְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדוֹ: וּכְשָׁמְעָם. כֵּן בְּרַעַם. מֵאֲחוֹרֵי פַּרְגּוֹדוֹ: יִסְגּוֹדוּן. וְיִקּוֹדוּן. מֵחֲזוֹת שְׁכִינַת הוֹדוֹ: וּמִי יֶחֱזֶה. זֶה אוֹ זֶה. נִסְתָּר בְּעָבֵי עֲנָנִים: הוא וכו׳

וְהַחַיּוֹת. בְּרוּם עֲלִיּוֹת. כֵּס יְקָרוֹ תִּשֶּׂאנָה: בְּכַנְפֵיהֶן. גַּבֵּיהֶן. וּגְוִיּוֹתֵיהֶן תְּכַסֶּינָה: בְּקוֹל נוֹשְׁקָן. בְּהַחֲזִיקָן. בְּכַנְפֵיהֶם תְּרִימֶינָה: בְּעֵת עָמְדָם. בְּמַעֲמָדָם. כַּנְפֵיהֶם תְּרַפֶּינָה: גַּם בְּלֶכְתָּם. לְעֻמָּתָם. יֵלְכוּ הָאוֹפַנִּים: הוא וכו׳

בְּנֵי סְגֻלָּה. מִתְּחִלָּה. הֵמָּה יְשַׂגְּבוּ בְּמַטָּה. בְּרוּם קוֹלָם. אֲדוֹן עוֹלָם. אֲשֶׁר אוֹר לָבַשׁ וְעָטָה: וְאָז הַמִּלָּה. מִלְמַעְלָה. יַעֲרִיצוּהוּ בְּמִבְטָא: חֲבוּרַת אֵל. כְּנֶגֶד אֵל. מְסַדְּרִים כְּמוֹ שִׁטָּה: אֵל מְפָאֲרִים. וּמְהַדְּרִים. וְהֵם אוֹמְרִים. וְגַם עוֹנִים: הוא וכו׳

נִהַגְתָּ רַעְיָתֶךָ: וּבְרוּחַ יָהִיר וְעַוְעֶתָ יַם סוּף. אָמַר כַּבִּיר לְהֻמָּם בְּשִׁסּוּף. נָשַׁפְתָּ לְמַעֲנִי בִּימִין חָשׂוּף: מִי כָמוֹךָ מִלְּלוּ כְּמֶלֶל. נָטִיתָ נֶגְדָּם פִּגְרָם לְחַלֵּל. נָחִיתָ סְגוּלִים עֻזְּךָ לְמַלֵּל: שָׁמְעוּ עַמִּים וּבְרֶתֶת רוֹפְפוּ. אָז פְּלִילֵימוֹ בְּרַעַד וְלְעָפוּ. תִּפֹּל צְוָחָה עֲלֵיהֶם וְיַחְדָּיו יָסוּפוּ: תְּבִאֵמוֹ קִרְיַת חָנָה דָוִד. אֵל רָם וְנִשָּׂא תַּרְבִּיד. יְיָ יִמְלֹךְ שֵׁם תִּפְאַרְתְּךָ וְשֵׁם הָרִשְׁעָה תַּאֲבִיד:

אופן לשבת חול המועד.

עוֹלָם לְהִתְאַשֵּׁשׁ. בַּשְּׁבִיעִי לְמַעְלָה מִשֵּׁשׁ. יָפֶה כִסְאוֹ לְיַשֵּׁשׁ: חִכּוֹ. רִבֵּי תוֹרוֹת וְחֻקִּים. יְחוּדוֹ בְּתֵבֵל וּבִשְׁחָקִים. אַדִּירֵי חַשְׁמַלֵּי בְרָקִים. עֹצֶם קְדֻשָּׁתוֹ מְפִיקִים. ח׳ אָנָּה. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ שְׁמוֹ. דּוֹרְשִׁים אֶרְאֶלֵּי מְרוֹמוֹ. וְזֶה אֶל זֶה קוֹרֵא נָעֳמוֹ. אֹמֵר קָדוֹשׁ בְּשַׁלְּשְׁמוֹ:

ק״וח דּוֹדִי. נוֹתֵן לְעַמּוֹ עֹז. מִפִּימוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּמָעוֹז. אֲנִי. אֲחַזֵּק תְּהִלָּה וָעֹז. נֹעַם לְשֵׁם מִגְדַּל עֹז:

ברוב קהלות אומרים אופן זה. חתום שם המחבר יעקב.

יְדוּעֵי שֵׁם. בְּכוּר גֶשֶׁם. וּבְנִקְיוֹן רַעֲיוֹנִים: עֵת פְּלָטוּ וְנִתְמַלָּטוּ. מִכּוּר בַּרְזֶל סְוֵינִים: קוֹל נוֹפְפוּ. וְלֹא רוֹפְפוּ. כְּמוֹ אָבוֹת כֵּן בָּנִים: כְּבֵן יַחַד. קוֹל אֶחָד. כִּי צוּר שׁוֹכֵן מְעוֹנִים: הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:

עֲדַת עֲנָמִים. עֲבוּר עֲגוּמִים. עֲלֵיהֶם מָרוֹם הִרְעִים: וּשְׁפָטָם. וְחִבְּטָם. בַּעֲשָׂרָה נְגָעִים: וַיְשִׁמֵּם. וַיְשִׂימֵם. כְּלֵב יַמִּים נִטְבָּעִים: וְנֶצְּלוּ. וְנִגְאָלוּ. פְּלִיטֵי הֲמוֹן נוֹשָׁעִים: אָז שׁוֹרְרוּ. וְאָז פֵּאֲרוּ. בִּזְמָרִים וּבִרְנָנִים: הוא וכו׳

בקצת קהלות אומרים אופן זה. ע"ס א"ב אחר ראשי פסוקי השירה.

וַיּוֹשַׁע אֵל אֱמוּנָה אֲיֻמָּה אַחַת. וַיַּרְא בְּצָרָתָהּ וּמַפְרִיכָהּ יַחַת. אָז גְּאָלָהּ מִפֶּרֶךְ וְרוּחָהּ נִחַת: וְצַח נֶצַח נְצָחִים. וְצִחְצַח צִחְצוּחַ מְצַחְצְחִים. אָצוּ פּוֹצְחִים וּמְנַצְּחִים. לְמָרוֹם וְקָדוֹשׁ: עָזִּי רָאָה כְּבָחוּר עַל יַמָּהּ. יְיָ הַמְפֹאָר בְּפִי כָל הַנְּשָׁמָה. מַרְכְּבוֹת פַּרְעֹה וַחֲיָלוֹתָיו שִׁקַּע בִּתְהוֹמָהּ: תְּהֹמֹת זָחֲלוּ וְחָלוּ מֵאֵימָתֶךָ. יְמִינְךָ חֵילָהּ כְּכֹחַ הַדְרָתֶךָ. וּבְרוֹב טוּבְךָ

אופן לשבת חול המועד.

שמעון בר יצחק בר אבונא חתום בראשי החרוזות הראשונות, ובשניות הקטן יוכה לחיי עד אמן.

דּוֹדִי. שַׁלִּיט בְּכָל מִפְעָל. הַכֹּל לְמַעֲנֵהוּ פָּעַל. מֵרְבָבָה דָּגוּל וּמוּעָל. קָדוֹשׁ בְּמַטָּה וּבְמָעַל: רֹאשׁוֹ. עָטוּר פָּז כֶּתֶר. טָהוֹר צוֹפֶה כָּל־סֵתֶר. וּמַאֲזִין לְקוֹל עֶתֶר. נֶעְרָץ בְּשָׂפַת יֶתֶר: עֵינָיו. נֶגְדּוֹ יְיַשְּׁרוּ חוֹזִים. יָהּ חֲכַם הָרָזִים. בָּחוּר נָעִים כָּאֲרָזִים. זָךְ עוֹשֶׂה חֲזִיזִים: לְחָיָו. רֶקַח מִגְדָּלוֹת בְּשָׂמִים. כַּבִּיר מֵשִׁיב טְעָמִים. יֹשֶׁר אֲמָרָיו נְעִימִים. הֶגְיוֹנָיו בֵּין מְחַכְּמִים: יָדָיו. צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְמֻלָּאִים. לִגְלִילֵי תַרְשִׁישׁ מְמֻלָּאִים. חֲיָלֵי צְבָאָיו נוֹרָאִים. חִתִּים וּמִפָּנָיו יְרֵאִים: שׁוֹקָיו. קוֹמַת עַמּוּדֵי שֵׁשׁ. יְסוֹדוֹ

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת־רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדוֹשָׁה. כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

תתברך Sei gesegnet, Du unser Hort, unser König und Erlöser! der erschaffen die heiligen Wesen, gepriesen Dein Name für immer, unser König! der gebildet die Dienstengel, dessen Diener alle stehen in den Weltenhöhen und erklingen lassen in Ehrfurcht einmüthig, mit lauter Stimme, die Worte des lebendigen Gottes, des Königs der Welt. Sie Alle in Liebe gehegt, lauter im Glanze, Alle voll Kraft, und Alle vollbringen in Bangen und Ehrfurcht den Willen ihres Meisters, und Alle thun sie auf den Mund in heiliger Weihe und Reinheit, mit Sang und Lied, und preisen und lobsingen und rühmen und verherrlichen und ertheilen die Weihe und die Herrschaft dem Namen Gottes, des großen, gewaltigen und furchtbaren Königs, heilig ist Er, und Alle nehmen sie auf sich das Joch der himmlischen Herrschaft Einer vom Andern, und ertheilen die Erlaubniß Einer dem Andern, das Weihelied zu singen ihrem Schöpfer in andächtigem Gemüthe, mit lauterer Lippe und in heiliger Melodie, sie Alle einmüthig heben an und sprechen in Ehrfurcht:

קדוש Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerschaaren, so weit die Erde reicht, geht seine Herrlichkeit.

שַׁדַּי תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

(אם שבת.)

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח שֶׁלַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַייָ: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל יְצוּרָיו. שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל. הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ: שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

Gottes und seine Heiligkeit. Gesegnet sei, Ewiger, unser Gott! ob der Trefflichkeit der Werke Deiner Hand, und ob der hellen Leuchten, die Du gebildet, preisen sie Dich immerdar.

(Am Sabbat.)

לאל Dem Gotte, der feierte von all seinen Werken, am siebenten Tage erhob Er sich in Majestät und setzte sich auf seinen Ehrenthron. Mit Herrlichkeit umgab Er den Ruhetag, Seelenlust nannte Er den Sabbattag. Das ist der Preis des siebenten Tages, daß an ihm Gott feierte von seinem ganzen Wirken. Und der siebente Tag preiset und spricht das Lied vom Sabbat: „Schön ist's, dem Herrn zu danken!" Darob preisen und segnen Gott all seine Geschöpfe; Ruhm, Ehr' und Verherrlichung bringen sie dem Gotte, der Alles gebildet, der gegönnet Ruhe seinem Volke Israel in seiner Weihe am geweihten Sabbattage. Dein Name, Ewiger, unser Gott! sei geheiligt, und Dein Gedächtniß, unser König! verherrlicht im Himmel droben, und auf Erden hienieden. Gesegnet sei, Du unser Retter! ob der Trefflichkeit der Werke Deiner Hand, und ob der hellen Leuchten, die Du gebildet, preisen sie Dich immerdar.

גָּדוֹל דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ. מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי

(אם שבת.)

הַמֶּרְכָּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל: כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ. נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם. עֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ: קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

Du, groß an Weisheit, der bereitet und geschaffen die Strahlen der Sonne, der Allgütige bildete herrliches Zeugniß für seinen Namen! Die Leuchten stellet Er rings um seine Majestät, die Führer seiner Himmelsschaaren sind heilige Wesen, die verherrlichen den Allmächtigen, unablässig verkünden sie die Herrlichkeit

(Am Sabbat.)

heit stehen vor seinem Thronsitze, Gnad' und Erbarmen vor seinem Glanze. Wohlthuend sind die Leuchten, die erschaffen unser Gott, Er hat sie gebildet mit Weisheit, Vernunft und überlegender Kunst. Kraft und Stärke hat Er in sie gelegt, daß sie walten inmitten des Erdenballes. Glanzerfüllt und Helle strahlend, herrlich ist ihr Glanz durch die ganze Welt; fröhlich in ihrem Aufgange und herrlich in ihrem Niedergange, erfüllend in Ehrfurcht ihres Schöpfers Willen. Preis und Verherrlichung geben sie seinem Namen, Jubel und Jauchzen dem Gedächtniß seiner Herrschaft. Er rief die Sonne und Licht ging auf, Er sah und formte des Mondes Gebild. Preis ihm giebt das ganze Heer der Höhe, Ruhm und Größe Serafim und Ofannim und die heiligen Thiergestalten.

הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ

(אם שבת.)

הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעֶרְכֶּךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וּמִי דוֹמֶה לָּךְ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמֶה לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים:

אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל נְשָׁמָה: גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם. דַּעַת וּתְבוּנָה סֹבְבִים אוֹתוֹ: הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל

jeher, gepriesen und verherrlicht und in Allmacht hehr seit den Tagen der Urwelt. Herr der Welt! in Deinem großen Erbarmen erbarme Dich unser, Herr unsrer Macht, Hort unsrer Stärke, Schild unsres Heils, Schutz um uns. O Herr, gepriesen sei

---

(Am Sabbat.)

großen Erbarmen erbarme Dich unser, Herr unsrer Macht, Hort unsrer Stärke, Schild unsres Heils, Schutzwehr um uns! Nichts steht Dir gleich, und Nichts außer Dir! Es giebt neben Dir Nichts, und was wäre Dir ähnlich? Nichts steht Dir gleich, Herr, unser Gott, in dieser Welt, und Nichts außer Dir, Du unser König, im Leben der künftigen Welt, es giebt neben Dir Nichts, unser Erlöser, in den Zeiten des Messias, und Nichts ist Dir ähnlich, Du unser Retter, wenn Du belebest die Todten.

אל Gott, Herr aller Geschöpfe, gesegnet und gelobt im Munde aller Lebenden. Seiner Größe und Güte ist voll die Welt, Weisheit und Vernunft umgeben ihn rings. Der in Pracht sich erhebt über den heiligen Thieren, und im Glanze der Herrlichkeit strahlt auf seinem Wagenthron. Fürsprechende Milde und Gerad-

(אם שבת ווירד דאס אונטענשטעהענדע הכל יודוך געבעטעט.)

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ:

(אם שבת.)

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח: וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ: וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו. שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ

(Am Sabbat werden die unten befindlichen Stücke gebetet.)

המאיר Er spendet Licht der Erde und den auf ihr Wohnenden in Barmherzigkeit, und in seiner Güte verjüngt Er an jedem Tage stets das Schöpfungswerk. Wie zahlreich sind Deine Werke, Ewiger! Sie alle hast Du mit Weisheit gebildet, voll ist die Erde Deiner Besitzthümer. O König, Du allein Erhabener von

---

(Am Sabbat.)

הכל Alles preiset Dich, und Alles verherrlicht Dich, und Alles spricht: Keiner ist heilig wie Gott. Alles erhöhet Dich für und für, Bildner des Alls, Gott, der an jedem Tage öffnet die Pforten des Ostens, und aufthut die Lichträume des Firmaments, hervorgehen lässet die Sonne aus ihrem Orte, und den Mond aus der Stätte seines Weilens. Und er leuchtet der ganzen Welt und ihren Bewohnern, die Er erschaffen in dem Walten seiner Barmherzigkeit. Er spendet Licht der Erde und den auf ihr Wohnenden in Barmherzigkeit, und in seiner Güte verjüngt Er an jedem Tage stets das Schöpfungswerk. O König, Du allein Erhabener von jeher, gepriesen und verherrlicht und in Allmacht hehr seit den Tagen der Urwelt. Herr der Welt, in Deinem

הַגּוֹיִם אַיֵּה־נָא אֱלֹהֵיהֶם: כִּי בָא נוֹגֵשׂ וְכָל חֵילוֹ בַּמָּיִם. נָא שִׁית אוֹיְבֶיךָ לְמוֹרַשׁ קִפּוֹד וְאַגְמֵי מָיִם. וְיֵדְעוּ כִּי אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וֵאלֹהֵינוּ בַּשָּׁמָיִם:

ח׳ כְּהִפְלֵאתָ לְדוֹר רִאשׁוֹן רוֹב נִסֶּיךָ. הַפְלֵא עִם אַחֲרוֹנִים מְחַכֶּיךָ וְחוֹסֶיךָ. וְכָל־פֶּה יְהַלְּלֶךָ מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ. קָדוֹשׁ:

In Fluth versank der Feind mit seinem Heere!
So Deine Widersacher all verheere!
„Und kund wird's, daß wir Dein und unser Gott im Himmel!"

כהפלאת Wie Deiner Wunder Fülle Du der Vorzeit ließest schauen,
So auch den Späten Dich offenbare, die Dein harren, auf Dich bauen,
Und jeder Mund wird Dich preisen,
„Wie Großes wolltest Du uns erweisen. Heiliger!"

יוצר לשבת חול המועד.

חִכֵּךְ הָרִים עוֹקֶרֶת. גַּן נָעוּל. זוֹרַעַת חֶסֶד וְקוֹצֶרֶת. שְׁלָחַיִךְ. קְבוּצֵי סִלְסוּל מַגְבֶּרֶת. נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם. בְּשׁוֹמֵךְ בְּאַפִּי קְטֹרֶת. מַעְיַן גַּנִּים. תְּעוּדָה דוֹרֶשֶׁת וְגוֹמֶרֶת. עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי. לְהַעֲלוֹת תְּמוֹרֶת. בָּאתִי לְגַנִּי. רְאוּת גֻּלַּת הַכּוֹתֶרֶת. אֲנִי יְשֵׁנָה. הַלֵּב עֵר בְּמִשְׁמֶרֶת. פָּשַׁטְתִּי. אֶדֶר כְּתֹנֶת מְשֻׁזֶּרֶת. דּוֹדִי. מוֹשִׁיעַ פְּלֵטָה הַנִּשְׁאֶרֶת. קַמְתִּי. נִצּוּחַ קְדֻשָּׁתוֹ מְסַפֶּרֶת. פָּתַחְתִּי. סִגּוּב תְּהִלָּתוֹ מְזַמֶּרֶת. מְצָאֻנִי. לְיִשְׁעוֹ מְקַוָּה וּמְסַבֶּרֶת. הִשְׁבַּעְתִּי. הֲמוֹן מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת. ח׳ מַה דּוֹדֵךְ. שְׁאָלוּנִי תָּמִיד מְהַטֶּבֶת וּמַאֲמֶרֶת. נַעֲרָץ וְנִשְׂגָּב תִּכֵּן שְׁחָקִים בַּזֶּרֶת. הַנַּעֲרָץ בְּשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה הַמְאֻשֶּׁרֶת:

שמעו Es hörten Deine Macht die fernsten Grenzen,
Ueber Himmel und Erde Deiner Hoheit Glänzen,
„Da Du machtest zum Wasserquell den Kiesel."

Da fanden Gunst die Väter, in Deinem Schatten sie geborgen waren,
O schau' uns hier, geeinet alle Deine Schaaren!
„Nicht unsertwillen, o Herr! nicht um uns!"

חפל Stürze Dein Gericht den Trotz, er entschwind' aus der Völker Reihe.
Entbeut in Jaakob Heil, daß er Deinem Dienste sich weihe.
„Ja, Deinem Namen gieb die Ehre!"

Bringe sie an Deiner Wohnung Stätte verbunden im Verein,
Auf Deinem Berge, Deinem heiligen Erbe pflanze sie ein,
„Um Deiner Huld, um Deiner Treue willen."

יי O Herr! Die Dich Hoffenden, die willig Dir dienen,
Vor ihren Feinden birg sie — sei zum Horte Du ihnen.
„Warum sollen die Völker sprechen: Wo ist ihr Gott?"

יוצר לשבת חול המועד·

תִּכֵּן אֲרוֹן מִכְלוּלוֹ· לוּחוֹת מֻנָּחוֹת בְּצִלּוֹ·
תַּבְנִית כְּרוּבִים לְהָאֳהִילוֹ· אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ:
תְּעוּדָה נְתוּנָה בְּכֶסֶף. הֲמוֹן עַם בְּהִתְאַסֵּף.
תֹּאַר סִפְרָה בְּכֶסֶף. עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף:

חתום שם המחבר שמעון בר יצחק חזק בתורה אמן סלה·

חזן	קהל
צְאֶינָה וּרְאֶינָה	שׁוּר בַּעֲטָרָה הַמְעֻטֶּרֶת.
הִנָּךְ יָפָה	מֹר וּלְבוֹנָה מְקֻטֶּרֶת:
שִׁנַּיִךְ	עוֹרְכֵי טַעֲמֵי מָסוֹרֶת:
כְּחוּט הַשָּׁנִי	וְחֵךְ שִׂפְתוֹתַיִךְ מְדַבֶּרֶת:
כְּמִגְדַּל דָּוִיד	נוֹשְׁקֵי הַגִּבּוֹרִים נֶאֱזֶרֶת:

ק׳ שְׁנֵי שָׁדַיִךְ. בְּמַלְכוּת וּכְהֻנָּה מְכֻתֶּרֶת. עַד שֶׁיָּפוּחַ. רֶגֶשׁ הַמְּלָה עוֹבֶרֶת. כֻּלָּךְ יָפָה. יְפֵיפִית לִהְיוֹת גְּבֶרֶת. אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה. צַעֲדֵי טוֹטֶפֶת מְקֻשֶּׁרֶת. לִבַּבְתִּנִי. חֹסֶן יְקָרֵי מֻזְהֶרֶת. מַה יָּפוּ. קְשׁוּטַיִךְ בְּעֹז וְתִפְאֶרֶת. נֹפֶת.

אָמְצָךְ כָּל אַפְסֵי תְחוּמַיִם. אֶדֶר הוֹדְךָ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. בְּתִתְּךָ חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם: אָז מָצְאוּ אָבוֹת חֵן וּבְצִלְּךָ לָנוּ. אָנָּא הַבֵּט נָא עַמְּךָ כֻּלָּנוּ. לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ: תִּפֹּל צָרָה כַּעֲדִינָה מֵאֱנוֹשׁ לֶאֱבוֹד. צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב בְּיִרְאָה אוֹתְךָ לַעֲבוֹד. כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד: תְּבִיאֵמוֹ אֲגוּדִים יַחַד לִמְכוֹן שִׁבְתֶּךָ. וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר צְבִי קֹדֶשׁ נַחֲלָתֶךָ. עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ: יְיָ מְקַוֶּיךָ מְקַבְּלִים עוֹל מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם. נָא הֱיֵה סֵתֶר לָמוֹ מִפְּנֵי שׁוֹדְדֵיהֶם. לָמָּה יֹאמְרוּ

יוצר לשבת חול המועד.

פָּרַשׂ עָנָן לְהַאֲהִילִי.	מַגִּיהַּ בְּלֵיל הִלִּי.
פִּנּוּקִים שָׁלֹשׁ הֶאֱכִילִי.	דּוֹדִי לִי:
פְּעֻלַּת שָׁבֶר קְפוּחַ.	טְפַלְתִּי כְּנֹאד נָפוּחַ.
פִּלַּצְתִּי בִּשְׂאֵת וְסַפּוּת.	עַד שֶׁיָּפוּחַ:
צִפִּיתִי עֶצֶב בִּי.	וָתִיק רָחַק מִקִּרְבִּי.
צַגְתִּי לְבַקֵּשׁ אוֹהֲבִי.	עַל מִשְׁכָּבִי:
צִיר עֲלוֹת בִּתְחִנָּה.	בַּקֵּשׁ כִּפּוּר לְמִי מָנָה.
צְעוֹק וְחַלּוֹת אָנָּא.	אָקוּמָה נָּא:
קָשְׁרוּ לְוִיִּם קְשׁוּרִים.	יְפִי תְּמִים וְאוּרִים
קוֹמָם לְהַכּוֹת בּוֹעֲרִים.	מְצָאוּנִי הַשֹּׁמְרִים:
קַבֵּל מָרוֹם תְּפִלָּתִי.	מָחֹל פֶּשַׁע חַטָּאתִי.
קִרְבָתוֹ שָׁת בַּעֲדָתִי.	כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי:
רְאוּ בָּחַרְתִּי בָכֶם.	אַל תִּנְחֲצוּ וְצֵיאַתְכֶם.
רְעוֹת בְּצִיָּה עִתּוֹתֵיכֶם.	הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם:
רָמָה קֶרֶן סְגֻלָּה.	מִמִּדְבָּר יָצְאָה נִדְגָּלָה.
רוֹזְנִים נוֹסְדוּ לְמַלְלָה.	מִי זֹאת עֹלָה:
שִׁכֵּן בְּאָדָם שְׁכִינָתוֹ.	נִכְלְלָה מִצִּיּוֹן יִפְעָתוֹ.
שָׁתַת אֶבֶן שְׁתִיָּתוֹ.	הִנֵּה מִטָּתוֹ:
שְׁלָמִים וְעוֹלוֹת לְקָרֵב.	סֵדֶר בֹּקֶר וָעֶרֶב.
שָׁת כֹּהֲנֵי לְהִתְקָרֵב.	כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב:

Er sprach! Versammelt wie Garben waren die Führer der Thoren.
Sein Will' erfüllte sich! Ihr Leben war verloren!
„Die Berge hüpften wie Widder!"

נשפת Dein Gluthhauch zehret von innen und außen entbrannt,
Es schwankt auf allen Seiten das Land,
„Die Hügel wie junge Lämmer."

Wer wie Du beugt mit Macht der Tyrannen Jubellieder?
Du entblößtest Deinen Arm, die Erde sinket nieder.
„Vor dem Herrn erzittre, Erde!"

נטית Du spanntest Deinen Bogen, der Fürsten Haupt zu zerschellen
In Moder zerfallen Städte mit Burgen und Wällen,
„Vor dem Gotte Jaakobs."

Du führest und leitest das Volk, das von je Du getragen,
Des Himmels Korn nicht ihrem Munde Du wolltest versagen,
„Du der in Bäche Wasser's wandelt den Fels."

יוצר לשבת חול המועד.

לְנַחֵץ קֵץ יִשְׁעֲכֶם· צֵאת מֵאֹסֶר כִּבְלֵיכֶם.
לְהַמְתִּין בֹּא עִתְּכֶם. הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם:
מְסֻבָּל עֹל רוֹדִי. וְעָנָנִי צוּר פּוֹדִי.
מְמַהֵר יֶשַׁע בַּעֲדִי. קוֹל דּוֹדִי:
מְקַצֵּר זְמַן אָבִי. תֵּת צָרַי לְמַכְאוֹבִי.
מְדַלֵּג מְקַפֵּץ לְהַאֲהִיבִי. דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי:
נִגְרְשָׁה סְאַת שׁוֹדְדִי. וְהִגִּיעַ עֵת מוֹעֲדִי·
נַסְעִי נָא וְהִכָּבְדִי. עָנָה דוֹדִי:
נִגְדַּע עֹל וְנִשְׁבָּר. כְּאֵין מַחְסוֹר דָּבָר.
נֶאֱמָן רוֹעֶה גָּבָר. כִּי הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר:
שָׂרֵי מוֹפֵת נִבְרָאוּ. מְלִיצֵי יֹשֶׁר נִקְרָאוּ·
סוֹרְרִים תָּמְהוּ כְּרָאוּ. הַנִּצָּנִים נִרְאוּ:
סִבּוּ עֶגְלָה הוֹרְגֶיהָ. עֲבוֹתֶיהָ לְקַצֵּץ וְעוּגֶיהָ.
סוֹף לְהַשְׁבִּית סִיגֶיהָ. הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ:
עֹז תּוּשִׁיָּה מִלְגַּלַּע· סָבִיב הֻגְבְּלוּ כְּצֶלַע.
עֻמְדָה בְּמִישׁוֹר מִלְקַלַּע. יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע:
עֲוִילִים הֻצְּעוּ חֲלָלִים. וְצִיאֵי עַקְרַבֵּי אֲמֵלָלִים.
עוֹמְדִים לְנֶגֶב נֶחֱשָׁלִים. אֶחֱזוּ לָנוּ שֻׁעָלִים:

שָׂרֵי אֱוִילִים. קָלַע נַפְשׁוֹתָם חָפְצוּ לְהַשְׁלִים. הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים: נָשַׁפְתָּ חֲמָתְךָ תִּבְעַר פְּנִימִי וְחִיצוֹן. חֶלֶד הִתְפּוֹרְרָה תָּוֶךְ וְקִיצוֹן. גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן: מִי כָמֹכָה זְמִיר עָרִיצִים יַעֲנֶה בְּמֶרֶץ. זְרוֹעֲךָ הֲשַׁפְּרַת וְהִתְמוֹטְטָה הָאָרֶץ. מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ: נָטִיתָ קַשְׁתְּךָ רֹאשׁ פְּרָזָיו לִנְקוֹב. קִרְיוֹת וּמִבְצָרִים נֶחְשְׁבוּ לִרְקוֹב. מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב: נָחִיתָ וְנֵהַלְתָּ עַם עֲמוּסֵי מֵעָיִם. וְלֹא מָנַעְתָּ מִפִּיהֶם דְּגַן שָׁמַיִם. הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם: שָׁמְעוּ

יוצר לשבת חול המועד.

וְעַם עָצַר עָפָר.	דּוֹפִי צַחַן כִּפֵּר.
זִכְרוֹן כָּתוּב בַּסֵּפֶר.	אֶשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר:
חָבֵשׁ הָשׁ וּתְרוּפָה.	לְכַנְפֵי כֶסֶף נֶחְפָּה.
חֵן וָחֶסֶד מַרְעָפָה.	הִנָּךְ יָפָה:
חַנּוּן מֵשִׂים פֶּה.	בְּרֹנָּז רַחֵם מְצַפֶּה.
חַי סֵחֶר צוֹפֶה.	הִנְּךָ יָפֶה:
טִירַת מְצוּקֵי נֶעֱזָזִים.	תְּאַר אֵיתָנֵי חֲרוּזִים.
טֶבֶם זְרוֹעֵי מְפֻזָּזִים.	קוֹרוֹת בָּתֵּינוּ אֲרָזִים:
טֹרַח עוֹל סוֹבֶלֶת.	וְלֹא נִכְזְבָה תוֹחֶלֶת.
טָמוּן וּשְׂפוּן מְנַצֶּלֶת.	אֲנִי חֲבַצֶּלֶת:
יָקָר נֶעֱרַב כְּנִיחֹחִים.	רַחַשׁ תַּחַן נֶאֱנָחִים.
יְדָעָם בְּגֵיא כַּסְלוּחִים.	כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים:
יוֹרְשֵׁי הַר לְמִצְעָר.	הִכִּיר וְאָהַב מִנֹּעַר.
יִחֲדוּהוּ זָקֵן וָנַעַר.	כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר:
כִּלְכְּלַנִי בְּצִיָּה מְסֻבֶּבֶת.	וְנִפְרַע נִשְׁיוֹן מַגְבֶּת.
כִּנְּסַנִי לְאֶרֶץ נוֹשָׁבֶת.	הֱבִיאַנִי אֶל בֵּית:
כִּלְּלַנִי בְּעֹז מִדְרָשׁוֹת.	בְּשִׁבְעִים פָּנִים נִדְרָשׁוֹת.
כְּבוֹדָם חָקוּר מִלַּחֲשׁוֹת.	סַמְּכוּנִי בָּאֲשִׁישׁוֹת:
לֹא עֲזָבַנִי לְנַטְּשִׁי.	מְגִנִּי וּמֵרִים רֹאשִׁי.
לוֹדִים מֵרְרוּ בְּקָשִׁי.	שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי:

שמך Dein Name sei über Alles erhoben, geweiht,
Du thronest in der Höhe, Dein Weg in Heiligkeit,
„Dein Zeugniß treubewährt, Deine Stätte zieret Heiligkeit."

עזי Meine Macht und mein Saitenspiel ist Gott! — seine Schaar ihm sang,
Von seiner Pracht und Majestät ihr Loblied klang,
„Jisrael ward sein Reich."

Als Zuflucht erscheint der Herr seiner Schaar.
Die Fluth gleich Mauern gefestet war.
„Es sah das Meer und floh."

מרכבות Meer und Strom des Wüthrichs Gespann verschlang.
Des Herrn Zorn erglüht, sie fluthen in wirbelndem Drang.
„Der Jarden[1]) wandte sich zurück."

Es bebten die Tiefen, die Wogen schwollen,
Dich sahen die Fluthen, erbebend vor Deinem Grollen.
„Die Berge hüpften wie Widder."

ימינך Deine Rechte ließ zur Gnadenzeit die Rettung eilen.
Berg' erzittern, es wanken der Erde Säulen.
„Hügel hüpften wie Lämmer."

In Deiner Gerechtigkeit hast ihren Sturz Du verhängt.
Die Tiefe versiegt, der Strom war abgelenkt.
„Was ist dir, o Meer! daß du fliehest?"

וברוח In mächtigem Winde gewirbelt es stürmt,
Du bahnst Deinem Volke den Pfad durch Fluthen, gethürmt.
„Jarden wandte den Lauf zurück."

1) Der Lauf der Ströme war gehemmt.

יוצר לשבת חול המועד.

הַפֶּלֶא וָפֶלֶא הֶרְאֵיתִי· צֵאתִי לְיֶשַׁע רַעְיָתִי·
הֲמוֹן לוּדָה הִתְעֵיתִי· לְסֻסָתִי:
הִקְשַׁרְתְּ יָפִי כְתָרִים. חֶמְדַּת נִצּוּל מִצְרִים.
הֲקִימוֹתִי בְּרִית בְּתָרִים· נָאווּ לְחָיַיִךְ כַּתּוֹרִים:
וְאֵלַי קֵרַבְתִּיךְ בְּאַהַב. קוֹל הִשְׁמַעְתִּיךְ מִלַּהַב.
וַתַּעֲדִי עֲדִי מֻצְהָב· תּוֹרֵי זָהָב:
וְעַם בָּחַרְתִּי בוֹ. יָצָא שֵׂכֶל מִלִּבּוֹ.
וְהֵמִיר כְּבוֹד מִשְׂגַּבּוֹ. עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ:
נִאֵף אִשָּׁה לִכְמוֹר· גַּעַל פֶּשַׁע לִשְׁמוֹר.
זִמַּת אִוֶּלֶת לִזְמוֹר· צְרוֹר הַמּוֹר:

שִׁמְךָ עַל כֹּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ. מוֹשָׁבְךָ בָּרוּם וְהִלּוּכְךָ בַּקֹּדֶשׁ. עֵדוֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ. קָדוֹשׁ:

עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ שׁוֹרְרוּ לוֹ מַקְהֲלוֹתָיו. וְשָׁווּ הוֹד וְהָדָר בִּתְהִלּוֹתָיו. יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו: יְיָ נִגְלָה לְעַמּוֹ הֱיוֹת מָנוֹס. נוֹזְלִים צָגוּ כְּמוֹ נֵד לִכְנוֹס. הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס: מַרְכְּבוֹת כּוֹגֵד בֻּלְּעוּ בְּסוּף וְשִׁיחוֹר. בִּנְהָרִים חָרָה אַפּוֹ וְנֶהֶפְכוּ סְחַרְחוֹר. הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר: תְּהֹמֹת רָגְזוּ וַיֶּהֱמוּ גַּלִּים. רָאוּךָ מַיִם מֵאֵימָתְךָ חָלִים. הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים: יְמִינְךָ יֶשַׁע הֵחִישָׁה בְּעֵת רָצוֹן. יִרְעֲשׁוּ הֶהָרִים וְעַמּוּדֶיהָ יִתְפַּלָּצוּן. גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן: וּבְרֹב צִדְקָתְךָ מַפַּלְתָּם תִּקְנוֹס. צוּלָה חָרְבָה וְנַהֲרוֹתֶיהָ תֶּאֱנוֹס. מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס: וּבְרוּחַ חֲזָקָה סְעַרְתָּם סְחַרְחוֹר. חוֹמָה וּמְסִלָּה לְעַמְּךָ תִּבְחוֹר. הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר: אָמַר קֵבֶץ כְּעָמִיר

יוצר לשבת חול המועד.

בַּעֲשׂוֹתְךָ נוֹרָאוֹת לַהֲמוֹנֶיךָ · עִזִּים נָסוּ מִפָּנֶיךָ ·
בָּאוּרִים כִּבְדוּךָ מְרַנְּנֶיךָ. לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ:
בְּחוּרֵי רַחַם מְשַׁחֲרֶיךָ. וְעָדוּ לִקְרַאת דְּבָרֶיךָ.
בְּאַהַב הֱבִיאַנִי חֲדָרֶיךָ · מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ:
גִּדְּלַנִי וְרוֹמְמַנִי לְתַאֲוָה. נִנְעַמְתִּי בְּשִׁמּוּר מִצְוָה.
גֶּדֶר בְּשׁוּמִי עַוָּה. שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה:
נָפִי מְרוֹמֵי קָרֶת. בִּרְדְתִּי מִהְיוֹת גְּבֶרֶת.
גֹּאֲלִי חַי אֲנִי מֻזְכֶּרֶת · אַל תִּרְאֻנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת
דִּבַּרְתִּי בְּפִי לִמְחוֹלְלִי. רִבְצוּ בְּצֹהַר לְהַשְׂכִּילִי.
הוֹדִי פּוֹדִי וְגוֹאֲלִי. הַגִּידָה לִּי:
דַּרְכֵי הוֹרִים דְּעִי. יוֹנֶקֶת חֶמֶד מַטָּעִי.
דִּירַת מִשְׁכְּנוֹתָם תֵּדְעִי. אִם לֹא תֵדְעִי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

אם שבת ווירד אין פיעלען געמיינדען שטאט דיזעס שטיקקעס דאס אונטען בעפינדליכע איינגעשאלטעט·

בראשי הטורים חתום שמעון בר יצחק חזק ואמץ אמן אלא שהקדים בראש כל חרוז תיבה א׳ מראשי פסוקי שירת הים, והסיום יתום על ל׳ המזמור בצאת ישראל ממצרים·

וַיּוֹשַׁע שׁוֹשַׁנֵּי פֶּרַח מַזְרִיחַ מְאוֹרִים. שְׁמָרָם כְּאִישׁוֹן כְּרָדְפוּ אֲחוֹרַיִם. בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם: וַיַּרְא מִשְׁפַּת מִסְתּוֹלֵל בּוֹ לְהַלְעֵז. מְמֻשָּׁךְ מִפֶּרֶךְ בְּיָד רָמָה לְהָעֵז. בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז: אָז יָשִׁיר עָנָו וְסִיעָתוֹ לְהַקְדִּישׁוֹ. עֻזּוּז יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ. הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ:

ווושע Der blühenden Rose half Er,[1]) der Himmelslichter erhellt,
Schirmt sie wie des Auges Bild, da der Feind sie im Rücken befällt,
„Als Jisrael aus Mizrajim zog."

Des Feindes frechen Trotz hat zum Gespött Er gemacht,
Erhob die von Frohn Zermalmten zur Macht,
„Zog Jaakob aus dem Volke fremder Zunge."

Preis sang der Demüth'ge[2]) und seine Schaar,
Die Rechte Gottes preisend, seinen Arm in Heiligkeit offenbar,
„Da Jehudah ward sein Heiligthum."

---

1) Den Eingang der Strophe bildet ein Wort aus dem Dankliede am Schilfmeere, und den Schluß ein Halbvers des Hallel. Verfasser: R. Schimeon b. Jizchak, von dem auch die übrigen poetischen Stücke für diesen Festtag herrühren.

2) Moscheh.

יוצר לשבת חול המועד.

מיוסד ע"פ א"ב מרובע בראשי החרוזות, ובראשי החרוזות השניות חתום שמעון בר יצחק יגדל בתורה ובמצות ובמעשים טובים אמן סלה·

אֲהוּבֶיךָ אֲהֵבוּךָ מֵישָׁרִים. שִׁירָתְךָ נוֹגְנִים וְשׁוֹרְרִים.
אַחֲרֵימוֹ קִדְּמוּ שָׂרִים. שִׁיר הַשִּׁירִים:
אֱמוּנַת עִתֵּי חֻקּוֹת· מִפֶּה אֶל פֶּה נֶעְתָּקוֹת·
אִמְרוֹתָיו חֵךְ מַמְתִּיקוֹת. יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

חזן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

ק״וחז בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ק׳ יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

ישתבח Gepriesen sei Dein Name für immer, Du unser König, Gott, Herrscher, groß und heilig im Himmel und auf Erden! Denn Dir geziemet, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter! Lied und Preis, Lobesspruch und Gesang, Macht und Herrschaft, Sieg, Größe und Stärke, Ruhm, Verherrlichung, Weihe und Herrlichkeit, Segenssprüche und Dankesverkündigungen von nun an bis in Ewigkeit. Gelobt sei, Ewiger! Allmächtiger, Herr, Du für das Loblied das Höchste, Gott, dem Dankeslieder gebühren, Herr der Wunder, der Wohlgefallen hat an den Lobgesängen, König, Gott, ewig Lebender!

ברכו (Vorb.) Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!

ברוך (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!

הָאֵל

בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ. הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר לָנֶצַח
וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ. הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא:
שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיָי
לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל. וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ.
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם. וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר
שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת
כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת
לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס
עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

האל Gott in den gewaltigen Zeichen Deiner Allmacht, groß in der Herrlichkeit Deines Namens, Du mächtig für ewig und furchtbar in Deinen furchterregenden Thaten. O König, auf hocherhabenem und majestätischem Throne sitzend, der ewig thront, Erhabener und Heiliger ist sein Name! Und es heißt in der Schrift: Jubelt, ihr Frommen, in dem Ewigen, den Redlichen steht zu das Loblied. Durch den Mund der Gerechten wirst Du verherrlicht und durch die Worte der Frommen gesegnet, und durch die Zunge Dir Ergebener erhoben, und in der Mitte der Heiligen geheiligt.

ובמקהלות Und in den Versammlungen der Mengen Deines Volkes, des Hauses Jisrael, wird im Jubel gepriesen Dein Name, Du unser König! in jeglichem Geschlechte; denn so ist es ja Pflicht all der Geschöpfe vor Dir, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter! zu danken und zu rühmen, zu preisen und zu loben, zu erheben und zu verherrlichen, zu segnen, hoch zu erheben und zu lobsingen hinaus über alle Worte der Lieder und Lobgesänge Davids, — des Sohnes Jischais, — Deines Knechtes, Deines Gesalbten.

כַּפֵּינוּ הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ
וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ: כִּי כָל־פֶּה
לְךָ יוֹדֶה. וְכָל־לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע. וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע.
וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה: וְכָל־לְבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל־
קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ. כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב כָּל עַצְמוֹתַי
תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן
מִגֹּזְלוֹ: מִי יִדְמֶה־לָּךְ וּמִי יִשְׁוֶה־לָּךְ וּמִי יַעֲרָךְ־לָךְ. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרֵךְ אֶת־שֵׁם קָדְשֶׁךָ. כָּאָמוּר
לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ וְכָל־קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ:

herrlichen, die Weihe und Herrschaft geben Deinem Namen, unser König! Denn jeder Mund muß Dir danken, und jede Zunge Dir schwören, und jedes Knie sich Dir beugen, und jede Höhe vor Dir sich bücken, und alle Herzen müssen Dich fürchten, und jedes Innere und jede Niere lobsingen Deinem Namen, nach dem Worte, das geschrieben steht: All meine Gebeine sollen sprechen: Ewiger, wer ist wie Du, der rettet den Armen vor Dem, der stärker ist als er, und den Armen und Dürftigen vor seinem Räuber? — Wer ist Dir ähnlich, und wer Dir gleich, und wer darf sich Dir gegenüberstellen, Du Gott, groß, stark und furchtbar, höchster Gott, Eigner des Himmels und der Erde! Wir wollen Dich rühmen und preisen, Dich verherrlichen und Deinen heiligen Namen loben, wie es heißt: Von David Preise meine Seele den Ewigen und ihr, all meine Eingeweide, seinen heiligen Namen'

נשמת Der Odem alles Lebendigen segne Deinen Namen, Ewiger, unser Gott, und der Hauch alles Fleisches preise und erhebe ewiglich Dein Andenken, Du, unser König. Von Ewigkeit zu Ewigkeit bist Du Gott, und außer Dir haben wir keinen König, keinen Erlöser und Retter, der befreit und schützt, erhält und sich erbarmt zu jeglicher Zeit der Noth und des Drangsals, — wir haben keinen König außer Dir! Gott der frühesten und der spätesten Geschlechter, Gott aller Geschöpfe, Herr aller Wesen, der gepriesen wird in so vielen Lobliedern, der leitet seine Welt in Gnade und seine Geschöpfe mit Erbarmen. Und der Ewige schläft und schlummert nicht, Er, der in's Leben erwecket Schlafende, und aufwachen läßt Entschlummerte, und reden macht Stumme, und löset Gefesselte, und stützet Fallende, und aufrichtet Gebeugte, Dir allein bringen wir Dank. Wenn auch unser Mund voll wäre des Gesanges wie das Meer, und unsere Zunge des Jubels wie das Brausen seiner Wellen, und unsere Lippen voll Preis wie die Ausdehnung des Firmaments, und unsere Augen leuchtend wie Sonn' und Mond, und unsere Hände ausgebreitet wie die Adler am Himmel, und unsere Füße schnell wie die Rehe, — wir würden nicht ausreichen, Dir zu danken, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter! und zu segnen Deinen Namen für eine der tausend- und abertausend- ja myriadenfachen Wohlthaten, die Du gethan an unseren Vätern und an uns. Aus Mizrajim hast Du uns erlöst, Ewiger, unser Gott, und aus dem Sklavenhause uns befreit, in Hungersnoth uns gespeist, und zur Fülle uns verpflegt, vom Schwerte hast Du uns gerettet, und der Seuche uns entrinnen, und von bösen und dauernden Krankheiten uns geheilt hervorgehen lassen. Bis hierher hat uns beigestanden Dein Erbarmen, und haben uns nicht verlassen Deine Gnadenbezeigungen, und so wirst Du uns nicht im Stiche lassen, Ewiger, unser Gott! auf ewig. Darum die Glieder, die Du gesondert in uns, und Hauch und Odem, die Du gehaucht in unsere Nase, und die Zunge, die Du gelegt in unseren Mund, ja sie sollen danken und segnen, lobsingen und preisen, erheben und ver-

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרֵךְ אֶת־שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל־
בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד: מִן־
הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת
צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלוֹהַּ כָּל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־תּוֹלָדוֹת הַמְהֻלָּל
בְּרֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים.
וַיָי לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים
וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים: אִלּוּ פִינוּ
מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם. וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו. וְשִׂפְתוֹתֵינוּ
שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ.
וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמָיִם. וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת.
אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרֵךְ אֶת־שְׁמֶךָ עַל־אַחַת מֵאָלֶף אֶלֶף
אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם־
אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית
עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרָעָב זַנְתָּנוּ. וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ. מֵחֶרֶב
הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ. וּמֵחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים
דִּלִּיתָנוּ: עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא־עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ.
וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח: עַל־כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ
בָּנוּ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ

Lied dem Ewigen und sprachen also: Singen will ich dem Ewigen, denn mit Hoheit hat Er sich erhoben, Roß und Reiter hat Er geschleudert in's Meer. Mein Sieg und mein Sang ist Jah Er war meine Rettung; Der ist meine Macht, und ich will seine Schöne preisen; der Gott meines Vaters, und ich will ihn erheben. Der Ewige ist ein Mann des Krieges, der Ewige — das ist sein Name. Wagen Pharaos und seine Macht hat Er geschleudert in's Meer, und der Ausbund seiner Wagen wurde versenkt in's Schilfmeer. Fluthen bedeckten sie, sie fuhren hinunter in die Tiefen gleichwie ein Stein. Deine Rechte, Ewiger, prangend in Kraft, Deine Rechte, Ewiger, zerschmettert den Feind. Und in der Größe Deiner Hoheit hast Du niedergerissen Deine Gegner, Du hast losgelassen Deine Zorngluth, sie hat sie verzehret wie Stoppeln. Und durch den Hauch Deiner Nase thürmten sich Gewässer, stand wie ein Damm Fließendes, gerannen die Fluthen im Herzen des Meeres. Der Feind sprach: Ich jage nach, erreiche, theile Beute; an ihnen ersatten soll meine Gier, zücken will ich mein Schwert, vertilgen soll sie meine Hand. Du hauchtest mit Deinem Odem, da bedeckte sie das Meer; sie rollen wie Blei in die gewaltigen Wasser. Wer ist gleich Dir unter den Mächten, Ewiger, wer ist gleich Dir, prangend an Heiligkeit, furchtbar an Ruhm, Wunderthäter! Du streckest Deine Rechte, die Erde verschlang sie. Du führst mit Deiner Gnade das Volk, so Du erlöset, Du leitest es mit Deiner Macht zur Wohnung Deines Heiligthums. Es hören's die Völker, sie beben; Zittern ergreift die Bewohner von Peleschet. Da erschrecken die Stammfürsten Edoms, die Mächtigen Moabs, sie ergreift Beben, vor Angst aufgelöst sind alle Bewohner Kenaans. Es falle über sie Schrecken und Angst; an der Größe Deines Armes erstarren sie wie Stein; bis hinübergezogen Dein Volk, Ewiger, bis hinübergezogen das Volk, so Du geeignet; bis Du sie gebracht und eingepflanzt auf den Berg Deines Eigenthums, die Stätte, die zu Deinem Sitze Du gemacht, Ewiger, das Heiligthum, Herr, das Deine Hände eingerichtet. Der Ewige wird König sein immer und ewig! — Denn des Ewigen ist das Königthum und Er ist Herrscher der Völker. Und es ziehen hinauf die Sieger auf den Berg Zijon, zu richten den Berg Esaws, und des Ewigen wird sein das Königthum. Und der Ewige wird König sein über die ganze Erde, an selbigem Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig. Und in Deiner Lehre steht geschrieben also: Höre Jisrael, der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen!

לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס
וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה
אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ׃ יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה
יְהוָה שְׁמוֹ׃ מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר
שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף׃ תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת
כְּמוֹ־אָבֶן׃ יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְהוָה תִּרְעַץ
אוֹיֵב׃ וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ
כַּקַּשׁ׃ וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים
קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם׃ אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק
שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃ נָשַׁפְתָּ
בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים׃ מִי־
כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת
עֹשֵׂה־פֶלֶא׃ נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃ נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ
עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ׃ שָׁמְעוּ עַמִּים
יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת׃ אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם
אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃ תִּפֹּל
עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד־
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ׃ תְּבִאֵמוֹ
וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְּדָשׁ
אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ׃ יְהוָה ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ יְהוָה יִמְלֹךְ
לְעֹלָם וָעֶד׃ כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ וְעָלוּ
מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַייָ
הַמְּלוּכָה׃ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃

ויברך Und David pries den Ewigen vor den Augen der ganzen Versammlung, und David sprach: Gelobt seist Du, Ewiger, Gott Jisraels, unseres Vaters, von Ewigkeit zu Ewigkeit. Dein, Ewiger, ist die Größe und die Macht und der Ruhm und der Sieg und die Majestät, ja Alles im Himmel und auf Erden; Dein Ewiger, ist die Herrschaft und Du bist das über Alles erhabene Haupt. Und der Reichthum und die Ehre kommen von Dir, und Du herrschest über Alles, und in Deiner Hand ist Kraft und Macht, und in Deiner Hand steht es, Alles groß und stark zu machen. Und nun, unser Gott, danken wir Dir und lobpreisen dem Namen Deines Ruhmes. Du bist der Ewige allein, Du hast gemacht den Himmel, die Himmel der Himmel, und all ihr Heer, die Erde und Alles, was darauf ist, die Meere und Alles, was darin ist, und Du giebst ihnen Allen Leben, und das Heer des Himmels beugt sich vor Dir. Du bist der Ewige, Gott, der Du Abram erkoren, und ihn herausgeführt hast aus Ur-Kasdim, und hast ihm den Namen Abraham gegeben. Und da Du sein Herz Dir getreu gefunden, schlossest Du mit ihm den Bund, zu geben das Land des Kenaani, Chitthi, Emori und Perisi und Jebusi und Girgaschi, es zu geben seinem Samen, und hast Dein Wort gehalten, denn Du bist gerecht. Und Du sahest das Elend unserer Väter in Mizrajim, und ihren Klageruf am Schilfmeer hast Du vernommen. Und thatest Zeichen und Wunder an Pharaoh und an all seinen Knechten und an all dem Volke seines Landes; weil Du wußtest, daß sie frevelten gegen sie, und Du hast Dir einen Namen gemacht, wie diesen Tag geschieht. Und das Meer hast Du gespalten vor ihnen, daß sie durch das Meer zogen im Trocknen, und ihre Verfolger stürztest Du in die Tiefen, gleichwie einen Stein in mächtige Fluthen.

ויושע Und so rettete der Ewige an diesem Tage Jisrael aus der Hand Mizrajims, und Jisrael sah Mizrajim todt am Ufer des Meeres. Und Jisrael sah die gewaltige Hand, welche der Ewige bethätigt an Mizrajim, und das Volk fürchtete den Ewigen, und sie glaubten an den Ewigen und an Moscheh, seinen Diener.

אז Damals sang Moscheh und die Kinder Jisrael dieses

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם:
לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:
וְהָעשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ
וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים
אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ: אַתָּה־הוּא יְיָ
לְבַדֶּךָ אַתָּ עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם
הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה
מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה
הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר
כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמָצָאתָ אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן
לְפָנֶיךָ וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי
הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת־
דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה: וַתֵּרֶא אֶת־עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם
וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל־יַם־סוּף: וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמֹפְתִים
בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ
עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם
וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ־הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ
בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים:

וַיּוֹשַׁע יְהוָֹה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָֹה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ
הָעָם אֶת־יְהוָֹה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָֹה וּבְמשֶׁה עַבְדּוֹ:

אָז יָשִׁיר־משֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת

Schnee und Nebel, Sturmwind, der sein Wort vollstreckt; Berge und alle Hügel, Fruchtbäume und alle Cedern; Gewild und alles Vieh, Gewürm und jeder beschwingte Vogel; Erdenkönige und alle Nationen, Fürsten und alle Erdenrichter; Jünglinge sammt Jungfrauen, Greise sammt Jungen! Sie sollen loben des Ewigen Namen, denn erhaben ist sein Name allein; seine Majestät ist über Himmel und Erde. Und Er erhöht das Horn seines Volkes, Ruhm all seinen Frommen, den Kindern Jisrael, dem ihm nahen Volke. Hallelujah!

הללויה (Psalm 149.) Hallelujah! Singet dem Ewigen ein neues Lied, seinen Ruhm in den Versammlungen der Frommen. Jisrael freue sich seines Schöpfers, Zijons Kinder sollen jubeln ihres Königs, loben seinen Namen im Reigen, mit Pauken und Cither ihm saitenspielen. Denn gnädig ist der Ewige seinem Volke, Er schmückt die Gebeugten mit Sieg. Es jauchzen die Frommen in Herrlichkeit, jubeln auf ihren Lagern. Gottes Erhebung ist in ihrer Kehle, und zweischneidiges Schwert in ihrer Hand, — Vergeltung zu üben an den Völkern, Züchtigung an den Nationen, zu fesseln ihre Könige mit Banden und ihre Edlen in eiserne Ketten; an ihnen zu üben das vorgeschriebene Recht. Ein Schmuck ist Er all seinen Frommen. Hallelujah!

הללויה (Psalm 150.) Hallelujah! Lobet Gott in seinem Heiligthume, lobet ihn in seiner mächtigen Wölbung. Lobet ihn wegen seiner Machtthaten, lobet ihn nach der Fülle seiner Größe. Lobet ihn mit Posaunenschalle, lobet ihn mit Psalter und Cither. Lobet ihn mit Pauken und Reigen, lobet ihn mit Saitenspiel und Flöte. Lobet ihn mit helltönenden Cymbeln, lobet ihn mit schmetternden Cymbeln! Alles, was Odem hat, lobe Jah. Hallelujah!

ברוך Gelobt sei der Ewige in alle Zeit! Amen, Amen! — Gelobt sei der Ewige von Zijon aus, der in Jeruschalajim thront, Hallelujah! Gelobt sei der Ewige, Gott, der Gott Jisraels, der allein Wunder thut! Und gelobt sein heiliger Name ewiglich, und voll werde seiner Herrlichkeit die ganze Erde. Amen! Amen!

וְכָל־תְּהֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל־בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם־נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם־קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

(קמט) הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים: יִשְׂמַח־יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ: כִּי רוֹצֶה יְהוָה בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים: לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

(קנ) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: כ״ה ת״י ה:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָםִ הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

Weg der Frevler krümmt Er. Der Ewige wird ewig regieren, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

הללויה (Psalm 147.) Hallelujah! Denn schön ist's, unserm Gotte saitenspielen, denn lieblich ist's; ihm geziemet Lobgesang. Es bauet Jeruschalajim der Ewige, die Verstoßenen Jisraels sammelt Er. Er heilet die mit gebrochenem Herzen, und verbindet ihre Schäden. Er zählet die Zahl den Sternen zu, sie alle nennt Er beim Namen. Groß ist unser Herr, und reich an Kraft, seine Weisheit unaussprechlich. Es erhält die Gebeugten der Ewige, erniedrigt die Frevler bis zur Erde. Stimmet an dem Ewigen mit Danklied, saitenspielet unserm Gotte mit der Cither. Der den Himmel bedeckt mit Wolken, der Erde Regen bereitet, der die Berge Gras sprossen macht. Er giebt dem Vieh seine Nahrung, den jungen Raben, die da rufen. Nicht an des Rosses Stärke hat Er Gefallen, nicht an des Mannes Schenkeln Lust. Gefallen hat der Ewige an Denen, so ihn fürchten, und seiner Gnade harren. Preise, Jeruschalajim, den Ewigen, rühme deinen Gott, Zijon! Denn Er hat festgemacht die Riegel deiner Thore, gesegnet deine Kinder in deiner Mitte. Der zu deiner Grenze den Frieden gesetzt, mit dem Fett des Weizens dich sättigt. Er sendet sein Wort zur Erde, — flugs läuft sein Ausspruch; — der Schnee giebt wie Wolle, Reif wie Asche ausstreuet; der seinen Frost in Stücken schleudert, vor seiner Kälte — wer kann bestehen? Er sendet sein Wort und läßt sie schmelzen, läßt wehen seinen Wind, sie zerrinnen zu Wasser. — Er verkündet Jaakob seine Worte, seine Satzungen und Rechte Jisrael. Nicht also that Er an irgend einem Volke, und die Rechte kennen sie nicht. Hallelujah!

הללויה (Psalm 148.) Hallelujah! Lobet den Ewigen aus dem Himmel, lobet ihn in den Höhen. Lobet ihn, ihr all seine Engel, lobet ihn, ihr all seine Schaaren. Lobet ihn, Sonne und Mond, lobet ihn, all ihr Sterne des Lichts. Lobet ihn, Himmel der Himmel, und die Wasser, die über den Himmeln. Sie sollen loben des Ewigen Namen, denn Er gebot, und sie wurden geschaffen. Und Er stellte sie hin für beständig, ewiglich; ein Gesetz gab Er und wandelt es nicht. — Lobet den Ewigen von der Erde, ihr Ungethiere und alle Tiefen; Feuer und Hagel

אֶת־גֵּרִים יְתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת׃
יִמְלֹךְ יְהֹוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

(קמז) הַלְלוּיָהּ כִּי־טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נָעִים נָאוָה
תְהִלָּה׃ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהֹוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל
יְכַנֵּס׃ הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם׃ מוֹנֶה מִסְפָּר
לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא׃ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ
לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר׃ מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהֹוָה מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים
עֲדֵי־אָרֶץ׃ עֱנוּ לַיהֹוָה בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר׃ הַמְכַסֶּה
שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר׃
נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ׃ לֹא בִגְבוּרַת
הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה׃ רוֹצֶה יְהֹוָה אֶת־
יְרֵאָיו אֶת־הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃ שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַיִם אֶת־יְהֹוָה
הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן׃ כִּי־חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ
בְּקִרְבֵּךְ׃ הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ׃
הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ עַד־מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ׃ הַנֹּתֵן שֶׁלֶג
כַּצָּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר׃ מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים לִפְנֵי
קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד׃ יִשְׁלַח־דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ־
מָיִם׃ מַגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל׃ לֹא
עָשָׂה כֵן לְכָל־גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ׃

(קמח) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־יְהֹוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
בַּמְּרוֹמִים׃ הַלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ
כָּל־צְבָאָיו׃ הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר׃
הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם׃ יְהַלְלוּ
אֶת־שֵׁם יְהֹוָה כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ׃ וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם
חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר׃ הַלְלוּ אֶת־יְהֹוָה מִן־הָאָרֶץ תַּנִּינִים

ist der Ewige, langmüthig und groß an Huld. Gütig ist der Ewige gegen Alle, und sein Erbarmen ist über all seine Werke. Es preisen Dich, Ewiger, all Deine Werke, und Deine Frommen benedeien Dich. Die Herrlichkeit Deines Reiches sprechen sie aus, und von Deiner Stärke reden sie. Kund zu machen den Menschenkindern seine Stärke, und die Herrlichkeit der Majestät seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und Deine Herrschaft geht durch alle Geschlechter. Es stützet der Ewige alle Sinkenden, und richtet auf alle Gebeugten. Aller Augen schauen empor zu Dir, und Du giebst ihnen ihre Nahrung zur rechten Zeit. Du öffnest Deine Hand, und sättigst alles Lebendige seines Verlangens. Gerecht ist der Ewige in allen seinen Wegen, und liebevoll in allen seinen Werken. Nahe ist der Ewige Allen, die ihn rufen, Allen, die ihn anrufen mit Wahrheit. Er thut den Willen Derer, die ihn fürchten, und ihr Flehen hört Er und rettet sie. Es hütet der Ewige Alle, die ihn lieben, und alle Frevler vertilgt Er. Des Ewigen Ruhm soll aussprechen mein Mund, und es preise alles Fleisch seinen heiligen Namen immer und ewig. Wir aber preisen Jah, von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

הללויה (Psalm 146.) Hallelujah! Rühme meine Seele den Ewigen. Ich will rühmen den Ewigen bei meinem Leben, saitenspielen meinem Gott in meinem Dasein. Vertrauet nicht auf Fürsten, auf den Menschensohn, bei dem nicht Hülfe ist. Ausgeht sein Odem, er kehrt zurück in seine Erde; an selbigem Tage sind hin seine Rathschläge. Heil Dem, zu dessen Beistand ist Jaakobs Gott, deß Hoffnung ist auf den Ewigen, seinen Gott! Der geschaffen Himmel und Erde, das Meer und Alles, was darin; der Treue ewiglich bewahrt. Der Recht schafft den Gedrückten, Brod giebt den Hungrigen. Der Ewige löst die Gefesselten. Der Ewige macht sehen die Blinden, der Ewige richtet auf die Gebeugten, der Ewige liebt die Gerechten. Der Ewige schützt die Fremdlinge, Waisen und Wittwen erhält Er, aber den

יְהֹוָה כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד
מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי
הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ
מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃
סוֹמֵךְ יְהֹוָה לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃
עֵינֵי־כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־
אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי
רָצוֹן׃ צַדִּיק יְהֹוָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־
מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְהֹוָה לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר
יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃ רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם
יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְהֹוָה אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו
וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת יְהֹוָה יְדַבֶּר
פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

(קמו) הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְהֹוָה׃ אֲהַלְלָה יְהֹוָה בְּחַיָּי
אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃ אַל־תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים
בְּבֶן־אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה׃ תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם
הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו׃ אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ
עַל־יְהֹוָה אֱלֹהָיו׃ עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־
אֲשֶׁר־בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם׃ עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׁוּקִים
נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְהֹוָה מַתִּיר אֲסוּרִים׃ יְהֹוָה פֹּקֵחַ
עִוְרִים יְהֹוָה זֹקֵף כְּפוּפִים יְהֹוָה אֹהֵב צַדִּיקִים׃ יְהֹוָה שֹׁמֵר

Zeit, Dein Gedenken in alle Geschlechter. Der Ewige hat in den Himmeln aufgerichtet seinen Thron, und seine Herrschaft waltet über Alles. Es freuen sich die Himmel, und es frohlocke die Erde, und man spreche unter den Völkern: der Ewige herrschet. Der Ewige ist Herrscher, der Ewige war Herrscher, der Ewige wird herrschen auf immer und ewig. Der Ewige ist Herrscher immerdar, geschwunden sind die Heiden aus seinem Lande Der Ewige hat zerstört den Rathschluß der Heiden, vereitelt das Sinnen der Nationen. Vielfach ist das Sinnen im Herzen des Menschen, und der Rathschluß des Ewigen — er bestehet. Der Rathschluß des Ewigen wird für immer dauern, seines Herzens Sinnen in alle Geschlechter. Denn Er spricht, und es geschieht; Er gebeut, und es hat Bestand. Denn erwählet hat der Ewige Zijon, es sich ersehen zum Sitze. Denn Jaakob hat sich erkoren Jah, Jisrael zu seinem Eigenthume. Denn nicht lassen wird der Ewige sein Volk, und sein Erbe nicht aufgeben. Und Er ist barmherzig, verzeiht die Schuld, übt nicht Verderben, und nimmt gar oft seinen Zorn zurück, und läßt nicht entbrennen seine ganze Gluth. — Ewiger, hilf! Der König erhöre uns am Tage, da wir rufen.

אשרי Heil Denen, die weilen in Deinem Hause, immerdar preisen sie Dich, Selah! — Heil dem Volke, dem also geschieht; Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist!

תהלה (Psalm 145.) Loblied von David. — Ich will Dich erheben, mein Gott, o König, und preisen Deinen Namen ewig und immer. An jeglichem Tage will ich Dich preisen, und rühmen Deinen Namen ewig und immer. Groß ist der Ewige und sehr gepriesen, und seine Größe unergründlich. Ein Geschlecht rühmt dem andern Deine Werke, und Deine Machtthaten verkünden sie. Den herrlichen Glanz Deiner Majestät und Deine Wunderthaten will ich dichten. Und die Macht Deiner furchtbaren Thaten sollen sie melden, und Deine Größe will ich erzählen. Die Erinnerung an Deine große Güte strömen sie aus, und ob Deiner Gerechtigkeit jubeln sie. Gnädig und barmherzig

שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר: יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב־אִישׁ וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי־בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב־יְהוָה לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ

ist Er. Denn an ihm freuet sich unser Herz, denn seinem heili gen Namen vertrauen wir. So möge sein Deine Huld, Ewiger über uns, wie wir Deiner geharrt.

מזמור (Psalm 92.) Psalmlied. Für den Sabbath-Tag. — Schön ist's, dem Ewigen zu danken, und zu spielen Deinem Namen, Höchster! — zu verkünden am Morgen Deine Huld, und Deine Treue in den Nächten, auf dem Zehnsait und auf dem Psalter, mit dem Getön der Cither. Denn erfreuet, Ewiger, hast Du mich durch Deine That; ob den Werken Deiner Hände jubele ich. Wie groß sind Deine Werke, Ewiger, wie sehr tief Deine Gedanken. Der Dumme erkennt nicht, und der Thor sieht solches nicht ein: Wenn aufblüh'n die Frevler wie Gras, und sprossen alle Uebelthäter, — daß sie getilgt werden auf ewig. Du aber bist ewiglich erhaben, Ewiger! Denn siehe, Deine Feinde, Ewiger! denn siehe, Deine Feinde gehen unter, es zerstreuen sich alle Uebelthäter. Und Du erhöhest, wie des Reëm, mein Horn, ich bin getränkt mit frischem Oele, und es schauet mein Auge auf meine Laurer, von den Bösewichtern, die wider mich aufstehen, hört mein Ohr. Der Gerechte, Palmen gleich blühet er, wie die Ceder auf Lebanon schießt er empor; gepflanzt im Hause des Ewigen, in den Höfen unseres Gottes blühen sie; noch im Greisenalter sprossen sie, sind markig und belaubt; zu verkünden, daß redlich ist der Ewige, mein Hort, und kein Tadel ist an ihm.

יי (Psalm 93.) Der Ewige ist König! Hoheit hat angelegt, angelegt der Ewige, Macht umgürtet; und fest ist das Erdenrund, wanket nicht. Fest ist Dein Thron von je; von Ewigkeit bist Du Es erheben Ströme, Ewiger, erheben Ströme ihre Stimme, Ströme erheben ihr Gebrause. Vor dem Rauschen großer Gewässer, den gewaltigen Brandungen des Meeres, ist gewaltig in den Höhen der Ewige. Deine Zeugnisse sind sehr bewährt, Dein Haus zieret Heiligkeit, Ewiger, für die Dauer der Zeiten.

יהי Verherrlichung werde dem Ewigen in alle Zeit, möge sich freuen der Ewige an seinen Werken Es sei der Name des Ewigen gepriesen von nun an bis in Ewigkeit. Vom Aufgang der Sonne bis zu ihrem Niedergange werde gerühmt der Name des Ewigen. Erhaben über alle Völker ist der Ewige, über die Himmel seine Herrlichkeit. Ewiger, Dein Name bleibt in alle

לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט: הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל־
יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם
בָּרָעָב: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוָה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי־בוֹ
יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי־חַסְדְּךָ יְהוָה
עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

(צב) מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיָי וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ
בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי
שִׂמַּחְתַּנִי יָי בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ
יָי מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־
יָבִין אֶת־זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ־עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־
פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יָי: כִּי
הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יָי כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי
אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט
עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק
כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יָי
בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים
וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יָי צוּרִי וְלֹא־עַוְלָתָה בּוֹ:

(צג) יָי מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יָי עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן
תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה:
נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יָי נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם:
מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יָי:
עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יָי לְאֹרֶךְ יָמִים:
יְהִי כְבוֹד יָי לְעוֹלָם יִשְׂמַח יָי בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יָי מְבֹרָךְ
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל

Der sein Volk führte durch die Wüste, denn ewiglich währt seine Huld.
Der große Könige schlug, denn ewiglich währt seine Huld
Und tödtete mächtige Könige, denn ewiglich währt seine Huld
Den Sichon, König des Emori, denn ewiglich währt seine Huld.
Und den Og, König von Baschan, denn ewiglich währt seine Huld.
Und gab ihr Land zum Besitz, denn ewiglich währt seine Huld.
Zum Besitze Jisrael, seinem Volke, denn ewiglich währt seine Huld.
Der unser gedachte in unserer Erniedrigung, denn ewiglich währt seine Huld.
Und uns erlöste von unseren Feinden, denn ewiglich währt seine Huld.
Der Brod giebt allem Fleische, denn ewiglich währt seine Huld.
Danket dem Gotte des Himmels, denn ewiglich währt seine Huld.

רננו (Psalm 33.) Jauchzet, Gerechte, in dem Ewigen; den Redlichen geziemet Lobgesang. Danket dem Ewigen mit der Cither, mit zehnsaitigem Psalter spielet ihm. Singet ihm ein neues Lied, spielet schön mit Jubelklang! Denn redlich ist des Ewigen Wort, und all sein Thun mit Treue. Er liebt Recht und Gebühr, von des Ewigen Huld ist voll die Erde. Auf des Ewigen Wort sind die Himmel geworden, und auf seines Mundes Hauch ihr ganzes Heer. Er sammelt zu Haufen des Meeres Gewässer, Er legt in Vorrathskammern Meerestiefen. Es fürchte sich vor dem Ewigen das Erdenall, vor ihm müssen bangen alle Bewohner des Erdenrundes. Denn Er sprach und es ward; Er gebot und es bestand. Der Ewige stört den Rathschluß der Völker, vereitelt die Gedanken der Nationen. Des Ewigen Rathschluß wird ewiglich bestehen, seines Herzens Gedanken für alle Geschlechter. Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist, — der Nation, die Er sich zum Eigenthum erkoren! Vom Himmel blickt der Ewige, sieht alle Menschenkinder; aus der Stätte seines Sitzes schauet Er auf all die Bewohner der Erde; der insgesammt ihr Herz gebildet, der merket auf all ihre Thaten. Nicht ist der König siegreich durch des Heeres Menge, ein Held wird nicht gerettet durch Fülle der Kraft. Eitel ist das Roß zum Siege, und durch die Fülle seiner Stärke führt es nicht von dannen. Siehe, des Ewigen Auge ist auf die, so ihn fürchten, auf die, welche harren seiner Huld, zu retten vom Tode ihr Leben, und sie zu erhalten bei Hungersnoth. Unsre Seele wartet des Ewigen, unser Beistand und unser Schild

לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר־לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

(לג) רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָֹה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה: הוֹדוּ
לַיהוָֹה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־לוֹ: שִׁירוּ לוֹ
שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה: כִּי־יָשָׁר דְּבַר־יְהוָֹה וְכָל־
מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה: אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָֹה
מָלְאָה הָאָרֶץ: בִּדְבַר יְהוָֹה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־
צְבָאָם: כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירְאוּ
מֵיְהוָֹה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא
אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: יְהוָֹה הֵפִיר עֲצַת־גּוֹיִם הֵנִיא
מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְהוָֹה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת
לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר־יְהוָֹה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר
לְנַחֲלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָֹה רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי
הָאָדָם: מִמְּכוֹן־שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:
הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ
נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרָב־כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוּס

Mitte, Mizrajim, an Pharao und an all seinen Knechten; der geschlagen zahlreiche Völker und getödtet mächtige Könige, den Sichon, König des Emori, und den Og, König von Baschan, und all die Königreiche Kenaans. Er gab ihr Land zum Besitze, zum Besitze Jisrael, seinem Volke. Ewiger, Dein Name ist für ewig, Ewiger, Dein Angedenken für alle Geschlechter! Denn Recht schafft der Ewige seinem Volke, und über seine Knechte erbarmt Er sich. Die Götzen der Völker sind Silber und Gold, Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie und reden nicht, Augen und sehen nicht, Ohren und hören nicht, auch ist kein Odem in ihrem Munde. Ihnen gleich werden ihre Verfertiger, Jeglicher, der ihnen vertrauet. Haus Jisrael, preiset den Ewigen! Haus Aharon, preiset den Ewigen! Haus des Lewi, preiset den Ewigen! Die ihr den Ewigen fürchtet, preiset den Ewigen! Gepriesen sei der Ewige von Zijon aus, der thronet in Jeruschalajim, Hallelujah!

הודו (Psalm 136.) Danket dem Herrn, denn Er ist gütig, denn ewiglich währt seine Huld.
Danket dem Gotte der Götter, denn ewiglich währt seine Huld.
Danket dem Herrn der Herren, denn ewiglich währt seine Huld.
Der große Wunder thut allein, denn ewiglich währt seine Huld.
Der den Himmel geschaffen mit Weisheit, denn ewiglich währt seine Huld.
Der ausspannte die Erde über den Wassern, denn ewiglich währt seine Huld.
Der die großen Lichter geschaffen, denn ewiglich währt seine Huld.
Die Sonne zur Herrschaft am Tage, denn ewiglich währt seine Huld.
Den Mond und die Sterne zur Herrschaft bei Nacht, denn ewiglich währt seine Huld.
Der Mizrajim schlug an seinen Erstgebornen, denn ewiglich währt seine Huld.
Und herausführte Jisrael aus seiner Mitte, denn ewiglich währt seine Huld.
Mit starker Hand und ausgestrecktem Arme, denn ewiglich währt seine Huld.
Der das Schilfmeer in Stücke zerriß, denn ewiglich währt seine Huld.
Und ließ Jisrael ziehen mitten hindurch, denn ewiglich währt seine Huld.
Und sprengte Pharao und sein Heer in's Schilfmeer denn ewiglich währt seine Huld.

מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר: כִּי־יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנֶחָם: עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין יֶשׁ־רוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה: בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה: בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָםִ הַלְלוּיָהּ:

(קלו) הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְרֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
אֶת־הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם־סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

Grimm? — Unsere Tage zählen lehr' uns denn, daß wir gewinnen ein weises Herz. Kehr' um, o Ewiger; wie lange noch? — und erbarme Dich Deiner Knechte. Sättige uns am Morgen mit Deiner Huld, daß wir jauchzen und uns freuen all unsere Tage. Erfreue uns, gleich den Tagen, da Du uns gebeugt, den Jahren, da wir Unglück geschauet. Sichtbar werde vor Deinen Knechten Dein Werk und Dein Glanz über ihren Söhnen. Und es sei die Huld des Herrn, unseres Gottes, über uns und das Werk unserer Hände fördere bei uns, und das Werk unserer Hände fördere es.

ישב (Psalm 91.) Wer in dem Schutze des Höchsten sitzet, der ruhet im Schatten des Allmächtigen. Ich spreche zum Ewigen: Meine Zuflucht und meine Burg, mein Gott, dem ich vertraue. Denn Er wird dich retten von der Schlinge des Vogelstellers, von der Pest des Verderbens. Mit seinem Gefieder deckt Er dich, und unter seinen Fittigen bist du geborgen; Schild und Panzer ist seine Treue. Nicht fürchtest du vor dem Schrecken der Nacht, vor dem Pfeile, der fliegt bei Tage. Vor der Pest, die im Dunkeln schleicht, vor der Seuche, die wüthet am Mittage. Es fallen dir zur Seite Tausend, und Zehntausend dir zur Rechten, — dir nahet sie nicht. Nur mit deinen Augen schauest du, und die Vergeltung der Frevler siehst du an. Denn Du, Ewiger, bist meine Zuversicht. Den Höchsten machst du zu deiner Zuflucht. Nicht wird Unglück dir widerfahren, und eine Plage nahet nicht deinem Zelte. Denn seine Engel entbietet Er für dich, dich zu behüten auf all deinen Wegen. Auf Händen tragen sie dich, daß nicht an dem Steine dein Fuß sich stoße. Auf Löwe und Otter trittst du, zertrittst junge Leuen und Drachen. Denn nach mir begehrt er, so befrei' Ich ihn, Ich stelle ihn hoch, weil er meinen Namen kennt. Er ruft mich an, und Ich erhöre ihn; mit ihm bin Ich in der Noth, Ich errette ihn und schaffe ihm Ehren. Mit langem Leben sättige Ich ihn, und lasse ihn meine Hülfe schauen.

הללויה (Psalm 135.) Hallelujah! Lobet den Namen des Ewigen, lobet ihn, Knechte des Ewigen, die im Hause des Ewigen stehen, in den Höfen des Hauses unseres Gottes! Hallelujah! denn gütig ist der Ewige, saitenspielet seinem Namen, denn er ist lieblich. Denn Jaakob hat sich Gott erkoren, Jisrael zu seinem Eigenthume. Denn ich weiß, daß groß ist der Ewige, und unser Herr über alle Götter. Alles, was der Ewige will, hat Er gemacht im Himmel und auf Erden, in den Meeren und allen Tiefen. Herauf bringt Er Wolken vom Rande der Erde, Blitze zum Regen erschafft Er, Er führt hervor den Wind aus seinen Schatzkammern. Der geschlagen hat die Erstgebornen Mizrajims, von Menschen bis Vieh Er sandte Zeichen und Wunder in deine

אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

(צא) **יֹשֵׁב** בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיהוָֹה
מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ
מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו
תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ
יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם:
יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק
בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְהוָֹה
מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע
לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־
דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל־
שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק
וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ
אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ
וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי: ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:

(קלה) **הַלְלוּיָהּ** הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָֹה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָֹה:
שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָֹה בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ:
הַלְלוּ יָהּ כִּי־טוֹב יְהוָֹה זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים: כִּי־יַעֲקֹב
בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָֹה
וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל־אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוָֹה עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל־תְּהֹמוֹת: מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ
בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי
מִצְרָיִם מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה: שָׁלַח אוֹתֹת וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי
מִצְרָיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו: שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג

bei ihm sich birgt. Fürchtet den Ewigen, ihr seine Heiligen, denn Nichts mangelt Denen, so ihn fürchten. Junge Leuen darben und hungern, aber die den Ewigen suchen, entbehren kein Gut. — Kommt her, Kinder, höret auf mich, die Furcht des Ewigen lehr' ich euch. Wo ist der Mann, der Leben begehrt, der Tage wünscht, Gutes zu schauen? — Wahre deine Zunge vor Bösem und deine Lippen, daß sie nicht Trug reden. Weiche vom Bösen und thue Gutes, suche den Frieden und jage ihm nach. Des Ewigen Augen sind auf die Frommen gerichtet, und seine Ohren auf ihr Schreien Des Ewigen Zornblick ist wider die, so Böses thun, zu tilgen von der Erde ihr Gedächtniß. Sie schreien und der Ewige hört, und aus all ihren Leiden rettet Er sie. Nahe ist der Ewige denen, die gebrochenen Herzens sind, und denen, die niedergeschlagenen Gemüthes, hilft Er. Viel sind die Leiden des Gerechten, und aus allen rettet ihn der Ewige. Er behütet all seine Gebeine, nicht eines von ihnen wird zerbrochen. Es tödtet den Frevler das Unheil, und des Gerechten Hasser büßen. Der Ewige erlöst die Seele seiner Diener, und läßt nicht büßen Alle, die sich bergen bei ihm.

תפלה (Psalm 90.) Gebet von Moscheh, dem Manne Gottes. — Herr, Zuflucht bist Du uns gewesen in allen Geschlechtern. Ehe denn die Berge geboren wurden und Erde und Weltall kreis'te, und von Ewigkeit zu Ewigkeit bist Du Gott. Du führst den Sterblichen bis zur Zerknirschung, und sprichst: Kehret zurück, Menschenkinder! Denn tausend Jahre sind in Deinen Augen wie der gestrige Tag, wenn er entschwunden, und eine Wache in der Nacht. Du strömst sie hin, im Schlaf werden sie, am Morgen sprosset er wie Gras. Am Morgen blühet er und sprosset, am Abend ist er abgemähet und verdorrt. Denn wir vergehen in Deinem Zorne und in Deinem Grimme sind wir angstverwirrt. Du stellst unsere Vergehungen vor Dich hin, unser heimlich Thun vor das Licht Deines Antlitzes. Denn all unsere Tage verstreichen in Deinem Grimme, wir verbringen unsere Jahre wie Geschwätz. Unsere Lebensjahre — das sind siebzig, und, wenn es hoch geht, achtzig Jahre, und darin drängt sich Elend und Unheil; denn schnell enteilt's, und wir müssen davon. Wer kennt die Macht Deines Zornes und, wie er ihn fürchten sollte, Deinen

יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם׃ מִי־הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב
יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃ נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר
מִרְמָה׃ סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃
עֵינֵי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל־שַׁוְעָתָם׃ פְּנֵי יְהוָה
בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃ צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ
וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם׃ קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב וְאֶת־
דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃ רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ
יְהוָה׃ שֹׁמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃
תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃ פֹּדֶה יְהוָה
נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחֹסִים בּוֹ׃

(צ) תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ
לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר׃ בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל
אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה־אֵל׃ תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־
דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם׃ כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ
כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃ זְרַמְתָּם שֵׁנָה
יִהְיוּ בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃ בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל
וְיָבֵשׁ׃ כִּי־כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃ שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ
לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃ כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ
כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ־הֶגֶה׃ יְמֵי־שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה
וְאִם בִּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי־גָז חִישׁ
וַנָּעֻפָה׃ מִי־יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃ לִמְנוֹת
יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃ שׁוּבָה יְהוָה עַד־מָתָי
וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה
בְּכָל־יָמֵינוּ׃ שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃
יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם׃ וִיהִי נֹעַם

למנצח (Psalm 19.) Dem Sangmeister; Psalm von David. – Die Himmel erzählen die Herrlichkeit Gottes, und seiner Hände Werk thut die Wölbung kund. Ein Tag läßt dem andern zuströmen das Wort, und eine Nacht spricht zur andern die Kunde. Nicht sind es Worte und nicht Reden, deren Stimme nicht gehört wird, sondern über die ganze Erde geht aus ihre Schnur und an das Ende des Erdenrundes ihre Worte. Dem Sonnenball hat Er ein Zelt an ihnen gesetzt. Und der, wie ein Bräutigam hervorgehend aus seiner Kammer, frohlocket, wie ein Held die Bahn zu durchlaufen. Am Ende der Himmel ist sein Ausgang, und sein Kreislauf über ihre Grenzen, und Nichts ist verhüllt vor seiner Gluth. Die Lehre des Ewigen ist untadelig, seelenerquickend, des Ewigen Zeugniß bewährt, macht Thoren weise. Die Befehle des Ewigen sind recht, herzenerfreuend, des Ewigen Gebot ist lauter, erleuchtet die Augen. Die Furcht des Ewigen ist rein, besteht ewig, des Ewigen Aussprüche sind wahr, sind gerecht allzumal. Sie, die köstlicher sind denn Gold und feines Gold in Menge, und süßer denn Honig und Honigseim. Auch Dein Knecht wird durch sie belehrt, in ihrer Bewahrung ist großer Lohn. Verirrungen, wer merket sie? — Von verborgenen Sünden reinige mich! Aber auch von Uebermüthigen halte Deinen Knecht fern, daß sie mich nicht beherrschen. Dann bin ich ohne Tadel und rein von schwerem Vergehen. Seien wohlgefällig meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser!

לדוד (Psalm 34.) Von David, da er verstellte seinen Verstand vor Abimelech, der ihn forttrieb, und er ging. — Ich will den Ewigen preisen zu jeglicher Zeit, stets sei sein Lob in meinem Munde. Des Ewigen rühme sich meine Seele, hören sollen es die Gebeugten und sich freuen. Verherrlicht den Ewigen mit mir, und lasset uns seinen Namen erheben zumal! Ich suchte den Ewigen, und Er hat mich erhört, und aus all meinen Schrecknissen hat Er mich gerettet. Sie blickten zu ihm auf und leuchteten, und ihr Gesicht erröthete nicht. Dieser Arme rief und der Ewige hörte, und von all seinen Leiden rettete Er ihn. Es lagert der Engel des Ewigen um Die, so ihn fürchten, und befreiet sie. Kostet und sehet, daß gütig der Ewige ist, Heil dem Manne, der

(יט) לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד־
אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ: יוֹם לְיוֹם
יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה לְּלַיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת: אֵין אֹמֶר וְאֵין
דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל־הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה
תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל בָּהֶם: וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא
מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ
וּתְקוּפָתוֹ עַל־קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ: תּוֹרַת יְהוָה
תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי:
פִּקּוּדֵי יְהוָה יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי־לֵב מִצְוַת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת
עֵינָיִם: יִרְאַת יְהוָה טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד מִשְׁפְּטֵי־יְהוָה
אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו: הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים
מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם־עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשָׁמְרָם עֵקֶב
רָב: שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: גַּם מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ
עַבְדֶּךָ אַל־יִמְשְׁלוּ־בִי אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב: יִהְיוּ
לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:
(לד) לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ
וַיֵּלַךְ: אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד
תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ:
גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו: דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה
וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי: הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם
אַל־יֶחְפָּרוּ: זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָיו
הוֹשִׁיעוֹ: חֹנֶה מַלְאַךְ־יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם: טַעֲמוּ
וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ: יְראוּ אֶת־
יְהוָה קְדֹשָׁיו כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ
וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב: לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ־לִי

Namen, daß wir uns rühmen Deiner Herrlichkeit. — Gepriesen sei der Ewige, der Gott Jisraels, von Ewigkeit zu Ewigkeit! Und alles Volk sprach: Amen und Lobpreis dem Ewigen! — Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seiner Füße Schemel; heilig ist Er. Erhebet den Ewigen, unsern Gott und bücket euch vor seinem heiligen Berge, denn heilig ist der Ewige, unser Gott. Er aber, barmherzig, vergiebt die Missethat und verderbt nicht, und wandte oft seinen Zorn ab, und weckt nicht all seinen Grimm. — Du, Ewiger, wirst nicht zurückhalten Deine Liebe von mir, Deine Huld und Deine Treue werden stets mich bewahren. Gedenke Deiner Liebe, Ewiger, und Deiner Huld; denn von Ewigkeit sind sie. Gebet Gott Triumph! über Jisrael ist sein Ruhm und seine Macht in den Wolken. Furchtbar bist Du, Gott, aus Deinem Heiligthume, Gott Jisraels! Er giebt Macht und Stärke dem Volke. Gepriesen sei Gott! — Gott der Vergeltung, Ewiger, Gott der Vergeltung, erscheine! Erhebe Dich, Richter der Erde, vergilt Lohn den Hochmüthigen. — Beim Ewigen ist der Sieg, über Dein Volk komme Dein Segen, Selah! Der Gott der Heerschaaren ist mit uns, eine Veste ist uns der Gott Jaakobs, Selah! — Gott der Heerschaaren! Heil dem Menschen, der auf Dich vertraut. Ewiger, hilf! Der König erhöre uns am Tage unseres Rufens! — Hilf Deinem Volke und segne Dein Erbe, und weide und trage sie bis in Ewigkeit. Unsere Seele wartet des Ewigen, unser Beistand und unser Schild ist Er. Denn an ihm freuet sich unser Herz; denn seinem heiligen Namen vertrauen wir. So möge sein Deine Huld, Ewiger, über uns, wie wir Deiner geharrt. Laß uns schauen, Ewiger, Deine Huld, und Dein Heil gieb uns. Auf, uns zum Beistand! und erlöse uns um Deiner Gnade willen. — Ich bin der Ewige, dein Gott, der dich herausgeführt aus dem Lande Mizrajim. Thue weit auf deinen Mund, daß Ich ihn fülle. Heil dem Volke, dem also geschieht; Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist. Ich aber vertraue Deiner Huld. Es frohlockt mein Herz ob Deiner Hülfe. Ich will dem Ewigen singen, denn Er hat mir wohlgethan.

בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ
כָל־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיְיָ׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃ וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן
וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ׃
אַתָּה יְיָ לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד
יִצְּרוּנִי׃ זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃ תְּנוּ עֹז
לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים׃ נוֹרָא אֱלֹהִים
מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ
אֱלֹהִים׃ אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ׃ הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט
הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים׃ לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ
בִרְכָתֶךָ סֶּלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֶלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ׃ הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ
אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם׃ נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה
לַיְיָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃ כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם
קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ׃ יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃
הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ׃ קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ
וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃ אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃ וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי
בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַיְיָ כִּי גָמַל עָלָי׃

הודו Danket dem Ewigen, rufet an seinen Namen. Machet kund unter Völkern seine Thaten. Singet ihm, spielet ihm, redet von all seinen Wundern. Rühmet euch seines heiligen Namens, es freue sich das Herz derer, die den Ewigen suchen. Verlanget nach dem Ewigen und seiner Hoheit, suchet sein Antlitz beständig. Gedenket seiner Wunder, die er gethan, seiner Zeichen und der Aussprüche seines Mundes. Same Abrahams, seines Knechtes, Söhne Jaakobs, ihr seine Erkornen! Er ist der Ewige, unser Gott, über die ganze Erde ergehen seine Gerichte. Gedenket ewiglich seines Bundes, des Wortes, das er geboten, in's tausendste Geschlecht, das er geschlossen mit Abraham, und seines Schwures an Jizchak. Und er stellte es auf für Jaakob zur Satzung, für Jisrael zum ewigen Bunde, da er sprach: Dir geb' ich das Land Kenaan als Loos eures Besitzes; da ihr waret ein zähliges Häuflein, da eurer wenig und ihr darin weiltet. Und sie zogen von Volk zu Volk, von Königreich zu fremder Nation. Er ließ keinen Mann sie bedrücken, und strafte um sie Könige. „Rühret nicht meine Gesalbten an und meinen Propheten füget kein Leid zu!“ Singet dem Ewigen, alle Lande, verkündet von Tag zu Tag seine Hülfe. Erzählet unter den Völkern seine Herrlichkeit, unter allen Nationen seine Wunder. Denn groß ist der Ewige und sehr gepriesen, und furchtbar ist Er über alle Götter. Denn all die Götter der Völker sind Nichtiges, aber der Ewige hat den Himmel gemacht. Glanz und Majestät ist vor ihm, Triumph und Freude an seiner Stätte. Spendet dem Ewigen, Völkergeschlechter, spendet dem Ewigen Ehre und Triumph! Spendet dem Ewigen seines Namens Ehre, nehmet Geschenke und kommet vor sein Antlitz, bücket euch vor dem Ewigen im heiligen Schmucke. Erzittert vor ihm, alle Lande! und fest ist das Erdenrund, wanket nicht. Frohlocke der Himmel und jubele die Erde, und man spreche unter den Völkern: Der Ewige ist König! Dröhne das Meer und seine Fülle, fröhlich sei die Flur und Alles, was darin. Dann müssen jauchzen die Bäume des Waldes vor dem Ewigen, denn Er ist gekommen, die Erde zu richten. Danket dem Ewigen, denn Er ist gütig, denn ewiglich währt seine Huld! Und sprechet: Hilf uns, Gott unserer Hülfe, und sammle und rette uns von den Völkern, daß wir danken Deinem heiligen

הוֹדוּ לַייָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו:
שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְלְאֹתָיו: הִתְהַלְלוּ
בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ
בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד: זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו
וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זִכְרוּ לְעוֹלָם
בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם
וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית
עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ־כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם:
בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי
אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר: לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אַל־תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל־
תָּרֵעוּ: שִׁירוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־אֶל־יוֹם יְשׁוּעָתוֹ:
סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאֹתָיו: כִּי
גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי
כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַייָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר
לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקֹמוֹ: הָבוּ לַייָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ
לַייָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ
לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־
הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל
הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ יַעֲלֹץ
הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי־
בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ: וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ
מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל הָאָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו: וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִירוֹת נְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי־עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

ברוך Gelobt sei, auf dessen Wort die Welt entstand. Gelobt sei Er. Gelobt Er, der Urheber des Schöpfungswerkes, gelobt, der spricht und vollbringt, gelobt, der beschließt und vollführt. Gelobt, der sich erbarmt der Erde, gelobt, der sich erbarmt der Geschöpfe, gelobt, der segensvollen Lohn ertheilt den ihn Fürchtenden, gelobt, der ewig lebt und dauert beständig, gelobt der Befreier und Retter, gelobt sei sein Name. Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, Gott, barmherziger Vater, der gerühmt wird durch den Mund seines Volkes, verherrlicht und gepriesen durch die Zunge seiner Frommen und Knechte. Und mit den Lobgesängen Davids, Deines Knechtes, wollen wir rühmen Dich, Ewiger, unser Gott, durch Loblieder und Psalmen Dich erheben, preisen und verherrlichen und anrufen Deinen Namen, und Dir die Herrschaft geben, Du unser König, unser Gott, Einziger, Ewiglebender, König, gepriesen und verherrlicht sei für und für sein großer Name. Gelobt seist Du, Ewiger, König, der gerühmt wird durch Loblieder.

ביים אנלעגען דעס טלית.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בַּצִּיצִת:

מַה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן:
יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם:
כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר:
מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי־לֵב:

אין מאנכען געמיינדען ווירד פאר ברוך שאמר דיעזער מזמור געזאגט.

(ל) מִזְמוֹר שִׁיר־חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוֹמִמְךָ יְהֹוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי: יְהֹוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: יְהֹוָה הֶעֱלִיתָ מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי־בוֹר: זַמְּרוּ לַיהֹוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה: וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל־אֶמּוֹט לְעוֹלָם: יְהֹוָה בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְהֹוָה אֶקְרָא וְאֶל יְהֹוָה אֶתְחַנָּן: מַה־בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל־שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ: שְׁמַע יְהֹוָה וְחָנֵּנִי יְהֹוָה הֱיֵה־עֹזֵר לִי: הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְהֹוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ:

מזמור (Psalm 30.) Lied bei der Tempelweihe von David. Ich erhebe Dich, Ewiger, weil Du mich heraufgezogen, und nicht meinen Feinden Freude an mir gegeben. Ewiger, mein Gott, zu Dir habe ich geschrieen, und Du heiltest mich. Ewiger, Du hast heraufgezogen aus der Unterwelt meine Seele, hast mich belebt, daß ich nicht in die Grube sank. Saitenspielet dem Ewigen, ihr seine Frommen, und preiset sein heiliges Andenken. Denn Schrecken ist bei seinem Zorn, Leben bei seiner Gnade. Am Abend kehret Weinen ein, am Morgen Jubel. Und ich sprach in meinem Frieden: Nicht werde ich wanken ewiglich. Ewiger, in Deiner Gnade hattest Du festgestellt als mein Gebirge Macht, — Du bargst Dein Antlitz, da war ich erschrocken. Zu Dir, Ewiger, will ich rufen und zum Ewigen flehen. Welcher Gewinn ist an meinem Blute, wenn ich sinke in die Grube? wird der Staub Dich preisen, wird er verkünden Deine Treue? Höre, Ewiger, und sei mir gnädig, Ewiger, sei mir ein Beistand. Da wandtest Du meine Klagen in Reigentanz, löstest meinen Sack und gürtetest mich mit Freude. Darum soll Dir saitenspielen Lobpreis und nicht verstummen; Ewiger, mein Gott, ewig will ich Dich preisen.

מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אֶחָת. וּבִלְבָד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד: שִׁנָּה בַאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד־חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת: מִקַּל וָחֹמֶר. וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְּלָל וּפְרָט. וּמִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִכְלָל וְיָצָא מִן־הַכְּלָל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל־עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל־הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טַעַן אֶחָד שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טַעַן אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִכְלָל וְיָצָא לִדּוֹן בְּדָבָר חָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ. וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד שֶׁיָּבוֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אנא בכח גדלת ימינך תתיר צרורה:
קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא:
נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם:
ברכם טהרם רחמם צדקתך תמיד גמלם:
חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך:
יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך:
שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אם שבת.

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁלִּזְבָחִים קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פָּר וְשָׂעִיר שֶׁלְּיוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל־יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁלַּמִּזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא־עִכֵּב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁלַּמִּזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא־עִכֵּב. אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשֶׁן: חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד. אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁלְּמוֹעֲדוֹת. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת. כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא־לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים. מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד־חֲצוֹת: הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הַפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים: זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת. אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשַׁם גְּזֵלוֹת. אֲשַׁם מְעִילוֹת. אֲשַׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה. אֲשַׁם נָזִיר. אֲשַׁם מְצוֹרָע. אָשָׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי

ויאמר יי אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה: ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה: ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יי לדרתיכם:

תנו רבנן פטום הקטרת כיצד. שלש מאות וששים ושמנה מנים היו בה. שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה. מנה לכל יום פרס שחרית ופרס בין הערבים. ושלשה מנים יתרים שמהם מכנים כהן גדול מלא חפניו ביום הכפורים. ומחזירם למכתשת בערב יום הכפורים. כדי לקים מצות דקה מן הדקה: ואחד עשר סמנין היו בה. ואלו הן. הצרי והצפרן החלבנה והלבנה משקל שבעים שבעים מנה. מור וקציעה שבלת נרד וכרכום משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקשט שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנמון תשעה. בורית כרשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין. מביא חמר חורין עתיק. מלח סדומית רובע (הקב). מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן אומר אף כפת הירדן כל שהיא. ואם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחד מכל סמניה חיב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף: בורית כרשינה למה היא באה. כדי ליפות בה את הצפרן שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא. כדי לשרות בו את הצפרן שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה. אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטב. היטב הדק. מפני שהקול יפה לבשמים: פטמה לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו: אמר רבי יהודה זה הכלל. אם כמדתה כשרה לחצאין ואם חסר אחד מכל סמניה חיב מיתה: תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין: ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה קורטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש. מפני שהתורה אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי:

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:

יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה:

וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָםִ כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי־אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרָחְצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם: וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמֻתוּ אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַיהוָה: וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חָק־עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם:

וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנְסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם: וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין: עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

אתה הוא יי אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קים. כאשר צוית אותם על ידי משה נביאך ככתוב בתורתך.

ward auf dem Altare, die Gemeinde Jaakobs, Deines Sohnes, Deines Erstgebornen, dem Du um Deiner Liebe willen, mit der Du ihn geliebt, und um der Freude willen, mit der Du an ihm Dich freuetest, den Namen Jisrael gegeben und Jeschurun.

לפיכך Deshalb sind wir verpflichtet, Dich dankend zu bekennen, Dich zu rühmen und zu preisen, zu segnen und zu heiligen, Preis und Dank abzustatten Deinem Namen. Heil uns! wie gut ist unser Theil, und wie lieblich unser Loos und wie schön unser Erbe. Heil uns, die wir früh und spät, Morgens und Abends, aussprechen, zwei Mal an jeglichem Tage:

שמע „Höre Jisrael: der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen."

Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches immer und ewig.

אתה Du warst Derselbige, ehe die Welt erschaffen worden, Du bist Derselbige, seit die Welt erschaffen worden, Du Derselbige in dieser Welt und Du Derselbige in der künftigen Welt. Heilige Deinen Namen an Denen, die Deinen Namen zu heiligen berufen sind, und heilige Deinen Namen in Deiner Welt und durch Dein Heil bringe empor und erhöhe unsere Macht. Gelobt seist Du, o Ewiger, der Du heiligst Deinen Namen in zahlreicher Gemeinde.

אתה Du bist der Ewige, unser Gott, im Himmel und auf Erden und den höchsten Himmeln droben. Es ist wahr, Du bist der Erste und Du der Letzte, und außer Dir kein Gott! Sammle die auf Dich Hoffenden von den vier Enden der Erde, mögen erkennen und einsehen alle die Weltbewohner, daß Du allein Gott bist über alle Reiche der Erde. Du hast gebildet den Himmel und die Erde, das Meer, sammt Allem, was darin ist. Und wer unter allen Werken Deiner Hand, unter denen in der obern wie in der untern Welt, der zu Dir sagen könnte: was thust Du? — Unser Vater im Himmel, o erweise uns Gnade, um Deines großen Namens willen, der über uns genannt ist, und laß an uns sich bewähren, was geschrieben steht: In derselbigen Zeit werde Ich euch heimbringen, und in der Zeit euch sammeln, denn Ich mache euch zum Namen und zum Ruhme unter allen Völkern der Erde, wenn Ich zurückkehre zu euren Vertriebenen vor euren Augen, spricht der Ewige.

עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ׃ עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ־בּוֹ קָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן׃

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וְלָתֵת שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לִשְׁמֶךָ׃

אַשְׁרֵינוּ מַה־טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה־נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה־יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ׃ אַשְׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וָבֹקֶר וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל־יוֹם

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם׃ אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם׃ אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא׃ קַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ׃ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרִים וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּרַבִּים׃

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים׃ אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים׃ קַבֵּץ קֹוֶיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ׃ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּם׃ וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים אוֹ בַתַּחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה־תַּעֲשֶׂה׃ אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ וְקַיֶּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־שֶּׁכָּתוּב

ויהי Möge es Dein Wille sein, mein Gott und meiner Väter Gott, daß Du uns anleitest in Deiner Lehre. Verleihe uns Anhänglichkeit an Deine Gebote, und laß uns nicht gerathen in Sünde, Vergehung und Schuld, nicht in Versuchung und Verunehrung, und gieb dem sündigen Triebe keine Gewalt über uns, und halte uns fern von sündigem Menschen und bösem Genossen, und laß uns fest anhangen dem Triebe zum Guten und guten Thaten, und zwinge unsern Sinn, sich Dir zu unterwerfen, und laß uns am heutigen wie an jeglichem Tage Gunst, Wohlgefallen, und Liebe finden in Deinen Augen, wie in den Augen Aller, die uns sehen, und liebevoll erweise uns Gnadenzeichen. Gelobt seist Du, Ewiger, der liebevoll Gnade erweist seinem Volke Jisrael.

יהי Möge es Dein Wille sein, mein Gott und meiner Väter Gott! daß Du mich am heutigen wie an jeglichem Tage bewahrest vor Menschen von frechem Sinn und vor Frechheit des Sinnes, vor bösem Menschen und bösem Genossen, vor bösem Nachbar, vor bösem Begegnisse und vor jedem feindseligen verderblichen Anstoße, vor jedem harten Rechtshandel und einem harten Gegner im Gerichte, mög' er zu Deinem Bunde gehören oder nicht gehören.

לעולם Immer sei der Mensch gottesfürchtig in der Stille, bekenne die Wahrheit und spreche Wahrheit in seinem Herzen, stehe früh auf und spreche Folgendes:

Herr aller Welten! nicht im Vertrauen auf unsere Verdienste legen wir unser Gebet vor Dich nieder, sondern Deiner großen Barmherzigkeit wegen. Was sind wir? was unser Leben? was unsere Liebe und Milde? was unsere Verdienste? was ist unsere Hülfe? was unsere Kraft und Stärke? Was sollen wir vor Dir sprechen, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! Sind nicht alle Helden wie Nichts vor Dir, und die Männer des Ruhmes, als wären sie nicht gewesen, und die Weisen, als wären sie der Erkenntniß baar, und die Verständigen wie ohne Einsicht? Denn die Menge ihrer Thaten ist ein Nichts und ihre Lebenstage ein flüchtiger Hauch vor Dir, und des Menschen Vorzug vor dem Thiere nichtig, denn Alles ist vergänglich.

אבל Aber wir, Dein Volk, Genossen Deines Bundes, die Söhne Abrahams, Deines Freundes, dem Du geschworen auf dem Berge Morijah, der Same Jizchaks, seines Einzigen, der gebunden

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן וְאַל־תַּשְׁלֶט־בָּנוּ יֵצֶר הָרַע וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר הַטּוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוֹף אֶת־יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד־לָךְ וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וּמִשָּׁכֵן רָע וּמִפֶּגַע רָע וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶן־בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן־בְּרִית׃

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר וּמוֹדֶה עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר׃

רִבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ מָה אֲנַחְנוּ׃ מֶה חַיֵּינוּ׃ מֶה חַסְדֵּנוּ׃ מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ׃ מַה־יְּשׁוּעָתֵנוּ׃ מַה־כֹּחֵנוּ׃ מַה־גְּבוּרָתֵנוּ׃ מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ׃ וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל׃

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃ בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה׃ זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד

Du bewahrest sie in mir, und Du wirst sie einst von mir nehmen und mir wiedergeben in der späten Zukunft. So lange die Seele in mir ist, lege ich Dank vor Dich nieder, Ewiger, mein Gott und Gott meiner Väter, Meister aller Geschöpfe, Herr aller Seelen. Gelobt seist Du, Ewiger, der wiedergiebt die Seelen den todten Leibern.

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der dem Hahn verlieh die Einsicht, zwischen Tag und Nacht zu unterscheiden.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mich nicht gemacht zum Nichtisraeliten.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mich nicht gemacht zum Knechte.

(Männer sagen:) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mich nicht gemacht zum Weibe.

(Frauen sagen:) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mich geschaffen nach seinem Willen.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der sehend macht die Blinden.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der bekleidet die Nackten.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der löset die Gefesselten.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der aufrichtet die Gebeugten.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der ausgespannt hat die Erde über die Wasserfluthen.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mir all meinen Bedarf bereitet.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der lenket die Tritte des Mannes.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der Jisrael gürtet mit Stärke.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der Jisrael krönet mit Ruhm.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der verleihet dem Matten Kraft.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der schwinden lässet den Schlaf aus meinen Augen, und den Schlummer von meinen Augenliedern.

בְרָאתָהּ אַתָּה יְצַרְתָּהּ אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא: כָּל־זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי נָכְרִי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה:

(פרויען זאגען:) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ״מֶ״הָ זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ״מֶ״הָ רוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ״מֶ״הָ שֶׁעָשָׂה לִי כָּל־צָרְכִּי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ״מֶ״הָ הַמֵּכִין מִצְעֲדֵי־גָבֶר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ״מֶ״הָ אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ״מֶ״הָ עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינָי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי:

gebildet den Menschen mit weiser Kunst, der in ihm erschaffen Oeffnungen und Höhlungen. Vor dem Throne Deiner Herrlichkeit ist es kund und offen, daß, so eine von ihnen sich öffnet oder schließt, es nicht möglich ist, vor Dir zu dauern und zu leben. Gelobt seist Du, Ewiger! der alles Fleisch heilet und Wunderbares vollbringt.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott! Herr der Welt, der uns geheiligt durch seine Gebote und uns geboten, uns mit den Worten der Gotteslehre (Thora) zu beschäftigen. Laß, o Ewiger, unser Gott! süß und lieblich sein Deiner Lehre Worte in unserem Munde und in dem Munde Deines Volkes Jisrael, auf daß wir und unsere Sprößlinge und die Sprößlinge Deines Volkes, des Hauses Jisrael, wir Alle Deinen Namen erkennen und uns befleißen Deiner Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat seinem Volke Jisrael.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott! Herr der Welt, der uns erkoren hat aus allen Völkern und uns ertheilt hat seine Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat.

יברכך Es segne dich der Ewige und behüte Dich. Es lasse dir leuchten der Ewige Sein Antlitz und begnadige dich. Es wende der Ewige dir Sein Antlitz zu und gebe dir Frieden.

Dies sind die Dinge, für die es kein bestimmtes Maß giebt (nach gesetzlicher Bestimmung): Die Ecke des Feldes (die für den Armen stehen bleiben muß beim Abmähen), die Erstlingsfrüchte, das Opfer beim Erscheinen im Tempel, die Uebung von Liebeswerken und die Beschäftigung mit der Gotteslehre.

Folgendes sind die Dinge, von welchen der Mensch den Zinsgenuß hat in dieser Welt und der Grundstock bleibt für die künftige Welt. Dies sind sie: die Ehrfurcht gegen Vater und Mutter, die Uebung von Liebeswerken, der Besuch des Lehrhauses Morgens und Abends, die Gastlichkeit gegen Fremde, Krankenbesuch, Ausstattung von Bräuten, das den Todten gegebene Geleit, die Andacht beim Gebete, und Friedensstiftung zwischen den Menschen. Die Erlernung des göttlichen Wortes aber wiegt das Alles auf.

אלהי Mein Gott! die Seele, die Du mir gegeben, ist rein. Du hast sie erschaffen, Du sie gebildet und mir eingehaucht, und

הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה: וְהַעֲרֶב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ (לִשְׁמָהּ). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר. הַפֵּאָה, וְהַבִּכּוּרִים, וְהָרַאְיוֹן, וּגְמִילוּת חֲסָדִים, וְתַלְמוּד תּוֹרָה:

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לָעוֹלָם הַבָּא. וְאֵלּוּ הֵן, כִּבּוּד אָב וָאֵם, וּגְמִילוּת חֲסָדִים, וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית, וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים, וּבִקּוּר חוֹלִים, וְהַכְנָסַת כַּלָּה, וּלְוָיַת הַמֵּת, וְעִיּוּן תְּפִלָּה, וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:

אֱלֹהַי נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא אַתָּה

Er ist der Herr der Welt, — bezeugt in Allem, was Er schafft
Die Fülle seiner Herrlichkeit und seiner Größe Kraft.
Aus seinem Gottesgeist den Strom wollt' Er in Gnaden leiten
Auf die Erkornen, seinem Ruhm und seinem Dienst Geweihten.
Und Keiner mehr in Israel als wie Moscheh erstand,
Er, ein Prophet, der Gott geschaut, und wie im Bild erkannt.
Und seinem Volk hat Gott verlieh'n die Lehre, ewig wahr,
Durch seinen Herold, der bewährt in seinem Hause war.
Und Gottes Lehre wandellos besteht in Ewigkeit,
Wird nicht um Anderes vertauscht, sie gilt in alle Zeit.
Sein Auge schaut, was unser Sinn tief im Geheimniß hegt,
Er sieht der Dinge Ziel und End', eh' ihr Beginn sich regt.
Dem Frommen giebt er nach Verdienst den Lohn für seine That
Vergeltung wird dem Frevler, wie die Schuld erwirkt sie hat.
Er sendet den Gesalbten einst, wann erst die Zeit gekommen,
Zu lösen, die geharrt des Heils, die treu bewährten Frommen.
Die Todten wird beleben Gott durch seiner Liebe Macht,
Drum seinem Namen für und für sei Ruhm und Preis gebracht

אדון O Herr der Welt, der Du geschaltet,
Eh' noch ein Wesen ward gestaltet,
Da auf Dein Wort das All erstand,
Da wardst zum Kön'ge Du ernannt.
Und wenn zerfällt das Weltenganze,
Du herrschest dann allein im Glanze.
Du warst und bist seit Ewigkeit,
Und Du wirst sein in Herrlichkeit.
Du Einig-Einz'ger ohne Zweiten,
Dir stellet Keiner sich zur Seiten.
Ohn' End' und Anfang in der Zeit,
Dein ist die Macht, die Herrlichkeit.
Der ewig lebt, mein Gott, mein Heil,
In Drang und Noth, mein Hort, mein Theil.
Du, meine Zuflucht, mein Panier,
Mein Kelch, mein Theil, — ruf' ich zu Dir.
In Deine Hand ich stets befehle,
Schlaf' ich und wach' ich, — meine Seele,
Und meinen Leib vertrau' ich Dir.
Ich bange nicht, Gott ist mit mir!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott! Herr der Welt, der uns geheiliget durch seine Gebote und uns das Waschen der Hände geboten.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott! Herr der Welt, der

הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל־נוֹצָר יוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ:
שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ אֶל־אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ:
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמשֶׁה עוֹד· נָבִיא וּמַבִּיט אֶת־תְּמוּנָתוֹ:
תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל· עַל־יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ:
לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ:
צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ· מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמָתוֹ:
גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ· נוֹתֵן לְרָשָׁע רַע כְּרִשְׁעָתוֹ:
יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ· לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ:
מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ· בָּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא:
לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא:
וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה:
וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי. מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה:
וְעִם־רוּחִי גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת־

תְּפִלַּת שַׁחֲרִית.

מַה־טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי בְּרֹב
חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל־קָדְשְׁךָ
בְּיִרְאָתֶךָ׃ יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃
וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי׃ וַאֲנִי
תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי
בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל־מְצִיאוּתוֹ׃
אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ. נֶעְלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדוּתוֹ׃
אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף. לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ׃
קַדְמוֹן לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא. רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ׃

Morgengebet.

מה Wie lieblich sind Deine Zelte, Jaakob, Deine Wohnungen, Jisrael. Durch Deiner Gnaden Fülle darf ich betreten Dein Haus, bücke mich in Deinem heiligen Tempel in Ehrfurcht vor Dir. O Gott! Ich liebe Deine Wohnstatt, den Ort, wo Deine Herrlichkeit thront. Ich bücke und beuge mich und senke das Knie vor dem Herrn, meinem Schöpfer. O möge mein Gebet vor Dich kommen zur Gnadenzeit, o Gott! in der Fülle Deiner Huld, erhöre mich in der Treue Deines Heils.

יגדל Gelobt sei der lebend'ge Gott, sein Preis soll hoch erglänzen,
Der ist und dauert; keine Zeit setzt seinem Dasein Gränzen,
Der einzig ist, wie einzig sonst Nichts in der Welt zu finden,
Und seiner Einheit Wesen nicht zu fassen, zu ergründen.
Er, der nicht Körper und Gestalt, nicht faßt ihn Bild und Zeichen,
An seine Heiligkeit nicht kann der Menschen Sinnen reichen.
Beginn und Grund, und früher Er als alles Sein und Leben
Der Urbeginn, ohn' Anbeginn Er selbst in seinem Weben.

*עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ כֹּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום.

---

*) Uebersetzung S. 267.

בְּעוֹלָם: שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ: אַל תִּקְרָא בָּנַיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

סדר קדוש.

(בליל שבת כשמקדש בביתו מתחיל ·)

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי: וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו· וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם· כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים (וְשַׁבָּת) וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ· בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעֹמֶר: הַיּוֹם שִׁשָּׁה יָמִים לָעֹמֶר:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

בק"ק אומרים גם במה מדליקין כשחל י"ט בשבת.

(שבת פ"ב.) בַּמֶּה מַדְלִיקִין וּבַמָּה אֵין מַדְלִיקִין. אֵין מַדְלִיקִין לֹא בְלֶכֶשׁ וְלֹא בְחֹסֶן וְלֹא בְכַלָּךְ. וְלֹא בִּפְתִילַת הָאִידָן וְלֹא בִּפְתִילַת הַמִּדְבָּר. וְלֹא בִירוֹקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמָּיִם. וְלֹא בְזֶפֶת וְלֹא בְשַׁעֲוָה. וְלֹא בְּשֶׁמֶן קִיק וְלֹא בְּשֶׁמֶן שְׂרֵפָה. וְלֹא בְּאַלְיָה וְלֹא בְחֵלֶב. נַחוּם הַמָּדִי אוֹמֵר מַדְלִיקִין בְּחֵלֶב מְבֻשָּׁל. וַחֲכָמִים אוֹמְרִים אֶחָד מְבֻשָּׁל וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ מְבֻשָּׁל אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ: (ב) אֵין מַדְלִיקִין בְּשֶׁמֶן שְׂרֵפָה בְּיוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין בְּעִטְרָן מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת. וַחֲכָמִים מַתִּירִין בְּכָל הַשְּׁמָנִים בְּשֶׁמֶן שֻׁמְשְׁמִין בְּשֶׁמֶן אֱגוֹזִים בְּשֶׁמֶן צְנוֹנוֹת בְּשֶׁמֶן דָּגִים בְּשֶׁמֶן פַּקּוּעוֹת בְּעִטְרָן וּבְנֵפְט. רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין אֶלָּא בְּשֶׁמֶן זַיִת בִּלְבָד; (ג) כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ אֶלָּא פִשְׁתָּן. וְכָל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מִטַּמֵּא טֻמְאַת אֹהָלִים אֶלָּא פִשְׁתָּן. פְּתִילַת הַבֶּגֶד שֶׁקִּפְּלָהּ וְלֹא הִבְהֲבָהּ. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר טְמֵאָה הִיא וְאֵין מַדְלִיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר טְהוֹרָה הִיא וּמַדְלִיקִין בָּהּ: (ד) לֹא יִקּוֹב אָדָם שְׁפוֹפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה וִימַלְּאֶנָּה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה עַל פִּי הַנֵּר בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא מְנַטֶּפֶת וַאֲפִלּוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס. וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר. אֲבָל אִם חִבְּרָהּ הַיּוֹצֵר מִתְּחִלָּה מֻתָּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד. לֹא יְמַלֵּא אָדָם קְעָרָה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה בְּצַד הַנֵּר וְיִתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא שׁוֹאֶבֶת. וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר: (ה) הַמְכַבֶּה אֶת הַנֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְיָרֵא מִפְּנֵי גוֹיִם מִפְּנֵי לִסְטִים מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה אוֹ בִּשְׁבִיל הַחוֹלֶה שֶׁיִּישָׁן. פָּטוּר. כְּחָס עַל הַנֵּר כְּחָס עַל הַשֶּׁמֶן כְּחָס עַל הַפְּתִילָה. חַיָּב. רַבִּי יוֹסֵי פּוֹטֵר בְּכֻלָּן חוּץ מִן הַפְּתִילָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשָׂהּ פֶּחָם: (ו) עַל שָׁלֹשׁ עֲבֵרוֹת נָשִׁים מֵתוֹת בִּשְׁעַת לֵדָתָן. עַל שֶׁאֵינָן זְהִירוֹת בְּנִדָּה בְּחַלָּה וּבְהַדְלָקַת הַנֵּר: (ז) שְׁלֹשָׁה דְבָרִים צָרִיךְ אָדָם לוֹמַר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב שַׁבָּת עִם חֲשֵׁכָה. עִשַּׂרְתֶּם עֵרַבְתֶּם הַדְלִיקוּ אֶת הַנֵּר. סָפֵק חֲשֵׁכָה סָפֵק אֵינָהּ חֲשֵׁכָה. אֵין מְעַשְּׂרִין אֶת הַוַּדַּאי. וְאֵין מַטְבִּילִין אֶת הַכֵּלִים. וְאֵין מַדְלִיקִין אֶת הַנֵּרוֹת. אֲבָל מְעַשְּׂרִין אֶת הַדְּמַאי. וּמְעָרְבִין וְטוֹמְנִין אֶת הַחַמִּין:

תניא אמר ר' חנינא חייב אדם למשמש בגדיו בערב שבת עם השיכה שמא ישכח ויצא, אמר רב יוסף הלכתא רבתא לשבתא:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם

(Am Sabbath werden die folgenden Stücke gebetet.)

ח׳ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

ק׳ מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

ח׳ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

קדיש שלם.

(Am Sabbath werden die folgenden Stücke gebetet.)

ברוך (Vorb.) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, großer, gewaltiger und erhabener Gott, Schöpfer des Himmels und der Erden, —

מגן (Gem.) Schirm der Ahnen durch seine Verheißung, der die Todten belebt durch seinen Ausspruch, der heilige Gott, dem Keiner gleicht, der Ruhe bereitet seinem Volke an seinem heiligen Sabbathtage; denn an ihnen (den Kindern Jisrael) hat Er Wohlgefallen, daß Er Ruhe ihnen bereitet. Vor ihm wollen wir im Dienste stehen in Ehrfurcht und Scheu, und seinem Namen dankend Bekenntniß ablegen an jedem Tage beständig, die ihm geweiheten Segenssprüche wiederholend. Gott, dem der Dank gebührt, Herr des Friedens, der den Sabbath geweihet und den siebenten Tag gesegnet, und in Heiligkeit Ruhe bereitet dem Volke, das durch Sabbathlust getränkt ist, zum Gedächtniß an das Schöpfungswerk.

אלהינו (Vorb.) Unser Gott und Gott unserer Väter! Laß Dir unsere Ruhe wohlgefallen. Heilige uns durch Deine Gebote und laß Deine Lehre unser Theil sein, sättige uns von Deinem Gute, und erfreue uns durch Deine Hülfe. Und läut're unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen, und gönne uns, Ewiger, unser Gott, in Liebe und Wohlgefallen Deinen heiligen Sabbath, daß an ihm ruhe Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der heiligt den Sabbath!

לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי:
יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:
עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא. יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:
יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:
וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:
וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

אם שבת·

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת

und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Rath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Heiligkeit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser. Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Jisrael. Darauf sprechet: Amen!

יהי Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, daß erbauet werde das Heiligthum bald in unseren Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Ehrfurcht, wie in den Tagen der Vorwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

(Am Sabbath:)

ויכלו Und es waren vollendet Himmel und Erde und ihr ganzes Heer Vollendet hatte Gott am siebenten Tage sein Werk, das Er gemacht, und feierte am siebenten Tage von seinem ganzen Werke, das Er gemacht. Und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn; denn an ihm feierte Er von seinem ganzen Werke, das Gott geschaffen, um es zu fertigen.

וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם.

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה

zigkeit, — Du Allerbarmer; denn kein Aufhören kennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

ועל Und für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König, beständig, auf immer und ewig.

וכל Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich. Gelobt sei Du, Ewiger, Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön, dankendes Bekenntniß abzulegen.

שלום Laß Fülle des Friedens für immer kommen über Jisrael, Dein Volk; denn Du, o König, bist Herr alles Friedens, und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Volk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden.

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, der segnet sein Volk Jisrael mit Frieden.

אלהי Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Staube sei sie demüthig gegen Alle. O öffne mein Herz durch Deine Lehre.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם · וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר

רצה Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feueropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an in Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

ותחזינה Und schauen mögen unsere Augen, wenn Du zurückkehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger, der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

מודים Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Väter Gott auf immer und ewig, Hort unseres Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben, das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger, denn nicht geht zu Ende Deine Barmher-

לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם·
חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ
בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
חוּס וְחָנֵּנוּ· וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי
אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ:
(אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר
לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן)
בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ
יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת
וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

zum Guten, zur Huld und Gnade, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem Feste der ungesäuerten Brode. Gedenk' unser, Ewiger, unser Gott! an ihm zum Guten und verhänge über uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen verheißt, sei uns mild und gnädig, und erbarme Dich unser und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; denn ein Gott, erbarmungs- und huldreich bist Du.

והשיאנו Und lasse uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, den Segen Deiner Feste zum Leben und zum Frieden, zur Freude und zur Wonne, wie Du in Deiner Gnade uns zu segnen verheißen hast. (Unser Gott und unserer Väter Gott, habe Wohlgefallen an unserer Ruhe.) Heilige uns durch Deine Gebote, und laß unser Theil sein Deine Lehre, sättige uns von Deiner Güte, und erfreue uns durch Deine Hülfe und reinige unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen. Laß uns genießen, Ewiger, unser Gott, (in Liebe und Wohlgefallen,) in Freude und Wonne Deine heiligen (Sabbat- und) Festtage, daß sich Deiner freue Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der da heiligt (den Sabbat,) Jisrael und die Festzeiten.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה

אתה Du hast uns erkoren aus allen Völkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen, und uns geheiligt durch Deine Gebote, und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste, und Deinen Namen, Deinen großen und heiligen, über uns genannt.

ותתן Und so hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, in Liebe (Sabbate zur Ruhe,) Festzeiten zur Freude, Feiertage zur Wonne, (diesen Sabbattag und) dieses Fest der ungesäuerten Brode, die Zeit unserer Befreiung, (in Liebe) eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Aegypten.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Lasse aufsteigen und vor Dich kommen, zu Dir gelangen, und Dir vor's Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und gedacht werden unser Gedächtniß und unser Geschick, und das Gedächtniß unserer Väter und des Gesalbten, des Sohnes Davids Deines Knechtes, und Jerusalems, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Volkes, des Hauses Jisraels, zur Rettung und

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אדני O Herr! öffne meine Lippen und mein Mund verkünde Dein Lob!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset, und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Väter, und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens Willen, in Liebe. König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham.

אתה Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr, Du belebest die Todten, stark, um stets zu helfen; der die Lebenden in Gnaden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt, und die Kranken heilt, die Gefesselten erlöst, und seine Treue bewährt den im Staube Schlafenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt, und sprossen lässet das Heil; und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

אתה Du bist heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott.

וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ.

אָז נִבְהֲלוּ. פְּחוּזֵי דִינִים. תִּפּוֹל עֲלֵיהֶם. צְוָחוֹת וּמְדָנִים. תְּבִיאֵמוֹ. קְדוֹשֶׁיךָ רֶגֶשׁ מְעוֹנִים. יְיָ יִמְלֹךְ. שׁוֹמֵר תְּשׁוּעַת אֱמוּנִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ פּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְרוּשָׁלָיִם:

אם שבת.

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

חצי קדיש.

unsern Eintritt zum Leben und zum Frieden von nun an bis in Ewigkeit. Und breite über uns Deines Friedens Zelt!

אז Da waren sie entsetzt, von Strafgerichten verwirrt,
Sie befällt Angstruf, und Zwist und Streit sie umschwirrt.
Du führtest laut jubelnd in Deine Wohnstatt die Dir Geweihten.
Der Herr regiert! der das Heil den Getreuen wahrt in alle Zeiten!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, der das Zelt des Friedens breitet über uns und über sein ganzes Volk Jisrael und über Jeruschalajim.

(Am Sabbath.)

ושמרו Und es sollen hüten die Kinder Jisrael den Sabbath, daß sie feiern den Sabbath in all ihren Geschlechtern, als ein ewig Bündniß. Zwischen mir und den Kindern Jisrael ist er ein Zeichen für ewig, daß in sechs Tagen der Ewige geschaffen Himmel und Erde, und am siebenten Tage gefeiert und gerastet.

וידבר Und Moscheh verkündete die Feste des Ewigen den Kindern Jisrael

וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ.

מִי כָמֹכָה. מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה. נָטִיתָ. נוֹאֲצֶיךָ בְּזַעַם וְעֶבְרָה. נָחִיתָ. סְגֻלָּתְךָ בִּזְרוֹעַ גְּבוּרָה. שָׁמְעוּ. עַמִּים גְּאֻלָּתְךָ לְהַגְבִּירָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ:

כשאין אומרים מעריבים חותמים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ

ונאמר Und es heißt: Denn befreiet hat der Ewige Jaakob und ihn erlöset aus der Hand des Stärkeren.

מי Wer wie Du, zur Zeit der Noth schützende Zuversicht?
Du beugtest Deine Lästrer durch Zornes Strafgericht.
Du lenktest mit mächtigem Arme Dein Eigenthum.
Völker hörten's, sangen laut Deiner Erlösung Ruhm,

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, König, Hort Jisraels und sein Erlöser.

השכיבנו Gieb, daß wir uns hinlegen, Ewiger, unser Gott! zum Frieden, und laß uns wieder aufstehen, unser König! zum Leben, und breite über uns Deines Friedens Zelt, und leite uns im Rechten mit gutem Rathe von Dir, und hilf uns um Deines Namens willen, und schirme uns, und wende von uns Feind und böse Krankheit, Schwert und Noth und Sorge, und entferne jeden Hinderer aus unserem Antlitze und unserem Rücken, und im Schatten Deiner Fittige birg uns! Denn Du, o Gott, unser Hüter und unser Retter bist Du; denn ein Gott, der gnädig und barmherzig waltet, bist Du. Und wahre unsern Ausgang und

ה׳ פֶּסַח תֹּקֶף תְּהִלּוֹת רְשׁוּמוֹ

גּוֹאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. פֶּסַח לֶעָתִיד:

פֶּסַח יוֹסֵף עַל יְשׁוּעוֹת יְשׁוּעָה. בְּרִיתוֹ יִזְכּוֹר לְהוֹשִׁיעָה.

עַם קְרוֹבוֹ בְּאַהַב לְהִוָּשֵׁעָה: כַּאֲשֶׁר שֵׁמַע לְמִצְרַיִם

לְצֹר נִשְׁמָעָה:

בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָֹה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ

נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא.

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה.

וּבְרֹב. טוּבְךָ נָחִיתָ יְדִידִים. וּבְרוּחַ. יָם עָבְרוּ

גְּדוּדִים. אָמַר. כּוֹשֵׁל לְהַצְלִיל נְדוּדִים

נָשַׁפְתָּ. לִהְיוֹת בְּסַאסְאָה נִמְדָּדִים:

זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

פסח Am Peßach einst fügt zum Heil Er neues Heil,
Seines Bundes gedenkend, läßt Er uns Rettung werden zu Theil,
In Liebe wird Er das ihm nahe Volk segnend erhöhen.
Wie einst von Mizrajim wird in Zor die Kunde drohend ergehen.

בגילה In hoher Lust und Freude sprachen sie Alle:

מי „Wer ist wie Du unter den Gewaltigen, Ewiger! wer, wie Du, verherrlicht in Heiligkeit, erhaben in ruhmvollen Werken, Wunder schaffend?"

מלכותך Dein Walten sahen Deine Kinder, Du, der das Meer gespalten vor Moscheh.

וברב In Deiner Güte Fülle hast Du die Treuen geleitet.
Bei Deinem Hauch' ihre Schaar die Fluth durchschreitet.
Es dachte der Ohnmächtige, Wehrlose in die Fluth zu versenken.
Es schnob Dein Wind, Maaß für Maaß auf sie die Vergeltung zu lenken

זה „Dies ist mein Gott!" huben sie an und sprachen:

יי „Der Ewige wird regieren immer und ewig!"

פֶּסַח סְגוּלִים לְמַטַּע שִׁירַיִם.
כִּי יְיָ נִלְחָם לָהֶם בְּמִצְרָיִם. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח עָתִיד לְפִדְיוֹן שְׁבוּיִם.
וְיָצָא יְיָ וְנִלְחַם בַּגּוֹיִם. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח פְּתִיחַת קוֹל עָנְתָה נְבִיאָה.
שִׁירוּ לַיְיָ כִּי גָאֹה גָּאָה. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח צָפוּ בְּאוֹת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה.
זַמְּרוּ יְיָ כִּי גֵאוּת עָשָׂה. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח קָדַר לְצָרָיו מְאוֹרֵי אוֹר.
וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח רָצוּי בְּמַאֲמַר צוּרֵךְ.
קוּמִי אוֹרִי כִּי בָא אוֹרֵךְ. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח שַׁבְּחוּהוּ בְּעוֹז תַּעֲצוּמוֹ.
כִּי פָקַד יְיָ אֶת עַמּוֹ. פֶּסַח מִצְרָיִם.

Seinen Rest zum Eigenthum hat Er sich erklärt.
Gott selbst hat gegen Mizrajim den Kampf geführt, am Peßach in Mizrajim.
Einst wird den Gefesselten Freiheit Er bringen,
Gott wird im Kampfe [1]) die Völker zwingen, am Peßach in ferner Zeit.
Einst hat die Prophetin [2]) im Liede gepriesen:
Singet dem Herrn, der sich mächtig erwiesen! Am Peßach in Mizrajim.
Am Peßach ward im Vorzeichen kund gemacht
Der Ruf, einst erhallend: Singet dem Herrn, der Großes vollbracht! Am Peßach in ferner Zeit.
Er hüllet in Nacht den Feinden das Himmelslicht,
Doch in Jisrael war Tageslicht, am Peßach in Mizrajim.
Das Peßach ist begnadigt durch den Spruch, von Deinem Hort [3]) ergangen:
Auf! leucht' im Glanze! Dein Licht beginnt zu prangen! Am Peßach in ferner Zeit.
Am Peßach priesen sie Deines Waltens Macht,
Weil der Herr in Gnaden seines Volkes gedacht, am Peßach in Mizrajim.
Am Peßach wird seines Ruhmes Macht herrlich begründet,
Als unser Erlöser der Gott der Schaaren verkündet, am Peßach in ferner Zeit.

1) Sach. 14, 3. 2) Mirjam. 2. M. 15, 20. 21. 3) Jes. 60, 1.

פֶּסַח חִדּוּשׁ מוֹפֵת עֲלֵי יָשָׁן.
דָּם וָאֵשׁ וְתִימְרוֹת עָשָׁן. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח טִכֵּס בְּצָרָיו לְהַחֲרִימָה.
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיָד רָמָה. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח יֶשַׁע וְתַעֲצוּם שָׁלוֹם.
בְּשִׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח כְּלִיל עֲנָמִים לְהַצְמֵת.
כִּי אֵין בַּיִת אֲשֶׁר אֵין שָׁם מֵת. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח לְאֻמִּים יֶהְגּוּ רִיק לְנֶגְפָה.
וְזֹאת תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח מִלּוּי שְׁעָרִים פָּתַח.
וּפָסַח יְיָ עַל הַפֶּתַח. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח נוֹרָאוֹת עִזּוּז רַב וְשַׁלִּיט.
גָּנוֹן וְהִצִּיל פָּסוֹחַ וְהִמְלִיט. פֶּסַח לֶעָתִיד:

Neue Wunder werden nach den alten erstehen,
Gluth und Blut und wirbelnden Rauches[1]) Wehen, am Peßach in ferner Zeit.
Die Feinde musternd Er bannt,
Auszog Jisrael mit erhobener Hand, am Peßach in Mizrajim.
Heil wird erblüh'n und reicher Frieden,
Ihr ziehet fröhlich hinaus und in Frieden, am Peßach in ferner Zeit.
Es vernichteten Mizrajim seine Strafen,
Kein Haus, das seine Gerichte nicht trafen, am Peßach in Mizrajim.
Am Peßach vergeblich werden Rath[2]) die Völker pflegen.
Der Plage[3]) sind sie bald erlegen, am Peßach in ferner Zeit.
Das Verderben drang in wohl verhägter Häuser Mitten,
Doch schonend über Jisraels Pforten ist's hinweggeschritten, am Peßach in Mizrajim.
Einst vollbringt Er Thaten mächtiger Gewalten,
Doch wird Er auch retten und schirmen und gnädig walten, am Peßach in ferner Zeit.

1) Joel 3, 3. 2) Ps. 2, 1. 3) Sachar. 14, 12.

ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר יוסף בר יעקב.

פֶּסַח אֱמוּנִים שִׁיר שׁוֹרְרוּהוּ.
וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח בַּת קוֹל יִשָּׁמַע מִמְּרוֹמִים.
יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּייָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח גְּאוּלִים עָבְרוּ בְּמַשְׂאַת יָד.
וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח דָּגוּל בְּעוֹז כְּבוֹדוֹ.
יוֹסִיף אֲדֹנָי שֵׁנִית יָדוֹ. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח הֲמוֹן חֲיָלָיו בְּטוּב דָּיִם.
הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם. פֶּסַח מִצְרָיִם:
פֶּסַח וְהֵנִיף יָדוֹ בְּרוּחַ בַּעְיָם.
וְהֶחֱרִים יְיָ אֵת לְשׁוֹן יָם. פֶּסַח לֶעָתִיד:
פֶּסַח זִלְעַף בְּמִכְתַּב שֶׁנָּן.
מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעַמּוּד אֵשׁ וְעָנָן. פֶּסַח מִצְרָיִם:

פסח Am Peßach seine Treuen ihm ein Loblied sangen[1],
Als sein Heil an jenem Tage war ergangen, am Peßach in Mizrajim.
Einst wird aus den Höhen eine Stimme vernommen,
Jisrael ist gerettet zu ewigem Heil und Frommen, am Peßach in ferner Zeit.
Die Erlösten zogen aus mit erhobener Hand,
Es sah Jisrael die gewaltige Hand, am Peßach in Mizrajim
Der Herrliche wird in seiner Allmacht walten,
Zum zweiten Male seine Hand entfalten, am Peßach in ferner Zeit.
Seine Schaaren und Heere mit reichem Gut
Zogen im Trockenen durch die Fluth, am Peßach in Mizrajim.
Er wird seine Hand im Sturme regen,
Mit dem Banne[2]) die Meereszunge belegen, am Peßach in ferner Zeit.
Am Peßach an Mizrajims Lager der Spruch sich erfüllte,
Der durch Gluth und Gewölk es in Wirrsal hüllte, am Peßach in Mizrajim.

1) Verfasser R. Joseph b. Jaakob.
2) Jes. 11, 15.

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים
מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הֶעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ
מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְּדֹלוֹת
עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ
בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת
אֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים
וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה אֹתוֹת וּמֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה
בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם־סוּף
אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע. וְרָאוּ
בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ
עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה

אמת Wahr ist es und zuverlässige Gewißheit dies Alles, und für uns bindend. Denn Er ist der Ewige, unser Gott, und Keiner außer ihm, und wir sind Jisrael, sein Volk. Er ist es, der uns befreiet aus der Hand der Gewaltherren, unser König, der uns erlöset aus der Hand aller Tyrannen; der Allmächtige, der es unsertwegen heimkommen lässet unseren Widersachern, und der Lohn zahlt all den Feinden unseres Lebens; der Gewaltiges vollbringt, nicht zu ergründen, und Wunder, unzählbar; der uns erhält im Leben und nicht wanken lässet unsern Fuß; der uns treten läßt auf die Höhen unserer Feinde, und aufrichtet unsere Kraft über all unsere Hasser; der für uns Wunder und rächende Vergeltung geübt an Pharaoh, Zeichen und augenfällige Werke am Boden der Söhne Chams; der schlug in seinem Grimme alle Erstgebornen Mizrajims, und hinausführte sein Volk Jisrael aus ihrer Mitte zu ewiger Freiheit; der hindurchleitet seine Kinder durch das gespaltene Schilfmeer, ihre Verfolger und ihre Feinde in die Tiefen versenkte Er. Und es sahen seine Kinder seine Stärke, gaben Lob und sangen Preis seinem Namen, und seine Herrschaft mit vollem Herzen nahmen sie auf sich. Moscheh und die Kinder Jisrael stimmten Dir an ein Lied.

בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם
כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם
צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־
צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתֻרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם
קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

Kinder auf dem Erdboden, den der Ewige geschworen euren Vätern, ihnen zu geben — wie die Dauer des Himmels über der Erde.

ויאמר Und der Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Jisraël und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäden machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter, und sollen an die Schaufäden ihres Zipfels eine purpurblaue Schnur ansetzen. Und das sei euch zu Schaufäden, daß wenn ihr sie ansehet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen, und sie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote, und sie thuet, und ihr heilig seiet eurem Gott. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Mizrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ
יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי
עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן
לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין
עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי

die Ich euch heut gebiete, den Ewigen, euren Gott, zu lieben, und ihm zu dienen mit eurem ganzen Herzen und eurer ganzen Seele, so werde Ich den Regen eures Landes geben zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst dein Getreide und deinen Most und dein Oel. Und Ich werde Gras geben auf deinem Felde für dein Vieh, und du wirst essen und satt werden. Hütet euch, daß nicht euer Herz bethört werde, und ihr abweichet, und fremden Göttern dienet, und euch vor ihnen bücket; und über euch der Zorn des Ewigen erglühe, daß Er verschließe den Himmel, daß kein Regen sei, und der Erdboden nicht gebe sein Gewächs, und ihr bald umkommet, weg aus dem schönen Lande, das der Ewige, euer Gott, euch giebt. — Und ihr sollt diese meine Worte euch zu Herzen nehmen und zu Gemüthe, und sie binden als Wahrzeichen auf eure Hand, und sie seien zum Denkbande zwischen euren Augen. Und lehret sie eure Kinder, davon zu reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst, und wenn du aufstehst. Und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer

יחיד אומר אל מלך נאמן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד׃

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ

שמע Höre Jisrael, der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen.

ברוך Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig!

ואהבת Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Vermögen. Und es sollen diese Worte, die Ich dir heute gebiete, in deinem Herzen sein. Und du sollst sie einschärfen deinen Kindern, und davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst, und wenn du aufstehst. Und du sollst sie binden zum Wahrzeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Denkbande zwischen deinen Augen. Und du sollst sie schreiben auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה Und es wird geschehen, so ihr höret auf meine Gebote

ע"פ א"ב.

וַיּוֹשַׁע יְיָ. אוֹם לְמוֹשָׁעוֹת. וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל. בִּפְרוֹעַ פְּרָעוֹת. אָז יָשִׁיר. גִּלָּה חֹסֶן יְשׁוּעוֹת. עֻזִּי. דָּגוּל גִּיהַ וְאִישׁוֹן לְהַשְׁעוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.

יְיָ. הֵכִין כְּלֵי מִלְחָמָה. מַרְכְּבוֹת פַּרְעֹה. וְשָׁלִשָׁיו נִהַג בִּמְהוּמָה. תְּהֹמֹת. זִמְּנָם בְּאַף וּבְחֵמָה. יְמִינְךָ. חֵבֶל נַחֲלָתְךָ רִחֲמָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

ויושע Und es half der Herr dem Volke zum Heil und Segen,
Und es sah Jisrael den Feind, dem Gericht erlegen;
Da sang, der offenbaret[1]) des Heiles Macht,
Den Herrlichen, der huldvoll waltet ob Tag und Nacht.

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, der die Abende dämmern läßt!

אהבת Mit ewiger Liebe hast Du Dein Volk, das Haus Jisrael, geliebt, Lehr' und Gebot, Satzungen und Vorschriften uns gelehrt. Darum, Ewiger, unser Gott! wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen, sprechen wir von Deinen Lehren, und freuen uns der Worte Deiner Gotteslehre und Deiner Gebote immer und ewig. Denn sie sind unser Leben und sie geben unseren Tagen die Dauer, und in ihnen sinnen wir Tag und Nacht. Du aber — Deine Liebe entzieh' uns nicht in alle Ewigkeiten.

יי Der Ewige hat die Kriegsgeschosse bereitet,
Pharaoh's Gespann und Führer in Verwirrung geleitet.
Die Tiefen — in Zorn und Grimm sie wallten,
Seine Rechte ließ Er an seinem Erbe erbarmend walten.

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, der liebt sein Volk Jisrael.

[1]) Moscheh, der Herold des göttlichen Wortes.

מעריב ליל שביעי של פסח.

ברוב קהלות אשכנז ופולין א"א מעריבים בשבת ובק"ק פפ"דמ אומרין·

ח' בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

ק"וח בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ק' יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים· סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר· וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ· אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד·

Gebet für den siebenten Abend des Peßachfestes.

ברכו (Vorb.) Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!

ברוך (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!

ברוך (Gem.) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, auf dessen Geheiß die Abende dämmern, der mit Weisheit aufthut die Himmelspforten, und mit Einsicht wandelt die Zeiten, der wechseln läßt die Zeitläufte, und reihet die Sterne auf ihren Wachtposten am Firmamente, nach seinem Willen. Er schaffet Tag und Nacht, rollet weg das Licht vor der Finsterniß, und die Finsterniß vor dem Lichte; läßt entschwinden den Tag und führet herauf die Nacht, und hat gesondert Tag und Nacht: Ewiger der Schaaren ist sein Name. Gott der Allmächtige, lebendig und ewig dauernd — Er wird über uns walten in alle Zeit und Ewigkeit.

בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים
וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃ לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא־עַוְלָתָה בּוֹ׃

(צג) יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן
תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃
נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃
מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ׃
עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים׃

קדיש יתום ·

ſenalter ſproſſen ſie, ſind markig und belaubt; zu verkünden, daß redlich iſt der Ewige, mein Hort, und kein Tadel iſt an ihm.

יי (Pſalm 93.) Der Ewige iſt König! Hoheit hat angelegt, angelegt der Ewige, Macht umgürtet; und feſt iſt das Erdenrund, wanket nicht. Feſt iſt Dein Thron von je; von Ewigkeit biſt Du. Es erheben Ströme, Ewiger, erheben Ströme ihre Stimme, Ströme erheben ihr Gebrauſe. Vor dem Rauſchen großer Gewäſſer, den gewaltigen Brandungen des Meeres, iſt gewaltig in der Höhe der Ewige. Deine Zeugniſſe ſind ſehr bewährt, Dein Haus zieret Heiligkeit, Ewiger, für die Dauer der Zeiten

(צב) מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַייָ וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ
בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי
שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ
יְיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־
יָבִין אֶת־זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־
פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ: כִּי
הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי
אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט
עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק
כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ

מזמור (Psalm 92.) Psalmlied. Für den Sabbath-Tag. — Schön ist's, dem Ewigen zu danken, und zu spielen Deinem Namen, Höchster! — zu verkünden am Morgen Deine Huld, und Deine Treue in den Nächten, auf dem Zehnsait und auf dem Psalter, mit dem Getön der Cither. Denn erfreuet, Ewiger, hast Du mich durch Deine That; ob den Werken Deiner Hände jubele ich. Wie groß sind Deine Werke, Ewiger, wie sehr tief Deine Gedanken. Der Dumme erkennet nicht, und der Thor sieht solches nicht ein: Wenn aufblüh'n die Frevler wie Gras, und sprossen alle Uebelthäter, — daß sie getilgt werden auf ewig. Du aber bist ewiglich erhaben, Ewiger! Denn siehe, Deine Feinde, Ewiger! denn siehe, Deine Feinde gehen unter, es zerstreuen sich alle Uebelthäter. Und Du erhöhest, wie des Reëm, mein Horn, ich bin getränkt mit frischem Oele, und es schauet mein Auge auf meine Laurer, von den Bösewichtern, die wider mich aufstehen, hört mein Ohr. Der Gerechte, Palmen gleich blühet er, wie die Ceder auf Lebanon schießt er empor; gepflanzt im Hause des Ewigen, in den Höfen unseres Gottes blühen sie; noch im Grei-

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי. כִּי בָא אוֹרֵךְ קוּמִי אוֹרִי. עוּרִי עוּרִי
שִׁיר דַּבֵּרִי. כְּבוֹד יְיָ עָלַיִךְ נִגְלָה: לכה

לֹא תֵבֹשִׁי וְלֹא תִכָּלְמִי. מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי וּמַה־תֶּהֱמִי. בָּךְ
יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל־תִּלָּהּ: לכה

וְהָיוּ לִמְשִׁסָּה שֹׁאסָיִךְ. וְרָחֲקוּ כָּל־מְבַלְּעָיִךְ. יָשִׂישׂ עָלַיִךְ
אֱלֹהָיִךְ. כִּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל־כַּלָּה: לכה

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרֹצִי. וְאֶת־יְיָ תַּעֲרִיצִי. עַל יַד־אִישׁ בֶּן
פַּרְצִי. וְנִשְׂמְחָה וְנָגִילָה: לכה

בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ. גַּם בְּשִׂמְחָה וּבְצָהֳלָה. תּוֹךְ
אֱמוּנֵי עַם סְגֻלָּה. בּוֹאִי כַלָּה. בּוֹאִי כַלָּה: לכה

התעוררי O raff' dich auf in frischem Muth.
Es naht dein Licht, leucht' hell in Gluth!
Steh' auf und stimm' ein Loblied an,
Sieh! Gottes Glanz verklärend zieht heran!

לא Nicht beugt Dich Schmach, nicht hüllt Dich Schaam,
Nicht seufze noch, betrübt von Gram.
Schutz meines Volkes Arme bei Dir finden,
Und neu entsteht die Stadt auf ihren Gründen.

והיו Die dich beraubt, sie sind zur Beute,
Es schwindet deiner Dränger Meute.
Dein Gott in froher Lust dich schaut,
Wie sich der Bräut'gam freut der Braut.

ימין Du dehnst dich aus nach allen Seiten,
Wirst deines Gottes Ruhm verbreiten,
Durch ihn, der ab von Perez [1]) stammt,
Froh jubeln wir und jauchzen insgesammt.

בואי Zieh' ein in Frieden [2]) du, des Gatten Lust,
Gegrüßt mit Wonne und aus froher Brust,
Im Kreis der frommen Treuen, lieb und traut,
Willkommen, Braut, willkommen Braut!

---

1) Der Erlöser.

2) Das Bild des innigen Vereins zwischen Gott und Israel ist oft das des ehelichen Bundes. Der Sabbath, als der Gott geweihte Tag, heißt insofern des „Gatten Lust"

ראשי החרוזים שלמה הלוי.

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה. פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה: לכה

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד. הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְיֻחָד. יְיָ אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת וְלִתְהִלָּה: לכה

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מֵרֹאשׁ
מִקֶּדֶם נְסוּכָה. סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה: לכה

מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה. רַב
לָךְ שֶׁבֶת בְּעֵמֶק הַבָּכָא. וְהוּא יַחֲמֹל עָלַיִךְ חֶמְלָה: לכה

הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי. לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי. עַל־יַד
בֶּן־יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי. קָרְבָה אֶל־נַפְשִׁי גְאָלָהּ: לכה

לכה Der Braut entgegen! Freund wohlan![1]
Laßt froh den Sabbath uns empfahn!

שמור „Hüt'[2] und gedenk'!" in einem Laut
Hat uns des Einz'gen Mund vertraut,
Der einzig ist, der Einz'ge heißt,
So Weih' und Ruhm von jeder Lipp' ihn preist.

לקראת Dem Sabbath eilet froh entgegen,
Dem Quell, aus dem uns strömt der Segen,
Der eingesetzet ist von Anbeginn,
Des Werkes[3]) Schluß, das Erst' in Will' und Sinn.

מקדש O Stadt des Herrn, o Prachtpalast,
Steh' auf aus Trümmern du nach langer Rast,
Zu lang schon weiltest du im Thal der Zähren,
Dein Gott wird neu dir seine Huld gewähren.

התנערי O schüttle ab den Staub und Wust,
Mein Volk! zieh' an das Kleid der Lust.
Der Sproß von Isai, dem edlen Ahn
Aus Betlehem, erlösend wird er nah'n.

---

1) Verfasser ist R. Salomo Alkabez.

2) Das Gebot, den Sabbath zu heiligen, ist in den zehn Geboten im zweiten Buche der Thorah mit dem Worte: „Gedenke," und im fünften Buche mit der Mahnung: „Hüte" (wache darüber) eingeleitet. Beide sind nach dem Midrasch, „wie es der Mund nicht sprechen und das Ohr nicht fassen kann," in einem Laute bei der Offenbarung Gottes vernommen worden.

3) Der Sabbath als die Krone des vollbrachten Schöpfungswerkes war in dem Plane des Weltenbaues das frühere. Das Ziel ist im Gedanken das Erste. Dieser Satz des Aristoteles kehrt bei jüdischen Philosophen häufig wieder und ist so geläufig, daß er auch in diesem Sabbathgruße seine Stelle gefunden

(כט) מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַייָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד
וָעֹז׃ הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ
בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃ קוֹל יְיָ עַל־הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ
עַל־מַיִם רַבִּים׃ קוֹל־יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ בֶּהָדָר׃ קוֹל יְיָ
שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃ וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־
עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים׃ קוֹל־יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת
אֵשׁ׃ קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ׃ קוֹל
יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃
יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן
יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

מזמור (Psalm 29.) Psalm von David. Spendet dem Ewigen, Söhne der Götter, spendet dem Ewigen Ehre und Triumph. Spendet dem Ewigen seines Namens Ehre, bücket euch vor dem Ewigen im heiligen Schmucke. Die Stimme des Ewigen erschallt über den Wassern, der Gott der Ehre donnert, der Ewige über mächtigen Wassern. Die Stimme des Ewigen erschallt mit Macht, die Stimme des Ewigen mit Majestät. Die Stimme des Ewigen zertrümmert Cedern, und es zertrümmert der Ewige die Cedern des Lebanon; und läßt sie hüpfen wie Kälber, Lebanon und Schirjon wie junge Reemim. Die Stimme des Ewigen wirft zuckende Feuerflammen. Die Stimme des Ewigen macht erbeben die Wüste, erbeben macht der Ewige die Wüste Kadesch. Die Stimme des Ewigen macht zittern die Eichen, und entblättert die Wälder, und in seinem Palaste spricht Alles: Ehre! Der Ewige thronte bei der Fluth, und es thronet der Ewige als König immerdar. Der Ewige giebt Macht seinem Volke, der Ewige segnet sein Volk mit Frieden.

הָאָרֶץ׃ יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל־כָּל־
הָעַמִּים׃ יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא׃
וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אַתָּה עָשִׂיתָ׃ רוֹמְמוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ
קֹרְאִים אֶל־יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם׃ בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר
אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן־לָמוֹ׃ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם
וְנֹקֵם עַל־עֲלִילוֹתָם׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

Er thronet über Cherubim — es wankt die Erde. Der Ewige in Zijon ist groß, und erhaben ist Er über alle Völker. Sie preisen Deinen Namen — groß und furchtbar, heilig ist er; und der Triumph des Königs, der das Recht liebt; Du hast festgestellt die Redlichkeit. Gebühr und Recht in Jaakob hast Du geschafft. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seiner Füße Schemel. Heilig ist Er. Moscheh und Aharon (waren) unter seinen Priestern, und Schemuel unter den Anrufern seines Namens. Sie riefen zum Ewigen und Er erhörte sie. In der Wolkensäule redete Er zu ihnen, sie wahrten seine Zeugnisse, und die Satzung, die Er ihnen gegeben. Ewiger, unser Gott, Du erhörtest sie. Ein verzeihender Gott warst Du ihnen, und auch Rächer ihrer Unthaten. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seinem heiligen Berge, denn heilig ist der Ewige, unser Gott.

אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה: שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ:

(צח) מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ כִּי־נִפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ: זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל־אַפְסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ: זַמְּרוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה: בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ־כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים:

(צט) יְיָ מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט

redlichen Herzens sind, Freude. Freuet euch, Gerechte, in dem Ewigen, und danket seinem heiligen Angedenken.

מזמור (Psalm 98.) Singet dem Ewigen ein neues Lied, denn Er hat Wunder gethan. Ihm half seine Rechte und sein heiliger Arm. Kund gemacht hat der Ewige seine Hülfe, vor den Augen der Völker sein Heil offenbart. Er gedachte seiner Huld und seiner Treue dem Hause Jisrael. Es schauten alle Grenzen der Erde die Hülfe unseres Gottes. Jubelt dem Ewigen, alle Lande; brechet aus und jauchzet und spielet. Spielet dem Ewigen mit der Cither, mit Cither und Stimme des Jubels, mit Trompeten und Posaunenschall jubelt vor dem Könige, dem Ewigen. Dröhne das Meer und seine Fülle, das Erdenrund und seine Bewohner. Ströme müssen zusammenschlagen die Hand, zumal die Berge jubeln vor dem Ewigen; denn Er ist gekommen die Erde zu richten. Er wird richten das Erdenrund mit Gerechtigkeit und die Völker mit Redlichkeit.

יי (Psalm 99.) Der Ewige ist König! Es zittern die Völker;

(צז) יְיָ מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים׃
עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן
כִּסְאוֹ׃ אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו׃
הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֵל הָאָרֶץ׃
הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְיָ מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־
הָאָרֶץ׃ הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים
כְּבוֹדוֹ׃ יֵבֹשׁוּ כָּל־עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים
בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ־לוֹ כָּל־אֱלֹהִים׃ שָׁמְעָה
וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ׃ כִּי־אַתָּה יְיָ עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ
מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ אֹהֲבֵי יְיָ שִׂנְאוּ
רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם׃

יי (Psalm 97.) Der Ewige ist König! Es juble die Erde, frohlocken die vielen Eilande. Gewölk und Wetterdunkel rings um ihn, Recht und Gebühr Stütze seines Thrones. Feuer geht einher vor ihm, und brennt ringsum seine Feinde. Es erhellen seine Blitze das Erdenrund. Es schaut und zittert die Erde; Berge zerschmelzen wie Wachs vor dem Ewigen, vor dem Herrn der ganzen Erde. Es verkünden die Himmel sein Recht, und schauen alle Völker seine Herrlichkeit. Zu Schanden werden all die Bildanbeter, die sich rühmen der Götzen. Vor ihm werfen sich nieder alle Götter. Es hört und freut sich Zijon, und es jubeln die Töchter Jehudahs, wegen Deiner Gerichte, Ewiger. Denn Du, Ewiger, bist erhaben über die ganze Erde, sehr über alle Götter hoch. Die ihr den Ewigen liebt, hasset das Böse, Er hütet die Seelen seiner Frommen, aus der Hand der Frevler rettet Er sie. Licht ist ausgesäet dem Gerechten, und denen, die

(צו. שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַייָ כָּל־הָאָרֶץ: שִׁירוּ
לַייָ בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ
בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל
מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים
אֱלִילִים וַייָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת
בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לַייָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז:
הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו:
הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל־הָאָרֶץ:
אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים
בְּמֵישָׁרִים: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם
וּמְלֹאוֹ: יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל־עֲצֵי־יָעַר:
לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק
וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ:

שירו (Psalm 96.) Singet dem Ewigen ein neues Lied, singet dem Ewigen, alle Lande. Singet dem Ewigen, preiset seinen Namen, verkündet von Tag zu Tag seine Hülfe. Erzählet unter den Völkern seine Herrlichkeit, unter allen Nationen seine Wunder. Denn groß ist der Ewige und sehr gepriesen, furchtbar ist Er über alle Götter. Denn all die Götter der Völker sind Nichtiges, aber der Ewige hat den Himmel gemacht. Glanz und Majestät ist vor ihm, Triumph und Schmuck in seinem Heiligthume. Spendet dem Ewigen, Völkergeschlechter, spendet dem Ewigen Ehre und Triumph. Spendet dem Ewigen seines Namens Ehre, bringet Geschenke und gehet ein in seine Höfe. Bücket euch vor dem Ewigen im heiligen Schmucke, erzittert vor ihm alle Lande! Sprechet unter den Völkern: der Ewige ist König! Und fest ist das Erdenrund, wanket nicht, Völker richtet Er mit Redlichkeit. Frohlocke der Himmel und juble die Erde, dröhne das Meer und seine Fülle; fröhlich sei die Flur und Alles, was darin, dann müssen jauchzen alle Bäume des Waldes — vor dem Ewigen; denn Er ist gekommen, ist gekommen, die Erde zu richten. Richten wird Er das Erdenrund mit Gerechtigkeit und die Völker mit seiner Treue.

(Am Freitag werden hier die folgenden Stücke (in manchen Gemeinden nur von מזמור שיר ליום השבת an) eingeschaltet.

(צה) לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ׃
נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ
לוֹ׃ כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃
אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי־אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ׃
אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ׃
בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשֵׂנוּ׃
כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ
הַיּוֹם אִם־בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ׃ אַל־תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם
כִּמְרִיבָה כְּיוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר׃ אֲשֶׁר נִסּוּנִי
אֲבוֹתֵיכֶם בְּחָנוּנִי גַּם־רָאוּ פָעֳלִי׃ אַרְבָּעִים
שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם
וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָכָי׃ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי
אִם־יְבֹאוּן אֶל־מְנוּחָתִי׃

לכו (Psalm 95.) Auf! lasset uns jauchzen dem Ewigen, jubeln dem Hort unseres Heils. Lasset uns begrüßen sein Antlitz mit Danklied, mit Gesängen ihm jubeln. Denn ein großer Gott ist der Ewige, und ein König, groß über alle Götter. In dessen Hand die Gründe der Erde, und deß sind die Höhen der Berge. Dem das Meer gehört, das Er gemacht, und das Trockene haben seine Hände gebildet. Kommet, daß wir uns bücken und niederbeugen, hinknieen vor dem Ewigen, unserem Schöpfer. Denn Er ist unser Gott, und wir das Volk seiner Weide, und die Heerde seiner Hand noch heute, so ihr gehorchet seiner Stimme. Härtet nicht euer Herz wie zu Meribah, wie am Tage von Massah in der Wüste. Da mich versuchten eure Väter, mich prüften, obschon sie sahen mein Werk. Vierzig Jahre war Ich überdrüßig des Geschlechts, und Ich sprach: Ein Volk irren Herzens sind sie, und sie erkannten nicht meine Wege; daß Ich geschworen in meinem Zorne: Nimmer sollen sie gelangen zu meiner Ruhe!

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

ערוב תבשילין.

אם חל עי"ט ביום ה׳ לוקחין מצה שלמה וכזית תבשיל או בשר או ביצה צלויה ומניחין אותם על המצה ואומרין·

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרוּב:

בַּהֲדֵין עֵרוּבָא יְהֵא שָׁרֵא לָנָא לְמֵיפֵא וּלְבַשָּׁלָא וּלְאַטְמָנָא וּלְאַדְלָקָא שְׁרָגָא וּלְמֶעְבַּד כָּל־צָרְכָּנָא מִיּוֹמָא טָבָא לְשַׁבְּתָא לָנוּ וּלְכָל־הַדָּרִים בָּעִיר הַזֹּאת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

ק׳ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל עוֹשֵׂי רִשְׁעָה כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ וְכֻלָּם מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְהַזֵּדִים מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָּטָחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה. חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלֹחַ:

רְאֵה בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי גוֹאֵל חָזָק אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃ מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

קדושה בחזרת התפלה לש"ץ.

נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

ק"וח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

ח׳ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ.

ק"וח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

ח׳ וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר.

ק"וח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ח׳ לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

תפלת מנחה.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃
(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד
הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ וֶעֱזוּז נוֹרְאֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ
וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ
יְרַנֵּנוּ׃ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד׃ טוֹב־יְיָ
לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ
יְדַבֵּרוּ׃ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃ עֵינֵי־כֹל
אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ פּוֹתֵחַ
אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן׃ צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו
וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר
יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃ רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים
יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

חצי קדיש.

III. Der achte Abend des Peßachfestes.

IV. Der achte Tag des Peßachfestes.

Anhang:

Inhalt des achten Bandes.

Gebete für den siebenten und achten Tag des Peßachfestes,
(zugleich für den Sabbath in den Mittelfeiertagen.)

I. Der siebente Abend des Peßachfestes.

II. Der siebente Tag des Peßachfestes
(und der Sabbath in den Mittelfeiertagen).

Festgebete der Israeliten

mit

vollständigem, sorgfältig durchgesehenem Texte.

Neu übersetzt und erläutert

von

Dr. Michael Sachs.

Achter Theil.

Peßachfest. Siebenter und achter Tag.

Sechste Auflage.

Berlin.

Verlag von Louis Gerschel.

1866.

מחזור לכל מועדי השנה

מוגה ומדויק אין מחסור כל דבר

מתורגם אשכנזית מחדש מפורש ושום שכל

על ידי

יחיאל מיכל זקש.

חלק שמיני

כולל

מחזור ליום שביעי וליום אחרון של פסח

כמנהג

פולין בעהמען מעהרען ואונגארן.

מהדורא ששית

בערלין

בהוצאת הגביר ל. גערשעל.

שנת תרכ"ו לפ"ק